

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI
SAMOSATENSI
DIALOGI SELECTIONES

coelestes, marini, & inferni, Graece &

Latine editi in usum

puerorum.

*Et reliquis. Postl. Ingles. comparavit
Andreas Deidel, Julii 1706.*

Liber rarus.

v. Engel. p. 92.

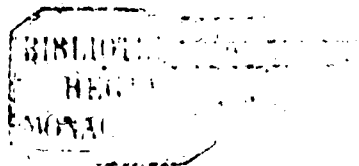
Basilæ apud Nicolaum Bryling.

Anno M. D. L X.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Lucianus de suis scriptis
philippo Mel: interprete.

Scripta haec Lucianus prius stultiq; peritis:
Stulta hui sunt, quae docta videntur vixim.
Mutiles est igitur sensus mortalibus atq; id
Excipiunt rursus, inter quod usq; probas

70 sunt dialogi

uorum quidam uocantur theoi, quidam
ἐνάλκιοι uelimi dicuntur ῥήτορες

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Προμηθεὺς καὶ Δίας.

Υσὸν μὲ ὦ βῆν.

Δίεσθαι γὰρ ἔστι

πικρὸν ὄντα. βότρε.

λύσασθαι, φῆς,

ὅν ἐχρὴ βα-

ρύνειν πρὸς τὰς ἐχούσας, καὶ τὴν
καύκασον ὅλον ἐπὶ ἐπιφάνει
ἐπικαμύσσειν, ἐπὶ ἱκαναίδικα
γυμῶν μὴ μόνον ἐπικαμύσσειν τὸ
ἔργον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπικαμύσσειν
θερμύτητάς, ἀλλ' ὅν τοι αὖθις
ἐμὴν βῆν ἀνθρώπων ἐπλάσας,
καὶ τὸ πῦρ ἐκάλυψας, καὶ τὰς
ζωῶντας ἰσομενέγγυσας; ἂν
μὲν γὰρ ἐμὴ θεοπάτας ἐν
τῇ Διόσκει τῶν ἐρίων, ὅσα
πικρὰ ἐκκαλυμμένα μοι πα-
ράσας, καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοι
ἐμὴν σιανὴν πηλάντωρ, τί χρὴ
λίγαν; Προ. ἔκδ' ἱκανὸν ἔστι
τὴν Διόσκει ἐκτίττω, τοσούτον
χρῆν τῷ καυκάσῳ προσκλω-
μενῶ, τὸν καύκασον ἐνέων ἀν-
τικαμύσσειν αὐτὸν βίβων τῷ ἔ-
ργῳ. Ζ. οὐδ' ἐπὶ πολλοσθεμύσειν
ποτε, ὅν σοι Δίε παρὰ. Προ. καὶ
μὴν οὐκ ἀμείνῳ μὲ λύσας ὦ
βῆν, ἀλλὰ σοι μινύσσειν πᾶν
ὡς γὰρ αὖθις. Ζ. κατὰ σοφίαν μὲ
ὦ προμηθεύ; Προ. καὶ τί πλεον-
έτω; ἔστι γὰρ ἀνθρώποις αὐθις ἐν-
ταῖς καύκασις ἔργον, ἔστι ἀπορ-
σι

DEORVM DIALOGI.

Promethei & Iouis.

Oluce me Iupē

ter. grauiā enī

iā passus sum.

Iup. Soluā te.

ads, quē oportet

bat grauiore, pedicas habētē,
& Caucasum totum super ca-
put incumbētē, a sedecim uul-
turibus non solū corrodi hepar,
sed et oculis carere eff. sis. Eo
quod talia nobis animalia, bo-
mines uidelicet, effinxeris, &
ignem furtim surripuisti. et ma-
lieres fabricatus es. Nā quibus
me ipsum decepisti, in distribu-
tione carniū, ossa pinguedine
obducta mihi apponens & mei-
liorem partium tibi ipsi seruās,
quid attinet dicere? Pro. Igu-
tur sufficientem iam penam
exoluī, tantū tempus Caucasō
affixus, pessimam auim perdis-
cam aquam nutriens hepate,
Iupi. Ne minimum quidem
hoc eorum, quae te oportet pati.
Pro. Atqui non sine mercede
solues Iupiter, sed ubi signifi-
cabo ualde necessarium. Iup.
Blādiendo decipis me Promē-
thee. Pro. Et quid plus habē-
bo? Non enim ignotas rursus,
ubi Caucasus est, neque indi-
gis

bis uinculis, si quo modo uersu-
 tias agens deprehendar. Iup.
 Dic prius, quānā mercedē per-
 solves necessariā nobis existen-
 tē; P. Si dixerō, ad quē locū uas-
 dis nūc, fide dignus ero tibi &
 de reliquis uaticinās. Iu. Quoi-
 modo n. nō; Pro. Ad Thetē,
 coiturus cū ipsa. I. Hoc quidē
 nosti. Quid igitur postea uide-
 ris. n. uerū quiddā dicere. Pro.
 Nihil ō Iupiter rei habeas cū
 Nērine hac: si enim ipsa gra-
 uida reddetur ex te, foetus simi-
 lia faciet tibi, qualia & tu feci-
 sti Saturno. Iup. Hoc ais; exi-
 pulsurum me regnōi Pro. Vinā
 ne fiat, ō Iupiter. Verū tamē tai-
 le aliqd coitus ipsius minatur.
 Iupi. Valeat igitur Thetis, te
 uero Vulcanius ob hēc soluat.

2 Amoris & Iouis. Cup.

At si quid etiā peccaui, Iu-
 piter ignosce mihi, puer enim
 admodum sum, & adhuc im-
 prudēs. Iup. Tu puer autē Cu-
 pido, qui antiquior multo Iai-
 peto es? An quia neq; barbari
 habes, neq; canos produxisti,
 propterea etiā infans putari cu-
 pis, senex et uersutus adeo cum-
 sis? Cup. Qua uero iniuria affe-
 citē, ego senex ille, ut tu ais,
 cur me minime quosq; cogitas?

Iup.

σπεύδω μὲν, ἢ ἢ τι τυχόν τινος
 ἀλίσκομαι. Ζ. ἀπὲς πρὸς ὅσον,
 ὅν τινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀ-
 ναγκάσθω ἡμῖν ὄντα. Προ. ἢ ἢ τί
 πᾶσι δ' ὅ, τι βελτίστερ οὖν, ἀ-
 ξιδέτω & ἰσομαί σοι καὶ πρὸς
 τὴν ὑπολοίπων μαντοσύνην &
 Ζῶντος. πῶς γὰρ οὐ. Προ. παρὰ
 τὴν δέξιν, συνδύμηνται αὐ-
 τῇ. Ζῶντος. τούτῳ μὴ ἴσως. τί
 δ' ἢ τὸ ἐπὶ τούτῳ; δευτέρως γάρ
 τι ἀληθὲς ὄρα. Προ. μὲν γὰρ ὅ
 ζῶντος ἡμετέρας τῆς θυγατρὸς. ἢ ἢ
 γὰρ αὐτὴν ἡμετέρας ἰσὺς, τὸ
 τυχόν ἰσά ὄργασται σε, οἷα
 καὶ οὐ ἰδράσας τὴν ἡρίστην.
 Ζῶντος. τοιοῦτος, ἡμετέρας αἰ-
 μετὶ ἀρχῆς; Προ. μὴ γὰρ οὐκ ὅ
 ζῶντος. πᾶσι τοιούτοις ἢ μίσηται αὐ-
 τῇ ἀπειλῇ. Ζῶντος, χαρίτω τοι-
 γὰρ ἢ ὁ δέξιν, οἷα δ' ἡμετέρας
 ἐπὶ τούτοις λυγρόν.

Ερωτῶ καὶ δίδω. Ερ.

Αλλ' εἰ καὶ τι ἡμετέρας ὅ
 ζῶντος, συγγενὴς μοι. παιδίον
 γὰρ εἰμι, καὶ ἔτι ἄρτιον. Ζ. οὐ
 παιδίον ὅ ἔστι, ὅς ἀρχαῖος τε-
 ρῶς εἰ πᾶσι τοῖσι παῖσι; ἢ δίδω.
 τι μὲν πᾶσι, μὲν δὲ πᾶσι
 ἰσὺς, διὰ ταῦτα καὶ βρῆται
 ἀφ' οὗτος οὐκ ἰσὺς, γάρ τινος καὶ
 παυδῶντος ὡν; Ερ. τί δὲ σε ἢ
 δίδωσι δ' ἡμετέρας ὡς φῆς, ἰσὺς,
 δίδωσι καὶ καὶ πᾶσι καὶ δίδωσι
 Ζ. οὐκ

Ξ. οὐκ ἔστιν ὃ καταράσσει, ἐμὴν μὲν,
 ὅτι ἐμοὶ μὴ οὕτως ἐβρύχῃς.
ὡς τι μὲν ἐβρύχῃς ἐμὴν περὶ αἰν,
καὶ με, σάτυρον, ταῦρον, χεν-
οῖν, λύκον, ἡνέον. ἐμὴν δὲ ὁ
 λησὶς ἐβρύχῃς ἡμῖν τινὰ ὄρασι
 ναί περὶ αἰνῃς. ὁ δὲ σιωπῇ καὶ
 αὐτὸς γνωσκὶ διὰ σε γιγνομένη
 οὐ. ἀλλὰ με δεῖ μαχαλῆσαι
 ἐπ' αὐτάς, καὶ ἐρύπτειν ἐμὴν
 τὴν. αἱ δὲ τὴν μὲν ταῦρον ὃ
 λύκον φιλοῦσιν. ἐμὴν δὲ ἡμῖν
 αἰν, τὴν αἰν ὑπὸ τοῦ δέου.
 Ερ. ἐκείνους. οὐ γὰρ φέρουσιν ὡς
 Ζοῦ, δεκταὶ αὐτῶν τὴν πρὸς
 ψῆν. Ζ. πῶς ἡμῖν τὴν ἀπὸ αἰν
 ἐβρύχῃς, καὶ ὁ ὑπὸ αἰν φε-
 ροῖσιν; Ερ. ἀλλ' ὁ δέου ἐβρύχῃς
 τοῖς ἐβρύχῃς, καὶ τοὶ ἐβρύχῃς
 καὶ ἀγνοοῦσιν ὅτι. ἐμὴν δὲ
 λησὶς ἐβρύχῃς αἰν, μὴ ἐβρύ-
 σαι τὴν αἰν, μὴ δὲ τὴν αἰν
 φέρε, ἀλλ' ὡς ὁ αἰν
 ποίει αὐτὸν, ἐκείνους ἐβρύ-
 χῃς. Ερ. βροχῇς, τὴν μὲν
 τὴν αἰν ἐβρύχῃς. ποίει
 ἡμῖν ἡμῖν. ὑπὸ αἰν χενόσας.
 ἐμὴν αἰν καὶ τοῦ αἰν οὐ
 ἡμῖν αἰν. καὶ ὁ αἰν, ὅτι πᾶς
 ἐβρύχῃς ἐβρύχῃς τοῖς αἰν
 οὐ μαινῇς. Ζ. ἡμῖν. ἐμὴν
 αἰν ἐβρύχῃς αἰν, τοὶ
 ἐμὴν γοῖς ἐβρύχῃς. Ερ. οὐκ ἔστι
 ὡς, μὴ δὲ ὡς δὲ. ἐμὴν

Iup. Specta ô se eleste, an par-
ua, q̄ me ita ludibrio habes. I-
taq̄ iâ nihil est, q̄ me nō effe-
ris, Satyrū, taurū, aurū, cygnū,
aquilā, oīa hæc fecisti me. At
quæ me uicissim amaret, nullā
planē unquā fecisti, neq̄ intelle-
xi me etiam uxori, p̄pter te gra-
torem fuisse. Sed oportet me
præstigijs uti ad illas, & me ip-
sum abscondere. Illæ aut taurū
aut cygnū exosculantur, me ue-
rō si aspiciāt, moriūtur præ for-
midine. Cup. Meritō, neq̄ enī
ferunt, ô Iupiter, ut quæ mortas
les sint, aspectū tuum. Iu. Quor-
modo igitur Apollinem Bran-
chus ille & Hyacinthus tanto
pere amant? Cu. At Daphne
etiā fugiebat illū, quāuis coma-
tū & imberbē. Q̄ si aut uoles
amabilis esse, neque concutias
Ægide, neq̄ fulmē geras, sed
q̄ suauissimū te ipsum perhibe,
utrinq̄ demissō capillo, eoq̄ mi-
tra reuincto, ues tē sūme purpu-
reā, crepidas subliga auratas,
ad tibiā & ad tympana cōposi-
to gressu incede, & uidebis q̄
plures sequentur, q̄ Bacchum
Menades. Iu. Apage. Egdē
noli amabilis esse istoc pacto,
ut talē me ipsum exhibeā. Cu.
Proinde & amare nolis. Paci-
lius enim

lius enim istud certe est. Iup.
Quin amare quidē uolo nūnō
autē negotio illo potiri. Atq;
ob hac nunc dimittote.

3 Iouis & Mercurij.

Illam Inachi puella pulchrā
nosli Mercuri. Mer. Etiam,
Iodicis. Iup. Non amplius pu
ella illa est, sed iuuenca. Mer.
Mōstrosūm hoc. Quomodo mu
tata est? I. Zelotypia mota Iu
no, trāsformauit ipsam. Sed et
nouum aliud quoddam malum
insuper excogitauit. In felici
illi bubulcum quendam multio
culum, Argum nomine, custo
dem addidit qui iuuentam pa
scit insomnis ac peruigil ipse
existens. Mercu. Quid igitur
nos oportet facere? Iup. Deuo
lans in Nemeam syluam, illic
alicubi Argus pascit, illum
quidem interficito. Ipsam uero
Ioper pelagus in Aegyptum
abducens, Isim facito, & de cæ
tero pro deo ab incolis habeat
ur, Nilumq; attollat, & ueni
tos immittat, & præterea nauig
antes seruet.

4 Iouis & Ganymedis.

Age o Ganymedes perueni
mus enim quo oportebat, oscula
re me iam, ut uideas nō amplius
postū aduncū me habere, neq;
ungues

γδ τῶτόρι. Ζ. ἐκ ἀλλ' ἔρῃ μ',
ἀπραγμονήσῃς δ' αὐτὸ ἐπε
τυχάσαι. ἐπὶ ταῖς αὐταῖς
ἀφίημί σε.

Διὸς καὶ Ἑρμῆ. Ζ.

Τὴν τοῦ ἰνᾶχο παῖδα τὴν
καλὴν οἶδα ὃ Ἑρμῆ; Ἑρ. ἔγωγε,
τὴν ἰὼ λυγρῆς. Ζ. ὅα ἴτε παῖς
ἐκείνη ὄσιν, ἀλλὰ δάμαλις.
Ἑρ. τὸράστιον ποτὶ. τῷ ῥόπῳ
δ' ἐνθλάγῃ; Ζ. ἡλοισυήσας
σα ἢ Ἡ, ἀμειβαλλῶν αὐτὴν.
ἀλλὰ καὶ κακὸν ἄλλό τι δεῖ
νόν ἐπιμυχαῖνται τῇ κακο
δαίμονι. βροντῶν τινα πο
λύμματος Ἀργὸν τοῦτο μα
κρῆστος, ὃς νύμει τὴν δάμα
λιν, αὐτὸν ὦρ. Ἑρ. τί οὖν ἔ
μας χρὲ ποιεῖν; Ζ. καταπλά
μῃς, ὃς τὴν εἰμας, ἐκείνη
πὸν ἰΑργῷ βουκολᾷ, ἐκείνη
μὲν ἀπύκτανον. τὴν δὲ ἰὼ
διὰ τὸ πηλᾶγους ὃς τὴν Αἰγυ
πτον ἀπαγαγών, ἱερὸν ποιεῖ
σθαι. καὶ τὸ λοιπὸν ἴση διδῶ
τοῖς ἐκεί, καὶ τὸν Νεῖον αἰαι
γίτω, καὶ τὰς αὐτὰς ἐπιπι
πίτω, καὶ σφίσι τοὺς πηλῶν
τας.

Διὸς καὶ γανυμέδους.

Αἰγὼ Γανυμῆδός, ἡσυχῇ
γδ εἴδα ἔχρῶν, φίλῳ μ' ἢ
δὲ, ὅπως ἀδῆς ἐκίτε ῥά μ' ὦ
ἀγκύλον μίχοντα, σὺ δ' ὄντι
χαῖ

5

ungues acutos, neq[ue] alas, qualis
uidebar tibi modo, cum uolu-
cris esse apparebā. G. Mi to-
mo: an non aquila modo fuisti,
ac deuolans rapuisti me a me-
dio ouilis? Quo pacto igitur alie
ille ablatae tibi sunt; tu uero ipse
se alius quispiā subito appares.
Iu. Sed neq[ue] homo, quem uides
adulescentule, neq[ue] aquila, sed
oim rex. Deorū ego ipse sum,
qui me ipsum ad tēpus ita transi-
formaui. G. Quid ais tui? Pan
ille es; deinde, quomodo si fulgē
nō habes, neq[ue] cornua, neq[ue] hir-
sutus es crura? I. Solū enim il-
lum existimas Deū? G. Etia.
Atq[ue] adco sacrificamus ipsi,
colectū hircū ad speluncā agen-
tes, in qua ipse positus est. Tu
uero plagiarius quispiam uide-
ris mihi esse. I. Dic mihi. Io-
uis uero nomen nō audisti; neq[ue]
etiam arā uidisti illius in Gara-
garo, pluencis scilicet atq[ue] to-
nantis, & fulgura facientis? G.
Tu te optime uir ais esse, qui
paulo antē effudisti nobis copio-
se grandinē, qui habitare supra
nos diceris faciens strepitū, cui
arietē pater sacrificauit. Deniq[ue]
quid nā improbē tētatē me
sursum rapuisti rex Deorum?
Iam uero & oues fortasse lupi

diripuerūt; desertas illas in-
uadendo. Iup. Adhuc enim cu-
ra est tibi ouium immortalis fa-
cto, & hic cōuersaturo nobiscū.
Gan. Quid dicis? An nō dedu-
ces me tandem in Idam hodie?
Iup. Nequaquā, quoniam fru-
stra āquila fuissem pro Deo fa-
ctus. Gan. Igitur inquit me
pater, & indignabitur nō inue-
niens, uerbetrāq; post capiam,
relinquens ouile. Iup. Vbi ille
uidebit te? Gan. Nequaquam,
desidero uero iam ipsum. Quod
si uero dimittes me, promitto ti-
bi, & alium hircum ab ipso im-
molatum iri, redemptionis pre-
cium pro me uidelicet. Habe-
mus autē triennem illū, & mai-
gnū, qui praeit ceteris in pa-
scua. Iup. Quā simplex hic
puer est, & minimē malus, atq;
id ipsum solum, puer adhuc.
Verum o Ganymedes, illa qui-
dem omnia ualere sine, & ob-
liuiscere ipsum, ouilis uideli-
cet & Idæ. Tu autem (iam ce-
nim celestis es) multa benefa-
cies hinc & patri & patriæ.
Ac pro lacte quidem et caseo,
ambrosiam edas, & nectar bi-
bas. Hoc tamen & alijs nobis
ipse infundēdo praebebis. Quod
quē maximum est, non amplius
homo,

ἀπορῶσάυτο ὕδω, ὁρῶντις ἐ-
πιπρόνδον. Ζ. ἴτι γὰρ μὴ οἶε
τῶν προβάτων ἀδασάτω γιγ-
νομένη, καὶ ἐν ταῦτα σωδὸν
μελῶ μὴ ἡμῶν; Γα. τί λί-
γαι; ἔ γὰρ κατὰξαι με ὕδω ἐν
τῷ ἰδίῳ τέμφορ; Ζ. οὐδα-
μῶς. ἐπεὶ μάλιστα αὐτὸς ἴδω αὐ-
τὸ διὰ γιγνομένη. Γα. ἡνῶν
ἐπιστῆσαι με ὁ πατήρ, καὶ ἀ-
γαυαῖός με μὴ οὐρίσκειν, καὶ
πληγὰς ὕσφορ λάβομαι, κα-
ταλιπὼν τὸ ποιμένιον. Ζ. πῶ
γὰρ ἡνῶν ὕφταί σε; Γα. μη-
δαμῶς. ποῦ γὰρ ὕδω αὐτόν.
εἰ δ' ἀπάξαι με, ὑπερχῶμαι
σοι καὶ ἄλλοι παρ' αὐτὸ λεγ-
όντι δύναιτο λῦναι καὶ ἐμῶ.
ἐχόμεν δὲ τὸν βριτῶ τὸν μέ-
γαν, δε ὕφεται πρὸς τῷ νο-
μῶ. Ζ. ὡς ἀφίλης ὁ παῖς; ἔστι,
καὶ ἀπλοῖκός, καὶ αὐτὸ δ' ἐν το-
τῷ, πᾶς ἴτι. ἀλλ' ὡ γαυόμε-
δός, ἡνῶν μὴ πάντα χαί-
ραμεν, καὶ ἐπιτάδον αὐτῶν,
τὸ ποιμένιον καὶ τῷ ἰδίῳ. οὐ
δὲ ἡνῶν γὰρ ἐπ' αὐτόν; ἔ, πολ-
λὰ δὲ ποιήσεις ἐν ταῦτον καὶ
τὸν πατήρα, καὶ τῷ πατρίδα.
καὶ αὐτὸ μὴ τυροῦ καὶ γάλα-
κτος ἀμβροσίαν ἰδῶ, καὶ εἶναι
ταρ πῆν. ποτὸ μὲν τοι καὶ τοῖς
ἄλλοις ἡμῶν αὐτοῖς παρίξαις ἐκ-
χίον, τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἴτι
αὐτόν

ἄλλ' ἀθάνατος γὰρ
 εἶμι, καὶ ἀσπίς σου φαίνεται
 πρὸς μάχην. καὶ ὅμως,
 φησὶ μὲν ἱσθ. Γα. ἢ δὲ παύ-
 σαι ἐπὶ μὲν σου, τίς συμπαίξει
 ταί μοι; σὲ γὰρ τῇ ἰδῇ πολλοὶ
 ὀλιμῶται ἔμμεν. Ζ. ἔχεις καὶ
 τὰς τὸν συμπαίξουσιν σοι
 πτοερὶν ἵπτα, καὶ ἀστραγάλους
 μάλα πολλούς. θάρρα μόνον,
 καὶ παίδρεϊ ἰδίῳ. καὶ μετὰ
 ἐκείνῳ τῶν καίτων. Γα. τί τὸ
 εἰς χροῖόν σου ἀπογοίμην; ἢ
 πυμαίνου καὶ ταῦτα δέξου;
 Ζ. οὐκ, ἀλλ' οἶνον ὀψήσεις, καὶ
 ὡς τὸ νικτάρου τίστῃ, καὶ
 ἐκμαθήσῃ το συμποσίον. Γα.
 τοιοῦτον ἔχεις καλὸν. οἶδα γὰρ
 ὡς χεὶρ ἔχει τὸ γάλα, καὶ αἰ-
 νάσσεται τὸ λιγυρόν. Ζ. ἰδοὺ
 πάλιν ἵπτα γάλακτος μνη-
 μονεύου, καὶ ἀνθρώποις διακοι-
 νῶντα οἷον. πάντῃ δ' οὐραὶ
 οἶον, καὶ πίνουμεν, ὡς παρ' ἑ-
 ρω, τὸν ἵπτα. Γα. ἡ δὲ οὐκ ἔστι
 τὸ γάλακτος; Ζ. ἴσως μὲν ὀλί-
 γον. καὶ γὰρ οὐκ ἔστι, οὐκ ἔστι
 πόσιον τὸ γάλα. Γα. κοιμήσο-
 μαί δι' ὅτι ἀνυπνός; ἢ μετὰ
 τὴν ὀλιμῶτα ἵπτα; Ζ. ἔκλει-
 νε διὰ τοῦτο αἰνέσασθαι, ὡς
 ἔμα καὶ σὺ δοκεῖς. Γα. μόνον
 γὰρ ἐκ αὐτοῦ δύνωμαι, ἀλλ' ἡ δὲ
 καὶ σὺ δοκεῖς μετ' ἐμῶ. Ζ. καὶ
 μετὰ

homo, sed immortalis eris, atq[ue]
 etiam sydus tuum apparere fa-
 ciam pulcherrimum. & omni-
 no felix eris. Gan. Si uero lu-
 dere cupiā, quis colludet mecum
 in Ida enim multi coetanei
 erant. Iup. Habebis & hic
 collusorē tibi hūc Cupidinem,
 & astragalos ualde multos.
 Confide solum, & laetius sis, &
 nihil desideres inferiorū. Gan.
 Quid uero uobis utilis erit
 An oues pascere oportebit &
 hic? Iup. Non, sed ministrabis
 uinum, & ad neclat paulo post
 ordinaberis, & procuralis con-
 uuium. Gan. Hoc quidem nō
 difficile. scio enim ut oporteat
 effundere lac, & coronare po-
 culum pastorale. Iupit. Vide,
 rursus hic lactis meminit, &
 hominibus se ministrare putat.
Hoc uero cœlum est, & bibi-
mus, quemadmodum dixi, ne-
clat. Gan. Dulcius ὅ Iupiter
 lactis? Iup. Scis post pusillum,
 & quum gustaueris, non ame-
 plius desiderabis lac. Gan.
 Porro ubi dormiā nocte? An
 cum coetaneo Cupidine? Iup.
 Non, sed ob hoc te rapui, ut si-
 mul dormiremus. Gan. Solus
 enim nō possis, sed suauius dori-
 mire mecum? Iupit. Profecto,
 cum

cum tali, qualis es tu Gany-
des sic pulcher. Ga. Quid. n.
te ad somnū iuuabit pulchritu-
do? I. Habet quoddā incitamentū
in suauē, & facilius inducit ipsū
sum G. Atqui pater meus in-
dignabatur mihi cōdormienti,
& narrabat mane, quō turbare
ipsius somnū uoluitatus plectū,
calcitrans, & aliqd loquēs in
terea quādo dormire, quā ppter
ad matrē remittebat me dormi-
turum saepiuscale. Quare. si ob
hoc, ut ais, rapuisti me tēpus tu-
bi est, ut me denuo in terram de-
ponas, uel molestia afficeris
nihil dormiendo. Turbabo. n.
te cōtinuē, huc atq; illum me rei
uolens. Iu. Atqui hoc ipsum
suauissimum mihi feceris, si tei
cū uigilare cogas. Osculabor
enim interea te cō saepius, et am-
plectar. Ga. Ipse uideris, ego
uero; dormiam te deosculante.
I. V. debimus tunc, quid agem-
us. Nunc uero adhuc ipsum
Mercuri, & posteaquam de im-
mortaliitate biberit, duc ut mi-
nistret nobis, docēs prius, quem
admodum oporteat porrigere
scyphum.

5

Iunonis & Iouis.

Ex quo adulescentulū hūc Iu-
piter, Phrygiū studiō, ab Iu-
da

μετά γιγασίας, οἷον γὰρ
σύμβου, οὕτω λαλῶς; Γα. τί
γάρ σι πρὸς τὸν ὕπνον ἰσχύει
τὸ λαλῶν; Ζ. ἔχει τί δι' ἡλίου
ἔργον ὅλον, καὶ μαλακῶς ὄρεται
πᾶσαι αὐτῶν. Γα. καὶ μὴ δ-
γίω πᾶν ἥχοντο μοι συγκαθ' ὅ-
σοντι. καὶ δι' ἡλίου ἔργον, ὡς
ἀφ' ἡλίου αὐτὸ τὸν ὕπνον τρι-
φύμην καὶ λακτίσων, καὶ
τι φθιγγὸς καὶ μετὰ ὅσοντι
καθ' ὅσοντι. ὡς τι παρὰ τῶν
μυθῶν ἐπιμύει μοι λοιμὸς ὅσο
μυθῶν ὡς τὰ πολλὰ. ὡς αὖ
σοι εἰ διὰ τῶν, ὡς φῆς, ἀνέμω
οἶμαι, κατὰ δ' ἡλίου αὐτῶν
τῶν γλῶσσαι, ὡς πᾶν ἡλίου αὐ-
τῶν. εἰσὶ γὰρ οἱ οὐ
νικῶν τριφύμην. Ζ. τοῦ αὐ-
τῶν μοι τὸ ἥδιστον ποιήσεις, ὡς
ἀνέμω μοι μετὰ σι. φιλῶν
γὰρ διατιλίω πολλὰ καὶ, καὶ
πᾶν ἡλίου. Γα. αὐτὸς αὖ εἰς
δ' ἡλίου. ἐγὼ δ' ἐλοιμώσμαι,
ὡς κατὰ φιλῶν. Ζ. ὡς. εἰς
ὅσοντι, τί πᾶν ἡλίου. ὡς
δ' ἡλίου αὐτῶν ὡς ἡλίου, καὶ
πᾶν ἡλίου ἀδανασίας, ὡς
πᾶν ἡλίου, ὡς ἡλίου τὸν ὅσον
φῆν.

Ηρας καὶ Διός. Ηρα.

Εξ ὅου τὸ μακάριον τοτὸ ὡ-
ς, τὸ φρύγιον, ἀπὸ δ' ἡλίου ἀρ-
πάσκει

πῶς αὐτὸν ἀνέγαγες, ἵλα-
 τήρ μοι προσέχες τὸν νόον. Ζ.
 καὶ τοτο γὰρ ὦ Ηἷρα βουλευσῶς,
 ἦν ἀφίλις ἔγω καὶ ἀλυπό-
 ταιον· ἐγὼ δ' ἐὼ μὲν ταῖς γυ-
 ναιῖ μόνως χαλκίῳ σι αἶ-
 ρα, ἐπὶ οὐκ αὐτὸν ἀμιγέσωσιρ ἰ-
 ροί. Ηἷρα. ἔδ' ἐκείνα μὲν δὲ
 πικρῶς, ἐδ' ἐπὶ πρῶτοντα σιαντῶ,
 ἐπὶ ἀπαύτων διὰ τὸν δόρυβις
 ἔδρ, ἀπολιπὼν ἐμὶ τῷ νόμῳ
 γαμντίῳ, ἐπὶ τῷ γλῶ κατε-
 μωχόσικρ, χρυσίον ἢ ταῦτ'
 γονιόμην. πάλιν ἀλλ' ἐκεί-
 ναι μὲν σοι, καὶ ἐν σὺ γὰρ μόνω
 σι. τοδ' ἰδ' αὖτον τὰ τὶ παρ' ἰερ
 ἀφάσας, αὐτὴν τῶν ὧ γονιότῃ
 τὸ διὰ τὸν. καὶ σιωποῖ καὶ τῷ ἐπὶ λε-
 φαλίῳ μοι ἐπαχθὲν, εἰσποχὸν
 δὲ τῷ λόγῳ. ἔτας ἀπέρχας οἰ-
 νοχόρ; καὶ ἀπογορδύκασιν αἰ-
 ρητὴ Ηἷρα καὶ ἡ Ηἷρα τ' ἀπα-
 νιόμην; σὺ γὰρ καὶ τῷ κύλικα
 ἐπ' αὐτὸν ἄλλως λάβοις παρ' αὐτ',
 ἢ φιλέσας πρὸ τὸν αὐτ', ἀπαύ-
 των ἰρῶντων. καὶ τὸ φίλῳ μὰ σοι
 ἔδρῳ τ' εἰκταρ. καὶ διὰ τ'
 τοδ' ἐδ' ἀνέμῳ, πολλὰ κινεῖ αἰ-
 τῶς τῶν. οὐλοτὶ γὰρ καὶ ἀπο-
 γονιόμην μόνον, ἰδὼνας
 ἐκείνῳ. καὶ πῶν τ' ἀπολαβὼν
 τῷ κύλικα, ὅσον καὶ λαμβάνω
 αὐτῇ, πίνεις, ἴδω καὶ αὐτὸς ἐ-
 πι, καὶ σὺ αὖτε προσέμειναι τὰ
 χείλε,

da rapies huc adduxisti, minus
 aduertis mihi aim. Iu. Etia ob
 huc Iuno zelotypa ia es simpli-
 cem adeo, & minime molestia
 Ego uero putaba mulierib. for-
 lis difficile te esse, quacumq con-
 uersantur mecu. Iup. Neq illa
 quide recte facis, nec coueniencia
 tibi si, q omniu deoru dominus
 existes, relinquens me legitima
 uxorem, in terra deiecds, ibiqs
 adulteria exerces in aurum uel
 tauru conuersus. Verueam illa
 mulieres tibi in terra manent.
 Ideo aut hoc puero rapto, etia
 in celum subuolasti, Deoru ge-
 nerotissime, & nuc ille nobis iu
 habitat, ante oculos mihi addu-
 ctus quasi amulus, scilicet ut po-
 cillaretur tibi, sic. n. a iune. Ita
 ne uero carebas pocillatorio-
 bus? Aut defessi adeo sunt &
 Hebe et Vulcanus ministrailo?
 Tu uero etiam calicem non ali-
 ter ab eo accipis, quam simul
 & osculatus fueris ipsam ani-
 tea, omnibus aspicietibus. Ec-
 de osculatio ista suauior tibi est
 ipsonectare. Atq ob id saepe
 numero, neq sitiens, petis bibe-
 re. Interdu aut etia ubi degusta-
 sti solu, porrigere ipsi soles, dein
 de bibere ipso arripis calicem,
 & quatum in illo reliquu restat,
 omne ebibis, ea etia parte un-
 de ipse bibit, & ubi applicauit
 labia,

labia, ut et bibas simul, et oscu-
leris. Nuper uero rex ille atq[ue]
omniū pater, depositis Aegide
ac fulmine, sedisti talis ludendo
cum illo, barbā ipse tantā & tā
pmissam habēs. Omnia igitur
uideo hæc, quare ne te putes la-
tere. Iup. At quid adeo graue
hoc, ō Iuno, adolescētem adeo
pulchrū inter bibendum de oscu-
lari, oblectariq[ue] utroq[ue] illo, &
sculo uidelicet & necitare, qd
si igitur uel semel cōmittā ipsi,
quo & te osculetur, nō amplius
accusabis me, qd osculū illius
præstantius necitare puto. Iup.
Pædiconū uerba hæc sunt. E-
go uerō nō ita infani uero, ut la-
bia mea applicē molliculo isti
Phrygi, adeoq[ue] effeminato.
Iu. Ne conuiceris generosissi-
ma tu, amores meos, nā mulic-
rosus & barbarus, & mollicui-
lus iste, suauior & desiderabili-
or, nolo aut dicere amplius, ne
te magis iritem Iup. Vinā ue-
rō & in uxore illū duxisses, mei
gratia. Memineris igitur, qua-
libus mihi, ppter egregiū istū
pocillatōrē, temulēter insultas.
Iu. Imo uero Vulcanū istū, filiū
mōtiū oportebat nobis pocilla-
ri, claudicantem uidelicet, et d
fornace uenietē, adhuc fauillis

plei

χείλη, ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα, καὶ
φιλήῃς. πρῶτον δὲ ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἀπαύτων πατὴρ, ἀποδύ-
μενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν
ἱσθμὸν, ἐκάθισεν ἀγρυπνῶν.
Ἰὺν μὲν αὐτόν, πῶς γὰρ ταῦτα
κῆτον λαθεῖν λέγει. πάντα ἔμ-
βρω ταῦτα, ὥς τι μὴ οἷς λαθεῖν
εἴμην. Ζ. καὶ τί δεινὸν ὃ ἔβρα, με-
γίστην ἔτι καλὸν μεταξὺ πῶ-
νοντα καταφιλεῖν, καὶ ἔδιν-
σαι ἅμφοσιν, καὶ τῷ φιλόμα-
τι, καὶ τῷ νικταρι; ἔμ γάρ ἐπι-
βρίψω αὐτῷ καὶ ἀπαφίλησ-
σάμεσι, ἐκίτη μίμψη μοι, πρὸς
τι μέτρον τὸ νικταρὸν οἷομαι
εἶναι τὸ φίλημα εἶναι. Η. γὰρ παλαι-
οὶ τῶν οὐτοῖ λόγοι. ἐγὼ δὲ
μὴ ἔτω μανθάνω, ὥς τὰ χεῖλη
προσφύγῃ καὶ τῷ μαλθακῷ τοῦ
τῷ. φρυγὶ οὕτως ἐπιθελημῶ-
ν. Ζ. μή με λοιδορεῖς ὃ γυναι-
καία τῇ τοῖς παιδικαῖς. οὐτοὶ δὲ
γὰρ ὁ δουλοφίλος, ὁ βαρβαρὸς,
ὁ μαλθακός, ὁ δεινὸς καὶ ποδα-
νός ἐστι. ἔβρα μοι δὲ ἐπὶ αἶμα,
μή σοι παροξύνω ἐπιπλήϊον. Η-
γὰρ εἴη καὶ γαμήσεις αὐτὸν ἐ-
μὲ σῶμα. μίμνεσο γάρ μοι.
Διὰ τὸν οἰνοχόον ποτόν ἐμπα-
ροεῖς. Ζ. οὐκ. ἀλλὰ τὸν ἔφα-
γον ἴδαι τὸν σὸν ὑπὸ οἰνοχόῳ
ἡμῖν χυλίσματα, ἐκ τῆς καμῖ-
νης ἔκοντα, ἵτι τῶν σπιγνέων
αἰσῶ

ἀνὰ πλῆθος, ἀπὲρ τὴν πυρὰν
 ἤρως ἀποτιθέμενον, καὶ ἀπὲρ
 ἑκάστου αὐτῶν τῶν δακτύ-
 λων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν λύ-
 πην, καὶ ἐπιπασσάμενός φη-
 σίαι μετὰ τὸν, ὃν οὐδ' αὖ ἡ μῆ-
 νος οὐ ἡδύς φιλεῖσθαι, καὶ
 τῆς ἀβόλου παρορθαλμίου
 τοῦ πρὸς ὅσον; ἡδύς ταῦτα οὐ
 γὰρ καὶ παρὰ πολλὸν εἰσέλθω
 ἑκάστου ἐμπρίπτει τῷ συμπο-
 σίῳ τῶν διῶν. ὁ γὰρ νυμφεύς
 δὲ, καὶ καταπινύσκει αὐτὸς
 τὸ τῶν ἰδίων, καθάρως γὰρ, καὶ
 ἰσχυρῶς, καὶ ἐπιπασσά-
 νους ἐρίγει τὸ ἔκπομα. καὶ δ', οἱ
 λυπαὶ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἡδύ-
 ορ τοῖς ἐκταρ. Ἥρα, οὐ καὶ
 χαλὸς ὡς γὰρ ὁ ἡφαιστος, καὶ οἱ
 δακτύλοι αὐτοῦ ἀνὰ ξίφος οὐ
 ἑκάστου, καὶ ἑοβόλος μὲν ἐ-
 στί, καὶ οὐκ ἐστὶν ὁρῶν αὐτὸν,
 ὅστις τὸν ἑκάστου λεῖψαν τοῖ
 τὸν ἡδύς ἀνὰ πλῆθος. πάλαι δὲ
 ἐχέμεν ταῦτα, οὐδ' οἱ σπιν-
 θῆρες, ἐὰν ἡ ἑκάστου ἀπὲρ
 πῖνσι μὲν ἐχέει πῖνσι παρ' αὐ-
 τοῦ. Ζ. λυπαὶ ὡς ἡρασιανὸν.
 ἔδον ἄλλο. καὶ μοι ἐπιείκεις
 τὴν ἑκάστου ἡδύς, εἰ δὲ
 ἄλλο παρὰ πᾶσι ὡς αἰὶν δι-
 χύμεν τὸ ἔκπομα, οὐ μὲν ὁ ἡ-
 ρως ἰσχυρῶς. οὐ δὲ ὡς γὰρ νυμφεύς
 δὲ, μοι μόνον ἀνὰ πλῆθος τὴν

plenum, deposito paulo ante
 forcipe. Et ab illis ipsis digi-
 tis, accipere nos calicem, at
 tractumq; ipsum interea oscu-
 lari, quem neq; mater tu liben-
 ter osculata fueris, præfuligi-
 ne quasi tota illius exusta fa-
 cie. Nimirum suavia, adeoq;
 multum etiam pocillator iste,
 cohonestat deorum cōuiuium,
 nonne? Ganymedes autem hic
 iterum in Idam hinc ablegan-
 dus est, quippe purus ac can-
 didus est, & digitos habet ro-
 scos, etiam scite porrigit pocu-
 lum, & quod te omnium mori-
 det maxime, osculatur dulcius
 ipso necesse. Iupi. Nunc tibi
 & claudius, ὁ Iuppiter, Vulcan-
 nus est, & refertus fuligine, at
 qua nausea afficeris, cum aspi-
 cis ipsum, ex quo formosum &
 capillatum istum Ida nutrit.
 Olim autem non uidebas ista,
 neq; tū fauilla, neq; fornax ipsa
 absterrebat, quo minus biberes
 illa porrigente. Iu. Aegritudi-
 ne Iuno te ipsam afficis, nihil
 aliud agis, & mihi amorem eō
 magis incendis, quia zelotypa
 es. Quod si uero gnauaris a pue-
 ro formoso accipe poculū, tibi
 qdē filius ministret potū. Tu ue-
 rò Ganymedes mihi soli redde
 calicē

calicem, & cum quolibet bis
osculare me, & cum plenū porri-
gis, & cū rursū a me illum
accipis. Quid ita lachrymaris?
Ne metue. Malum. n. feret, si
quis tibi molestus esse uoluerit.

6 Iunonis & Iouis.

Ixonē hunc uides Iupiter,
qbus nā moribus affectū putas?
I. Hominē esse utilē Iuno, &
cōbionem, nō. n. cōuersaretur
nobiscū, si indignus conuiuiō fo-
ret. I. At indignus est, cōtume-
liosus certē existēs, quāppter nō
amplius cōuersetur uobiscum.
I. Quid aut cōtumeilie intulit?
oportet. n. (ut puto) et me scire.
I. Quid uero aliud? Etenim ei
rubesco dicere ipsū, tale est q
tibi sumpsit. I. Atq ob hoc tāto
etiam magis dicere debebas, in
quātū ille turpia quōq conatus
ē. Nū igitur sollicitauit aliquā
ad stuprū intelligo. n. cuiusmoi-
di turpe sit, qd reformidaueris
dicere. I. Ipsam me, nō aliam
quāpiam Iupiter, lōgo iam tem-
pore. Ac primū quidem igno-
rabam quid rei esset, cur attēdē
adeo in me aspiceret. Ille autē
etiā ingemiscēbat, et sublachry-
mabatur. Et si quādo bibēs tra-
didissem Gan. poculū, hic pete-
bat ex eo iā ipso bibere. Et ca-
piēs osculabatur intērea, & ad
oculū

νύλινα. καὶ ἐφ' ἑκάστην διὰ φέ-
λαιμι, καὶ ὅτι πολλὰν ὀφείλοισ,
καὶ αὐτοὶς ὁποῖα παρ' ἡμῶν ἀπο-
λαμβάνοις. τί τοιοῦτον διακρύβεις;
μὴ δίδωθαι. οὐ μάλιστα γὰρ, ὅρ-
ναι σε λυπηρὴν ἰδοίην.

Ηρα καὶ Διὸς. Ηρα.

Τὸν ἱξίωνα τοιοῦτον ὄρεται ὦ
Ζεῦ; ποῖόν τινα τὸν βόσκον ὁ
γῆ; Ζεῦ ἀνθρώπων ἀναι χρεστὸν
ὦ Ηρα, καὶ συμποτικόν. ἔ γὰρ
αὐτὸν σωλὺ ἡμῶν, ἀνάξιος τὸ
συμποσίει ὤν. Ηρα. ἀλλ' ἀνά-
ξιος ἔστι, ὅθεν γὰρ ὤν. ὥστε
μηδὲ σωλὺ. Ζεῦ. τί δὲ ὅθεν
οἱ; καὶ γὰρ οἱ μάλιστα ἐσθλὸς
οἶμαι. Ηρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γὰρ
αἰσχύνονται εἰπῶν αὐτό. τοιοῦτον
τὸν ἔστιν, ὁ δὲ τέλει. Ζεῦ. μὴ
διὰ τοιοῦτον καὶ μάλλον εἰποῖς
αὐτὸν, ὅσον καὶ αἰσχροῖς ἐπιχέ-
ρῃσι. μὲν ἔπειτα τίνα; οὐ
οἶμαι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρὸν,
ὅσον αὐτὸν ἐκνήσας εἰπῶν. Η-
ρα. αὐτὸν ἡμῶν, ὅν ἄλλω τι-
νὰ ὦ Ζεῦ, πολλὴν ἔστιν χρεῖαν.
καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ἡγεῖται τὸ
πρῶτον, δίδωθαι ἑαυτὸν ἀφ' ὧν
οἱ ἡμῶν. ὁ δὲ καὶ ἔστιν, καὶ
ὑποδάσκει. καὶ ἵππας πρῶτον
παράδοίην τῷ Γαυμήδῃ τὸ
ἵππον, ὁ δὲ ἔχει ἐν αὐτῷ ἑ-
κάστην πρῶτον. καὶ λαβὼν ἐφί-
λαι μεταξὺ, καὶ πρὸς τοῦτον

ἰδὼν

ἀφ' ἧς αὖτε προσῆλθον. καὶ αὖ-
 τος ἀφ' ἧς ἐς ἐμὴν ταῦτα ἔδω-
 κέν μοι, ὁρῶντάς με. καὶ ἰ-
 σὺν τοῦ μὲν ἡδονῶν λίαν
 πρὸς σὲ, καὶ ἡμῶν παύσασθαι
 οὐκ ἐθέλων τὸν αὐτοῦ. ἰ-
 σὺν δὲ καὶ λέγουσι ἐπὶ δόμοις
 οἱ προσφρονεῖς, ἡγὼ μὲν ἄ-
 φρονα αὐτὸν εἶναι ἀκρόνιστον,
 περικλυδισμένον, ἐκπρᾶξ-
 ῶν τὰ ὦτα ὡς μὴ ἀκού-
 σθαι αὐτοῦ ὕβριστά τι τού-
 του, ἀπὸ δόμου φράσσον-
 τας. οὐδ' αὖτε ἴδον, ὅπως μί-
 κται τὸν αὐτὸν. Ζ. οὐκ ὁμοί-
 ατά τ' ἐστὶν ἐμὴ αὐτὸν, καὶ
 μικροῦ τῶν ἡμετέρων γάμων; το-
 αὐτὸν ἐμὴ δὲ τοῦ νῦν,
 εἶ. ἀλλ' ἡμᾶς τούτων αἰ-
 τιοῖ, καὶ σίγα τοῦ μισθίου πε-
 λαοδράται, οἷον καὶ συμπό-
 ται αὐτοῦ ἐπιποσάμεθα. συγ-
 γράτοι οὖν, ἡ πόσις ὁμοί-
 αμί, καὶ ἰδόντες ἐραῖα ἡμέ-
 λην, καὶ οἷα οὐ ποτὶ ἄλλον ἐπὶ
 γῆς, ἐπὶ δόμοισιν ἀπολαύσαι
 αὐτῶν ἔρωτι ἀλόντες. ἰ δὲ
 ἴσως. βίασάν τι ἔστι, καὶ οὐκ
ἀδελφικῶς μόνον ἀρχαί, ἀλ-
λά καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐξίστι.
 Η. οὐ μὲν καὶ παύσασθαι
 γὰρ ἀδελφικῶς δεῖ. καὶ ἄρα
 σι, καὶ φίλοι τῆς πόλεως, φαι-
 σι, ἰλασθαι, καὶ ἔπεισιν αὐτῶν,
 οὐκ

oculos admonebat, & rursus
 prospectum in me intendebat,
 hæc intelligebam amatoriam esse
 se, & multo quidem tempore ua-
 recundabar dicere ad te. puta-
 bamq; cessaturum a furore bo-
 minis. Postquam uero & ser-
 mones ausus es mihi adhibere,
 ego dimittens illum adhuc la-
 chrymantem, & ad genua pro-
 uolutum, obturatis auribus. ut ne
 contumelias supplicantis illius
 audirem, abijci tibi dicerem. Tu
 uero ipse uide, quod explores ui-
 rum. Iu. Euge, sceleratus ille
 in me ipsum, et usq; ad Iuconis
 nuptias etiā, adeo ne inebriatus
 est negligare. Cæterum nos autores
 horum sumus, & ultra modum
 amatores hominum, qui quidem
 & cōiunatores nostros ipsos feci-
 cimus. Digni igitur uenia sunt,
 si bibentes similia atq; eadem
 nobiscum, deinde & aspicientes
 cælestes istas formas, & quales
 nunquam uiderunt in terra, con-
 cupiuerunt frui illis, amore ca-
 pti uidelicet. Est autem amor
 uolentium quiddā, et nō homini-
 bus solum imperat, sed et nobis
 ipsis interdum. Iup. Tuus qui-
 dem & ualde hic dominus est,
 & ducit te, & fert naso (ut a-
 iunt) trahēs, & sequeris ipsum,
 quod

quocūq; duxerit, & te immuta-
ris facile, in quocunq; iusserit,
et prorsus posseβio et ludus A-
moris es tu. Et nūc Ixiōi scio,
qđ ueniā tribuis, ut q et ipse ad
ulterio cognoueris aliquādo il-
lius uxorem, quæ tibi Pirithōi
pēpit. Iu. Adhuc. n. tu memi-
nistī illorū, si qđ ego lusi in ter-
rā descēdes. Sed nosti. qđ mihi
uideatur de Ixione, multādum
qđ ē ipsum nequaquā, neq; a con-
uiuio extrudēdum esse, rusticum
enim foret. Sed qđ amat, & ut
ais, lachrymatur, & intolerabi-
lia patitur. Iu. Quid nā ō Iupi-
ter, metuō enim, ne & tu cōtu-
meliosum aliquid dicas. Iup.
Nequaquā. Sed simulacrū ex
nube fingētes tibi simile, post-
quā solutū fueris cōiuiū, et ille
uigilat (ut pat est) prae amore,
ad cōcubitum adhibeamus ipsi
afferētes. Sic enim ab angēdo
animo fortassis desistet, putāns
se cōsecutū esse desiderīū. Iup.
Apage, ut nūquā quicquātem
pessimū illi cōtingat, quādo ea
ita, quæ supra ipsum sunt, cōcui-
piscit. Iu. Attamē patere ō Iu-
no. Quid enim adeo prauē tibi
accidet ex hoc figmento, si cū
nube Ixion congregitur? Iup.
Sed nubes ego esse apparebo.

ⲉ

ἴδω αὐτὸν ὄνταί σοι, καὶ ἄλλαν
τη βλάβος, ἐς δ', τι αὐτὸν λυγρὸν
ση. καὶ ὅλος λυγρὸς καὶ πᾶς
διὰ το ἔρωτα ὅτι γι, καὶ νῦν
τῷ ἱφίονι, οἷδ' α, καθότι συγγνώ-
μην ἀπορίσεις, ἅτι καὶ αὐ-
τὸς μοιχόσας ποτὶ αὐτὸ πλὴν
γνωσῆνα, ἥ σοι τὸν παρ' ἑαυτοῦ
ἱππικόν. Ζεύς. ἴτε γὰρ οὐ μέμνη-
σαι ἱκάνων, εἴ τι ἐγὼ ἱπαιφα-
ῖς γλῶσσαι λυγρῶν; ἀταρ οἷδ' α
ὁμοι δλοναὶ παρὶ το ἱφίον;·
καθάλας μὲν μυσταμῶς αὐ-
τὸν, μέδ' ἀπαυδῶν το συμπο-
σίον. σκαῖον γὰρ. ἱπὰ δ' ὄρῃ,
καὶ ὡς φῆς, θαυρῆς, καὶ ἀφί-
ρτα πάσχα. Ἡρα. τί ὦ Ζεῦ;
διδόσκω γὰρ, μή τι ὀφειτικόν
καὶ σὺ ἱππῆς. Ζεύς. οὐ θαμῶς,
ἀλλ' εἰ δαλον ἐκ νεφίλης πλά-
σμενοι αὐτῇ σοι ὁμοιον, ἵπτα
δαυ λυγρὸν τὸ συμπίσιον, καθότι
νῦν ἀγρυπνεῖ ὡς τὸ αἰνὸς ὑπὲρ
το ἔρωτα, παρακατακλίον-
μεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ
παύσεται αὐτοῦ μὲν, οἷνδ' αὖ
πιτυχησῆναι δ' ἐπιδυμίας. Ἡ-
ρα. ἀπαγί μὲν ὤραισι μ' ἵκοιτο
τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιδυμῶν.
Ζ. ὁμοι ἐπιδυμῶν ὦ Ἡρα. τί
γὰρ αὐτὸ καὶ πάδοις θαυρῆν ἀ-
πὸ το πλάσματος, εἰ νεφί-
λη ὁ ἱφίον σωίσται; Ἡρα. ἀλ-
λ' ὁ νεφίλης ἐγὼ αἶμαι δόξω,
καὶ

lentiam. *Vul.* Et quæ adco iniuria afficere potueris, iam primum in lacu editus. *Apol.* Interrogâ Neptunū, cuius trident suffuratus est, aut Martē, nā et huius subtraxit clā ē uagina gladiū, ut interim de me ipso nō dicam quæ et arcu spoliavit et sagittis. *Vul.* Hæccine infantulus et modo natus ille, qui uix dum mouebatur in cunis inter inuolucra. *Ap.* Scies Vulcane, si modo ad te aliquando ueneris. *Vul.* Atq. uenit iā pridē. *Ap.* Quid igitur, habes ne oē fabrilē instrumentū, nec dum quicquā illi ut tibi amissū est. *Vu.* Oē *Apol.* *Ap.* Atque inspicere diligenter. *Vul.* Per Iouē, forcipē nō uideo. *Apol.* Sed uidebis illū alicubi inter inuolucra in cunis infantis. *Vul.* Adeo ne aduēcas manus hēt, perinde ac si in ipso uētre iā tū meditatus esset furadi rationē. *Ap.* An nō audisti ipsum loquentē quocūq. iā eruta ac uolubilia quādā. At p. hic etiā ministrare nobis uult. Hæri aut uocato ad se Cupidī ne, statim illum palestra superauit, nescio quo pacto pedes illi subtrahēs. Deinde cū d. ceteris laudaretur, interea Veneri surripuit cingulū, cū illa amplexa

συγγίγ; ἤρω. καὶ τίνα αὖ
ἀδικοῦσαι δύναιτο κρτίτες
καὶ ἦν; Ἀπο. ὀρώτα τὸν Πορ
σεύοντα, ὃ τὴν βίαιαν ἐκ
λεῖπον, ὃ τὸν ἄρα, καὶ τότε
γὰρ βεβήκονσι λαδὼν τοὺς
λαῶν τὶ ξίφος, ἵνα μὴ ἱκανοὶ
τὸν λόγον, ἐν ἀρώπῃσι το
τίσιν, καὶ τῶν βελῶν. Ἡραι.
τὸν γὰρ ταῦτα, ὃ μέγας ἐσ
κινῶτο ἐν τοῖς σπαργάνοις;
Ἀπο. ὡς ὃ Ἡραίη, ἡ σοὶ
προσέλθῃ μένον. Ἡραι. καὶ
μὴν προσέλθῃ ἡδὲ. Ἀπο. τί
οὖν, πάντα ἔχει τὰ ἔργα
λαῶν, καὶ ὃ ἐν ἀπέλωλερ αὐ
τῶν; Ἡραι. πάντα ὃ Ἀπίλ
λερ. Ἀπο. ἴσως ἐπίσηψι ἀ
καθῶς. Ἡ. οὐ. Διατίθημι πύργον
καὶ ἐχέτω. Ἀπο. ἀλλ' ὅψοι
αὐτῶν περ ἐν σπαργάνοις;
Ἡραι. ὅπως ἐβόλας
ὄντι, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκ
μεταστάσεως τῶν κλητῶν;
Ἀπο. ὃ γὰρ ἡκούσε αὐτὸ καὶ
κατακλιῶν ὃς ἐκ θυμῷ καὶ
ἐπὶ βόλας. ὃ δὲ καὶ διακοσῶ
σαι ἡμῖν ἰδίους. καὶ ὅς
προσκαλεσάμεν τὸν ἔργον
τα, κατιστάλωμεν δυνάμεις, ἐκ
οἷος ὅπως ὑφίληκον τὸ πῶ
δε. ἅτα μεταξὺ ἡμετέρων
οὐ, ὃ Ἀφροδίτης μὴ τὸν
καθὼν ἐκλεῖψι, προσετύξαμεν

[illegible]

et ipsum fuisset ob uictoriam
Ioue autē uolence, sceperū illius
sustulit, & nisi grāuissimū fuisset,
& plus ignis habuisset, ipsum
quoq; fulmen subtraxisset. *Vul.*
Celerē atq; agīlē quēdam puerū
mihi narras. *Ap.* Quinimo &
Musiciūm prater ea. *Vu.* Unde
nam huius rei cōiecturam facis?
Apo. Tēstudinē mortuā alicū
bi inuēta, instrumentū ex ea cōs
pactū dedit. Brachijs enim ad
apertis, & iugo supinducto, de
inde calamis (chordarū ansulis
uidelicet) infixis, fundoq; infrā,
et quasi quodam dorso subiecto,
atq; inde septē chordis suspēsis
& intentis, iucundū adeo qdā
modulatur, et cōcinnū, ut ego
quoq; illi iam inuideā, q̄ iā olim
personādo citharā me exerceo.
Ceterū ipsa Maia illud quoq;
dicebat, qđ neq; in coelo noctū
maneret, sed prae nimio agendā
studio ad iferos usq; descēderet,
furaturus scilicet etiā inde alia
qđ. Alatus autē quoq; est, ac uir
gā quandā apparauit, mirificā
potēstatē ac uim habētem, qua
animas euocat, & educit mor
tuos. *Vu.* Ego illā dedi ipsi, un
esset quasi ludicrū. *Ap.* Proin
de & mercedē istā tibi retulit.
forsipem uidelicet. *Vul.* Rectē
b a sanā

sane admonuisti, quare ibo, ut illum recipiam, sicubi, ut ais, inter inuolacra in cunctis inueniri poterit.

8 Vulcani & Iouis.

Quid me oportet facere, Iupiter? uenio enim ita ut inuissis, securim habens acutissimam, etiam si lapides opus sit uno ictu diffecare. Iupiter. Recte sane Vulcane. Sed iam impare illa, diuide mihi caput in duas partes. Vulc. Tentas me, non insaniam? Impera iugitur uere, quod uis tibi fieri. Iupiter. Diuidi mihi caluariam uolo, si uero non obedieris mihi, me experieris non nunc primum irascentem. Veruntamen ferire oportet audacter, & praesenti animo, neque cunctari. Per eo enim praedoloribus, qui mihi cerebrum inuenerunt. Vulc. Vide Iupiter, ne quid mali faciamus. Acuta enim securis est, & non absque sanguine, neque etiam ad Luincinae morem, tibi obstetricabitur. Iupiter. Incute modo Vulcane audacter. Ego enim noui, quid sit conducibile. Vulcanus. Inuitus quidem, sed tamen feriam. Quid enim egat aliquis, te iubente?

γὰρ ἐκίμνησαι. ὅστι βαδισά
μαι ἀποληψέμεν αὐτὸν,
εἴπερ ὡς φῆς, εὐρηθῆναι ἐν
τοῖς σκαργαίοις.

Ἡραΐτης καὶ Διός. Η.

φαινεῖται.

Τί μοι ὦ Ζεῦ δῶ ποιῶν;

ἦ καὶ γὰρ ὡς ἐκίμνησαι, ἔχωρ
τὸ πικρὸν ὀφύσασθαι, ἀ καὶ
λίθους δίοις μὲν πλεονεχέας
τιμῶν. Ζ. ὄχι Ἡραΐτη. ἀλλὰ
δίοις μοι, τίς ἐν φαλλῶν εἰς
δύο, κατὰ γυνήν. Ηρα. παρ
ρῆς μοι εἰ μίμνηται; πρόστα τῆ
δ' ἔρ τελευθίς, ὅπως δίοι
λας σοὶ γράψω. Ζ. Διαιρεῖ
δὲ καὶ μοι τὸ λεγόμενον. εἰ δὲ
ἀπαθῆσθαι, ἔγωγε πρῶτον
ὀργιστέμενον παρὰ σοι μεν
ἀλλὰ καὶ ἐκείνου αἰδοῦμαι παρ
τὶ τῷ θυμῷ, μὴ δὲ μίλη
λας. ἀπέλλυμαι γὰρ ἐκ
τῶν ὁδῶν, αἱ μοι τὸν ἐγ
κίφαλον ἀναστρέφουσιν. Η.
φαι. ὅρα ὦ Ζεῦ, μὴ λατὸν
τι ποιήσωμεν. ὅστις γὰρ δ
πικρὸν ἔστι, καὶ οὐκ ἀσπαι
μοτί, οὐδὲ κατὰ τίς Εἰλαί
δύας μαιώσεται. Ζεῦς.
κατὰ γυνήν μόνον ὦ Ηρα
ΐτι δαρῶν. οἶδα γὰρ ἐγὼ
τὸ συμφέρον. Ηρα. τῷ. ἄ
καρ μὲν, κατὰ σοὺς δὲ. τί γὰρ
καὶ ποιῶν, εἰ ἐκίμνηται;

quid

τί

Palladis
naturae
armatae
studia

ἄνθρωποι; καὶ οὐδὲν ἄλλο; μί-
νη Ζεὺς βασιλεὺς ἔχεις ἐν τῇ
ἐξουσίᾳ. ἀνέστης γυνὴ ἰσχυρὴ
καὶ ἄρτα, ταλιν καὶ τὸν παῖδα
καὶ τὸν πατέρα παρὰ τὸν ἴσον
καὶ τὸν μητέρα, καὶ ταῦτα ἐπέπλεον.
καὶ στρατίπλοον, ἐν λευκαῖς
ἡμέραις ἔχουσιν. ἡ δὲ πύλη,
καὶ πόρρι χίμαιρα, καὶ τὴν ἀ-
νδραποδισάσασα, καὶ τὸ δέρον
καὶ τὸν ἀνδρα, καὶ ἐνδουσιᾶ. καὶ
ἐν αἰγίστειον, βαλὼν πᾶν καὶ
καὶ τὴν γυναικα γινέσθαι ἔδωκεν
ἐν ἡμέραις. γλαυκῶπις μὲν, ἀλ-
λά λευκῶπις καὶ ποτὶ ὁ νόμος.
ὅτι ὁ Ζεὺς μαίνεσθαι μοι ἀ-
πείθετο, ἐγγυάσας μοι αὐ-
τὴν. Ζ. ἀδύνατα αἰ. αἰς ὁ
ἦρξεν. παρὰ τὸν καὶ καὶ
καὶ καὶ μὲν. ἐγὼ γυνὴ πύ-
λη ἴσ' ἰμοί, οὐδ' ἐν ἀντιλή-
σει. ἦρξεν. ποτ' ἔβλεψεν. ἡ
καὶ μὲν καὶ τὰ λοιπὰ. καὶ ἔδωκεν
ἐν ἀντιλήσει αὐτὴν. Ζ. αἰ σοὶ
ἥδιον οὕτω, ποῖα. πλὴν οἱ
ἀνδρες, ἐν ἀδύνατον ἦρξεν.

Προσέειπεν καὶ Ἑρμῆς.

Ἐγὼ ὁ Ἑρμῆς νῦν ἐστὶν
καὶ τὸν Διὶ; Ἑρ. ἐλάμψεν ὁ
Προσέειπεν. Ποσειδ. ὁμοῦ πρὸς
ἐγγαστρον αὐτῶν. Ἑρ. μὴ ἐ-
νέχῃ, θυμῷ. ἀναίρετον γὰρ.
ὅτι ἐν αὐτῷ ἰδοὺς αὐτὸν ἐν
τῇ πελάγει. Πο. μὴ τῇ Ἑρ-
μῆς

quid hoc? puella armata? Mag-
nū ō Iupiter, malū habuisti i ca-
pite. Merito igitur iracundus fu-
isti, tāta intra cerebri pannicu-
lū, uirginē uiuā nutries, idē ar-
mata, nimirum castra, nō caput
habuisti, nō aduertens. Haec ue-
rò etiā saltat, et cū armis tripa-
diat, clypeū cōcutit, ac ballā ui-
brat. Et quasi quodā futuro con-
citatur. Et qđ maximū est, for-
mosa admodū, ac maturis nubi-
lis annis, breui adeo iā facta ē,
ceruleos qđem oculos habēs, sed
tamen et huic graciā addit ga-
lea. Quare ō Iupiter, cōsternicā
di premiū hoc nubiferer, de spō
de mihi illā. I. Impossibilia peti-
tis Vulcanē, ppetuū enī uirgo
manere uult. Ego certē, quātū
in me ē, nihil repugno. P. Hoc
uolebā. Reliqui qđ est ipse cu-
pabo. Ac iā simul rapiā ipsam.
I. Si tibi facili adeo hoc, facias
licet. Verū tamē illud scio, qđ a-
mas ea, qđ tibi cōiungere nequeūt.

Neptuni et Mercurij.

Licet ne Mercuri, cōuenire
Iouē nūci Me. Nequaquā Ne-
ptune. N. Attamē intro renū-
cia de me ipsi. M. Ne molestus
sis inq, importunū, n. hoc. Qua-
re nō poteris ipsū uidere in prae-
sentia. N. Nū igitur cū Iunone

cōcūbit? M. Nō, sed diuersum
quiddā est. Nep. Intellico, Gas-
nymedes intus est. Merc. Neq̃
hoc, sed ipse infirmus aliquācu-
lū est. Nep. Vnde hoc Mercu-
ri Graue. n. istud narras. M.
Pudet dicere, tale quidpiā est.
Nep. At nihil eo tibi opus est
apud me, patrius utiq̃ cū tibi
sim. Merc. Peperit paulo an-
tē, Neptune. Nep. Apage.
An pepit ille? Ex quo? Itaque
latuit ille nos Hermaphroditus
existens? At neq̃ uerus eius
timorē aliquē prae se tulit. M.
Rectē dicis. Neq̃ etiā ille par-
tum intra se habebat. Ne. No-
ui, rursus ex capite pepit scili-
cet, quēadmodū et Minervam,
hēt. n. ille caput quoddā puerper-
rū. M. Neq̃ illud, sed in foemori-
re gestauit partū, illum uidelicet
ex Semele receptū. Ne. Euge
generosus, ut ille totus nobis, et
ex oī parte corporis impregnā-
do, idoneus atq̃ facūdus ē. Sed
q̃ nā Semele ista ē? M. Thebana
mulier, ex filiab. Cadmi una.
Huic cōgressus prāgnatē cāre-
tiq̃. N. Deinde uero ipse p̃ illa
pepiti? M. Atq̃ admodū. Etiā
si tibi alienū ac mirū uideatur.
Nā Semele dolis aggressa Iu-
piter noster autē, ut zelotypa est)

peri

οὐκ ἔστιν; Ερ. ἔτι ἀλλ' ἐν τῷ
ἐν τῷ ὄντι. Πο. σωίμην. ὁ γὰρ
τυμῶν ἐστι τὸν. Ερ. ὁ δὲ τὸν
το. ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει τὸν
τοῖς. Πο. πῶς οὐκ ἐπὶ τῷ
τοῖς γὰρ τοῖς ἔστι. Ερ. αὐτῷ
τοῖς ἀπ' αὐτῶν, τοιοῦτόν ἐστι.
Πο. ἀλλ' ὁ χρὴ πρὸς ἑαυτὸν
ἐν γὰρ ἴστα. Ερ. τί τινος ἐστὶ
τοῖς, ὃ πῶς αὐτοῦ. Πι. ἀπ' αὐτοῦ
τί τινος ἐστὶ; ἐν τῷ ὄντι
οὐκ οὐκ ἐστὶν ἡμῶν ἀπ' αὐτοῦ
ἀπ' αὐτοῦ ὄν; ἀλλ' οὐδὲ τὸ
πῶς αὐτοῦ αὐτῷ ὁ γὰρ τὸν
ἐκ τῶν τοῖς. Ερ. οὐκ ἔστι. ἐν
γὰρ ἐστὶν ἀπ' τὸ ἐμῶν.
Πο. οἶδα, ἐν τῷ ἐμῶν ἐστὶ
αὐτοῖς, ὡς οὐκ ἐστὶν ἡμῶν.
τοῖς. τοῖς αὐτοῖς γὰρ τῷ ἐμῶν
ἐστὶν ἔχει. Ερ. οὐκ. ἀλλ' οὐκ
ἐστὶν ἐν τῷ τῷ ἐμῶν
ἐστὶν ἐμῶν. Πο. οὐκ ἔστι γὰρ
ἐμῶν, ὡς ἐμῶν ἡμῶν ἐμῶν
ἐμῶν, καὶ πᾶσι τῶν ἐμῶν
ἐμῶν. ἀλλὰ τίς ἐστι Σιμῶν
ἐμῶν; Ερ. οὐκ αἶσα, τὸ καὶ
ἐμῶν ἐμῶν ἐμῶν. καὶ τῶν
ἐμῶν ἐμῶν, ἐμῶν ἐμῶν ἐμῶν.
Πο. ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἐμῶν
ἐμῶν ἐμῶν; Ερ. καὶ ἐμῶν,
ὁ καὶ ἐμῶν ἐμῶν ἐμῶν ἐμῶν
ἐμῶν. τῷ ἐμῶν γὰρ Σιμῶν
ἐμῶν ἐμῶν ἐμῶν ὁ ἐμῶν, οἶ-
δα δὲ, ὡς ἐμῶν ἐμῶν ἐμῶν,
ἐμῶν

longa. Quare equos quidem iterum soluant Hora, tu vero restringue ignem, et nunc tandem post longum interuallum temporis te ipsum recrea. Sol. Noxia hac atque omnino aliena denuncians uenis. Sed nunquid transgredi, siue peccare uisus sum inter agendum, & extra fines cursum habuisse? atque id nunc irascitur ille mihi, non etiam triplo maiorem die facere statuit? Mer. Nihil tale neque hoc etiam perpetuofiet, sed ipse nunc opus habet, noctem si bis fieri consueo longiorem Sol. Vbi autem etiam ille est, aut unde ipse emissus es, ut hac denunciares mihi? Mer. Ex Boetia, ab uxore Amphitryonis, cum qua concumbis. Sol. Amator illius atque ita illi facis non est nox una? Mer. Nequaquam. Nasci enim quendam oportet ex hoc concubitu magnum, atque

Hercules

multorum certaminum victorem, deum. Huc igitur una nocte absolui ac perfici impossibilis est. Sol. Sed absoluat atque ad exitum perducatur ille, quod fuissem felixque sit. Veruntamen haec Mercuri, temporibus Saturni non fiebant, (soli enim hic possumus.) Neque ille tuum

Rhea

μαρτά. ὅστις λήτυσσας μὲν αἰ ὄρας αὐδῖς τοὺς ἵππους. οὐδὲ σβῆσθαι τὸ πῦρ, καὶ ἀρῶσιν διὰ μακρῶς σε σπέρν. Η. καὶ τὰ ταῦτα ὦ Ερμῆ καὶ ἀλλόκοτα ἔπαις παρὰ γυγλιῶν. ἀλλὰ μὴ παρὰ καί τινος τι ἰδοῦμαι ἐν τῷ δρόμῳ, καὶ ἴδω ἰδοῦμαι τῶν δρόμων, ἡγὼτά μοι ἀχθῆναι, καὶ τῶν οὐκ ἀπὸ πηλᾶσιν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διὰ γυναικός; Ερ. ἔδωκε τοιούτων, οὐδ' ὅτι καὶ τοσοῦτος. δαίται δὲ τινῶν αὐτοῖς ἐπιμαρτίρας γοῦν δαίει τῶν οὐκ ἀπὸ πηλᾶσιν. Η. πῶς δὲ καὶ ὅτιν, ὅτι πῶς δὲ βίβας μὲν καὶ γυγλιῶν ταῦτά μοι; Ερ. ἐκ βοιωτίας ὦ Ηλίο, παρὰ τῆς Ἀμφιτρυόνος γυναικός, ἥ οὐκ ἀπὸ. Η. ὅτιν αὐτῆς; αἶτα οὐκ ἴσας οὐκ μία; Ερ. οὐδ' αὖτως. τυχθῆναι γὰρ τινος δαίει τῆς ἐμῆς τῆς οὐκ ἀπὸ πηλᾶσιν. Η. ἀλλὰ τινος οὐκ ἀπὸ πηλᾶσιν γὰρ μὲν ἀγαθὴ τύχη ἔστι. ταῦτα δ' οὐκ ὦ Ερμῆ οὐκ ἐν ἰγίοντι ἐπὶ τῷ Κρίνον. αὐτοῖς γὰρ ἡμῶς ἰσομεν. οὐδ' ἀπὸ πηλᾶσιν καὶ πῶς ὦ Ρέα

Veneris & Lu.
na.

Αφροδίτη καὶ Λυ
νώυς.

Quid hæc, ô Luna, facere
se aiunt, quoties ad Cariam
peruenis, ut currum sisilas, ac
desuper aspectes Endymio-
nem dormientem sub dio tan-
quam uenatorem aliquem, in-
terdum autem etiam descen-
das ad ipsam ex media uia
Lu. Interrogat ô Venus fili-
um tuum, qui mihi harum re-
rum autor est. Ven. Sine.
Contumeliosus ille est. Me
quippe matrem ipsius, quibus
modis affecit? nunc quidem in
Idam adigens Anchise cau-
sa Troiani, nunc autem in Li-
banum ad Assyrium illum a-
dolescentem, quem & Proser-
pina desiderabilem fecit, &
me ex dimidia parte, amoris
meis priuauit. Quare iam
sæpe illi interminata sum, ni
desinat talia facere, fractu-
ram esse me ipsius & arcus
& pharetram, amputatu-
ram autem etiam alas. Iam-
pridem uero & plagas ipsi in-
nates incussi sandalio, sed ili-
le, nescio quo pacto, tum qui-
dem statim metuens ac sup-
plicans, paulo post obliui-
scitur

Τί ταῦτα, ὦ Σελήνη, ποί-
οι ποιεῖς, ὅτε καὶ ἐν τῇ
τῆς Καρίας γούρῃ, ἰσθμῷ
μελὶς τὸ ἴδιον, ἀφ' ὧν
ἐν τῇ Εὐδομίᾳ καθά-
ριστα, καὶ ἀφ' ἐν αὐτῇ
γίγνεται, εἶσι δὲ καὶ
καταβαίνειν ἐν αὐτῇ ἐν
μίσει. Ἰδὼν δὲ. Ἰδὼν
ὁ Αφροδίτη τὸν εἰς γῆν, δε-
μοι τούτων αἰτίας. Αφροδί-
τη, ἐκάνθ' ὕβρις ὅτιν.
ἐπὶ γούρῳ αὐτῷ τῷ μετρί-
στῳ οἷα διδρακτο, ἀπὸ μὲν
ἐν τῇ Ἰδῶν κατὰ γούρῳ, Ἀγ-
χίσου εἶκα τοῖς ἰδῶν, ἀπὸ
τι δ' ἐν τῇ Λίβανον, ἐ-
πὶ τῷ ἀνύσειν ἐκ αὐτοῦ μετρί-
σιον, δὲ καὶ τῇ Γ' ὁρῶν
τῇ ἐπὶ γούρῳ ποιεῖς, ὅτι
ὁμοίως ἀφ' ἑαυτοῦ μετρί-
σιον. ὅτι πολλὰ καὶ
ἐπὶ ἑαυτοῦ, ὅτι μετρίσιον
τοιαῦτα ποιεῖς, ἐκ αὐτοῦ
μὲν αὐτῷ τῷ ἴδιον καὶ τῷ
κατὰ γούρῳ, κατὰ γούρῳ δὲ
καὶ τὰ ἴδῶν. Ἰδὼν δὲ καὶ
πλάγας αὐτῷ εἶσιν αἰ-
τῶν πούρῳ τῷ σκεδάσειν.
ὁ δὲ, εὖν οἶδ', ἐπὶ τοῖς
καρποῖς ἀδελφῶν καὶ ἐν
τῷ, μετ' ὁλίγοις ἀπὸ τῶν
τοῦ

Anchises.
cum uenit
cum Ven-
re.

οὐκ ἀπαύτων . ἀταρ αἱ
 μοι , καλὸς ὁ σὺ δουμίων
 ἔσθι ; σὺ παραμύθευ γὰρ
 ἐμὸν τὸ δακρύον . Ζ . ἰμοὶ
 καὶ καὶ πάντων καλὸς ὁ Α .
 καλὸν δὲ δουεῖ , καὶ μάστιγα
 καὶ ὑπερβαλλόμενος ὅτι
 καὶ τὴν χλαμύδα κα-
 τὰ τῆ λαοῦ μὴ ἔχων
 ἀνίσταται , ὅθεν ἐκείναι καὶ
 ἀνίσταται . ὅτι διὰ δὲ
 καὶ τὴν λαομάνω ἐς τὸ ἄ-
 να κατακλυσμὸν ἐπαφί-
 νει , τὴ προσώπῳ περιεσμί-
 νει . ὅτι καὶ τὸ ὕπνου λι-
 πομένη , ἀναπνοῖα τὸ ἀμ-
 φρόσιον ἐκείνου ἀδμα . τὸν
 οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἀφροσύνη κατὰ
 οὐκ ἐν ἀφροσύνη τῶν δακτύ-
 λων βιβανῆς , ὅς αὐτὸν μὴ ἀ-
 ντιστάμενος ἐκταραχθεῖν .
 ἐκείνη , τί αὐτὸν οὐκ ἐν λίγαι-
 ναι τὸν ματὰ ταῦτα . πλὴν
 ἀπὸ λυμῶν γὰρ καὶ τὸ ἴδιον
 τῷ .

Αφροδίτη και Ερως

76.

Ὡς τίποτεν ἔχουσιν ὄρα, οἷα
 πηγαί, οὐ τὰς αὐτῆς γῆς λί-
 γη, ἐπίστα τοὺς ἀνδράποους
 ἀναπείθει, καὶ αὐτῶν ἢ
 κατ' ἀλλήλων ὀργάζονται,
 ἀλλὰ καὶ τὰς αὐτῶν, ἵε
 τῆς μὲν Δ' ἵα πολλὰ μέρη

scitur omnium. Verum die mihi formosus ne Endymion ista est? Nam hoc quidem solatia fuerit malo hâc. Lun. Mihi quidem etiam admodum formosus, ô Venus, uidetur, & maxime quando instrata super rumpem chlamyde dormit, laeva tenens sagittas, paulatim e manu prolabentes. Dextra autem circa caput sursum uersus reflexi, decorem affert faciei, cui circumfunditur. Ipse uerò solutus somno, anhelat ambrosium illum halitum. Tunc igitur tacite equidem et sine ullo strepitu descendens, ac summis digitis insistent, ut ne experges factus ille, perturbari possit. Scis igitur, quid tibi post hæc dictura fuerim, sed perco equidem amore.

Veneris & Cupidinis. 12

Cupido gnate, uide quæ
facti flagitia. Non iam de his
loquor, quæ te impulsore mori-
tales in terra, uel in se quis-
que uel inuicem alij in alios
faciunt, uerum de his ago,
quæ apud superos quoque de-
signas, qui quidem Io-
uem uarias assumere formas
ostendunt.

ostendis, uertens in quodcumq;
tibi pro tempore uisum fuerit.
Lunam uero ē coelo deuocas.
Quin & Solem aliquoties com-
pellis lentum apud Clymenem
cessare, aurigandi muneris ob-
litum. nam quicquid iniurie
in me matrem etiam commut-
tis, audacter ac tanquam tuto
facis. Verum tu quidem o deo-
rum omnium confidentissimē,
Rheam insuper ipsam iam a-
mum, præterea deorum tam
multorum parentem cōperpu-
listi, ut pusionem adamet, atq;
in Phrygium illum adolescen-
tulum depereat, ac tuā iam oi-
pera insanit, iunctisq; leoni-
bus, addibitis item Corybanti-
bus, quippe qui & ipsi furore
quodam sunt afflati per Idem
montem sursum ac deorsum ob-
errat, ipsa quidem Attis amo-
re ciulans. Cæterum Coryban-
tum alius suum ipse penem eni-
se defecat, alius demissa coma
per monces fertur insanus, ali-
us cornu canit, alius tympano
eonat, alius cymbalo perstre-
pit. breuiter, omnis undiquaq;
Ida tumultus atq; insanie plei-
na est. Proinde cuncta timeo,
metuo ne tale quid accidat,
quæ magnū te malum generās,

ut

ἐπιδεικνύσῃς, ἀλλὰ τί μιν ἴσ-
θῇ, ὅτι αὐτοὶ σοὶ ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις
καὶ τῶν οὐρανῶν διὰ ἡμετέρας
καὶ ἐν τῷ ἔργῳ. τὸν δὲ ἡμετέρας
διὰ παρὰ τῆς Κλυμένης ἔχει
δύσκολον εἶναι ἀποκρίσας,
ἐπὶ δὲ τῶν μετέωρων δὲ ἰσχυροῦ-
ται. ἂν μὴ γὰρ ἴσῃ ἐν τῷ πε-
τῆρι ὑβρίζεις, δαρῶν ποιεῖ-
ται. ἀλλὰ οὐδ' ὅτε τοι μετέωρον
καὶ τῶν Πύκτων αὐτῶν γυναι-
κῶν, καὶ μὴ τῶν τοῦ ἑσπέρου
διδῶν, ἀλλὰ πᾶσι παιδὶ ὁρᾶ-
ται, καὶ τὸ φρόνισον μὴ ἔ-
χειν ἐν αὐτοῖς ποδῶν. καὶ τοῦ-
το ἐστὶν μίμησιν ἐπὶ ὅσον, καὶ
σοφισμῶν τοῖς ἰστοῖς, πα-
ραλαβῶσα καὶ τοῖς Κορύβαν-
ται ὅτι μανικῆς καὶ αὐτὸς
ὄντας, αὐτὴ καὶ ἡμετέρας τῶν
ἄλλων πορνοποιῶν, ὅ μὴ
ἰσχυροῦσα ἐπὶ τῷ Αἰτῇ. εἰ
Κορύβαντες δὲ, ὅ μὴ αὐ-
τῶν τίμονται ξίφει τὸν πῶ-
λον. ὅ δὲ αὐτὴ τῶν ἡμετέρων
ἵσταται μὴ μὴ δὲ τῶν ἐ-
ργῶν. ὅ δὲ αὐτὰ τῷ ἰσχυροῖ.
ὅ δὲ ὅτι βίβῃ τῇ τυμπά-
νῳ, ὅτι τυμπᾶ τῇ ὑμνῶ-
ν. καὶ ἴσως δὲ τῶν καὶ
μανία τὰ ἐν τῷ ἰσχυροῖ
τὰ ἐστὶ. διὰ δὲ τοῖς αὐτοῖς
παντα. διὰ δὲ τὸ τοιοῦτο, ὅ
τὸ μίγας οἱ ἡμετέρας τῶν
μη

uiuio decorum. *Hiercu.* At uis,
 ô Iupiter medicamentarium
 istum priore loco accumbere,
 quàm me? *Ac.* Quid ni, per Io
 uem melior quoque enim sum.
Hier. In quo igitur ô attonite,
 anquod te Iupiter fulmine alij
 quâdo percussit, eò quod, quæ ne
 fas erat, feceras, nunc autem ex
 misericordia iterum immortalis
 tatis particeps factus es? *Ac.*

Obliuiscens uerò etiam tu es *Hier.*
scilicet cules, quod in Octa conflagra-
 sti, quandoquidem mihi ignem
 obijcisti? *Hier.* Nequaquam aqua-
 lia atq[ue] similia sunt quæ uterq[ue]
 in uita egimus ut qui ipse quic[quid]
 Iouis filius sim, tantos autem
 labores sustinuerim, expurgata
 uita, deuictis bestiis & homini-
 bus contumeliosis, uindicta ac
 poena affectis. Tu uero radicem
 incisores, & circulator agros
 eantibus fortassis hominibus uti-
 lis medicamenta adhibendo, ui-
 rile autem nihil quicquam ope-
 re præstisti. *Ac.* Rectè dicis.
 quoniam & inuisiones tuas cu-
 raui, quâdo paulò antè ascendi-
 sti ad nos semiusculat[us], corpore
 utriq[ue] corrupto ac p[er]dito, et d[omi]ni-
 nica, et post illa, etiam d[omi]nata.
 Ego uerò q[uod] si nihil aliud, tamē
 neq[ue] seruiui, quæ ad modum tu, neq[ue]

ποιῶν τῶν διῶν. *Ηρα.* ἀλλὰ
 ἰδίῃς ὃ Ζεὺς τένονι τὸν
 φαρμακία πεκαταλάτισ-
 θαί μιν. *Αουλα.* εὐὲ Δίμιν
 καὶ ὁ μάντων γὰρ αἶμι. *Ηρα.*
 κατὰ τί ὃ ἰμβρίνεται; ὃ δὲ
 τι οἱ ὃ Ζεὺς ἐκράνυστος,
 ἢ μὲ δῖμιν περιῶντα, οὐκ
 δὲ κατ' ἰδίῃς αὐτοῖς ἀδύνα-
 σίας μεταλάσθαι; *Αουλα.*
 ἐκπύλασθαι γὰρ καὶ οὐκ ἢ
 γαυλῶν ἐν τῇ Οἰτῇ κατακρί-
 ναι, ἵτι μοι ἐκαστὶς ἐν
 πῶν; *Ηρα.* εὐχόμεν ἴσα καὶ
 ἴμοια βιβίωται ἡμῖν, ἵνα
 Διὸς μὲν ἦς αἶμι, τοσού-
 τα δὲ πεπύνηκα ἐκκαθαί-
 ρων τὸν βίον, θυρία κατὰ
 γυνισίμῳ, καὶ ἀνδρῶν
 ποντὶ ὑβρίσας τιμωρούμε-
 νῳ. οὐ δὲ ῥιζοτόμῳ ἃ
 καὶ ἀγρότης. τοσούτοι μὲν ἴ-
 σως ἀνδρώποισι χρῆσιμῳ ἰ-
 πιδόσιν τῶν φαρμάκων, ἀν-
 δρώδων δὲ οὐδὲν ἐμπο-
 δαγμῶν. *Αουλα.* οὐκ ἴ-
 ζεις, ὅτι σὺ τὰ ἐγκαύμα-
 τα ἰασάμεν, ἵτι πρώτῳ αἶ-
 σθηδὸν ἡμῖν φιλῶν, καὶ αἶ-
 σθηδὸν διηφθαρμῶν τῷ σώ-
 ματι, το χιτῶν, καὶ μι-
 τὰ ποτε το πυρί. ἵνα δὲ
 εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὗτο ἰ-
 σάμενσα ὡσπερ σὺ, οὕτω
 ἵστατον

Hyacin-
thus in
florem
sui non

ἔτι ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ
ἀνδρῶναι τὴν γῆν ἵποιν
τα, ἡ δὲ ἴσος ὦ Εὐμῆ, καὶ οὐ
ἀνδρῶν αὐτοῦ ἀνδρῶν
τα, ἔτι καὶ γράμματα ἔ
χον, ἡ δὲ ἴσος τῶν νεκρῶν. ἂν
ῖς σοι ἀλόγως λυγρῶς ὀδῶ
μαι; Εἰ, οὐαὶ ὦ Ἀπολλέων. ἡ
δὲ γὰρ οὐκ ἔστιν ὡς ποιεῖται
τὸν ὄφρα μὲν, ὥστε μὴ
ἔξω ἀποδιδόναι.

Εὐμῆ καὶ ἀπέλλω-
ν.

Τὸ δὲ καὶ χαλὸν αὐτὸν
ἔστιν ἡφαιστον, καὶ τὴν γῆν
ἔχοντα βασιλευσιν ὦ Ἀπολ-
λέων, τὰς ἑλλησας γυναι-
κας, τὴν τι Ἀφροδίτῃ
καὶ τὴν χάριν; Ἀπο. οὐκ ἔστι
ῖς σοι, ὦ Εὐμῆ, πολλὰ ἔχοντα
γυνῶν δαυμάτω, τὸ, αὐτὸν
ὡς συνδύας αὐτῷ, καὶ μὴ
δύας ἑαυτῷ ἰδρῶτι ῖς
ἑμῶν ὡς τὴν ἑαυτοῦ ὅπου
κυκλῶντα, πολλὰ αὐτῶν
ἔστι τὸ προσώπῳ ἔχοντα. καὶ
ἴμνη τοιοῦτον ἔστι αὐτὸν,
πρὸς ἑαυτοῦ τι, καὶ φιλοῦ-
σι, καὶ συγκαθ' ὅλουσι. Εἰ,
ποτε καὶ αὐτὸς ἀγαθὸν ἔσται,
καὶ τῷ ἡφαιστῷ φθινῶ. οὐ γὰρ
ἑαυτῷ ὦ Ἀπολλέων, καὶ ἑαυ-
τῷ, καὶ μὴ γὰρ ἔστι τῷ
ἑαυτῷ φθινῶ, ἑαυτῷ ἔστι
τῷ

ex sanguine florem, terram
inducere feci, suavisimum illum
quidem Mercuri, atq; omnium
fragrantissimum, præterea
litteras quasdam habet, quæ
mortui ipsum quasi deplorant.
Num tibi igitur præter ratio-
nem mortuus fuisse uideor? M.
Sanè uerò Apollo. Notas e-
nim mortalem te comparasse
amasium tibi. Quare dolere nō
debes, mortuo iam illo.

Mercurij & Apollinis:

15

Itan' autem Vulcanū, cum
& claudus ipse sit, & artem a
deo fabrilem & cōtemptā exerce-
at Apollo, pulcherrimas duas
uxores duxisse, Venerem atque
Gratiam? Ap. Felicitas quæ
dā hæc Mercuri. Veruntamen
illud equidē miror, quod cum il-
lorem habere sustinent, et maxē
mē quando uident sudore fluen-
tē, in fornacē demittere atq; in
curuare sese, multa adeo fuligē-
ne facie illius oppleta. Et talis
mentalis ipse cū sit, amplectun-
tur ipsum, & osculantur, et una
dormiūt. M. Hoc et ipse indig-
nor, et Vulcano inuideo. At tu
comam nutri Apollo, ac citra
nam personam, animū ob pulchri-
tudinem elatum atq; superbum
prætereferens, & ego etiam ob

habui

habitudinē corporis & Iyram. Ceterū ubi cubitū eundem fuerit, soli dormiēmus. Apo. Ego uero alias quoq̃ habeo Venerē minus propitiā ad res amato-
rias. Quippe etiam, quos duos maximē prāter ceteros amaui, Daphnen et Hyacinthum, illa quidem aufugit, atque odit me, adeo ut in lignum conuer-
ti maluerit, quā mecum rem ha-
bere, hic autē d discō interfectus est, & nunc pro illis, coronas habeo. Merc. *Ac ego iam ali-*
quando Venerem, sed non por-
tec gloriari. Apo. Noui, atq̃ etiam Hermaphroditum istum ex te aiunt peperisse ipsam. Ve-
runtamen illud mihi dic, si no-
sti, quomodo non amulatur Ve-
nus Gratiā, aut cōterā illa Ve-
nerem? Merc. Quoniam, Apol-
lo, illa in Lemno cum ipso con-
suetudinem habet, Venus autē
in caelo, prāsertim autem hac
cū Marte plerumq̃ uersatur,
atque illum amat. Quapropter
non ita multum fabrum istum
curat. A. Acq̃ hac putas ip-
sum Vulcanum scire. M. Scis
sed qd agaticū generosum adeo
adolescēte, et prāterea milita-
re ipsū esse uideat. Quare silen-
tiū agit, nisi qd miratur quidē,

τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ. ἄρα
ἐπὶ αὐτῇ καὶ ἐμὰ δάμνησι, μὴ
σοὶ καθ' αὐτὴν ἔσομαι. ἀπε. ἰγὼ
δὲ καὶ ἄλλαι ἀναφροδίτης
αἰμι εἰς τὰ ὄρωτικά. καὶ εὖ
γινώσκω, οὐ μάλιστα ὑπερβα-
νῶσα, τίς Δάφνη καὶ τὴν
Ἑκάνδορον, ὃ μὲν ἀποδιδρά-
σκεν μοι, καὶ μισῶ, ὅστις ἔ-
λατο φύλον γυναικάς μὴ ἁ-
λόν. ὃ ἐμοὶ συνῆσαι, ὃ δὲ
ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλητο. καὶ
οὐκ αὐτὸ ἰσχυρὸν γινώσκω
ἔχει. Ερ. ἀγὼ δὲ ἴδω ποτὶ
τίς Ἀφροδίτῃ, ἀλλ' ἔχρη
αὐτῇ. ἀπε. οἶδα. καὶ τὸν
Ερμαφρόδιτον ἐκ σὺ λέγει
ταῖς τιτοκύναι. πολλὴν ἐκεί-
νῃ μοι εἰπὶ, ὅτι οἶδα, πῶς
οὐ βολοῦται ἢ Ἀφροδίτῃ τίς
χαρὶς, ὃ ἢ χαρὶς ταύτης; Ερ.
ὅτι ὡς Ἀπολλὼν ἐκείνη μὲν
αὐτῇ ἐν τῇ Δέμῳ συνῶ-
σιν, ὃ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐν τῇ
οὐρανῷ. ἄλλως τε, ποτὶ τὸν
ἥρῳα ἔχει τὰ πολλὰ, καὶ ἐκεί-
νην ὄρω. ὅστις ὀλίγον αὐτῇ το-
καλῶς τέτοις μέλει. ἀποδ-
λὼν ταῦτα εἰς τὸν Ἡφαίστου
ἀδελφῶν; Ερ. οἶδον, ἀλλὰ τί
αὐτῷ εἰσάσαι δύναται, γοναῖ-
ον ὁρῶν ναιάειν, καὶ τραχὺ
τὸν αὐτῶν; ὅστις τίς ἔσυχι-
ας ἄρα, πολλὴν ἐπὶ αὐτῷ γι-
νῶσκει

Mercurij ia-
statis &
ueneris

& Didymis, decipit consulem
 ses se, obliqua, & in utraque
 partem quaestionis proposita in
 clinantia respondendo, ne uide
 licet erroris possit dampnari, at
 que ita ex hoc quaestum facit, &
 ditiescit. Multi enim amentes
 sunt, se & ipsos exhibent prae
 gijs deludendos. Verum non igr
 noratur utiq; & prudentioribus,
 quod plerq; falsa ac ficta dictu
 eet, quippe ille ipse uates igno
 rabat, quod interfecturus ama
 suum suum esse discit, neq; prae
 dixerat ipse sibi, quod fugitura
 ipsum esse Daphne, idq; a
 deo formosum atque comatum.
 Quare non uideo, qua caussa
 pulchriores liberos te qua Nio
 ben illam, procreasse putaris.
 Iac. At uero liberi hi, hospi
 tum mactatrix ista uidelicet, et
 mendax uaticinator ille, scio
 quo pacto mordeant te, dum co
 spiciuntur inter deos, & maxi
 me quando haec quidem ob pul
 chritudine laudatur, ille autem
 citharam personat in conuiuio,
 omnibus ipsum admiratione
 prosequentibus. Iu. Neque ori
 sum continere Latona. Illum
 ne admirantur? Quem Mari
 syas, si iuste modo iudicare
 Musae uoluiissent, excorasset
 merito,

καὶ τὸν Διδύμην, ἀπαπατῶν
 τοὺς χρωμένους αὐτῷ, καὶ
 ἐὰν καὶ ἐπαπατῶν αὐτὸν
 πρὸς ἑαυτὸν ὡς ὅπως
 οὐ ἀποκρινόμενος, ὡς αὖ
 κινδυνὸν εἶναι τὸ σφάλλεσθαι
 καὶ πλοῦτῃ μὲν ἀπὸ τοῦ τοι
 οὔτου. πολλοὶ γὰρ εἰ αὐτῷ
 τοι, καὶ παρίστανται αὐτοῦ
 καταγογγίζοντες. πάλιν οὖν
 ἀγροῦται γινώσκοντες τῶν σω
 τῶν, τὰ πολλὰ τὸν
 τοῦ μὲν. αὐτὸς γινώσκων ὅ
 μάλιστα ἔγνω, ὅτι φρονέ
 σαι μὲν τὸν ὁρώμενον τῷ
 λόγῳ. οὐ προμαρτυρούσα
 το δὲ, ὡς φέρεται αὐτῷ
 ὁ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω
 λαλῶν καὶ λαμπρῶς ὄντα.
 ὥστ' οὐχ ὀρῶ, λαοὶ καλλι
 πικνοτέρῃ τῆς Νίβης ἰδο
 ξας. Λο. ταῦτα μὲν τοι
 τὰ τίνα εἰς ἑορταίᾳ καὶ
 ἐν ἑορταῖς, εἶδον, ἵππε
 λυκῇ σὶ ὁρώμενον ἐν τοῖς
 δίοις, καὶ μάλα ὅταν ὁ
 μὲν ἐπαπατῶν ἐν τῷ λαῷ
 λῶ, ὁ δὲ κινδυνεύῃ ἐν τῷ
 συμπόσιῳ δαμασκόμην
 ὑφ' ἀπαύτων. Ηγρ. ἐ
 γίγναται ὁ Λατῶν. ἐν αὐτῷ
 δαμασκόῃ, ὅν ὁ Μαρσύας,
 εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δι
 κάσαι ἔδιδον, ἀπὸ δαμ
 αῶν.

αὐτὸς ἐρατὸς αὖ τῇ μου
τοῦ; οὐκ ἔστι δὲ κατασφρι-
σθεῖς ἀλλ' ἀπὸ λυγρῶν, ὡς
ἀλλοῦ ἀλυσῶν. ὃ δὲ καλὸν οὐ
παρδύει αὐτὸν καλὸν ὄντα,
ὅτι ἰσὶ ἱμαῶν ἐφ' ὧν
ἔστι τὸ Ἀπτεῖναι, φέρει
ἑστῶν καὶ ἰσχυρῶν ἑστῶν
καὶ τὸ αὐτὸν ὄντα,
ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν καὶ
ἐν γὰρ λίγαν ὅτι οὐδὲ τὰς
καὶ αὐτὸν ἱμαῶν, παρδύ-
ει καὶ αὐτὸν ὄντα. Αἰ.
μήν, ὡς φησὶ, ὅτι εὖ
τα τῷ Διὶ, καὶ συμβασι-
λῶν αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ
ὄντα αὐτῶν. ὡς ἀλλ'
ἑστῶν καὶ μὲν ὄντα αὐ-
τῶν καὶ αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν
καταπαύει, ὅτι τῶν κα-
ταπαύει, καὶ αὐτῶν κα-
ταπαύει.

Ἀπὸ ἄλλων καὶ

Ερμῆ.

Τί γὰρ αὖ ἔρμῃ; Ερ.
ὅτι γὰρ ἔστι αὐτῶν Ἀπτεῖναι
αὐτῶν. Αἰ. αὖ, οὐκ ἔστι καὶ
αὐτῶν αὐτῶν ἔστι εὖ γὰρ
αὐτῶν, Ερ. ὃ ὅτι ἔστι
αὐτῶν Ἀπτεῖναι, καὶ αὐτῶν
ἔστι αὐτῶν αὐτῶν. Αἰ. αὖ, ὅτι
αὐτῶν ἔστι αὐτῶν. Ερμῆ.
ἐκ τῶν αὐτῶν, αὐτῶν ὅτι αὐτῶν

merito, ut quia ipse in Musica
uicinas, nunc autem circumuen-
tus miser ille perijt, iniuste san-
ctus. Hæc autem formosa
tua uirgo, ita formosa nimirum
est, ut posteaq; animaduertit se
se cõspectũ ab Actæone fuisse,
ut ita ne adolescens ille, turpi-
tudinem ipsius euulgaret, immẽ-
serit illi canes. Vt interim non
dicam, quod neq; parturientib; ob-
stetricatura fuisset, si uirgo
utiq; et ipsa foret. Lat. Valde
animo elato es Iuno, eo quod
cum Ioue concumbis, et uni-
cum cõregnas, et propterea
absq; metu contumeliosa es Ve-
runtamen uidebote nõ ita mul-
to post rursum lachrymantem,
quando te relicta in terram de-
scenderit ille, in eam aut cy-
gnum conuersus.

Apollinis et Mercurij, 17

Quid rides Mercurij Mer.

Quonia maximè ridicula A-
pollo, aidi. Apol. Dic igitur,
ut et ipse auditis illis, tecum
ridere possim. Mercu. Venus
cum Marte concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus com-
prehensos illos uinculis cõstrin-
xit. Apo. Quomodo? Suae n.
quiddã dicere uideris. M. Lom-
go iã tẽpore, opinor, hæc sciens

Artiste Qo

venatus est illos, & lecta oculis quibusdā umulis circumdata, abiens ad fornacem opus faciebat. Post hac Mars ingreditur secreto, ut quidem ipse putabat. Videt autē ipsum ex alto Sol, & rem ad Vulcanū deferre. Propterea lectū cōscendissent, & in opere essent, & iam intraretia tenerētur, circumvolvuntur, ipsis quidē vincula, astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & forte tum nuda erat) pudore affecla, non habebat, quo se teget. Mars uero, ab initio fugere tentabat, sperabatq; se vincula illa disrupturū esse. Catevum postea aquā intellexit, se undiq; captū teneri, ne p̄effugere quoquā posset, supplicare capis. Apo. Quid igitur, soluit ne ipsos Vulcanus. Mer. Nondum, sed cōvocatis dijs, spectandū t̄p̄sis exhibuit adulterium. Illi autem nudi ambo, et colligati mutuo, inclinatis deorsum capitib. erubescabant. Atq; adeo spectaculum hoc dulcissimū mihi visum est, cum tantū non ipsum opus exhiberent. Apo. At faber ille, an nō pudore afficitur etiam ipse, cum spectādā ita exhibet turpitudinem coniugij. Mercurius. Per Iovem, quippe

[illegible]

λογισαμένη αὐτοῖς ἰφί-
 τῆς· ἐγὼ μὲν τοι, εἰ χρὴ ταῖς
 ἡδῆς ἀπαῖν, ἰφθίμῳ τῷ
 ἡν, μὲν μόνον μοι χάρις α-
 πτίω λαοῦ λίγῳ διόν, ἀλ-
 λὰ καὶ διὰ δὲ μὲν μὲν αὐ-
 τῆς. Ἄ πο. οὐνοῦ καὶ διὰ
 ἀνδρῶν αὐτὴν ὑπὸ μανίας ὑπὸ
 πάντων; Ἐγ. οὐδ' οὐκ αὐτὴν
 ἀπώλεον; ἰδὲ μόνον ἰππῶν
 δύν. ἰππῶν ἰσχυρὰ γὰρ σι,
 ὅρμῃ τὰ ἴσχυρῃ καὶ αὐτοῖς
 σὺν ἰδύν.

Ἡ καὶ καὶ Διός. Ἡ κα.

Ἐγὼ μὲν ἰσχυρῶς αὐ-
 τῶν, εἰ μοι τοῦτο ἔω ἢ
 ἢ, βίβλος ἔτω, καὶ διὰ φάρ-
 μῶν ὑπὸ δὲ μίμῃς, μίμῃς
 μὲν ἀνὰ δὲ μίμῃς πλὴν αἰ-
 ρῶν, τὰ πᾶσι δὲ μανίῃς
 ναι γυναικὶ σωῶν, ἀββί-
 τῶν αὐτῶν ἰσχυρῶν, ὑπὸ
 τῶν αὐτῶν καὶ αὐτοῖς καὶ
 ἡμῶν αὐτῶν. καὶ εἰ
 λυγρὰ πάντι μᾶλλον ἰσχυρῶν,
 ὅσοι τῷ πατρί. Ζ. καὶ μὲν
 ἔτῃς γι δὲ δολομίμῃς, εἰ αὐ-
 τῶν τῶν γυναικῶν, εἰ
 μόνον ἢ Ἡ κα πλὴν Ἀνδρίας ἐν
 χαρῶν αὐτῶν, καὶ τὸς ἡμῶν
 τῶν τῶν Τμῶν ἰσχυρῶν, καὶ
 τῶν δὲ μανίας ὑπὸ γυναικῶν, ἀλ-
 λὰ καὶ ἰπ' ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν τῷ
 γυναικῶν τῶν τῶν γυναικῶν

τῶν

quippe qui etiam arrideat ipsis
 astans. Ego uero, si opus est tuo
 rum dicere, inuidebam Marti,
 non solum quod cum formosissi-
 ma dea adulterium exercuisse-
 set, sed etiam, quod colligatus
 cum ipsa uind esset. Apol.
 Proinde et tu ligari hoc pacto
 sustineres? Mer. Tu uero non,
 Apollo? Aspicce modò et ac-
 cedens, collaudabo enim te, si
 non eadem ipse quoque optabis,
 ubi uideris.

Iunonis et Iouis.

18

Et quidem erubescerem o
 Jupiter, si mihi talis esset fili-
 us effeminatus adeo, et perdis-
 tus ebrietate. Micta quidem
 religata coma incedens, ut
 plurimum autem et cum infans
 mulieribus consuetudinem ha-
 bens, mollior ipsis illis, ad tym-
 pana et tibias et cymbala
 choreas agens, et in summa
 cuius magis, quam patri ti-
 bi similis. Iup. At uero hic
 mitratus et mulierosus non
 solum, o Iuno, Lydiam sub-
 iugauit, et eos qui ad Imo-
 lum habitant, cepit, praterca
 et Thracas sub se redegit, ue-
 rum etiam contra Indos profe-
 ctus, cum muliebri isto exercitu,

ε ε ε

& elephantos cepit, & terra
 potius est, ipsumq; regem, qui
 aliquantulum resistere ausus
 fuerat, captivum abduxit. At
 que hæc omnia fecit, saliens pa-
 riter & choream ducens, ha-
 slis utendo bederacels, ebrius
 intereq, ut sis, atque furore
 correptus. Quod si uero quispi-
 am illum conuiciari aggressus
 sit, contumeliose de sacris illis
 us loquendo, etiam hunc ulci-
 sci solet, uel palmitibus ipsum
 implicando, uel a matre, per
 inde ut hinnulum, lacerari fa-
 ciendo. Vides quàm uirilia
 hæc, & me patre minime indi-
 gna. Si uero lusibus quoque &
 delicijs inter hæc indulget, non
 est, quod inuideas, & maxi-
 me si quis cogitet, qualis hic
 sobrius futurus erat, quando e-
 tiam ebrius hæc facit. Iu. Tu
 mihi uideris etiam laudare in-
 uentum ipsius, uitem uideli-
 cet, & uinum, & hoc cum ui-
 deas, qualia inebriati isti facti
 rent, titubantes, & ad con-
 tumeliam prolabentes, & in
 summa, insanientes præ uino.
 Itaque & Icarium illum,
 cum primo donauit palmitem,
 ipsi compotores perdididerunt
 cadentes

τοὺς τι ἰλιφαστας ἰλί, καὶ
 τῆς χώρας ἱκράτοισι, καὶ
 τὸν βασιλῆα πρὸς ὀλίγον
 ἀντιστῶναι ταλμῆσαντα, αἰχ-
 μάλωτον ἀπύμαγ. καὶ ταῦ-
 τα ἀπαντα ἱπαρξεν, ἐρχόμε-
 νος ἄμα καὶ χορεύων
 δῦρσις χρώμενος ἑστῆ-
 νοις, μιδύν, ὡς φῆς, καὶ
 ἐνδιαΐων, εἰ δὲ τις ἐπιχέ-
 ροις λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑ-
 βρισκας δὲ τῷ τελετίῳ, καὶ
 τοτὸν ἐτιμωρήσατο, ὃ κα-
 τὰ δόσας τοῖς λῆμασι, ὃ
 ἀποσπασθῶναι ποιεῖσας ὃ
 πὸ τοῦ πατρὸς ὡς πατρὸς
 ἐρεῖ ὡς ἀνδρεία ταῦτα, καὶ
 οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρὸς; εἰ
 δὲ παλαιὰ καὶ θυρὰ πρὸς
 σιγῇ αὐτοῖς, ἐν δὲ φθί-
 ος, καὶ μάστιγα ἀπολογίαι
 τότις, εἰς αὐτῶν ἐπὶ
 ὃν, ἵππυ ταῦτα μιδύν
 ποιεῖ. Ἡρα, σὺ μοι δο-
 καῖς ἱπανοῖσθαι καὶ τὸ δῶ-
 μα αὐτοῦ τῷ ἄμπελον, καὶ
 τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα, ὅρῳ
 οἷα οἱ μιδυαδόντες ποιοῦσι
 σφαλλόμενοι, καὶ πρὸς ὑ-
 βριν ῥηπίμενοι, καὶ ὅπως
 μεμλωμένοι ἐκὶ τοῦ πύθου.
 τὸν γὰρ Ἰαρίον, ὃ πρῶ-
 τῳ ἰλῶνι τὸ λῆμα, οἱ συμ-
 πέται αὐτοῖς διήφθαρν,
 παῖς

καί ποτε τῶν δινύλλων.
 2. οὐδὲν ποτε φέρε. οὐ γὰρ οἱ
 ταῦτα, οὐδὲ ὁ Διόνυσος
 ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμφοτερον αὐ
 πότμος, καὶ τὸ πῦρ τοῦ καί
 λος ἔχοντες ἱμφορεῖσθαι τ
 ἀμφοτέρω. ἔσθ' αὖ ἱμφορεῖ
 πῦρ, ἱλαρότερος μὲν, καὶ
 ὀδυρ γένεσι αὖ. οἷον δὲ ὁ
 καὶ ἱλαρόν, ὅδ' αὖ ὅρ
 γάσαστο ὅδ' αὖ τῶν θυμφοι
 τῶν. ἀλλὰ σὺ ἐπιφλογοπῶν
 ἵκασαι ὡς ἦρα, καὶ Σιμίλως
 μνημονόσων, ἄγε διαβάλλ
 λαι τὸ Διόνυσος τὰ κάλλιστα.

cadentes ligonibus. Tu. Nihil
 hoc dictis. Non enim unum
 hoc, neque ipse Dionysius effi
 cit, sed immoderatus potus, &
 ultra qudm decet, & satis est,
 repleti mero. Caterum si quis
 moderatè bibat, hilarior ille
 quidem & suavior fieri solet.
 Qualia uerò Icarus passus
 est, tale nihil ulli compotorum
 facile fuerit. Sed tu adhuc zelo
 typia affici uideris, ac Seme
 les reminisci, Iuno. Siquidem
 casus Dionysij calumniaris,
 quæ sunt omnium pulcherrimæ.

φροδίτας καὶ ἔρη
 τος.

Τί δ' ἐστὶν ὡς ἔρω, τὸν
 μὲν ἄλλους Διόνυσος κατεγ
 νίσθη ἀπαστας, τὸν Πισα
 δῶ, τὸν Ἀπέλλω, τὸν Ρίαν,
 ἡμὶ τὸν Ἀντίον, μένους δὲ
 ἡπίχρησθαι Ἀδωῆς, καὶ ἰπ
 ἡμέρας ἀποφύγε μὲν σοι ἡ
 δῆς, καὶ δὲ οἷον ὡς φα
 ρίβα, σὺ δὲ ἀποφύγε αὐ καὶ
 ἄσφατος. ἔρως. Διότι αὐ
 κίτος αὐτῶν. φοβερὰ γὰρ
 ἐστὶ, καὶ χαρὸν, καὶ ἀφρο
 νήδων. διότι αὐτῶν σὺ
 τανάλωσθαι τὸ τέλει ἡμ
 αὐτῶν, ἐπιστάσας τὸν ἡ
 φον, ἡμφορεῖσθαι, καὶ ἡμφο
 ρος.

4 Veneris & Cupidinis. 19

Quid tandē in causâ est, Cu
 pido, ut cum reliquos Deos om
 neis adortus expugnaris, Ioue
 ipsum, Neptunum, Apollinem,
 Iunonē, me denique matrem, ab u
 na Minerva temperes, utq; ad
uersus hæc nec ullū habeat incē
diū tua fax, & iaculis uacua sis
pharetra, tu & ipse arcu care
as, ne & iaculari noles? Cu. E
 quidem hæc metuo, mater, est ei
 nim formidabilis truculentusq;
 aspectu, ac ferocitate quadam
 supra modum uigili. proinde si
 quando censo arcu petam il
 lam, galeæ cristam quatiens,
 exauefacit me, & tremebun
 c 3 dus

Minerva
 libet
 cupido
 iaculis

dus fio, sic ut arma mihi ē ma-
 nibus excidat. Vc. Atq Mars
 an non erat hac formidabiliore
 & hūc tamen superatū exarma-
 sti. Cup. Imo ille cupidē me re-
 cipit, atq̃ ultero etiam inuitat,
 uerū Minerva semp adductis
 supercilijis obseruat, qn aliquan-
 do temere ad illū aduolauī, faci-
 em propius admouens, at illa,
 si quidē ad me accesseris, inq̃t,
 per parentē Iouē, quouis modo
 es cōfecero, aut lancea te trans-
 figam, aut pedibus arreptū in
 eartara dabo prācipiē, aut ip-
 sa te discerpā. Plurima item id
 genus cōminabatur. Ad hac
 acribus obtuetur oculis posito
 & in pectore faciem quan-
 dam geflat horrendam, uisus
 capillorum uide comatam, hāc
 nimirum magnopere formido,
 terrisat enim me, fugioq̃ quo-
 ties eam aspicio. V. Esto sanē,
 Minervam metuis, ut ais, atq̃
 huius gestamē Gorgona refo-
 midas, idq̃ cū Iouis ipsius ful-
 men non formidaueris. Cate-
 rum Muse quāob causam abs
te nō feriatur, atq̃ d tuis iaculis
puta agūt: nūc hae cristas qua-
uūt, aut Gorgonas praetēdunt:
 Cup. Reuereor eas, o mater.
 Greces. n. sunt, et semp aliquid
 curant,

μὲ γίνονται, καὶ ἀπορῶ μὴ
 τὰ τεφύματα ἐν ἡμεῖς.
 Αἰρε. ὁ Αἰρε γὰρ οὐ φοβερὸς
 τὸς ἡμῶν, καὶ ὁμοῦ ἀφ' ἑαυ-
 τῶν αὐτῶν, καὶ ἐν ἑαυτῶν.
 Εἰ. ἀλλ' ἐν αὐτῶν ἐκὼν πρὸς
 οἰσται μὴ, καὶ προσκαλῶ-
 ται, ὁ ἀδελφὸς δὲ ὑποφῶ-
 ται αἰσ. καὶ περὶ ἡμῶν μὴ
 ἄλλως παρίστω, πλεονέ-
 χων τὴν λαμπράδα. ὁ δὲ
 ἂν μοι πρόσθε, προσί, ἐν τῷ
 πατήρ, τῷ ἀγαθῷ οὐδὲν
 πείρασον, ὅ τοι πείρας λαβε-
 μέν, καὶ ἐν τῷ πατήρ
 ἐμβαλῶσιν, ὅ αὐτὸν διασπα-
 σαμένον, διαφθῶν. πολλὰ
 ταῦτα ἐπάλησι. καὶ ὁ
 δὲ Αἰρε, καὶ ἐν τῷ
 δυνεῖ ἡμῶν πρὸς αὐτῶν τι φοβερ-
 ρόν, ἡμεῖς κατὰ νόμον,
 ὁπρὶν ἡμῶν μάστιγα διδῶν.
 μαρτυροῦνται γὰρ μοι. καὶ
 φοβερὸν ὅταν ἴδω αὐτῶν. Αἰρε.
 ἀλλὰ τὴν μὴ ἀδελφὸν δὲ
 αἰσ ὡς φῆς, καὶ τὴν Γοργόνα,
 καὶ ταῦτα, μὴ φοβερὸν τὴν
 ἑορτασθῶν τοῦ Διὸς. αἰ δὲ
 μῦθον, διὰ τί σοι ἄρτοι,
 καὶ ἔγω βελῶν εἶσιν; ὁ δὲ
 κῆρυξ λέγει ὅτι εἶσιν, καὶ
 Γοργόνας προσκαίνοισιν; Εἰ.
 αἰδῶ μοι αὐτὰς ὅ μὴ τὸς
 σμῆναι γὰρ εἶσι, καὶ αἰσ το-
 ριστῶ

φρονήσουσι, καὶ πρὶ ἰδὼν
 ἔχουσιν, καὶ ἐν τῷ παρὶστασι
 πολλὰ αὐτοῖς, μὴ δὲ μὴ
 οὐκ ἐν τῷ μίλῳ. Ἀρρ. ἔτι
 καὶ ταύτας, ἵτι σιμῶναι. πλὴν
 δὲ Ἀρτεμις τὴν αὐτὴν αὐτὴν
 ἀνδρῶν καὶ, Ἐρ. τὸ μὴ ἴδωρ,
 ἐν ἡμετέροις αὐτῶν οἴῳ
 π. φάσμα καὶ αὐτῶν οἴῳ
 γὰρ, ὅτι καὶ ἰδὼν καὶ ἴδωρ
 τὰ ἴδωρ ὄψῃ. Ἀρρ. τίς οὖν
 τίνων; Ἐρ. δὲ ἄρ καὶ ἰδὼν
 φῶρ καὶ τὴν φῶρ, αὐτῶν τι
 δὲ καὶ αὐτῶν, καὶ ἡμετέροις
 αὐτῶν, καὶ ἰδὼν πρὸς τῷ
 τῷ ὄψῃ. ἰπὸ τῷ γὰρ αὐτῶν
 φῶρ αὐτῶν, καὶ τοῖς τῷ
 αὐτῶν ὄψῃ, καὶ ἰδὼν ὄψῃ.
 Ἀρρ. αὐτῶν οὖν τίνων, πολλὰ
 αὐτῶν ἰδὼν.

Οἱ αὖτῃ ἰδὼν. ἰδὼν.

Ἐρμῇ λαβὼν τὰ τὸ μὴ
 λαβὼν, ἀπὸ τοῦ πλὴν φρονήσου
 παρὰ τὸν Πριάμῳ παρὰ
 τὴν ἡμετέροις. ἰπὸ δὲ ἰδὼν
 αὐτῶν τῷ ἰδὼν, καὶ πρὸς
 γὰρ αὐτῶν, ἵτι σιμῶναι. πλὴν
 δὲ Ἀρτεμις τὴν αὐτὴν αὐτὴν
 ἀνδρῶν καὶ, Ἐρ. τὸ μὴ ἴδωρ,
 ἐν ἡμετέροις αὐτῶν οἴῳ
 π. φάσμα καὶ αὐτῶν οἴῳ
 γὰρ, ὅτι καὶ ἰδὼν καὶ ἴδωρ
 τὰ ἴδωρ ὄψῃ. Ἀρρ. τίς οὖν
 τίνων; Ἐρ. δὲ ἄρ καὶ ἰδὼν
 φῶρ καὶ τὴν φῶρ, αὐτῶν τι
 δὲ καὶ αὐτῶν, καὶ ἡμετέροις
 αὐτῶν, καὶ ἰδὼν πρὸς τῷ
 τῷ ὄψῃ. ἰπὸ τῷ γὰρ αὐτῶν
 φῶρ αὐτῶν, καὶ τοῖς τῷ
 αὐτῶν ὄψῃ, καὶ ἰδὼν ὄψῃ.
 Ἀρρ. αὐτῶν οὖν τίνων, πολλὰ
 αὐτῶν ἰδὼν.

curat, et cationib. animū inter
 cū gerit, quī ipse etiā nō raro il
 lis assistit, carminis suavitatē
 delinitus. V. Esto, nec has adorē
 rē propterea quod sint reueren
 de, ac Dianā quā tandē gratia
 nō uulnerasti. C. Vt breuiter di
 cā, hāc ne deprehēdere quidē uis
 quā sum potis, quippe perpetuā
 p mōtes fugitatē, ad hāc alteri
 uicuiusdā sui cupidinis illa te
 netur cupidine. Ven. Cuius o
 gnate? Cup. Venatu ceruorum
 et binnulorum, quos insectatur
 ut capiat, ac iaculo figat. Ac
 prū tota rerū huiusmodi studio
 tenetur, tametsi fratrē eius, qui
 nimirū arcu ualet et ipse, feritq
 eminus. V. Teneo gnate, nūq
 penumero sagitta uulnerasti.

Deorum Iudicium.

20

Mercuri, accepto hoc po
 mo, abi in Phrygiā, ad Priami
 filiū, pastore armētī, pascit autē
 i Ida mōte, quā parte Gargarū
 uocat. Ac dic illi, Iupiter, inq
 ens, o Patri iubet te, postquā
 ipse formosus es, et rerū amato
 riā dōctus, sententiā ferro iser
 deas, quā nam illarū omnium
 formosissima sit. Certaminis
 autē prēmium, ea quā uices
 rit, potum accipiat. Hora ue
 rō iam, ut et ipse uos abeat
 ad

propositi
 20 to tuis
 Dialogi

ἔπειτα ὅρ. καὶ ἰσὺς μὴ χαλκί-
 πῆσσι τῷ Δικαστῇ αἰ κερ-
 νομεύοιαι, μὴ δὲ κακὸν ἐν-
 ῥήσανθι τῷ παύσιον. ὃ γὰρ
 ἔπειτα ἰσὺς αἰσὺς καλλὸς
 πάσας. Εἰ. προῖον μὲν οὐδὲν
 ἔφηνάσαι, ἰσὺς μὲν ἰσὺς
 μὲν, ὁ μὲν δὲ μὴ βραδύ-
 νει ἀπολυθεῖται μοι, καὶ δαφ-
 ρῆται, οἶδα ἰσὺς τὸν Πάριον,
 παύσιος δὲ καλλὸς, καὶ τὰν
 δα ἱερῆτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα
 ταυρίνειν ἰσὺς ὁρῶνται, οὐκ
 αἰ ἰσὺς Δικαστῇ ἰσὺς.
 Αἰ. τοιοῦτον μὲν ἰσὺς ἰσὺς
 ὅρ, καὶ πρὸ ἰσὺς λίγος,
 τὸ Δικαστῇ ἰσὺς αἰσὺς τὸν
 Δικαστῇ. πρὸς δὲ, ὁ
 γαμὸς ἔστιν οὗτος, ὃ καὶ γυ-
 νῆτις αἰσὺς οὐκ ἔστιν. Εἰ.
 οὐ παύσιος ἰσὺς ἰσὺς ἔστιν,
 ὃ Αἰ. ὁρῶνται. Αἰ. πρὸς λί-
 γος; Εἰ. δὲ αἰ τὸ αἰσὺς συ-
 νικῶν ἰσὺς αἰσὺς, ἰσὺς
 μὲν, ἰσὺς δὲ, καὶ αἰ
 οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὐ σφῆ-
 δον πρὸς ἰσὺς αἰσὺς ἰσὺς.
 τὸν δ' αἰσὺς αἰσὺς ταῦτα
 ἱερῆτικὸς. Αἰ. ἰσὺς ὁ
 ἰσὺς. Α. ὁ. παύσιος ἰσὺς
 αἰ ὁ ἰσὺς ἰσὺς ταῦτα καὶ
 παύσιος μὲν; Εἰ. ὁ δὲ ὁ
 ἰσὺς αἰσὺς, οὐδὲ καὶ ὁ
 ἰσὺς. ἀλλ' ἰσὺς μὲν, ὃ ἰσὺς
 ὁ ἰσὺς

Abite igitur. Ac uidete, ne i-
 festiores fiat is iudici, quæcūq; mi-
 culæ fueritis, neque malū aliq; u-
 feratis ipsi ad adolescentulo. Neq;
 n. fieri potest, ut æqualiter oēs
 formosæ sitis. M. Procedamus
 ergo rectè uersus Phrygiā. Ac
 ego qd̄ præibo, uos aut̄ nō lente
 et sequimini me, et bono aio este.
 Noui ego Paridem hūc, adote-
 scens ē formosus, et qd̄ ad cate-
 ra attinet, amorī deditus, et ad
 talia discipienda maxime ido-
 neus, neq; ille facile iudicauerit
 malè. Vc. Hoc qd̄ totū bene, ai-
 deos q; me narras, iustū uideti-
 cet nobis iudicē. Vtrū aut̄ ex u-
 xore adhuc caret hic, an et mu-
 lier quæpiā ipsi cohabitaret. M.
 Nō oīo absq; uxore ē Venus. V.
 Quō hoc dicis? M. Videtur quæ-
 dā cū eo habitare mulier Idæa,
 sic satis formosa, cæterum rusti-
 ca, atq; inter mōtes malè consue-
 ta. Sed nō admodū adhibere a-
 nimū ipsi uidetur. Cui; igitur
 gratia hæc interrogasti? V. Nul-
 lius sanè rei, sed ita temerè in-
 mentē uenit. Min. Male lega-
 tionē nobis, heus tu, q; priuatum
 cū hac cōsilia cōfers. Mer. Nū-
 bil mali. Minerua hoc, neque
 etiam contra uos. Sed inter-
 rogabas me, an sine uxore
 Paris

Lais Paris
 des

ducam. nam et ipse frequenter
in Ida uersatus sum, quando Iu-
piter amabat adolescentulum
istum Phrygem, ac sepius huc
ueni, ab illo missus, ut quid age-
ret puer, obseruarem, & cum
iam in aquilam conuersus es-
set, una quoque cum ipso aderam,
& una formosum illum subleua-
bam. Et si modo satis memini,
ab hac ipso raptum in illam in sub-
lime abripuit. Nam hic qui-
dem forte cum fistula canebat
ad ouile, Iupiter autem à terri-
go ipsi deuolans, leniter admoi-
dum unguibus circumieclis,
& ore in ciatum, quam super
caput habebat, impresso, in ali-
um sustulit puerum, perturbat-
um, & ceruice reflexa in ip-
sum intuentem. Tum igitur ei-
go fistulam sustuli, abiecerat ei-
nim illam prae timore. Ac ei-
nim arbiter hic propè est, quae-
re compellemus ipsum. Salue
bubulce. Paris. Et tu cer-
eè adolescens. Quis autem ip-
se es, qui huc ad nos adueni-
ris. aut quasnam has addu-
cis mulieres? Non enim eius-
modi apparent, quae in moni-
tibus uersari commode que-
ant, formosae adeo cum sint.
Merc. At non mulieres sunt.

Iunoi

ὁ γὰρ σωμα. καὶ γὰρ αὐτοῖς οὐδὲν
ἀνδρῶν τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἐστὶν ὁ
Ζεὺς ἦν τοῦ μετακίς τὸ φαν-
γόν. καὶ πολλὰς ἀνδρῶν ἔ-
δωκεν, καὶ ἐκείνου καταπαύ-
σας οἱ ἐπὶ σπονδῶν τὸ πᾶν
δίδε. καὶ ἐπὶ τῷ ὄντι ἐν τῷ αἵ-
ματι, συμπαραπλήρωσεν αὐ-
τῷ, καὶ συνεκρίβαν τὸν αἵμα-
τόν. καὶ ἔγει μύθημα, ὅ-
τι ταῦτος ὁ Πάρις αὐτὸν
ἀνδρῶν ποσὶ δὲ μὲν γὰρ τότε ἡ
τυχὴ συνέβηεν πρὸς τὸ ποιεῖν
τοιοῦτον, καταπαύσας δὲ ὅτε
ἔδωκε αὐτὸν ὁ Ζεὺς, καὶ οὐδὲν
μᾶλλον τοῖς ὄντι πρὸς ἀλλήλων,
καὶ τῷ σόματι πᾶν ἐπὶ τῇ
καταπαύσει ἀνδρῶν, αὐτοῖς
φύσιν τὸν πᾶν τὰ παραγμῆ-
νον, καὶ τῷ βασιλεῖ ἀπὲρ
στραμμένων ἐς αὐτὸν ἀποδίδ-
κοντα. τότε ἔρ' ἐγὼ τὸν οὐ-
κυγὰ ἔλαβον, ἀποδιδόντες
γὰρ αὐτῷ ἐπὶ τὸ δίδε. ἀλλ'
καὶ γὰρ ὁ διατακτὴς οὗτος ὁ
πλοῦσιον, ὡς ἐστὶν προσέειπα μὲν
αὐτόν. καὶ ἐπὶ τῷ βασιλεῖ. Πά-
ρις καὶ καὶ σὺν ὡς ἀνδρῶν. τίς
αὖτις ἀνδρῶν ἀφίξει πρὸς ὁ-
μᾶς; ὃ τίνας ταύτας ἀγεί-
ρας γυναικας; οὐ γὰρ ἐπὶ
τῇ δεινῇ ὀριστοειᾷ, οὕτως
γὰρ οὐσαι καλᾶί. Εὐμῆς.
ἀλλ' οὐ γυναικας ἀσίου.

Hecce

& quod praesens est laudat. In
 de si ad aliud transieris, etiam
 illud formosum uidet, & immo-
 ratur, & semper ab ijs, quae pro-
 pria sunt, ceu per successionē
 excipitur. Ecce in summa, citi-
 cumfusa tibi est pulchritudo
 ipsarum, & totum me comple-
 xa tenet. Ac doleo, quod non
 & ipse, quemadmodum Ar-
 gus ille, toto corpore uidere pos-
 sum. Videor autem tibi, bene-
 cum iudicasse, si omnibus poi-
 tum hoc reddidero. Nam &
 rursum illud quoque accedit,
 quod haec quidem Iouis soror et
 cōiunx est, illa uero filia. Quoi-
 modo igitur nō periculosum ei
 etiam hoc pacto iudiciū hoc fue-
 rit? Mer. Nescio, nisi qđ non li-
 cet detrectare Iouis imperium.
 Pa. Vñ igitur hoc, Mercuri,
 persuade ipsis, ne succēscāt mi-
 hi duae illae reliquae, quaecunq; ui-
 dae fuerint, sed qcquid peccatū
 uidebitur, id solis oculis impu-
 let. M. Ita facturās se aiūt. cō-
 pus aut iam tibi est, ut peragas
 iudiciū. Par. Faciemus pericu-
 lum. Quid enim agat qui spūa?
 Caeterum illud primū scire uo-
 lo, utrum satis erit spectare ip-
 sas, ut nunc sunt uestitae, an ue-
 rō etiā exuere se se no-
 uerint.

καὶ τὸ παρὶν ἰμαρτα. ἐπεὶ
 ἐπ' ἄλλω μεταβῇ, ἡσυχῶς
 καθίρη ὁρῶ, καὶ παραμύω,
 καὶ ἐπὶ τῶν πλησίον πα-
 ραλαμβάνω. καὶ ὅλως πρὸς
 ἐμὴν χεῖρα μοι τὸ κάλλος τῶν
 τῶν, καὶ ὅλον παραμύω
 μί. καὶ ἔχθωμαι, ὅτι μὴ καὶ
 αὐταῖς ὡς περὶ ἡ Ἀργεῖ. ὅτι
 βλίσσαν δυνάμει τῷ σώματι.
 Δικῶν δ' αὖ μοι καὶ τῶν
 Δικῶν καὶ, πάσαις ἀποδύου
 τὸ μῦθον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τὸ
 Δι, ταύτῳ μὲν ὄναι συμ-
 βίβαι το Διὶ ἀδελφῶν καὶ
 γυναικῶν, ταύτας δὲ θυγα-
 τῆρας. πῶς οὖν οὐ χαλεπὸν
 καὶ οὐτως ἢ κρίσις; Εἰ. αὖ
 οἶδα. πῶς οὐχ οἶόν τι αὐτῶν
 δύναι πρὸς το Διὶ λυμ-
 λουσμένον. Αἰ. ἐν ταῖς
 Εἰ μὴ πᾶσαι αὐταῖς, μὴ κα-
 τὰ τὴν ἰχέρη μοι τὰς δύο τὰς
 νοσημένους, ἀλλὰ μόνον
 τὴν ὁδοαμῶν ὁρᾶν τῶν
 διαμαρτίαν. Εἰ. αὖτε φε-
 σὶ ποιήσαν. ὅρα δὲ σοι ὅσον
 παραμύω μὲν κρίσιμ. Α-
 λ. παραμύω. τί γὰρ αὖ
 καὶ πᾶσαι τις; ἡ αὖτε οὐ
 πρῶτον εἰδέναι βούλομαι,
 πότῃρα θάρσιν σκεπῶν
 αὐτὰς, ὥς ἔχουσιν, ἢ καὶ
 ἀποδύσαι θέσιν πρὸς τὸ
 ἀνελ-

ἡμεῖς δὲ θηροκόμοι; Ερ.
 ποτε μὲν οὐκ αὖτὰ τοιαύ-
 ταν, καὶ πρὶς αὐτῇ παρὰ
 ἡμῶν. Πα. ἴπαρ καὶ δέλω;
 ὅπως ἰδὲ αὖ βούλομαι. Ερ.
 ἰσχύοντι ὃ αὐταί, οὐδ' ἐπι-
 ῖσταν, ἰγὼ δ' ἀπεισθήσο-
 ῦμαι. Πα. καλῶς ὃ Πάρι. καὶ
 ἔστι γὰρ ἀπειθύνεσθαι, ἵ-
 σταν μάλιστα, ἵτι μὴ μέγα
 ἔχουσαι ἀλγύνας δούλαι, μὴ
 δὲ τῇ βούλει αὐταί μέγα
 ἔχουσαι. ἰσχύοντι δὲ αἰμυ-
 ῶσαι, καὶ ὁ μάλιστα καλῶ. Πα.
 ἀπιδουδὶ καὶ οὐδ' ἀφελί-
 τα. Αἰ. μὴ πρὶς αὐτῶν αὐ-
 τῶν ἀπειθύνει ὃ Πάρι, πρὶν
 αὐτὴν λιγὴν ἀποδοῦναι. παρ-
 μακίς γὰρ ἔστι, μή σι κατὰ
 γυναικὸς αὐτῶν. καὶ τοι-
 γὰρ ἰσχύον μὴδ' οὐτω λιγυ-
 ῶσαι, καὶ αὐτῶν ὡς ἀ-
 λγύνας ἰταῖρας τινα, ἀλ-
 γὰ γυναικὶ τὸ καλῶς ἐπι-
 σκευάζειν. Πα. οὐκ ἔστι
 οὐδ' ἐπὶ τῇ κιστῇ, καὶ ἀ-
 πιδου. Αἰ. τί οὐκ οὐ-
 κὶ καὶ οὐκ ἰδὲ αὖ τῷ κα-
 λῶ ἀφελῶσαι, ψιλῶ τῷ κα-
 λῶ ἐπισκευάζειν, ἀλλ'
 ἰσχύοντι τὸν λόγον, καὶ
 τὸν δικαστὴν φοβῶν; ὃ
 δὲ

ut diligentius examinari ed-
 possint. Mercu. Hoc tuum
 officium erit, videre, utpote
 Iudicis. Ac imperes ipsis li-
 cet, quomodocunque etiam vo-
 les. Par. Quomodocunque
 etiam uolo? Nudas igitur uide-
 re uolo. Mer. Exiite, heus,
 uos. Tu uero inspice eas. Ego
 interim auertam me. Ven. Re-
 ctè ὁ Πάρις. Acq; prima certè
 exuam me, ut notis, quod non so-
 lum lacertos habeam cādidos,
 neque etiam magnos & angu-
 stos oculos præ me ferendo, su-
 perbiā. Ac qualiter uero sum
 tota, & uniformiter pulchra.
 Mi. Ne prius ipsam ex ueris,
 ὁ Πάρις, quidam cestum à se depo-
 fuerit. Incantatrix enim est,
 ne te prestigijs circumueniat
 per illum. Et certè quidē oportet
 tebat, neque etiam studiose ita
 exornatam hic adesse, neq; tot
 coloribus fucatam esse, perindè
 ac uere meretricem aliquam,
 sed ipsam formam nudum exhibe-
 re spectandā. Par. Rectè sa-
 nè admonent illud de cestro. atq;
 etiam deponere illum. Ven. Cur
 non igitur & tu Minerva ga-
 lica deposita, nudum caput spe-
 ctandū exhibes, sed concutis co-
 nū, & perterres iudicem. An
 d' a metuas;

metuisti, ne tibi obijciat & re
prehendat cœrulæum istud ocu
lorum, si dempto terribili isto
aspiciatur. Min. Ecce tibi ga
lea hæc ablata. Ven. Ecce tibi
et cœsus hic. Iu. Sed exuamur
eandem. Par. O Jupiter mon
strifice, quod spectaculumque
pulchritudo! quæ voluptas! qua
lis uirgo hæc! ut uero regalis il
la et nenerabilis effulget, adcoq̃
uerè digna Ioue. Tactur autem
suauē quiddam & iucundum,
ac blandum & illecebrosū
etiam arrisit. Sed iam satis
habeo felicitatis huius. Si ui
detur autem, etiam scorsim
unamquamque inspicere uolo,
quoniam nunc certe ambiguus
sum, neque satis scio, ad quid
etiam me referam, uisu in om
nes partes distracto. Ven. I
ta faciamus. Par. Absce
dite igitur uos duæ. Tu uero Iu
nobis manē. Iuno. Maneo.
Ac posteaquam me diligen
ter inspexeris, tempus tibi er
it & cœtera iam spectare,
num pulchra uictoriae meæ do
na proposita tibi. Nam si me
Pari formosiorē esse iudicas
ueris, uniuersæ eris Asia do
minus. Par. Non donis nostra
hæc geruntur. Sed tamen abi.

Agetur

δίδας, μὲ σοι ἐλίσχεται
τὸ γλαυκὸν τῶν ὀφθαλμῶν. Ἄν.
οὐ το φοβερὸν βλέπε μένος;
Ἄν. ἰδοὺ σοι ἡ κέρως αὐτῶ
ἠφίρεται. Ἀφρ. ἰδὲ σοι καὶ
ἡ κίχες. Ηρκ. ἀλλ' ἀποδυ
σάμεθα. Πα. ὦ Ζεὺς τράστ
ῶ διὰς, το κάλλος, ὃ δὲ
νῆς. εἴα μοι ὃ παρὰ σοῦ
ὡς δὲ βασιλικὴν αὐτὴ καὶ
σιμὸν ἀποτάμψαι, καὶ δὲ
λαβῶς ἄξιον το Διὸς; ὡς;
ἰσθ' ἰδ' ἴσως. καὶ γλαυφύρ
τι καὶ πρῶτον ἡμεῖς
σοι. ἀλλ' ἔσθ' μὲν ἄλλος ἐλ
χὼ δὲ σὺ δαμνῶναι. εἰ δὲ
καὶ δὲ, καὶ ἰδ' ἴσ' καδ' ἰσθ
γλῶ ἐπιδῶν βούλομαι, ὡς
νῦν γι ἀμφίβολος ἔμει, καὶ
οὐκ οἶδα, πρὸς ἃ, τι καὶ ἀπα
βλήψω, παύτη τὰς ἴσας πε
ρισπώμεν. Ἀφρ. οὕτω
ποιοῦμεν. Πα. ἀπὶ τοῦ
αἰ δὲ. οὐ δὲ ὦ Ηρκα πόρρω
ν. Ηρκ. πόρρω δὲ. ἡ ἀπα
δαί με ἀνεβῆς ἰσθ' ὡς
σοι καὶ τὰ ἄλλα ἔσθ' οὐκ ἄν,
ἀναλὰ σοι τὰ δῶρα τῶν εἰ
κὼς τῆς ἡμῶς. ὅν γὰρ με
ὦ Πάρι δινάσθ' εἴαι κατ
λὼν, ἀπάσας ἰσθ' τῆς Ἀ
σίας δωπῆν. Πα. οὐκ
ἰδ' ἰδ' ἴσως μὲν τὰ ἑμὲ
τόρην, πλὴν ἀλλ' ἀπιδι,
πρὸς ἃ.

tu fruaris his montibus: Aut
quid perficiunt pulchritudine tua
ista boues? Decebat aut te iam et
uxorē duxisse, nō tamen rusticā
aliquā et indigenam, quales per
Idā passim mulieres sunt, sed ex
Græcia aliquā, uel Argiuam
uel Corinthiā uel Lacenā, cu
iusmodi Helena illa ē, adolescē
tula et formosa, et nulla parte
me ipsa inferior, et, quod maximū
est, amori quoque dedita. Nā illa,
si solū etiā aspiciat te, satis scio
relictis omnibus, seque ipsa cū
in deditiōem tradita, sequetur,
et cohabitabit tecū. Prorsum
aut et tu audisti iam aliquādo de
ipsa. Par. Nihil etiā Venus.
Nūc aut lubēs audiero, oē quic
quid est, de illa te narrantē. *V.*
Est hac filia quæ Leda, formo
sa illius, ad quā Iupiter ē cōdo
deuolauit, i cygnū cōuersus. P.
Qualis aut aspectu ē? *V.* Cādi
da quæ, qualē cōsentaneū est ef
fe, e cygno pognatā, tenera autē,
ut quæ in ouo enutrita fuerit,
nuda plerūque exercēs sese, et pa
lestricæ rei dedita. Adeo igi
tur magnopere ab omnibus pas
sim expetitur, ut et bellum ipsi
suis causā susceptū fuerit, cum
I'besus nondum nubilem il
lum rapuisset, Verumta

οὐ ἀπολαύσας τῶν ἡρώ
τι δ' αὖ ἀπέναντο το σφ
λάλλουσι αἱ βόες; (περιτ
ῆς οἱ γυμνασίου, μ
μὲν τοι ἀγροικόν τινα, κα
χυρίτην, οἷα κατὰ τῶν
δ' αὖ αἱ γυναικός, ἀλλὰ τ
να ἰν ᾧ Ἑλλάδι, ἡ Ἀργ
δ' αὖ ἰν Κορίνθῳ, ἡ Λακ
να, οἷα σφ' ἡ Ἑλὸς δ
οἷα καὶ καλὴ, καὶ κατ' αἰ
δ' αὖ ἰδὲ τῶν ἡμῶν, καὶ τὸ
μῆγιστον, ὅρα τινὲς ἰν
αἱ καὶ μῆτον διάσασσι, δ
δ' αὖ ἰγὺς, πάντας ἀπολαύ
σα, καὶ παρασχούσας ἑαυτ
ἰν ὅσον, ἵψεται, καὶ σωμα
κῆται. πάντας δ' ἡ καὶ σὺ
κῆταις τι σφ' αὐτῇ. Πᾶ
δ' αὖ ἰν Ἀφροδίτῃ. οὐκ
ἰδὲ αὖ ἀκούσαι μίση, τῶ
πάντα, διὰ γυναικῶν. Ἀφρο
δίτῃ δ' αὖ τῶν μὲν ὅτι ἄφ
δ' αὖ, ἰν αἰσῶν ᾧ καλὴς, ἰ
ἡρ' ὁ Ζεὺς κατὰ πῶν, ἡμῶν
γυναικῶν. ποῖα δ' ἡ τῶν
ἡμῶν; παντὶ μὲν, οἷα αὖ
ἰν ἡμῶν γυναικῶν. δ
παλὲν ἡ, ὡς αὖ ἡ παρῶσα,
γυναικῶν τὰ πολλὰ, καὶ παλαι
γυναικῶν. καὶ ἔτι δ' ἡ τῶν
δ' αὖ, ὡς ἡ καὶ πάλιν ἡμῶν
αὐτῇ γυναικῶν, τὸ οἷον
ἀφροδίτῃ ἀπαύσας. οὐ

men

mū,

Ham (as) for
Pallidus
ps. in h. l. v. s.
Citra m. d. i. a
non x. e. p. t. e. r.
p. o. t. u. e. r. i. t.

patris
sexus

reddet & amabilem. Deinde autem & ego una præsens, rogabo Gratiarum, quo & illæ comites se præbeant, atq; ita omnes ipsam, ad hoc quod uolumus, impellemus. Par. Quomodo fortassis hoc procedet, incertum adhuc, Venus est. Verumtamen amo iam Helenam, et ne scio quo pacto etiam uidere ipsam mihi uideor, & n. uigorei. Et uersus Græciā, & in Sparta peregrinor absque, & redeo una cum uxore, & doleo quod non omnia hæc iam nunc facio. Ven.

Ne prius amaueris Pari, q̃ pronubam me & sponsæ conciliatricem, iudicio hoc remuneratus fueris. Deceat enim & me uictoriæ compotem factam adesse uobis, & celebritatem peragere nuptiarum pariter et uictoriæ. Omnia enim licet tibi hæc, & amor & formā, & nuptias pomis ista mercari. P. At metuo, ne me postulatū iudiciū negligas, & cōtēnas. V. Vis igitur, ut iuxta tibi. Pa. Nequaquā, sed tantū pmitte denique. V. Promitto igitur, Helenā tradituram me esse uxore tibi, & futurā comitem proficiscenti ad ipsam, deinde & Ilium uenturam esse ad uos, & ipsa adero,

δέσσει καὶ ὀφείσω. καὶ αὐτὴ τὴν συμπόσιν, δέξομαι καὶ τὴν χάριτον ἀπολυδῶνα. ἀπαστὸν αὐτῇ ἀναπαύομαι. Πά. ὅπως μὴ τὰ αὐτῆς χωρήσει, ἀλλὰ ὡς ἡ ἀρετὴ τῆς, πολλὴν ὄρω γὰρ ὅσον ἡ εὐχὴ σου. καὶ ὅσον οἶδ' ὅπως καὶ δεξῆν αὐτῇ οἶμαι. καὶ πολλὰ ἀντὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Σπαρτῆς ἐπιδέσσω, καὶ ἐπαύομαι ἐκ τῆς γυναικῆς, καὶ ἀχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ὅσον ποιεῖ. Αἴρω. μὴ πρόσθεν ὀφείδῃς ὡς Πάρι, πρὶν ἰμὶ τῆς προμύθησιν καὶ συμφωνίῃ, ἀμείψασθαι τῇ κρίσει, πρὶν γὰρ κρίνειν κατεργασθῆναι συμπόσιν, καὶ ἰορτάσθαι ἅμα καὶ τὸς γάμους καὶ τὰ ἐπιμνήματα πάντα γὰρ ἐν γὰρ σοι, τὴν ἰορτήν, τὸ ἐμνήσθαι, τὸ γάμον, τοῦτον τὸ μέλου πρὶν αἰεῖν. Πά. δίδοικα, μὴ μὲν ἀμελήσεις μετὰ τῆς κρίσεως. Αἴρω. βέβαιον οὖν, ἵπομείνομαι. Πά. μετὰ μὲν, ἀλλ' ἐν ὅσῳ πάρι. Αἴρω. ἐκίσχουσιν δὲ σοι τῆς Ἑλλάδος παραμύθησιν γυναικῆς, καὶ ἀπολυδῶνα δέσσειν γὰρ αὐτῇ, καὶ αἱ φίλῃσαι παρ' ὑμῶν εἰς τῆς Ἰλίου, καὶ αὐτὴ παρίσθαι, καὶ

Est mollis
flamma
medullar

Iam aper
te ostendit
dilectum
sibi
cognitum
dilectum

συμπεριέτω τὰ πάντα.
 καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τὸ ἴμι.
 καὶ τὰς χάριτας ἄξας;
 δάρεται. καὶ τὸ πῶς,
 ὅπως αὐτοὺς πρὸς τέτοις
 ἀνέλεσται. Πα. ἐποῦν
 τοῖς δίδωμι τὸ μῦθον,
 ὅπως λάμβαναι.
 ἄρως καὶ Ἑρμῆ.
 ἔρωτας ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἀπὸ
 ἀντὶς ὁ Ζεὺς, ὡς καὶ
 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος; ὅπως ἰδι-
 οῦται, καὶ ἰδὲ καὶ μὴ ἐν το
 ῖς αἰσθητοῖς καθύστερ, ὅπως
 ὅπως ἀποκριμα ἀδελφῶν, κα
 τὰ τὴν βίαν δὲ μὴ μόνον
 πρὸς τὴν οὐ γὰρ δὲ καθυλκύν
 οἶται. αἱ δὲ ἐν δολιχῶσιν αἱ
 παλαιοί, οὐ μόνον ὅπως,
 ἀλλὰ καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ
 τὴν δόξαν αὐτοῦ σωματώσας,
 πρὸς τὴν καὶ τὰ ἄλλα, ὅ
 πως καὶ οὐ ἀκύντας. ἐν δὲ
 καὶ μὴ καδ' ἐν ἀπαύτων
 ἀμύτων καὶ ἰσχυρῶν ὅπως
 τῶν, ἐν αὐτῷ ἀρνηθῆναι. ὅ
 πως δὲ τῶν τοσούτων καὶ ὅ
 πως, ὡς μὴ καταβαρύν
 οἶται αὐτὸν, καὶ τὴν γλῶ
 σσαν τὴν δόξαν αὐτοῦ προσλάβ
 οῦμεν, οὐκ αὖτε πρὸς τὴν
 ἑ. ὅπως αὐτὸν ἀρετῶν. οὐ γὰρ
 ἀρετῶν λέγουσιν τὰ τοιαῦ
 τα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπο
 λαύει

et adiuvabo omnia. Pa. Etia
 Cupidinem et Amabilitatem
 et Gratiarum adduces? V.
 Bonum animum habe, quin et
 desiderium et Hymenaeum pra
 terea comites assumam. Par.
 Ob hac igitur do tibi pomum,
 ob hac accipe.

Martis et Mercurij.
 Audisti Mercuri, cuius
 modi nobis minatus sit Iupi
 ter, quod superba, quamque dictu abi
 surda? Ego, inquit, si uolueris, ca
 thenam ex aethere demittam,
 unde si uos suspēsi me ui detra
 here conemini, luseritis opera,
 nunquā enim me deorsum trahet
 is. Contra ego uos, si uelim, in
 altū attrahere, nō uos modo: ue
 rum etiā tuam terrā ipsam, tum
 mare pariter subiectū in subli
 me sustulero. Ad hac alia peri
 multa, quae tu quod audisti. At
 ego, siquēdē cū uiuo quolibet sin
 gulati cōferatur, ita praestatiore
 cū esse, uiribusque supiorē, haud
 quā negaueri, uetū unū tam
 multis pariter in tantū antecel
 lere, ut cū ne pōdere quēdē uicere
 queamus, etiā si terrā ac mare
 nobis adiunximus, id ne utiquā
 crediderim. M. Bonae uerba
 Mars. Neque n. sat tutū ē istallo
 quē, ne quod fortē mali nobis concii
 d 3 licmus

Exemplum di
 Martis et Mercurij
 Martis et Mercurij
 Martis et Mercurij
 Martis et Mercurij

Martis et Mercurij
 Martis et Mercurij
 Martis et Mercurij
 Martis et Mercurij

Conuersio

Reprehensio

uimus petulātia. Mars. Pu-
 tas uero me apud quēlibet hęc
 dicturū? imo apud te solum id au-
 deo, quem lingua cōtinentis es-
 se sciebam. Sed quod mihi ma-
 ximē ridiculum uidebatur, cum
 quum hęc minitatem audirem
 haud quēam apud te reticere.

Ecce enim memineram, quum nō
 ita multo ante Neptunus, Iu-
 no ac Pallas, mota aduersus
 eum seditione, machinarentur
 comprehensum illū in uincula
 conijcere, quanto opere formida-
 uit, utq; in omnem speciem sese
 uerterit, idē cum tres diuce-
 xat essent dij. Quod ni Thetis
 misericordia cōmota, Briareū
 Centimanum illi auxilium ac-
 cessuisset, ipso pariter cum ful-
 mine ac tonitru uinctus erat.

Hęc reputanti mihi reddere
 libebat eius magniloquentiam
 iactantiamq;. Mer. Tace, bo-
 na uerba, neq;. n. tutum est ista
 uel tibi dicere, uel audire mihi.

22 Panis & Mercurij.

Salue o pater Mercuri. M.
 Salue utiq; et tu. Sed quo mo-
 do ego pater tuus sum? P. An
 nō Cyllenius ille Mercurius es
 tu? M. Atq; admodū. Quo pacto
 igitur filius meus es? P. Adulte-
 rinus sū, ex amore tibi natus. E.

Per

καύσω μὲν δὲ φλυαρίαι. Α-
 ρε. οἷα γὰρ μὴ πρὸς πάντας
 αὐτὰντα εἰπὴν, οὐχὶ ἢ πρὸς
 μόνον σὲ, ὃν ἵχθυον ἔπι-
 γάμω; ὁ γυνὴ μάστιγα γυ-
 λοῖον ἰδοῦν μοι, ἀκούοντι μὴ
 τὰς δὲ ἀπαλῆς, ἐν αὐτῷ
 ταύμῳ σιωπῆσαι πρὸς σὲ.
 μίμνουμαι γὰρ οὐ πρὸς πολλοῖς,
 ἐπὶ δὲ ἰσοσάδῳ καὶ ὁ
 ἦρα καὶ ὁ Ἀθλῶν ἰσαρισταί-
 τος, ἐπιβύλασσαν ἐμὴν
 σαι αὐτὸν καὶ ἰσῶν, οἷα πᾶσι
 τοῖς ὅντιν διδόναι, καὶ ταῦτα,
 ὅτις ἴσταται. καὶ αὖ μὴ γινώσκῃς
 ὅτις κατελήσασα ἱνάλη-
 σεν αὐτὴν σύμμαχον Βριάρε-
 ον ἱνατίγχερα ἴσταται, καὶ ἐν
 διδόναι αὐτὴν κέρωνος καὶ
 ἔρποντος. ταῦτα λογιζομένων,
 ἐπὶ μοι γὰρ ἔπι τῇ καλῇ
 λήρη μισῶν αὐτόν. Ερ. σιω-
 πᾶ, σιγῆμα. ἔγὼ ἀσφαλὲς
 ἔτι σοὶ λίγαν, ὅτι ἐμοὶ ἀ-
 κούοντα τοιαῦτα.

Παῖς οὖς καὶ Ἑρμῆς.

Παῖς.

Χαῖρι ὦ πατέρη Ἑρμῆ. Ερ.
 εὖ καὶ σὺ γι. ἀλλὰ πῶς ἐ-
 γώ σὺς πατήρ; Πά. ἔχῃ ὁ Κολο-
 κλῶνος Ἑρμῆς ὁ Ἰουγκάτης;
 Ερ. καὶ μάλα. πῶς οὖν ἡδὲ ἰ-
 μὸς αἰ; Πά. μετρίδιός εἰμι,
 ὃς ἱγυῖς σοὶ γὰρ ἰμῶτος. Ερ.

οὐ

Ab exemplis
 quae antea
 adduximus

αὐτῶν αὐτῶν
 ὅτις ἴσταται
 ὅτις κατελήσασα
 ὅτις κατελήσασα

ἡ δὲ βράχυν ἴσως τινὸς μοι
 γυναικὸς ἀγῶν. ἔμεν γὰρ
 ἀνέγκτα ἔχωρ, καὶ φίλον
 μέν, καὶ πύθωνά λα-
 ον, καὶ οὐκ ἄλκιμον καὶ
 ἄνδρα, καὶ ἔραον ἐπὶ τὰς
 παῖδας. Ἰσα αὖ ἀπὸ
 τοῦ ἀνδρὸς ἐμὲ, τὸν σκωπτο-
 μέν, πᾶτερ ἐκνουσίδιον
 ἔχων, μᾶλλον ἢ σκω-
 πτοῦμαι, καὶ οὐκ ἔστιν
 ἀνέγκτα γυνῆς, καὶ
 ἀνέγκτα, ἔγωγε ἢ ἀνέγκ-
 τος. ἔρ. τίνα δὲ καὶ φῆς οὐ
 γυνῆ; ἔπειτα ἔλαδον ἀγῶ-
 νος, ἔχων; Παύ. ἔν-
 αρα ἡμῶν, ἀλλ' ἂν
 ἔμενον σκωπτοῦν ἀπὸ τοῦ
 ἡραδίου πᾶσι καὶ ἡλῶν,
 καὶ ἡλῶν. τί δὲ καὶ τὸν
 ἀνέγκτα, καὶ ἔπειτα
 ἀνέγκτα; τίς ἡκαρὶς λέγει
 ἡκαρὶς. ἔρ. ἄρα τίς καὶ
 ἡκαρὶς ἀντ' ἐμὲ βρά-
 χυν σκωπτοῦν ἔτι; Παύ.
 ἀντὶς ἡκαρὶς λέγει σοι ἐ-
 ρ. ὅτι γὰρ μετ' ἐμὲ πρὸς τὸν
 ἡραδίαν, ὃ πᾶσι, μὲν
 παρ' ἐμὲ σκωπτοῦν, ἔγωγε, ἔχων
 ἡκαρὶς ὃ σκωπτοῦν,
 τὸν πατέρα δὲ γίνωσκαι δι-
 ὅς ἔχωρ Ἐρμῶν τὸν Μαίαν
 καὶ Διὸς. ὃ δὲ καὶ καὶ σκω-
 πτοῦν καὶ βραχύν, ὃ δὲ καὶ
 σκωπτοῦν, ὅτι γὰρ μοι
 σκωπτοῦν

Per Iouē hirci fortasse cuiusdā,
 q̄ caprā adulteriū cognouit.
 Nam meus quō fueris, q̄ cor-
 nua habes, et nasum calē, et bar-
 bam hircam, et pedes bifidos,
 hircinosq̄, præterea et caudā
 sup̄ natibus: P. Quacūq̄ in me
 coniciādo dicis, h̄s tuū ipsius si-
 liū, pater, obrosū ac turpē de-
 claras, imo potius te ipsum quī
 cuiusmodi generas et tales libe-
 ros procreas. Ego uero extra
 culpā sum. M. Quā autē etiam
 matrē tuā als esset Nū ignorās,
 alicubi cū capra adulteriū exer-
 cui ego? P. Nō cū capra, sed ti-
 bi ipse in memoriā reuoca nū
 in Arcadia quandoq̄ puellam
 liberam p̄uim stupraſis. Quid
 mordendo digitū, quæris ac diu
 dubitas? Icarij filiā dico Pene-
 lopen. M. Quid igitur illi acci-
 dit, q̄ p̄ me hirci similē te pe-
 perit? Pan. Dicam tibi, quæ ex
 illa ipsa audiui. Quando enim
 me in Arcadiam ablegabat,
 O puer, inquit, Mater quidem
 tua ego sum, Penelope, ex Spar-
 tanata. Caterum patrem noris
 habere te deum, Mercurium
 illum Maïæ ac Iouis filium.
 Quod si igitur cornutus ipse es,
 ac pedes hircinos habes, ne id
 agere feras. Quando enim mei

τοῦτο γὰρ καὶ
 ἡ σκωπτο

pater deformis
 hircus etiam
 iustus gene-
 rat.

cū rem habebat pater tuus, hiri
 eo se ipsum assimulauerat, quo
 facilius lateret, & ob id simile
 birco tu quod fecuisti. Merc.
 Per Ioue, memini me tale quid
 dā facere. Ego igitur formosus
 ille, qui ob formā ac pulchritu
 dinem animū elatum prae me fe
 ro, q̄ adhuc imberbis ipse sum,
 pater tuus uocatori et ab omni
 bus risu accipiar ob praeclaram
 liberorum procreationē? Pan.
 Ac uero de decori tibi pater, nō
 sum. Nam et Musicus sum et
fistula cano, admodū pleno spiri
tu. Et Bacchus ille, nihil absq̄
me facere quisquam potest. sed
 et socium et cōsultatorem fecit
 me, & duco ipsi chorū. Iam &
 ouilia mea si uideas, qđ per Te
 geā et per Parthenium habeo,
 admodum delectaret te. Impe
 ro autē et Arcadia toti. Nu
 per uero etiam Atheniensib.
 auxilium ferens, ita praeclare
 re gessi in Marathonē, ut ceu
 donum militare quoddā retules
 rim, antrū illud, quod est sub ar
 ce. Quod si igitur Athenas ue
 neris, cognosces quantū ibi sit
 nomē Panos. M. At dic mihi,
 duxisti ne uxore iā? Hoc. n. opi
 nor, dicteant te. Pan. Nequa
 quē, pater, amator enim sū, &

σωλῶ δ' πατὴρ δ' οἶο, ῥά γ' ὡ
 ἰαυτὸν ἀπ' ἑκαστοῦ, ὡς λάβει.
 καὶ διὰ τοῦτο ὅμοι' ὅτι
 ῥος τῷ ῥά γ' ῥ. Ἐγὼ οὐδ' ἴσ
 μίμουμαι ποιεῖσθαι τι τοιοῦ
 τόν, ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κἀλλῶς
 γὰ φρονῶν, ἵτι ἀγνοῶ
 τοῖς ὧν, σὺς πατὴρ ἡμῶν
 μαι, καὶ γὰρ ἡλῶτα ὁρᾶν
 ρὰ πᾶσι μὲν ἐπὶ τῇ δουλειᾷ
 Πανό. καὶ μὲν οὐ κατανοῶ
 οὐ σὺ δ' ὡς πᾶσι. μουσεῖος
 γὰρ ἄνθρωπος, καὶ συγγρᾶμμα
 ἡμῶν. καὶ δ' Διόνυσος
 οὐδ' ἐν ἡμῶν αὐτῶν ποιεῖ
 σάται, ἀλλὰ ἰταίρων καὶ διανο
 σάτω ποιοῦναι μαι, καὶ δ'
 γὰρ μαι αὐτῶν το χορῶν. καὶ τὰ
 ποίμνια δὲ, ἀδύναται μαι
 ὁρᾶν πρὸς Τίγριον καὶ ἀ
 νὰ τὸ Παρθεῖον ἵχου, πάλιν
 ὁ δ' ὄψιν. ἀρχὴ δὲ καὶ τῇ Ἀρ
 καδίας ἀπὸ κοινοῦ. πρῶτον δὲ
 καὶ ἀδελφαίσι συμμοχέσας,
 ἔτις ἡρίσαντο ἐν Μαραθῶν
 οἱ, ὅτι καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς ἡρί
 σθαι μοι, τὸ ἐπὶ τῇ ἀντιπάλῳ
 στήλαιον. ἀντιπάλῳ δὲ ἀδύ
 ναι ἰδῆναι, ἀπορῶν ἵνα το
 Πανός ἴδωμαι. Ἐγὼ ἀπὶ δὲ
 μοι, γυνάμνας ὡς Πανός ἴ
 δει; τοῦτο γὰρ οἶμαι, καλῶς
 οἶσι. Πανό. οὐδ' αὖτις ὡς πᾶ
 τῶν, ὁρᾶν δὲ γὰρ ἄνθρωπος, καὶ
 ἴδῃ

Priapus uidelicet. Bac. Ne mireris Apollo, non enim ipsa Venus in causa est, sed patres, quidiuersi fuere. Quando quidem & ij qui eodē patre, eadēq; matre nascuntur, saepe numero alius uir, alius femina, quē admodū & nos nascuntur. Apo. Ita sane est, ut dictis, sed nos tamen similes sumus, & circa eadem studia uersamur, Sagittarij enim ambo sumus. Bac. Quantum quidem ad arcum et sagittas attinet, eadem ambo exercetis, Apollo. Illa uero si milia nequaquā sunt, quod Diana quidem hospites mactat apud Scythas, tu autem uaticinarius, & medicaris agrotantibus. Apo. At tu putas sororē delectari Scythis? quæ quidem etiam adornauit, si quis Graecus aliquando in Tauricam ad uenerit, ut cum eo inde enauiget, iam olim perosa mactationes illas. Bac. Rectē sanē illa. Sed hic Priapus? Ridiculum enim quiddā narrabo tibi, quod cū Lampfaci nuper essem mihi accidit. Ego qdē ad urbē accesseram, ille autē me recepit, hospitio apud se prabito. Postea quā igitur quieti nos dedimus, in conuiuio affacim madesacti,

circa

ὁ Πρίαπος. Διδ. μολὲς δαμάσσει ὁ Ἀπόλλων, καὶ ὁ Ἀφροδίτη αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διότι φοροὶ γυναικῶν. Ἰππὸς γὰρ ὁ μολέσκει πολλὰν τῆς μιᾶς γαστρός, ὁ μὲν ἄρ' ἔστι, ὁ δὲ δόλῃσιν, ὡς περὶ ὑμῶν γίνονται. Απο. ναι. ἀλλ' ὑμῶν ἰμῶν ὄντως, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτροδοῦμεν. τούτοις γὰρ ἄμφω. Διδ. μήχει μὲν τίξον, τὰ αὐτὰ δὲ Ἀπόλλων, ἰκάνα δὲ οὐχ ἔμοια. ἴτι ὁ μὲν Ἀγριμῆς πενκτῶν ἐπὶ Σκύθαις, οὐδὲ μάλιστα, καὶ ἰπὸ τῶν ἱερῶν νοῦνται. Απει. οἶα γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις, ὅτι καὶ παρδοκίμασαι, ὅτι τις ἄλλω ἀφίπῃται ποτιδὲ τῶν ταυροκλῶν, σωμαπλοῦσαι μὲν αὐτοῦ, μολέσκειν τὰς σφαγὰς. Διδ. οὐχὶ ἰκάνα ποιῶσα. ὁ μὲν γὰρ τοὶ Πρίαπος, γυναικῶν γὰρ ἴσις ἐπιγέσσομαι, πρῶτον δὲ Ἀμφίλοχον γυναικῶν, ἰγὼ μὲν παρ' ἑαυτῶν τῶν πόλιν. ὁ δὲ ἰκάνα ἐξ ἑαυτοῦ με, καὶ φοβέσθαι παρ' αὐτῶν, ἰπὸ δὲ αἰνῶν πλοῦσιν ἐν τῷ συμποσίῳ ἰκαίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν.

καὶ

puluerulentum ambrosiam api
ponere. Porro priusquam novi
tius iste pocillator aduenisset,
ego nectar etiam ministra-
bam. Quodq; est omnium in-
dignissimum, soli omnium ne
noctu quidem agere quietem li-
cet, utrum id quoque temporis
necesse habeo defunctorum ani-
mas ad Plutonium deducere,
manuumq; gregi me ducē prae-
bere, tum autem et tribunali-
bus assistere. Neque enim mi-
hi sufficiebant scilicet diurna
negotia, dum uersor in palae-
stris, dum in concionibus prae-
conis uices ago, dum oratores
instruo, ni haec quoque provin-
cia accedat, ut simul etiam um-
brarum res disponam. Atqui
Leda filij alternis inter ipsi-
us uicibus apud superiores atq; infer-
ros agitant. Mihi necesse est
quotidie tum hoc tum illud pri-
uiter agere, deinde duo illi,
Alcmena ac Semele miseris
prognati mulieribus, ociosi in
conuiujs accumbunt, at ego
Maia Atlantide progenitus
illis ministro scilicet. Qui nunc
quam recens Sidone d Cad-
mi filia reuersus essem, nam
ad hac me legarat, uisum quid
ageret puella, neque respicien-
tem

ἰκνομένην, παρατιθέμε-
νός τε ἀμβροσίαν. πρὶν δὲ τὸν
νέωτερον ποτήριον εἰσέλθω το-
ν καὶ, καὶ τὸ δῶκεν ἑξ ἑσθ-
λότητος. τὸ δὲ παύσειν ἀ-
νάγκη, ὅτι μὲν τὸν
καὶ οὐδὲν μὲν τὸν
λαὸν, ἀλλὰ δὲ μὲν καὶ
τὸν Πλούτωνι φεραμένην,
καὶ τὴν πομπὴν αἰεὶ, καὶ
παρρησίαν τὴν ἀκαταρτίαν.
οὐ γὰρ ἰκανὰ μοι τὰ τῶν
μῦθας ἔργα, ἐπεὶ πολλὰ ἔργα
εἶναι, καὶ τὰς ἰκνομένην
αὐτὴν καὶ τὴν, καὶ ἑστῶσαν
ἰκνομένην, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ
πομπὴν συνδιαπράττειν καὶ
μνησμένην. καὶ τὴν μὲν
τῆς Ἀφροδίτης, παρ' ἧς
μνησμένην ἰκνομένην ἐπὶ οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ ἐν ἡμῶν εἰσὶν. ἰκανὰ
δὲ, καὶ ἰκνομένην ἡμῶν
καὶ τὰς καὶ τὴν πομπὴν
ἀναγκάζειν. ὁ μὲν Ἀλ-
κμήνης καὶ Σιμῆνης υἱός,
ἐκ γυναικῶν ἀνθρώπων γν-
οσόμενος, ἀνθρώποις ἀφ' ἑ-
στῶτος, ὁ γὰρ Μαΐας ἔκ Ατλαν-
τος, διακοσμοῦμαι αὐτοῖς.
καὶ γὰρ ἄνθρωποι ἡμεῖς μὲν ἀπὸ
Σιδωνος παρ' ἧς Κλέμης
δυοῦρος, ἐφ' ἧν ἑπομφο-
μεν ὁ δὲ μνησμένην ὁ, τι πράττει ὁ
παῖς, μὲν δὲ ἀναγκάζειν
τα,

Cadmi
p. 112

Alcmena
Semele
Maia

fronte, quo quidem nihilo segnius
cernit, q̄ si duo foret. D. Vide,
ris Galatea nō amante habere
Polyphenū, sed illū potius ada-
mare. sic cū prādicas. G. Equē
haud adamo. sed tamen insignē
istā uestrā insultādī opprobran-
diq̄ petulantiā ferre nō queo. Ac
mihi nimirū inuidētia quadam
isthuc facere uidemini, propte-
rea q̄ illē quī fortē aliquando
gregē pasceret suū, nosq̄ ē litto-
rali specula in litore ludentes
cerneret in prominentib. Ac me
pedib. quā uidelicet inter montē
et mare litte se se in longū porri-
git, uos ne aspexerit q̄c, ac ego
omnium una uisa sim formosissi-
ma, eoq̄ in unum me cōiecerit
oculū. Ea res uos malē hēt, nā
argumentū est, me forma prae-
stationem esse ac digniore, quae
amē, uos contra fastiditas esse.

Mactis ignos

Dor. An istud tibi putas inui-
dendum uideri si primū pastori,
deinde lusco formosa uisa sis?
quāquam quid aliud ille potuit
in te probare, prāter candorē?
Is illi placet, opinor, quod cai-
lacti assueuerit, prom-
de quicquid his sit simile, id pro-
cius pulchrum indicat. Alio
qui ubi libebit scire, qua sis su-
lis, de scopulo quoriam, si

affinitas ad
mactis ratio
nam, nam
Galathea a
lacti dicitur.

τῷ μετώπῳ, οὐδ' αὖ ἐνδὲ ἴστω
γενέσθαι, ὅτι αὐτὴ ἴστω. Δι-
οικῶν δὲ Γαλατῆα οὐκ ὄρα
γὰρ, ἀλλ' ὀρώμενον ἔχων
τὴν πολυφειμον, εἴα ἐπα-
νῆς αὐτόν. Γ. α. οὐκ ὀρώμε-
νον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐνδοξασ-
κόν τοτο οὐ φέρω ὑμῶν. ἡμῶν
μοι δοκᾷτε καὶ φέρετε αὐτὸ
ποιῶν. ὅτι ποιμαίνων πο-
τὶ, ἀπὸ τῆς σκοπίας παρ' ὑ-
μῶν ἰδὼν ὑδὲ τῆς εἰδ-
νῆς, ἐν τοῖς πρῶτοις τῆς Ἀ-
τῆς, καὶ ἐν μεταξὺ τοῦ ὄρους
καὶ τῆς θαλάττης ἀγλαῖας
ἀπομυκνύναι, ὑμῶν καὶ
οὐδ' ἐπὶ προσέβλεψον, ἰγὼ δ' ὅ-
τι ἀπασάν ἢ καλλιγύναικα,
ἢ καὶ μέν μοι ἐπαχέτην
ἰφθαλμῶν. ταῦτα ὑμῶν ἐ-
οῖα. Δαῖμα γὰρ ὥς ἡμέτερον
ἀμὶ, καὶ ἀξίωμα. ὑμῶν
δὲ παρ' ὧν ἐστι. Δι. α. εἰ πο-
τὶ καὶ ἐνδὲ αὐτῇ καλῇ τί-
νῃ ἰδοῖας, ἐπὶ φθονῷ οἷα
γενεσθῆαι; καὶ τοι τί ἄλλο
ἐν σοὶ ἐπαυτῆσαι ἔχον, ὅ-
τε λουκὴν μένον. καὶ τοτο οἷ-
μα, ὅτι ξυνέδους ὄντι τῶν
γάλακτι. πᾶντα οὖν τὰ ἐ-
μοι καὶ τοῖς ἡγεῖται καλὰ. ἐ-
πὶ τὰ γὰρ ἄλλα, ἐπὶ αὐτῇ
λήσῃς μαθῶν οἷα τυχεύῃς
οὕσα τίς ἔστιν, ἀπὸ πρῶ-
της,

quā

τινός,

ἡ, ἢ ποτὶ γαλήνῃ. εἴη,
 ἀνέλασα δὲ τὸ ὕδωρ, ἰδὲ
 πάλιν, οὐδ' ἄν' ἄλλο ἢ χρό-
 νον ἀνελών ἀπεβίβας. οὐκ ἐν-
 ῖνται δὲ τὸ το, ὅμ μὲν ἐν
 αὐτῇ καὶ τὸ ἄρδν
 ἔτα. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν
 ἄνθρωπος λουκὴν, ὁ μὲν δὲ
 καὶ τὸ τορ ἔχω. ὁ μὲν
 ἐν ἑστῇ ὅμ τινα, ἢ ποτὶ
 ἢ οἷος, ἢ πορδμοῦ
 παύσῃ. ἰδὲ Πολύρυμ,
 οὐκ ἄλλα καὶ μουσικὴς ἐ-
 ν. Δν. οἷος ὦ Γαλά-
 τει, ἐκείνῃ αὐτὸ ἄδον
 ἔσῃ. ἐκείνῃ αὐτὸ πρῶτον
 αἰσι. Ἀφροδίτη φίλε, ὅσον
 ἔστι ἐκείνῃ αὐτὸ ἰδὲ. καὶ
 αὐτὴ δὲ ἡ μικτὴ, οἷος κρα-
 τὴν ἰδὲ γυνὸν τῶν σα-
 πῶν, καὶ τὰ μὲν κίερατα, πῆ-
 ραι ὅσον ἢ σαρ. Συγώσας
 ἢ αὐτὰ, καὶ ἐν ἑστῇ τὰ ἐδ-
 γα, οὐδ' ἐκείνῃ πορδμοῦ
 φαι, ἐκείνῃ αὐτὸ μουσὸν τι
 ἢ ἀπὸ αὐτῶν, ἄλλο μὲν αὐτὸς
 βίωμ, ἄλλο ἢ ἡ λύρα ἐκείνῃ.
 ἢ οὐκ ἐκείνῃ αὐτὸ τὸν γέ-
 λωτα ἰδὲ αὐτὸν, ἰδὲ τῷ ἐ-
 γυνικῷ ἐκείνῃ αὐτὸν. ἢ μὲν
 γὰρ ὅσον οὐδ' ἀποκριθεὶς
 αὐτῷ ἢ δειλῶ, οὐτὼ δὲ
 ὅσον βραχὺ μὲν, ἄλλ' ὅσον
 ἢ οὐ, εἰ ποτὲ μὲν μὲν

quando serenitas esset, desper-
 etis in aquam, et metipsum cō-
 templare, uidebis aliud nihil nē
 si perpetuum candorem, uerum
 is quidem non probatur, nisi rie-
 bor admixtus illi, decus illi iun-
 xerit. Gal. Atqui ego illa im-
 modicē candida, tamen ei asmo-
 di habeo amantem quum inte-
 rim e uobis nulla sit, quam uel
 pastor uel nauta, uel portitor
 aliquis mirretur, ceterum Poly-
 rhus (ut alia ne dicam) eti-
 am canendi peritus est. Dori-
 Tace ὦ Galatea. audiuimus il-
 lum canentem, quū nuper prur-
 tiret in te, sed ὦ sancta Venus
 asinum rudere dixisses. Nam
 lyrae corpus simillimū erat cer-
 uino capiti ossibus renudato,
 dum cornua perinde quasi cu-
 biti prominebant, ijs iunctis, in-
 ductisq; fidibus, quas ne collo-
 pe quidem circumtorquebat, ac
 grege quiddam et absortū can-
 tilla bat, quum aliud interim ip-
 se uoce caneret, aliud lyra suc-
 cineret, ita ut temperare nobis
 nequiuerimus, quin rideremus
 amatoriam illam canticenem.
 Nam Echo ne respondere quī-
 dem illi uoluit balanti, quum
 sit adeo garrula, imo puduis-
 set, si uisa fuisset imitari
 c. 2. stridui

fides
 candida, mi-
 nibus admixta
 ingrata uult

in fert aliud

Echo cyclopis
 cantile nam
 abhoruit
 non dignata
 uult illud uo-
 cem rursus
 cantile

stridulum tantum. & ridicu-
lum. Adhuc gestabat in ulnis
amasius iste delicias suas, urfi
catulum pills hirtum, ipsi non
dissimilem. Quis autem non in-
videat amicum istum Galatæas
Gal. Quin tu igitur Dori, tuū
ipsius amicum nobis common-
stra, qui eo sit formosior, quiq̃
doctus ac melius uel uoce ca-
nat, uel citharat Dor. Mihi
quidem nullus est amator, neq̃
me hoc nomine iactō, quasi sim
uehementer amabilis, uerūta-
men istiusmodi amicum, quai-
lis est Polyphemus, nempe toi-
tus hircum olens, tum crudis ui-
cians carnibus, & hospites, si
qui appulerint, deuorans, tibi
habeas, cumq̃ tu mutuum a-
mes.

26 Cyclopis & Nereu-
ni.

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite, q̃ me
inebriatum excacauit, somno
grauatū aggressus. Nep. Quis
uero est, qui isthæc facere ausus
fuit, Polyphemet Cyc. Principi
pio quidem se ipsum Neminem
uocabat, postquam aut effugit,
atq̃ pextra tela, ut dicitur, fuit,
Ulyssē nominari se aiebat.
N. Noui, quæ dicis, Ithacēs ē,

ῥαχῆας ὡς ἄλιν καὶ καταγί-
λαιον. ἰφορεῖ ὃ ἐκίρασε
τὸ ταῖς ἀγυῶσιν ἀδυρμά-
τιον, ἀφικτα σκύλακα, καὶ τὸ
λάσιον αὐτῷ προσοικέται.
τίς οὐκ αὖ φρονήσει σοὶ ὦ
Γαλάταια, τοιούτου ὄρατος.
Γαλά. οὐκοῦν σὺ Δορί, ἀδ-
φορ ὅμῃν τὸν σῶκε· εἰ, καλλίως
ἀδελονότι οὐτα, καὶ ὡς πάντα
ρον, καὶ κινδύσειν ἀμεινον
ἐπὶ τὰ μέλη. Δο. ἀλλ' ὄρα
θὺς μὲν ὅδ' αἰ ἐστὶ μοι, ὅδε
σιμνύομαι ἐκίρασε· ἀ-
ραι. τοιῶτ' αἰ, εἴτ' ἐλύν-
κλωψ' ὅδε, κινδύσεας ἀπίστω
ἄσπερ ὁ ῥάγ'· ἀμοράγ',
ὡς φασὶ, καὶ σιτὴ μέλῃσι τὸ
ἐπιδημιῶντας τῶν ξένων,
σοὶ γένετο, καὶ σὺ αὖτ' ὄρα
αὐτό.

Κύκλωπ' & καὶ Πισσι-
δῶν.

Ωπάτορ, οἷα πίπτοντα
καὶ τὸ καταράτου ξένου,
ὅς μεθύσας ὅδε τύφλωσέν με,
λοιμὸν μέλ' ἐπ' ἐχρήσας. Πισ-
τίς αἰ ὁ ταῦτα τελέσας
ὦ Πολύφαι; Κώ. τὸ καὶ
πρῶτον οὐτὶν ἰαυτὸν ἀπ-
κάλει. ἰπὸ αἰ διείφονε, καὶ
ἔξω ἦν βίλους, ὁ Λυσαιδὲς
δινομάζοντα ἔφη. Πισ. εἴ-
δα ὅρ' ἀγέει, τὸν Ἰθακῆϊον,
ὅς

ex Illo autem navigabat. Sed quo pacto hæc peregit, cū alio qui nō ita audax atq; animosus fuit Cyc. Deprehendi in antro, è pascuis domum reuersus, multos quosdam, insidiantes uidelicet pecuarijs. Posteaquam autem apposui foribus operculū, (saxum autē quoddam mihi est, perquam magnum) atq; ignem resuscitavi, accēsa arbore, quā de monte mecum ferebam, uisa sunt abscondere sese parare. Ergo uero comprehensis ipsorum quibusdam, ut par erat, deuoravi, ut qui prædones essent. Hic igitur uersutissimus ille, siue Nemo, siue Vlysses fuit, dat mihi bibere, infuso quodā uenero, dulci illo quidem et fragranti, cæterum ad insidias struēdas præsentissimo & maximè turbulento. Nam statim omnia uidebantur mihi, posteaquā bibissem, circumagitari, & antro ipsum inuerte batur, & prorsum, apud me amplius ipse non erā. Postremo aut somno correptus iacui. Ille uerò exacuato uectē, eodemq; igne succēso, insuper etiam excæcauit me dormientem. Et ex eo iam tempore cæcus tibi sum Neptune. Nep. Vt alte nimis dormisli

ὦ fili, qui non interea exilue-
 ris, cum excacareris. *Vlysses*
 igitur ille quo pacto effugit?
 Non enim, fat scio, potuit du-
 mouere saxum a foribus. *Cyc.*
 At ego amoui ipsum, quo fa-
 cilius illum comprehenderem
 inter egrediendum. *Ac* collo-
 cato meipso ad fores, extentis
 manibus uenabar, solis dimis-
 sis in pascua ouibus, & arietis
 negotio dato, quænam ipsum
 agere pro me oporteret. *Ne-*
 prunus. Intelligo rem. Sub
 illis latuit te; clam se subdu-
 cens. *At* cæteros certè
Cyclopes conueniebat te in-
 uocare contra ipsum. *Cy-*
clops. Connuocaui illos, pa-
 cer, atque etiam uenerunt.
 Sed postquam me interrogas-
 sent insidiatoris nomen, atque
 ego dicerem *Neminem* esse,
 insanire me arbitrati, relicto
 me iterum discesserunt. Ita im-
 posuit mihi execrabilis, nomi-
 ne. *Et* quod maxime mihi ægrè
 fuit, contumeliose obiecta mihi
 clade hac, *Ne* pater quidem
Neptunus, inquit, leuabit te
 hoc malo. *Neptunus.* Con-
 fide fili, ulciscar enim ip-
 sum, ut sentiat, etiamsi cæ-
 citatem oculorum mederi im-
 possi-

ὦ τέκνον, δεῦν ὁξέσθης μετ'
 ταῦτα τυφλὸν μέλει. ὁ δ' ὅρ-
 ούνας δὲ πῶς διήφυγον; ἔ-
 γαρ αὖ δὴ οἶδ' ὅτι ἰδιωτὴς
 δὴ ἀποκινῆσαι τὴν πύρραν
 ἀπὸ τῶν θυρῶν. Κύ, ἀλλ' ἐ-
 γὼ ἀρεῶν, ὡς μάλλον οὐδὲ
 τὸν λάβοιμι θύοντα. καὶ πᾶ-
 ρίσας παρὰ τὴν θύραν, ἐ-
 δέμην τὰς χεῖρας ἐκπινά-
 σας, μίνα παρὰ τὰ πύρ-
 ρατα ἐς τὴν νεκρῶν, ἐνταλῶ-
 μεν. τῷ ἑσθίῳ, ἐπὶ σά-
 χρῳ πρῶτον αὐτὸν ὑπὲρ
 ἑμοῦ. Πο. μακάριόν ἐσθ' ἰ-
 κήσοις, ὅτι γιγνῶσκῃς ὑπὲρ
 ἰλιθῶσι. ἀλλὰ τοὺς ἄλλους
 γιγνῶσκῃς ἰδοὺ ἐπιβού-
 ρασαι ἐπ' αὐτὸν. Κύ. σὺ,
 οὐκ ἔλθεις ὡς πᾶσι, καὶ ὅ-
 κῃ. ἐπὶ δ' ἐξήρτο το ἐπι-
 βούρῳ. τὸ ὄνομα, καὶ γὰρ
 ἔλθω, ὅτι οὐτὶς ὄξῃ, μελαγ-
 χολῶν οἰκιστὴς ἐμὴ, ὥχῃ το
 ἀπίοντός. οὕτω κατέβορ-
 σάτο με ὁ πατήρ. καὶ τῷ
 ὀνόματι. καὶ ὁ μάλιστα ἡ-
 νίασέ με, ὅτι καὶ ἐνταλίσαν
 ἑμὶ τὴν συμφορὰν, οὐδ' ὁ
 πατὴρ φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἰ-
 σιταίσι. Πο. δάσκει ὡς τίς
 κῆρ. ἀμυνσῶμαι γὰρ αὐ-
 τὸν, ὡς μάθῃ, ὅτι ἐκείνῳ
 γινώσκῃς ὁφθαλμῶν ἰσθῆ-
 ῖος.

ἔκαστον, πὰρ τοῦτο πλείον
τι σώσειν αὐτὸς καὶ ἀ-
ποφυγεῖν, ἢ ἐμοὶ πρόσγει.
ἢ ἵτι.

Ἄλφει καὶ Πόσει

Ἄλφει.

ἢ τί ποτε ὦ Ἄλφει, μὴ
ἐν τῶν ἄλλων ἐμπόδων
ἐκείνου, ὅτι ἀναμί-
γεται τῇ ἕλμῃ, ὡς ἔθ' ἔ πο-
τε τοῖς ὅλοις, οὐτὶ ἀνα-
μίγεται σιαντῶν διεχούσας,
ἀλλὰ διὰ τὸ θαλάττης ξυνο-
ρεῖ, καὶ γλυκὺ φυλάττω
τὸ ῥέον, ἀμυγνὲς ἵτι καὶ
καδαρεῖ ἐπέχῃ. εὐνοοῖ δ' ὅ-
τι βύδι' ἔπαυσιν, καδάρ-
εθ' οἱ λαοὶ καὶ ἔθνη οἱ,
ἵστας ἀνακύνειν πόντον, καὶ
ἀνδρῶν ἀναφύειν σιαντῶν.

Ἄλ. ἔρωτικόν τε τὸ πρῶτον
μάτην ὦ Πόσειδον. ὡς τε
μὴ ἔλγῃ. ἔρως δὲ καὶ
αὐτὸς πολλὰ κίε. Πο. γυναι-
κὴς ὦ Ἄλφει ὁ νόμος ἔρως,
ἢ καὶ τὸ Νηρείδων αὐτῶν μι-
αί; Ἄλ. ἐκ. ἀλλὰ πρῶτος ὦ
Πόσειδον. Πο. ὅ δ' ἐπὶ σοὶ
ῥῆς αὐτὰ ῥῆ; Ἄλ. νοσῶ τίς
ἐπὶ οικολογία. Ἀρ. ἔδοσαν αὐ-
τῶν καλῶσι. Πο. οἷδ' αὖ ἐκ αἰ-
ῶνος ὦ Ἄλφει τῶν Ἀρ. ἔδο-
σαν, ἀλλὰ Διωνῆς τίς ἐστι,
καὶ διὰ καθ' ἑαυτὴν ἀναβύσας,
καὶ

possibile, nauigantes certè cas-
men seruare uel perdere, penes
me esse, nauigat autem adhuc.

Alphei & Neptuni.

27

Quid hoc, Alphee, quod tu
solus aliorum in mare delapsus,
neq; cū salugine misceris, peri-
inde ut solent cætera flumina
omnia, neq; cohibes te ipsum, at
quis diffusus, sed per mare, uelut
cocretus, ac dulci custodito fluo-
re, incorruptus etiam & prius
cursu laberis? Nescio quo loco
rū in profundum te ipso, quem ado-
rum g. uia atq; ardere faciunt,
submerso. Ac uideris rursus
emergere quoq; alibi, & te ip-
sum iterum spectandum exhibe-
re. Alph. Amatoria quæ-
dam res hæc est, Neptune, quæ
obrem, ne mihi uitio uertas.

Amassi autem & ipse sæpenu-
mero. Nep. Mulierem ne, Al-
phee, an nympham amas, an ei-
tiam Nereidum ipsarū unam
aliquam? Alp. Nō, uerūm for-
tem Neptune quendam. Ne-
ptunius. Vbi igitur terrarū ille
manat? Alph. Insularis est, in
Sicilia, Arethusam ipsum uo-
cant, Nep. Scio. Non de fori-
mem sane, Alpben, Arcibui-
sam amas, sed & liquidus fons
ille est, & per purum ebullit,

et ipsi aquæ etiam calculi gra-
tiam addunt, supra quos tota ea
velut argentea apparet. Al.
Vt uere nosti fontē hūc, Neptu-
ne, ad illū igitur abeo nunc. N.
Sed abi quidem, et feliciter ute-
re amore. Illud autē mihi dic, u-
bi tu Arethusam conspicatus
es, Arcas ipse cum sis, fons autē
ille in Syracusis manet. Al.
Properantem me moraris Ne-
ptune, curiose nimis interro-
gando. Nep. Probè dictis. Abi
igitur ad amatum. Ac emer-
gens iterum è mari, eodem al-
ueo cum fonte illo misceris, et
in unam aquam redigamini.

Menelai et Protei.

At in aquam conuertit te
Proteu, incredibile adeo nō est,
marinus utique cum sis, etiam
arborem fieri, tolerabile, præ-
terea et in leonem aliquando
muteris licet, tantum neque hoc
supra fidem est. Quod si autem
et ignem fieri te possibile est,
cum in mari habites, hoc omni-
no miror, neque adducor, ut cre-
dam. Proteus. Ne mireris
Menelae, fieri enim soleo.
Menelaus. Vidi et ipse, ue-
rantamen uideris mihi (di-
cetur enim hic apud te) præ-
fligias quasdam adhibere rei,
atq;

καὶ τὸ ὕδωρ ἐκτρέφει τὰς
ψαῖδας, ὅλον ὑπὲρ αὐτῶν
οὐρανὸν ἀργυρεῖν. Ἀλ.
ὡς ἀληθῆς οἶδά τοι πρὸς
ὃν Πόσειδον. παρ' ἐκείνου ἔρ-
αί ποτε μοι. Πρ. ἀλλ' ἀπίθε-
μεν, καὶ δυνάχαί τοι τῷ ἔρω-
τι. ἐκείνου δὲ μοι εἰπέ, ποῦ
τὴν Ἀρεθούσαν ἀδελφὴν, αὐτῆς
μὲν ἀρκάς ὄν, ἢ ἢ ἐν Συρα-
κούσαις ὄν. Ἀλ. ἐκ τῶν
ἐν Μικατῆρας ὃν Πόσειδον,
πορὶ ὄρυα ὄντων. Πρ. οὐδέ
γινωσκῶ. χεῖρα παρὰ τοῦ ἀγαπο-
μένου. καὶ ἀναδύς ἀπὸ τοῦ
θαλάττης, ξυκαυλὶα μίγνυ-
σσι τῇ πυρῇ, καὶ ἐν ὕδατι γί-
νεται.

Μοσιλάς καὶ Πρω-
τίνας.

Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν σιγίνας
ἀδαι, ὃ Πρωτόν, οὐκ ἀπίθα-
νον, ἐν ἀλίῳ γινώσκω, καὶ ἀπὸ
δρερὶ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐν λί-
θου ἐπὶ ἀλλοτρίῳ, ὅμοιος
ἔστι τοῦ ἔξω πίπτοντος. ἐν δὲ
καὶ πῦρ γινώσκω διωπτόν
ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκούμενῳ, το-
το παῖν δαυμάτω, καὶ ἀπὸ
τοῦ Πρῶ. μὲν θαυμάσιος ὃ Μο-
σίλας. γινώσκω γὰρ. Μο. ἀ-
δου καὶ αὐτῆς. ἀλλὰ μοι δε-
κῆς, ἀρῶνται γὰρ καὶ σι-
γιστίαν τινὰ προσέχον τῷ
πράγματι

ἰσχυραῖς, καὶ τοὺς ἰφθαλ-
 μούς θάπασαν τῶν ἐρῶν-
 τῶν, αὐτοὺς οὐδ' ἐν ταῖς το-
 γαῖαις. Πρω. καὶ τίς αὖ
 ἐκείνη ἐπὶ τῶν ἑταίρων ἐν-
 ῶν γένετο; οὐκ αὖτις γινώ-
 σκεται τοῖς ἰφθαλμοῖς αἰσθῆ-
 ναι, ὅσα μεταποίησα ἑμαυ-
 τῷ; αἱ δὲ ἀπερίστα, καὶ τὸ
 ἄγαν φανερὸν εἶναι δε-
 σφ, φαντασία τις πρὸ τῶν
 ἰφθαλμῶν ἰσχυρὴν, ἡ πε-
 ςαὶ πρὸ γένεσθαι, προσέει-
 παί μοι ὡ γυναικί, τίς τῶν
 χάρων, ἔσθ' ἢ γὰρ, αἱ ἐρῶμαι μέ-
 γιστον, ἢ καὶ τὸ ἑρῶμαι τῷ μοι
 πρὸς τὸν. Μι. οὐκ ἀσφαλὲς
 ἐπὶ τῶν ὧν Πρωτῶν. Πρω. οὐ
 δὲ μοι Μεγίλας δεκτικὴ ἐστὶ
 πολὺ πῶς ἰσχυρὰ καὶ πῶς
 τι, οὐδ' ὁ πῶς καὶ ὁ ἰχθὺς ἔ-
 σθ' ἰσχυρὰ. Μι. ἀλλὰ τὸν
 μὴ πολὺ πῶς ἄσθ' ὡ πῶ-
 σθ' αἱ, ὁ δὲ καὶ αὐτὸν μάστιγι
 παρὰ σ. πρ. ἐπὶ αὐτῷ πῶ-
 σθ' πρὸς τὸν ἄσθ' ὡ πῶ-
 σθ' αἱ, καὶ πρὸς τὸν ἰχθ-
 ται κατὰ τὰς πλεγματίας,
 ἡ αὖτις ὁμοίον ἡ πρὸς τὸν
 ἰσχυρὸν, καὶ μεταβάλλει τῶν
 χάρων, μὴ μὴ μὴ τῶν πῶ-
 σθ' ὡ, ὡς αὐτὸν τῶν αἰ-
 σθ' αἱ, μὴ δὲ αἰσθ' αἱ, μὴ δὲ
 φανερὸς ὡν αἱ τῶν, ἀλλ'

ἰσχυρὸς

atque intuentium oculos deci-
 pere, cum interim ipse nibeat
 le fias. Pro. Et quæ nam adeo
 deceptio in rebus sic manife-
 stis fieri queat. An non aperi-
 tis oculis uidisti in quibus multa
 ipse me transformauerim?
 Quod si uero non credis, & res
 hæc tibi falsa uidetur, nempe
 apparentia quædam inanis an-
 te oculos obuersans, posteaquā
 ignis factus fuero, applica mi-
 hi, heus generose tu, manum.
 Nimirum senties, uidear ne
 tantum ignis, an & urendū
 uideam. Menelaus.
 Periculosum est experimen-
 tum hoc Proteu, Proetus. At
 tu Menelae uideris mihi neq̃
 Polybum uidisse unquam, neq̃
 etiam quid pisci hinc accide-
 re soleat, scire. Men. Verū Po-
 lybum ipsum quidem uidi, quæ
 uero accidunt illi, libet ex te
 cognouerim. Pro. Quicumq̃ sa-
 xo accedens, acetabula sua ap-
 plicuerit, atque affixus inhæ-
 serit circumstantis, illi seipsum
 similem efficit, mutatq̃ co-
 lorem, imitando saxum, quo
 uidelicet lateat piscatores, ni-
 bil ab illo uarians, neque ma-
 nifestus existens ob hoc, sed asi-
 milis

Poly-
bures.

c s simili

*similatus lapidi. Men. Ferunt
hac. Sed tuum hoc multo ma-
gis omnem opinionem excedit
Proteu. Pro. Nescio, Men-
dae, cui nam alteri facile cre-
das, qui tuis ipsius oculis non
credes. Men. Vicens equidem
auidi, sed tamen res ipsa monstro
similis est, eundem uidelicet ig-
nem atque quam fieri.*

29 Panopes & Galenes.

*Vidistis ne Galene heri, qua-
lia fecit Eris ad cenā in Thef-
salia. propterea quod non & ip-
sa uocata fuerat ad cōuiuium
Gale. Haud conuiuata equi-
dem uobiscum tum fui. Nam
me Neptunus iusserat, tran-
quillum interea, Panope, scri-
uare pelagus. Sed quid fecit.
Eris, cum praesens non ades-
set i Pan. Thebis ac Peleus
concefferant intro in thala-
tum deducenibus ipsos Am-
phitrite ac Neptuno. Interea
autem Eris, clam cæteris om-
nibus (id quod facile illi tum fui-
it, alijs bibentibus, quibusdam
autem applaudentibus, uel
Apollini citharam personan-
ti, uel Musis ore modulanti-
bus adhibendo animum.) pro-
iecit in conuiuium potum
quoddam admodum pulchrum,
autem*

*ιοικῶς τῷ λίθῳ. Μι. φασὶ
ταῦτα. τὸ δ' ἐστὶ πολλῶ πα-
ραδοξόν· ἔγωγε πρῶτον. Πρω.
οὐκ οἶδα, ὦ Μοῖλαι. τίτις αὖ
ἄλλω πρὸς δύστας, τοῖς σιωπῶ-
ντι ἰσθλαμοῖς ἀπαγῶν; Μι.
ἰδὼν ἄδωρ. ἀλλὰ τὸ παρ' ἄ-
μα τ' ὀφείλει, ἢ αὐτὴν πῦρ.
καὶ ὅδ' ἡρξίγυρ' ὀδαι.*

Πανόπης καὶ Γα-
λήνης.

*Εἶδόν γε ὦ Γαλήνη χθὲς, οἷα
ἰποίησεν ἡ Εἰς παρά τὸ δ' αἶ-
νον ἐν Θιντῇ ἀλίσ, δίδοι μὲν
καὶ αὐτὴ ἐκλήθην ἐν τοῦ συμ-
πόσιον; Γα. ἡ ξυνοσχιώμην
ὕμῳ ἔγωγε. ὃ γὰρ Προσεδῶρ
ἐκίλευσας με ὦ Πανόπε, αὐτὴν
μακρόν ἐν τοσούτῳ θυλάτῳ
τὸ πῖλαγος. τί δ' οὖν ἰποί-
ησεν ἡ Εἰς μὲν παρούσα;
Πα. ἡ Θίτις καὶ ὁ Πηλεὺς
ἀπὸ θαλάσσης ἐν τῷ δά-
λαμον, ἐπὶ δ' Ἀμφιτρίτης
καὶ τοῦ Προσεδῶρος παρα-
σιμωδούσης. ἡ Εἰς δ' ἐν
τοσούτῳ λαθεύσα πάντας,
ἰδὼν δὲ δὲ βλάβως, τῶν
μὲν πινόντων, ἐνέκρηκε
τοῦτον, ὃ τῷ Ἀπόλλωνι
ἡδαιρίζοντι, ἢ τῶν μουσῶν
ἀδούσας προσκλόντων τῶν
νοῶν, ἐνέβαλεν ἐν τῷ συμ-
πόσιον μὲν τι πᾶν καλὸν
χρῆς.*

autem totū, o Galene : Inscriptum autē erat his verbis , For-
mosa accipiat. Dum igitur uo-
luntatur hoc, tanquam ex compo-
sito iactum, peruenit eo loci, ubi
Iuno & Venus et Minerva
accumbebāt. Deinde ubi Mer-
curius sublato illo, legit ea, qui-
bus illud inscriptum erat. Nos-
quidem Nereides cum silentio
sedebamus, quidenim agēdum
erat, illis praesentibus : Illa uero
inter se contendeabant ac quaeli-
bet suum illud esse uolebat. Et
nisi Iupiter se ipsum interpo-
sisset, etiam ad manus usque res
hæc processisset. Verum ille,
ipse quidem, inquit, non feram
iudicium de hoc, tametsi illæ
ipsum iudicare uellent, sed in
Idam ad Priami filium abite,
qui & discernere nouit, quæ nā
formosior sit, utpote elegantiae
studiosus & ipse, & non facile,
talis cum sit, iudicauerit male.
Gal. Quid igitur ad hæc Dece-
illa, Panope? Pano. Hodie ar-
bitror, in Idam abeunt. Gal.
Et quis ueniet paulo post, qui
nobis renunciaret eam, quæ uice-
rit? Pan. At iam nūc tibi affir-
mo, quod nulla alia uincet, ueni-
ente in certamen Venere, nisi
arbitretur ipse omnino cæcuiat.

Tri-

χρυσωῦ ἴδω ὧ Γαλλῶ. ἰ-
πιγίγραφο ἧ, ἢ καλὸν λαβεῖ-
τω. κυλισθούμενον δὲ τοτὸ
ὡς πρὸς ἑαυτὸν δὲ, ἔπειτα εἰς
θαλάσσαν καὶ Ἀφροδίτη καὶ
Ἀθλῶν καὶ κυλινετο. καὶ εἰς
αὐτὴν ἔβησαν αὐτοὶ μετὰ
πυλίστα τὰ γυγναμμένα,
αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμᾶς ἀ-
πὸ τοῦ πύσσας. τί γὰρ ἴδω
ποῖ ἂν, ἰσχυρὰ παρ' αὐτῶν;
αἱ δὲ αὐτὴν ποιοῦντο ἡμέτε-
ρα, καὶ αὐτὴν εἶναι τὸ μῆλον ἡ-
ρίων. καὶ εἰ μὴ γὰρ ὁ Ζεὺς
ἀνίστατο αὐτῆς, καὶ ἀχέ-
χερῶν πρὸς χάριν τὸ πρᾶγ-
μα. ἀλλ' ἰκάνω αὐτῆς μὲν,
ὡς ἔστιν, φησὶ, πρὸς τούτου,
καὶ τοὶ ἰκάνω αὐτῶν δι-
κᾶσαι ἔξιω. ἀπὶ δὲ ἰς
τὴν ἰδὼν παρὰ τὴν Πριάμην
παῖδα, ὅς ἐστιν ἡ διαγνώ-
σαι τὴν καλλίωσαν φιλικῶ-
ς ὡν, καὶ οὐκ αὐτὴν ἰκάνω
ἡρίων κακῶς. Γα. τί οὖν
αἱ διὰ, ὦ Πανόπην. Πα. τῆ-
μόρον, οἶμαι, ἀπὸ τῆς πρὸς
τὴν ἰδὼν. Γα. καὶ τίς ἔφη
μὲν μικρὸν ἀπαγγέλλων
ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν. Πα. ἔ-
φη σοι φημί ἐκ ἄλλου κρατέ-
ου, ὃ Ἀφροδίτης ἀγανισμέ-
νης, ἢ μὴ τι πᾶν ὁ δὲ αὐτῆς
τῆς ἀμφεπύτης.

Τρί-

*Eris proinde
proponit
quælibet tu
dimis pro
stancham
Deum deferre
merent.*

Tritonis, Amymones &
Neptuni.

Ad Lernam, Neptune,
quotidie uenit aquatum uirgo,
pulchra omnino species. Haud
equidem scio, formosiore uir-
gem puellam uidisse me. Nep.
Liberam ne dicis Triton, an
uero serua quæpiam est, quæ a-
quam ferre solet, Tri. Minimè
uero, sed Danaï illius filia, uir-
go ex quinquaginta istis, etiam
ipsa est, Amymone nomine.
Interrogavi enim, & quæ uoi
caretur, & genus ipsius. Da-
naus autem duriter admodum
educat filias, & opus manu fa-
cere ipsas docet, & ad aquam
hauriendam mittit, & ad alias
res agendas insinuat, impigrae
ipsæ ut sint. Neptu. Sola ne
autem uenire solet longam a
deouiam, ex Argis ad Ler-
nam usque? Trit. Sola, nam siti-
culosum ipsum Argos est, ut
nostis. Quare necesse est, semper
aquatum uenire illam. Nept.
Non mediocriter affecisti me
animo, ô Triton, qui mihi hæc
de puella narras. Quare eai-
mus ad ipsam. Triton. Eamus,
iam enim tempus quoque est,
cum aquatum ire solet. Ac
prope alicubi circa mediam
uiam

Τρίτων & Αμυμώνη
καὶ Ποσειδών &.

Τρίτων.

Επὶ τὴν λίαν, ὃ Πόσει-
δων, παραγίγνται καὶ ἡ
στὴν ἡμίαν ὑδροσομέαν
παρθένον, πάλαιον τι χρο-
μα, οὐκ οἶδα ἰσχυρὰ καλῶς
παῖδά ἰδῆν. Πο. ἰσχυρῶς
γὰρ τινὰ ὃ Τρίτων λίαν,
ὃ ὑδράπανα τις ὑδροφόρος
ἔστιν. Τρί. οὐ μὲν οὖν ἔλ-
λὰ τὸ Δαναοῦ ἱκάνου θυ-
γάτρ, μία τῶν ποστέκον-
τα καὶ αὐτὴ, Αμυμώνη τοῦ-
νομα. ἰσχυρῶς γὰρ ὅστις κα-
λεῖτο, καὶ τὸ γένος. ὁ Δα-
ναὸς ἡ σκληρογυῖα τὰς θυ-
γατέρας, καὶ αὐτοῦ γὰρ δι-
δάσκει, καὶ πῶς αὐτὴν ὑδρε-
αυσομέαν, καὶ πρὸς τὰ
ἄλλα παιδάσθαι αἰνέουσαν αὐ-
ταὶ αὐτὰς. Πο. μὲν δὲ πα-
ραγίγνται μακρὰν οὕτω τὴν
ὁδὸν ὃς Ἀργεὺς ἐς Λέρναν;
Τρί. μὲν. πολλὸν δὲ ἴσον δὲ
τὸ Ἀργεῖ, ὥς οἶδα, ὥς τι ἀ-
νάγκη αὐτὴν ὑδροφορῆν. Πο. ὃ
Τρίτων, οὐ μὴ πῶς με δι-
τάραξας, εἰς αὐτὰ πρὸς τὴν
παιδείαν. ὥς τι ἰσχυρῶς ἡ
στὴν. Τρί. ἰσχυρῶς. ὅτι γὰρ
ἡ αὐτὴ ὑδροφορίας. καὶ
σχεδόν πᾶσι κατὰ μίσην τὴν
ὁδὸν

ἡρ' ἔστιν, ἰσοῦς τῷ Λέρῳ.
 Νε. οὐκ οὖν σὺ φεῖς τὸ
 ἄρμα. ἢ ποτὶ μὲν πολλῶν
 ἔστι τῷ διατελλῶν ἐκ ἄγρου
 καὶ ἰπποῦς τῇ σβύλῃ, καὶ
 ἄρμα ὀπισθοσάφει; οὐ ἢ
 ἡλὸς διελθὼν μαιτινὰ τῶν
 ἄλλων παρ' ἑστῶτον. ἰριπαῖ
 οἶμαι γὰρ ἐπ' αὐτὸ τάχει
 εἶναι. Τρί. ἰδοὺ σοι οὕτως ὁ
 ἡλὸς διελθὼν αὐτάτα. Νε. οὐ
 γὰρ ἀπὸ λαῶν μὲν. σὺ δὲ παρ
 ῥαίχῃς ὡς Τρίτων. ἡ ἀπὸ δὲ
 παρ' ὁμοῦ ἐς τῷ Λέρῳ,
 ἐπὶ μὲν λοχέσσιν ἐνταῦθά
 πον, σὺ δὲ ἀποσκήπτει, δὴ
 αὐτὸ αἰεὶ προσιοῦσάν αὐ
 τῶν. Τρί. αὐτὸ σοι πλεονέ
 κει. πο. ἡ καλὴ ὡς Τρίτων, καὶ
 ἡ γαῖα παρ' ὁμοῦ. ἀλλὰ συλ
 ληπτα ἡμῶν ἔστιν. Αμν.
 αὐτῶν ποῖ μὴ ξυμμετρά
 σαι ἄγεις; αὐτῶν ποδιστῆς
 αἶ, καὶ ἰοικαί ἡμῶν ὡς αἶ
 γνῶν τοῦ δαίον ἐπιπλεονέ
 κει. ὡς τε βεβήσομαι τὸν πα
 τῆρα. Τρί. οὐκ οὐκ οὐκ ὡς Α
 μνῶν. πο. αἰὲν ἔστι. Α
 μν. τί ποσὶ αἰὲν λέγεις; τί
 βιάζει με ὡς αὐτῶν πο, καὶ ἐ
 πὶ δαλῶν τῶν καδὶ λησῆς;
 ἐπὶ δὲ ἀποπνεύσομαι ἡ ἀ
 λῆα καταδύσασθαι. πο. δαλῶν,
 ἡ δὲ ἀπὸ ληνὸν πᾶσι, ἀλλὰ

καὶ

uiam est petendo Lernā. Ne.
 Proinde currum iunge, uel, an
 hoc longiorē rebus moram iniij
 ciet, submittere equos iugo, &
 currum apparare? Tu uero por
 tius delphipem mihi aliquē, ex
 uelocibus illis huc siste, inequi
 tando enim illi quam celerrimē
 prouebar. Tri. Ecce tibi hunc
 delphinum omnium uelocissim
 um. Nep. Probē sanē, proue
 hamur igitur. Tu uero iuxta
 natando consequere me Triuō.
 Ac posteaquam ad Lernam
 iam aduenimus, ego quidem hic
 in insidijs ero, tu autē speculādo
 obserua, quando illam acceden
 tem sentias. Tri. Eccam tibi,
 propē est. Nep. Formosa, Tri
 ton & in ipso ætatis flore puel
 la hæc sed cōprehendēda nobis
 est. Amy. Hæc homo, quō me
 hinc correptā abducis? plagia
 rius quispiam es, ac uideris ab
 Aegypto, patruo nostro, allei
 gatus esse, quare clamando pa
 trem uocabo. Tri. Tace Amy
 mone, Neptunus hic est. A
 my. Quid Neptunum mihi
 narras? Cur mihi ὁ homo uim
 facis, atq; hinc in mare abstrai
 his? Ego uero suffocabor mise
 ra, submersa aquis. Nep. Bono
 aio sis, Nihil graue patiaris, sed

&

et fontem cognitionem tibi emanare hic sinam, percussio tridente saxo hoc, iuxta aestuariū, et tu ipsa felix atq; beata eris, ac sola sororum obita morte, aquam non gestabis.

31. Noti et Zephyri.

Num hanc, Zephyre, iuuen-
cam, quam per matrem Aegy-
ptum Mercurius ducit, Iupi-
ter, amore captus, uitiavit?
Zeph. Hanc ipsam, Note, sed
iuuencā tum non erat sed puel-
la, Inachi fluminis filia. Nūc autē
Iuno talē ipsam effigiauit, et
mulatione amoris comota, pro-
pterea quod uidebat Iouem illam
prorsus deperire. Not. Proinde
etiam nūc bouem illum amat?
Zeph. Atq; admodum, et pro-
pterea in Aegyptum ipsam
misit, nobisq; edixit, ne contur-
baremus mare, donec illa trans-
nataffet, ut quae illic paritura
sit fert autem uterum modo,
Deusq; fiet, cum ipsa, cū quod
ex ea partum erit. Not. An
iuuencā Deus? Zeph. Atque
admodum Note, imperabitq;
inquit Mercurius, nauiganti-
bus, ac nostra erit domina, ut
quemcunque nostrum uolet, et
uiscat, uel prohibeat aspirare.

Not.

καὶ πηλὴν ἐπ' αὐτὴν μέγας δὲ
παρθενὴν αἰῶνα ἐνταῦθα
πατάσας τῇ βίᾳ αὐτῆς πῶς
βασί, πλησίον τοῦ κλύσματος
τῆς. καὶ οὐδ' ἀλλὰ μὲν ἴσως
ἡ μίνα τ' ἀδελφῶν ἐχούσης
φορέας ἀποβαῖν α.

Νότος καὶ Ζεφ.
φύει.

Ταύτην ὁ Ζεφύρος πῶς
δάμασεν, ἢν διὰ τοῦ πηλίου
γὰρ δὲ αἰγυπτιῶν ὁ Ἑρμῆς ἀ-
γῆ, ὁ Ζεὺς δ' ἐκέρυσεν, ἀ-
λὺς ἴσως; Ζε. καὶ ὁ Νό-
τις, οὐδ' ἀλλὰ μὲν δὲ τότῃ, ἀλ-
λὰ πᾶς ὡς τοῦ ποταμοῦ Ἰνά-
χου. οὐδ' ἔτι ἡ Ἡρα τοιαύτην
ἐποίησεν αὐτῇ ζήλοισιν
σασα, ὅτι καὶ πᾶν ἰώρα
ἐῶντα τὸν Δία. Νό. οὐδ'
οὐδ' ἔτι ὅρῃ τῇ βοῇ; Ζε. καὶ
μάλα. καὶ διὰ τοῦτο ἐς αἰ-
γυπτιῶν αὐτῇ ἐπιμύει, καὶ
ἡμῖν προστάζει, μὴ λευκαί-
νειν πῶς δάλασσαν, ἔστ' αὖ
διασέξεται, ὥς ἀποτικου-
σα ἐκῆ, κῆς δὲ ἡδύς, διὸς γέ-
νοιτο καὶ αὐτῇ καὶ τὸ τέχ-
θεόν. Νό. ὁ δάμασις διῆς;
Ζε. καὶ μάλα ὁ Νότις. ἀρξά-
ται ὁ Ἑρμῆς ἐν τῇ πηλίου, καὶ
καὶ ἡμῶν ἴσως ἀίσποισα,
ὅρτινα αὖ ἡμῶν ἐδίδηκε
πῆμψαι, ἢ κηλύναι ἐπ' αὐτῇ.

Νό.

(πινύ)

ΛΑΤΑ

Ne mireris Neptune si hominibus benefacimus, nam et ipsi ex hominibus pisces facti sumus. Ne. At per equidem ob id reprehendo Bacchum, quod uos nauali praelio superatos ita transformauit, ut deberet capere solum in dedicationem accipere, quem admodum et ceteros in potestatem redegit. Sed quo pacto, cum Arione hoc, quod accidit, sese haberi Delphi. Periander iste, puto, delectabatur homine, ac saepe illum ad se accersebat artibus gratia. Ille autem diues iam factus a tyranno, concupiuit, nauigando in patriam, Methymnam uidelicet, spectandas ibi diuitias suas exhibere. Ac concessa ad traiiciendum nauem, hominum quorundam sceleratorum, posteaque cognitus est, multum auri secum ferre, ubi ad medium ferme Aegeum peruenit, fuit, insidiari illi nauem ceperunt. Ille uero (nam auscultabam omnia, iuxta nauigium natando) quoniam iam hoc uobis ita uisum est, inquit, ac me saltem assumpto ornatu, et de cetero prius mihi ipsi funebri alio quo carmine, uolentem sinite praecipitare me ipsum. Concesserunt nauem. Tum ille assumpsit ornatum, et cecinit oio lenoc.

ceci

μὴ θαυμάσῃς ὃ Πόσειδον, αἱ τοὺς ἀνθρώπους ὡς ποιεῖν οὕτως, ὅς ἀνθρώπων γὰρ καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γέγονεν. Ποσειδὸν μίσηται γὰρ τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὕμῳ ἑαυτὸν καὶ χάσας μετέβαλε, δίου καὶ σαοῦ μόνον, ὡς ὅτι καὶ ἄλλος ἐκπαύετο, ὅπως γὰρ τὰ κατὰ τὸν Ἀρίωνα ποτὲ ἰχθύετο ὃ Διόνῳ; Διὸ, δὲ Πόσειδον, οἶμα, ἰχθυεῖν αὐτῷ. καὶ πολλὰς μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχῃ. ὃ δὲ πλουτήσας παρὰ τὴν τρυφάνειον, ἐπιδύμους πολλὰς οἰκᾶσι ἐς τὴν Μήθυμνον, ἐπὶ Ἀίξιδαι τὸν πλοῦτον. καὶ ἐπὶ αὐτῷ πορρωταίς τινα ἑαυτὸν ἀνθρώπων, ὡς ἐπὶ Ἀίξιδαι πολλὰ ἄγαν χρυσὸν καὶ ἄργυρον. ἐπὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον ἰχθύοντο, ἐπὶ πλοῦτον αὐτῷ οἱ ναῦται. ὃ δὲ, ἐκρωμὴν γὰρ ἀπαύτα, παρὰ τὴν τῷ σκάφει, ἐπὶ ταῦτα ὕμῳ δίδου τῇ, ἴφην, ἄλλα τὴν σκούλῳ ἑαυτὸν λαβόντα με, καὶ ἄσπετον δρῶν ὅρ τινα ἐπὶ ἱμαστί, ἑλόντα ἰάσασθαι ῥίψαι ἱμαστίον. ἐπὶ τριψαν οἱ ναῦται. καὶ ἀνέλαβεν τὴν σκούλῳ, καὶ ἔσεν πάντων διγυρῶς, καὶ ἐπὶ οὐ

καθὼς εἰς τὸν θάλαττον, ὡς
 παύτως πάντως ἀποθανού-
 ρην. ἰγὼ δὲ ὑπολαβὼν,
 ἀναδιδόμενος αὐτὸν, ὅτι
 ἡμῶν ἔχων εἰς ταῖνα
 Πρ. ἰπαιῶν ἢ φιλομα-
 ρίας. ἄξιον γὰρ τὸν μισθὸν
 ἀντιδιδουκας αὐτῷ τῆς αἰ-
 σίας.

cecidit in mare, tanquam sta-
 tim omnino moriturus. Ego
 uero excepto ac fimpofito illo,
 enataui und cum ipso in Tena-
 rum. Nep. Laudo studium et
 ga Musicam tuam, dignam
 enim mercedem retulisti ipsi
 pro eo quod auscultatas.

Νηυσὶ δὲ οὖν καὶ Νε-
 ρεΐδῳ.

Neptuni & Nerei-
 dum.

33.

Τὸ μὲν γοῶν τοιοῦτο, εἰς δὲ
 ἡ πᾶς κατὰ ἰχθυά, ἡλλή-
 σονται καὶ αὐτὰ καλέ-
 σονται. τὸν δὲ οὐκ ἐν, ὅμως ὡ
 Νηυσὶ δὲ παραλαβόνσαι,
 τῇ Τρωάδι προσεγγίνασι,
 ὡς ταρῆς καὶ τῶν ἐπιχω-
 ρων. Νε. μελαμῶς ὡ Πόσει-
 δων. ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἑ-
 κούμῳ πηλὰ γὰρ τῶν ἀφ' οὗ
 ἡλιθίων γὰρ αὐτῶν, ὡς πρὸς
 καὶ ἢ μὲν ῥυαῖς πικροθήκε.
 Πρ. τοιοῦτο μὲν ὡ ἀμφιρίτη
 ὡ δὲ μὲν. οὐδ' ἄλλως κα-
 λὼν ἐνταῦθα πρὸς καὶ ἑν-
 τὴν ψάμμῳ αὐτῶν, ἀλλ'
 ἡ ἐν ἑφ' ἑφ' ἐν τῇ Τρωάδι,
 ἐν τῇ Χερσόνῳ τῶν ἀφ' οὗ.
 ἡ καὶ δὲ παραμύδιον ἔχει
 αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
 τὰ καὶ ἡ ἰνὸς πείσονται, καὶ
 ἡ μὲν αἰται ὑπὸ τὸ Ἀδά-
 μῳ δὲ ἀπομύδιον εἰς τὸ
 αἶμα.

Pretum hoc quidem angu-
 stum, in quod puella delapsa,
 submersa est, Helle spontius
 ab ipsa uocetur, Cadauer au-
 tem ipsum, uos Nereides ac-
 ceptum, in Troadem auferte,
 ut ibi ab incolis sepeliatur.
 Ner. Nequaquam, Neptu-
 ne, sed hic in cognomine pel-
 gos sepeliatur. Misereatur ei
 nim ipsius, ut quæ misera-
 bilia maxime à nouerca pas-
 sa fuerit. Neptunus. At
 hoc quidem, Amphitrite,
 fas non est, neque etiam ali-
 bonefium, hic illam alicubi
 sub arena iacere, Sed quod
 dixi, in Troade, in Cherson-
 so mox sepelietur. Illud autem
 pro solatio ei erit, quod paulo
 post eadem, ipsa quoque Inopa-
 tietur, & precipitabitur, perse-
 quente illam Aethamante, in
 f pelai

pelagus ex summo Cithellone, qua in mare porrigitur, und cū filio, quem in ulnis gestabit.

Ner. Sed & illam seruire cō ueniet gratiam hanc Baccho faciendo. Educauit enim illum Ino, eademq; nutrix illius fuit. Nep. Non decebat, adeo prauam. Sed tamen Baccho non gratificari, Amphitrite, indignum foret. Ner. Sed quid accidit huic, quod ab arietē dei cecidit frater autem eius, Phryxus, tutō uehitur. Nep. Merito, adolescens enim est, & contra impetum obsistere potest.

Illa uerō, cō quod insueta eius rei erat, consensu uidelicet uehiculo nouo & inopinato, & despiciendo in profundum immensum, percussa animo, & pa uore pariter attonita, præterea & uertigine correpta, præ uerbementia et impetu uolatus, retinere cornua arietis amplius non potuit, quibus se cō usque sustentauerat, atque ita in mare decidit. Ner. An non igitur matrem ipsius Nephelen decebat opem ferre cadenti? Septu nus. Decebar sanē, sed Parca quā Nephele multo potenti. or est.

πύλας, αὖ ἀνὴρ τοῦ Κι δαιμόν, καὶ ὁπρ καὶ ὁ καὶ ὁ τῆς δάλασσαι, ἔχουα καὶ τὴν γῆν ἐπὶ τῆς ἀγῆλας. Νη. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν καὶ σαι δίστο, χαρὶς ἀμύθη. τῷ Διόνυσῳ. πορὸς γὰρ καὶ καὶ τίτθῃ ὁ ἰσώ. Πο. καὶ ἔχρῳ οὕτω πορευαὶ εἰς ἀλλὰ τῷ Διόνυσῳ ἀχαριστῶν. Ἀμφιτρίτη, οὐκ ἔστιν. Νη. αὐτῇ δὲ αἴψα τί πάθος σα κατὰ πόντον ἀπὸ τῆς καὶ ὁ ἀδελφεὸς δὲ ὁ φρύξας σφαλῶς ὀχῆται; Πο. εἰς τὴν. ναιάας γὰρ, καὶ δύνανται ἀντίχειν πρὸς τῆν φορεῖν. ὁ δὲ, καὶ ὁ ἀδελφεὸς ἐπὶ βᾶσα ὀχῆματ, παραδόντων, καὶ ἀπιδύσας ἐς βάθος, ἔχουα, ἐκπλεχῶσα, καὶ τῷ δάμνα ἅμα σχεδῶσα, καὶ ἰλλυγνίσσασα πρὸς τὸ σφοδρῶν ὅτι πύσινω, ἀκρατῶς ἐγχεῖτο τῷ κοράτῳ τοῦ καὶ οὐ, ὅμ τῆς ἀπείληπτο, καὶ κατὰ πόντον ἐς τὸ πύλας. Νη. οὐκοῦν ἔχρῳ τῆς μητρίκα τῆς Νιφίλλῳ βουδῶν πεπλῶσ; Πο. ἔχρῳ. ἀλλὰ ὁ μοῖρα πολλῶν ὅτι Νιφίλλας οὐ ναιάτῆρα.

Ιριδ

Iridis

Iridis & Neptuni
Διώνε.

Iridis & Neptu
ni.

Τὴν οὖσαν τὴν πλάου
τὴν ὠ πύσσαν, ἀποσπα
σα τῆς Σικιλίας, ὅρα.
ἀποσπᾶσαι συμβέβηκε.
ὅρα φησὶν ὁ Ζεὺς πῶς
ἔσται, καὶ ἀσάφηνον, καὶ
ἄλλοι οὖν δὴ δῶλον οὐ τῷ
μίσῳ βιβαίως μί
νη, σπρίξας παύσας ἀσφα
σαι. Αἵται γάρ τι αὐτῆς.
ἡ πωρᾶται τοτὶ ὦ Ιρι.
τίνα δὲ ὅμως σπρίξας αὐ
τῷ τῷ χρίσῳ ἀσάφηνον,
καὶ μὴ τί πλάουσα. Ιρι.
τὴν Λετὴν ὡ αὐτῆς αὐτῆς
πλάουσαι. ἴδα γὰρ πλάουσαι
αὐτῶν ἀδίνων ἔχει. Πο. τί
πῶς; οὐκ ἰκανὸς ὁ οὐρανὸς οὐ
ταῦτα; οἱ δὲ μὴ οὐτῶς, ἔλ
λα γὰρ πᾶσα ἡ γῆ οὐκ αὐτῇ,
ἀδίνουσαι δύναιτο τὰς αὐ
τῆς γονάς. Ιρι. οὐκ ὦ Πό
σειδον. ὁ Ἡρα γὰρ ὀρκω μὴ
γάλακτι λαβεῖ τὴν γῆν, μὴ
παρασχῆν τῇ Λετῇ τῶν
ἀδίνων ἀποσπᾶσαι. ὁ τοίνυν
ὅστις αὐτῇ ἀνῶματός ἐστιν.
ἄρα οὐ γὰρ ὦ. Πο. σωτήρ
μὴ γὰρ ὦ οὐτός, καὶ ἀνῶμα
δι αὐτοῦ ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ
μὴ τί πλάουσαι, ἀλλὰ βι
βαίως μὴ. καὶ ἀποσπᾶσαι
ἢ δὲ.

Insulam istam errantē Ne
ptune, quæ d Sicilia reuulsa
atque undis submersa, mari in
natat. Eam, ita iubet Iupiter,
consistere facias iam atque ap
parere, & ut tantundem ma
nifesta atque conspicua in me
dio Aegeo inconcussa maneat
at, fundata firmiter admodum
illa. Opus enim illa non nihil
habet. Nep. Fiet hoc, Iri, sed
tamen quem usum illi praebe
bit, manifesta apparens, et non
amplius fluctuans? Iris. Lato
nē in ipsa oportet parere, iam
enim male habet d doloribus.
Nep. Quidigitur iam non suffi
cit illi coelum, ut in eo pariat
Quod si minus autem illud, an
certē nec toto terra partus il
lius recipere poterat? Iris.
Non, Neptune. Nam Iuno
obstrinxit iure iurando magno
Tellurem, ne praeberet Lato
na parturienti ullum recepta
culum. Haec igitur insula, iura
mento non tenetur, Abscondē
ta enim tū fuit. N. Intelligorē.
Igitur subsiste Insula atq; emer
ge iterū ex profundo, & nō am
plius fluctues aut titubes, sed
immo tam mancas. Ac suscipe,
f 2 ὀφελί.

ὀφελισσιμα, fratris mei liberos
duos, decorum omnium pulcher
rimos. Et uos, Tritones, traici
te Latonem in ipsam, omniaq[ue]
tranquilla sint. Serpentem au
tem illum, qui nunc uelut astro
exagitat illam, perterrefacien
do, ipsi infantes. posteaquam in
lucem educti fuerint, aggredien
tur, ac matrem uindicabūt. Tu
uero uade, renuncia Ioui, om
nia bene habere. Stabilita ē In
sula. Veniat Latona ac pariat.

35 Xanthei & Maris.

Suscipe me, ὦ Mare, gra
tia enim passus sum, extingue
mibi uulnera. Mar. Quid hoc
rei est Xanthe? quis te deussit?
Xan. Vulcanus, sed igne can
desco prorsus, miser, & efferue
sco. Mar. Cur autem iniicit
tibi ignē? Xan. Propter filium
Thetidis. Postquam enim oc
cidentem illum Phrygas, sup
plex deprecatus sum. Ille au
tem ab ira nihil remisit, sed oc
cisorum corporibus etiam obi
struxit mibi alucum, ego miser
uis miseratorum, occurrī, ut ei
quis inuundarem atque inuolue
rem illum, quo eo periculo abi
sterrius, ab occidione uiroi
rum cessaret. Ibi igitur Vulca
nus, (adtraas enim prope forte

ὁ σὺ δαίμων γὰρ τὸ ἐδιδό
κῃ τὰ τέκνα δύο, τοὺς καλ
λίστες τῶν διῶν. καὶ ὑμεῖς
ὡς φίτοι, διαπερδύσεσθε
τὴν Λατώϊν ἐν αὐτῇ, καὶ
γαλῶν ἀπαντα ἔσονται. τὸν
ἀράκοντα δὲ, ἐν νῦν ὄρεσ
σι αὐτῆς φοβῶν τὰ νεογ
νά, ἐπεὶ δὲ τέχθῃ, αὐτὴν
μίσησι, καὶ τιμωρῶσα τῇ
ματρὶ. σὺ δὲ ἀπάγγυλλε τῇ
Διὶ, πάντα ἅμα δυνάμει.
ἔσθω ἡ Δῶλη. ἡνίκη δὲ
Λατώ, καὶ νικτήσῃ.

Ξάνθης καὶ Θαλάσσι
σι.

Δίξαι μὲ ὦ θάλασσα, δέ
ξαι πεισθέντα, κατὰ σθένος
μου τὰ πάματα. Θά. τί
τοιοῦτό σοι ξείδι; τίς σε κατε
κωσεν; Ξάν. Ἡφαίστιος. ἀλλ'
ἀπλωθράκημαι ὅπως ὁ λιανὸς
δαίμων, καὶ ἴω. Θά. διατί
δίδοις ἐνθάδε τὸ πῦρ. Ξάν.
Διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Θέτιδα.
ἐπεὶ γὰρ φοβόντα τοὺς φρε
γας ἐκίττουσα, ἐδ' οὐκ ἐ
παύσατο αὐτὸν ὀργῆς, ἀλλ' ὕ
πὸ τῶν νεκρῶν ἀπ' ἐφ' ἑστῆ
μοι τὸν βροῦζον ἰλιόσας τὰς ἁ
βλῆς, ἐπ' ἄλσος, ἐπικλύσαι δέ
λων, ὡς φοβῶν ἐκπίσχετο
τὸ αὐτῶν. ἐνταῦθα ἡ Ἡφαι
στῆς, ἐντυχὶ γὰρ πλεσίονος
ἦν,

abijcere in mare, ut ita p̄t̄iret
 & misera illa, et infans und cū
 ea. Do. Quamobrem autē ō so
 vor, hocquandoquādē comperta
 habes exactē omnia. The. Pa
 ter illius Acrisius, quia pul
 cherrima erat, in æreum quen
 dam thalamum inclusam, per
 petua uirginitati destinarat.
 Deinde, uerum quidem dicere
 non possum, Iouem autē aiunt,
 conuersum in aurum, delapsum
 per impluuium ad ipsam esse.
 Accipientē autē illa in sinum
 demanantem deum, gravidam
 ex eo factum fuisse. Quod cum
 pater animaduertisset, utpote
 durus quidam & zelotypus sei
 nex, grauiter indignatus est. Et
 quia ab aliquo stupratā fuisse il
 lam arbitrat⁹ est, conijcit in ar
 cam hāc, cum paulo antē pepe
 risset. Do. Cæterū illa quid age
 bat Theti, quando abripieba
 tur? The. Pro se quidem nihil
 dicebat, Dori, sed tacitē fere
 bat damnationē, pro infante au
 tem deprecabatur, ne morti tra
 diceretur, lachrymādo, atq; illum
 uuo ostentando pulcherrimum
 sanē puerum, Dori. Ille autem
 præ ignorantia malorum, eti
 am arridebat matri. Opple
 o versus oculos lachrymīs, cum

ἀφ᾽ αὐτῆς ὅς τις δάλασσαν
 ὡς ἀπόλοτο ἢ ἀθλία καὶ αὐ
 τῇ, καὶ τὸ βρέφος. Δο. τί
 νῦν δ' εὖ καὶ ὧ Αἰλιφῶ,
 ἡμεῖς ἱμαδὸς ἀκριβοῦς ἀπαῖ
 τα; Θί. ἀνέριστο ὁ πατήρ
 τῆς αὐτῆς, λαλλήσας ἔσας,
 ἱπαρδόναν ἢ χαλκοῦν τι
 να δάλαμον ἱμβρῶν. Ἄν
 τα τὸ μὲν ἀνδρὶ, οὐκ ἔχω
 εἰπεῖν. φασὶ δ' αὖ τὸν Δία
 χρυσὸν γροῖμην, ῥυλῶ
 αὐτὸν τὸ ὄρεον ἰπ' αὐτῷ.
 διξαμένῳ δ' ἐκείνῳ ἐς τὴν
 κούρην καταρρίοντα τὸν θῆ
 ὄν, ἰγνύμονα γοῖδαί. πο
 το αἰδομένο ὁ πατήρ, ἄ
 γριος τις καὶ βλοσυρὸς γέ
 ρων, ὑγρὰ ἄκτασι. καὶ ὕ
 πὸ τινος μίμοιχσῶντα οἰ
 ῶντες αὐτῷ, ἱμβάλλας ἐς
 τὴν κιβωτὸν ἀπὸ τιτοκῆ
 ας. Δο. ὅ δέ τί ἐπραπίσθ
 ῶ Θίτι, ὅτι κατάνητο;
 Θί. ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἐσί
 γα ὁ Δαρὶ, καὶ ἰφὸς τὴν
 καταδίκην. τὸ βρέφος δὲ
 παρηγᾶτο μὲν ἀποδανῶν,
 δακρύουσα, καὶ τῷ πάππῳ
 δακρύουσα αὐτὸ, κέλλιγον
 ὄν. τὸ δ' ἰπ' ἀγρίας τῆς κα
 κῶν, καὶ ἱμαδία πρὸς τὴν θά
 λασσαν. ὑποῖ μπλαμαὶ αὐ
 δις τὸς ὀφθαλμοὺς δακρύων,

πυμονόουσα αὐτῶν. Δο.
καὶ με δακρύσαι ποίησας.
ἐλλ' ἦ δὲ τιδοῦσιν; Θι.
ὦ δαμῶε, νύχεται γὰρ ἔτι ὃ
ἐν αὐτῇ ἀμφὶ τῶν Σειφῶν,
ῥησας αὐτοὺς φυλάττουσα.
Δο. τί οὖν οὐχὶ σώσομεθ' αὐ
τοὺς, τοῖς ἀλυσσομένοις ἐμ
βαλῶσαι δὲ τὰ δίκτυα τοῖς
Σειφίοις; οἱ δὲ ἀσπασά
σαντες, σώσιναι δευροῦσι.
Θι. οὐ λήγεις, οὕτω ποιεῖ
μεν. μὴ γὰρ ἀπολήθω μὴ τι
αὐτῇ, μὴ τι τὸ παιδίον ἔ
της ὀνκαλῆς.

Πισιδῶν & ἡγεῖ

Εριπίης.

Οὐ καλὰ ταῦτα ὦ Γόραι
δορ. ἀρμόνῃ γὰρ τὰ λεγόμενα.
ὡς κλέωρ μὲν τῶν ὄρνυμίνων,
ἀκαθάρτος ἐμοί, ἀνικηρσας
τῶν παίδων. ὃ δὲ ὦ, ἵστο ὅτι
ἐμὲ ταῦτα περινοεῖται, καὶ
διὰ τοῦτο παρῆχον ἑαυτῶν.
Πο. σὺ γὰρ ἔστι Εριπύς, ὡς ὄρ
νηκὺς ἦσθα, καὶ βραδύς,
ὃς κέμεν οὕτω καλῶς φοιτῶ
ναι ἰσομήρει παρὰ σὲ, ἀπολ
υμμένης καὶ ἔστιν ὅτι, ὡς
γίγναι, καὶ ἔχαιρὲς λυπῶν
αὐτῶν. ὃ γὰρ παρὰ τὰς ὁχλὰς
ἀλύουσα, καὶ ἐπιμβάουσα,
καὶ λυμμένη, κοῖσιν δὲ, ὡς
εἰ στυγῆναι. οὐ δ' ἔστιν ὅτι
πρὸς

cum in mentem illius uenit.
Do. Et me flere fecisti. Sed
nunquid iam mortui sunt The.
Haud quaquam, natat enim
ad huc arca circa Seriphum,
uiuis illis custoditis. Do. Cur
igitur non conseruamus ipsam,
piscatoribus istis Seriphij, in
retia immittendo? Qui extra
ctos illos, incolumes praeſta
bunt scilicet The. Rectè dicis,
atq; ita faciamus. Non enim pe
rire decet, neque ipsam, neq; in
fantem adeo cum sit formosus.

Neptuni & Enipei.

Minime uero praelata

hac, Neptune (dicetur enim
unum) qui circumuenta ami
ca mea, assimilatus in formam
meam, uiciaſti puellam. Pu
tabat enim illa mecum remeſſe
ſe ſibi, & ob id exhibebat ſeſe.
Neptunus. Tu enim, Enipeu
faſtuſus es & tardus, qui puel
la adeo formoſa quotidie adte
nante, ac pre amore pereun
te, deſpexeris illam, & gaui
ſus ſis, ſi poſſes illi aggrè facer
re. Illa uero iuxta ripas mor
rore affecta, atque ibi inam
bulans, ſeſeſq; lauans, non ſe
mel optabat in coſpectum ſibi
uenire te. Tu uero laſciuiebas
f 4 contra

contraeam. Eni. Quidigitur?
 an oportere oportebat te prae-
 pere amorem mihi, & uelut hi-
 strionem aliquē pro Neptuno,
 Enipeū te gerere, atq; ita deci-
 pere Tyron istam, puellam adeo
 simplicem. Nec. Sero nunc ue-
 ro zelotypus es, Enipeu, cum
 prius superbū et contemptorem
 te gesseris. Ipsa autem Tyro ni-
 hil graue passa est, quādo se pu-
 tauit a te uiciatam esse. Enip.
 Nihil autē? Dixisti enim abiēs
 Neptunum esse te, q; uel maxi-
 mē dolore effecit ipsam, atq; ip-
 se cō abs te iniuria affectus sum,
 qd & quae mea esse debuerat,
 eam uoluptatem percepisti tu,
 & praeterea cōposito circa uos
 fluctu purpureo sub quo abscon-
 diti iacuisitis cum puella pro me-
 tute rem habuisti. N. Tu enim
 non uolebas Enipeu.

38 Tritonis & Nereidum.

Balena ista uestra, Nereides,
 quā cōtra filiā Cephei Andro-
 medā emisistis, neq; puellā ipsā
 iniuria aliqua affecit, perinde
 ut uos putatis, & ipsa iam mor-
 tua est. Ne. A quo, Tritō? Nū
 Cepheus, tāquā illeclamēto ali-
 quo proposita puella, aggressus
 illam occidit, ex insidijs cum
 multa ui adortus? Tri. Nō. Sed
 nostis,

πρὸς αὐτὴν. Εἰ. τί οὖν,
 διὰ τοῦτο ἔχρην σε προσαρ-
 πάσαι τὴν ἱρωτά, καὶ λα-
 λησέναι αὐτῇ
 ποσειδῶντος αἶναι, καὶ λα-
 λησέναι αὐτῇ τὴν Τύρῳ ἀ-
 φιλή κέρην οὖσαν; Πο. ὃς
 ἡλυσεν ὡς Ἐριπιδῶν, ὡς
 ὁρίπλος πρὸς ὅσον ὦν. ὃ Τυ-
 ρὼ δὲ, οὐδ' αὖθις αἰνὸν ὡς πο-
 θῶ, οἰομένη καὶ σου διακί-
 νηθεῖσθαι. Εἰ. οὐ μέγα οὖν;
 ἴφους γὰρ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Πόσει-
 δῶν ἤδα. ὃ καὶ μάστιγα ἐ-
 λύπασεν αὐτὴν, καὶ ἐγὼ το-
 το ἠδίκημαι, ὅτι τὰ ἑμὰ οὐ
 οὐδ' αἰνῶν τέτι, καὶ πρὸς τῇ
 σαι πορφύρεον τι κῦμα, ὅ-
 πρ' ὅπως σωθήναι, ἃ μὴ
 σωθῆναι τῇ παλαιῇ αὐτ' ἐ-
 μοῦ. Πο. οὐ γὰρ οὐκ ἰδὲν
 ὡς Ἐριπιδῶν.

Τρίτῳ & τῇ Νηριδῶν.

Τὸ ἑστὶν ὡς ὦν Νη-
 ρειδῶν, ὃ ἐπὶ τὴν το Κεφί-
 ων θυγατέρα τὴν Ανδρήμε-
 δαν ἐπέμψατ', οὐτε τὴν πα-
 δαν ἠδ' ἵκασεν ὡς εἶπαι, καὶ
 αὐτὴ ἠδ' ἵκασεν. Νη. καὶ
 τίς & ὡς Τρίτῳ, ὃ Κεφίω
 λαδὰ πρὸς Διὶ αὖθις πρὸς
 τὴν κέρην ἀπὸ κτείνων ἐπε-
 ὦν, λαχέσας μετὰ πολλῶν
 δυνάμεων; Τρί. οὐκ ἄλλῃ
 ἔτι,

noſtis , arbitror , Iphianaffa ,
Perſeum illum , Dances puerū
illum parvū , quē undē cū matre
in arca abiectum in mare ab
auo materno , conſeruatiſtis , miſer
ta illorū uidelicet . Iphi . Noui
quem dicis . Conſentaneū uero ,
illum iam adoleſcentem factum
eſſe , atq; admodum generoſum ,
& pulchrum aſpectu . Tri . Hic
occidit Balanem . Iphi . Quam
obrem Triton ? Neq; enim hui
uſmodi conſeruatiōis prēmia
perſolvere nobis debebat . Tri .
Ego uobis exponam oēm rem ,
ita ut geſta eſt . Miſſus hic fuit
ad Gorgonas , ut hoc quaſi
quoddam certamen regi pera
geret . Poſtquam autem perue
nit in Lybiam . Iphi . Quomodo
Triton , ſolus ne , an & alios
ſecum ſocios abduxit . nam alio
qui difficile hoc iter . Trit . Per
aërem proſectus eſt , alatum ei
nim ipſum Minerua reddidit ,
poſtquam autem eo loci uenit ,
ubi illae agebant , ille quidē dor
miebant , opinor . At hic ampu
tato Meduſae capite , iterū auo
lauit . Iphi . Quo pacto autem
aſpexit illas ? Aſpici enim neſ
queunt , uel quiſquis illas aſper
xerit , non amplius quicquā poſt
hac aſpiciit . T . Minerua ſcutū

præferens. (Talia enim audi-
ui ipsum narrantem apud An-
dromedam, postea & apud
Cepheum.) Minerva igitur,
inquam, in clypeo refulgen-
te, tanquam in speculo ali-
quo, exhibuit ipsi spectandam
Medusæ imaginem. Postea
sinistra, arrepta illius coma,
& inspecta imagine, dextra
autem sublata harpe, abscidit
caput illius, atque ita prius-
quam sorores reliquæ expergi-
scerentur, auolavit. Porro ubi
circa maritimam hanc Ac-
ethiopiæ oram uenisset, terræ
iam propinquior aliquanto uo-
lans, uidet Andromedam, exi-
positam, in rupe quadam pro-
minente palo affixam, pulcher-
rimam, ô Dîj, promissa co-
ma, & seminudam, longe us-
que infra ubera. Ac primum
quidem misertus fortunæ illius,
interrogat causam damnatio-
nis huius. Paulo autem post,
amore captus, (oportebat ei-
nim incolumem seruari puel-
lam) opem ferre illi statuit. Ac
que ubi iam Balæna accessissi-
set terribilis admodum & quæ
si mox absorptura Andromē-
dam, in altū sublatus adolescēs,

manu

προαίρουσα, ταῦτα γὰρ
ἤκουσα διηγουμένη αὐτὴ
πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ
πρὸς τὴν Κεφείαν ὕψορον, ἡ
Ἀθλῶα δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι
ἐκτίθειτο, ὥσπερ ἐπὶ
κατόπτρου παρίσχει αὐτῇ
τὴν αἰνὰ τῇ Μιδεύῃ
σχε. αἶτα λαβόμενος τῇ λαίῃ
τῇ κόμῃ, ἐδὲν δὲ τὴν εἰ-
κόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην
ἔχων, ἀπὸ τιμῇ μι τὴν κεφα-
λήν αὐτῆς. καὶ πρὶν αὐτὴν
γρη῏σαι τὰς ἀδελφάς, αὐτὴν
πῆλτο. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν πα-
ράλιον αὐτῇ ἐκδιώσαν ἐ-
γένετο, ὅδῃ πρὸς γὰρ πει-
ρίμῃ, ὅρα τὴν Ἀνδρο-
μέδαν προκαμένην, ἐπὶ
τῇ πῆλῃ πρὸς βλήτῃ
προσπικατὰ δὲ μέλῃ, λαλ-
ήσῃ ὡς οἱ, λαλῇ μέλῃ
τὰς κόμας, ἡμίγυμνον ποι-
λὴν δὲ τῶν ματῶν. καὶ
τὸ πρῶτον οἰκτείρας τὴν
τύχην αὐτῆς, αὐτῇ πάντα τὴν
αἰτίαν τῆς καταδύσεως. καὶ
τὰ μικρὸν δὲ ἀλὺς ἔργῃ,
ἔχῃ γὰρ σθεῖν σῶσαι τὴν
παῖδα βουδῇ δὲ ἔργῃ. καὶ
ἐπειδὴ τὸ κῆρ ἐπὶ ἡμᾶς
λα φερόμεν, ὡς καταπιού-
μενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὅτι
πῶραι φερόμεν ὁ γινώσκῃ,

πρὸ

πρὸς περὶ ἰχθυὸν τὴν ἀρκύον, τῇ μὲν λαδυνεύεται, τῇ δὲ προσδεννύει τὴν Γοργόνα, λίθον ἰστέλει αὐτό. τὸ δὲ, τί θνητὴ γυνὴ, καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς τὰ πολλὰ, ἴσα ἀδελφὴ τὴν Μιδονοσάν. ἡ δὲ, λύσας τὰ δέμας αὐτῆς παρθένου, ἔκαστον τὴν χεῖρα, ἔκδοξεν ἀντιπροσέτι κατιῦσαν ἐν αὐτῇ πύλῃ, ὅπως οὐκ οὐκ. καὶ γυνὴ μὲν οὐ τοῦ Κεφείου, καὶ ἀπ᾿ αὐτῆς αὐτὴν ἐς Ἀργεῖον. ὡς ἐπὶ αὐτὴν δακρύον, γάμος οὐ τὴν τοχέστατον οὐκ. Νε. ἡ γυνὴ μὲν οὐ πατρὸς τῇ γυνόβει ἀχθεῖναι, τί γὰρ ὁ παῖς ἑλίκαι ἑμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμὴ γαλακτέα τέτι, καὶ ἑξίου καλλίωρ ἄναι; Τρί. ὅτι οὐκ αὐτὴ ἡ γυνὴ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, μήτηρ γὰρ οὐκ. Νε. μάλιστα μὲν οὐκ αὐτὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, εἴ τι βαρβαρὸς γυνὴ ἐπὶ τῇ ἀφίαν ἐλπίαν σκεπάζει γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἐλπίαν, φοβερὰ οὐκ ἐπὶ τῇ καλῇ. χαίρει μὲν οὐκ τῇ γυνή.

Ζεφύρος καὶ Νέτα.

Οὐκ ὥστε πομπὴν ἐν γυνὴν μεγαλοπρωτοῦ ἄνδρος ἐν τῇ δαλάρῃ, καὶ οὐκ ἡμῖν, καὶ πρὸς αὐτὴν, οὐκ αὐτὴν οὐκ αὐτὴν.

manu ad caput admoto, harpā tenēs altera quē ferit, altera autē Gorgona spectādā pferēs, in lapidē illā cōvertit. Illa igitur mortua est, & dirigere ipsius mēbra oīa, quacūq; Medusam aspexerunt, at hic solutis uinculis, quē uirgo alligata fuerat, suppositaq; manu suscepit illā, summis pedū digitis descendentem ē rupe, ardua illa quē atq; pcliui, & nūc cū cadē nuptias peragit in aedibus Cephei, abducetq; illam secū Argos. Quare & morte, nuptias neque eas uulgares illa inuenit. Ner. Eodē nō ita ualde agrefero factū hoc. Quid enim adeo nobis iniuriæ fecit puella, si mater ipsius superbē extulit sese tūc, ac pulchrior nobis esse uoluit? Tritt. Quod hoc patet magnum dolorē perceptura fuisset ob filiam, mater certē illius cum sit. N. Ne meminerimus Dori islorū amplius, si quid barbata mulier, suprad quā decebat, loquax fuit. Satis enim supplicij tulit, quæ tanto in metu, scilicet causa constituta fuit, Gratulor igitur nuptijs.

Zephyri & Noti.

Nunquā egdē pōpā magnificētiorem uidi in mari, ex quo ego sum, & spiro. Tu uero non uidisti

vidisti o Note. Not. Quā nam
nā hāc dicis Zephyre pōpā; aut
qui nam sunt qui illā duxerunt?
Zeph. Suauissimo spectaculo
caruisti, et quale nō facile aliud
unquam uideris. Not. Iuxta ru-
brū mare occupatus fui, afflavi
aut & partē Indiæ nōnullam,
quātum uidelicet eius terræ ma-
re adiacet. Proinde nihil eorum
nouī, quæ tu dicis, Zephyrus.
Quid? Sidonium illum Ageno-
rem uidisti? Not. Etiam, Euro-
pæ patrem scilicet. Quid tum?
Zephy. De illa ipsa narrabo ti-
bi. Not. Nū, quod Iupiter iam
olim amare puellā cepit? Nam
hoc etiam pridem sciui. Zeph.
Igitur quod ad amorē attinet,
nōsti. Quæ uerō postea cōsecuta

Europa consensit, ea nunc audi. Descende
in gremio rat Europa ad litus, ludendi
in pōni gratia, assumptis secum aquas
in mari libus suis. Iupiter autem in for-
disum non mam tauri assumulatus, lude-
uenerit. bat und cum ipsis, pulcherri-
mus tum apparens. Nam &
candidus erat, ut nihil suprā, &
cornua habebat reflexa pul-
chrē, uultuq; prae se ferebat ad-
modū māsuetū ac placidū. Sal-
uabat igitur et ipse in litore, &
mugiebat suauissimē ita ut Eu-
ropa auderet etiam cōscendere

ipsum

είδεν ὁ Νότι; Νό. τίνα τοῦ
τῶν λίγων ὁ Ζήφυρος τῶν
πομπῶν; ὃ τίς οἱ πῶ-
ποντος ἦσαν; Ζή. ὁ δὲ τῶν
διάματι ἀπειράδων, οἷ-
ον οὐκ ἄλλο ἰδοίς ἐστι. Νό.
παρὰ τῶν Εὐρυπείων γὰρ δὴ
λασάν ἔργασθῶμαι. ἐπισπασ-
σα δὲ τι καὶ μίση & ἡ ἰσ-
διάνης, ἴσα παράλια ἡ χώ-
ρας. οὐδ' οὐκ οἶδα, ὡς λί-
γας. Ζή. ἀλλὰ τὴν σιδώ-
νιον Ἀγένορα ἴδεις; Νό.
ναί. τὸν δὲ Εὐρώπης πατρί-
δα. τί μὲν; Ζή. πρὶ αὐ-
τῇ ἐκείνης διαγέσσεσθαι σοι.
Νό. μῶν ἐστὶ ἡ Ζῶς ἴρασις
ἐκ πολλοῦ ἡ παῖς; τοτο
γὰρ καὶ πάλαι ἐπιστάμην.
Ζή. οὐκοῦν τὸν μὲν ἴρωτα
ἴδεις. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἢ
δὴ ἀκουσον. ὃ μὲν Εὐρώ-
πην κατακλύθει ἐπὶ τῶν ἡϊόν-
ων παίσουσα, τὰς ἐλπίδας
δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀνάσσει ἰαντὸν,
συνέπαισσε αὐτάς, καὶ ἄλλο-
ς & φανέμεθ. λανθάνει
γὰρ ὅν ἀκρίβως, καὶ τὰ κίρ-
τα ἀναμνήσκει, καὶ τὸ βλῆ-
μα ἡ μόρ. ἰσχύει οὐκ ἢ
αὐτὸς ἐπὶ ἡϊόν, ἢ ἡμι-
κἄτο ἡ διστον, ὥστε τῶν Εὐρώ-
πην τολμήσαι καὶ ἀναβλῆσαι
αὐτήν.

αὐτόν. ὡς δὲ τὸτ' ἰγόντο, ἀρομαῖς μὲν ὁ Ζεὺς ὤρι-
 πασεν ἐπὶ τῷ δάλατ' αὖ φέ-
 ρων αὐτὴν, καὶ ἐνέχετο ἰμι-
 πύσῳ. ὃ δὲ πᾶν ἐκπλα-
 γῶσα τῷ πρῶματι, τῇ λαίῃ
 μὲν ἄχετο τὸ κίνατος, ὡς
 πρὶ ἀπολιθάσει. τῇ ἱτί-
 ρεσθί, ἐνιμυμῶν τὸν πῦ-
 λον ξωαῖχι. Ν. ἴδὲ τοι
 το διαμαῖς Ζήφυρι ἄδεις,
 καὶ ὄρωτικόν, σπχόμενον
 τὸν Δία, φέροντα τὴν ἄγαι
 πυμῶν. Ζ. καὶ μὴν τὰ
 μετὰ ταῦτα ἴδ' ἰν' ἀρᾶσι
 λὺν Νέτι. ὃ τι γὰρ δάλατι
 τα εὐδὺς ἀνύμων ἰγόντο,
 καὶ τῷ γαλῶνι ἐπιπασα-
 μέν, λῶσαν παρᾶχον ἰανί-
 τλῶ. ὅμῃς δὲ πάντες ἐν-
 χίαν ἄγοντες, εὐδὲν ἄλ-
 λ' ὅδ' ἀταί μόνον τῶν γιγ-
 νιμῶν παρῶντες ὁμῇ.
 ἱππὸν δὲ παραπυλῶντες,
 μικρὸν ὑπὲρ τῷ δάλατ' αὖ,
 ὡς εἶοιτο ἀκροῖς τοῖς ποσσὶν
 ἐκπλαύειν τὸ ὕδατος, ὅμι-
 μέναι τὰς ἀλῆας φέροντες,
 ἴδ' ὅρα ἅμα τὸν ὕμῶν. αἱ
 Νηρηίδες δὲ ἀνὰ δῶσαι, πα-
 ρίπτοντες ἐπὶ τῶν διελφῶν
 ἐκπαινοσαι, ἡμίγυμοι αἱ
 πολλαί. τό, τι τῶν Τριτῶν
 τυχόντες, καὶ εἰ τι ἄλλο μὴ
 φησὶ

ipsam. Catē ubi hoc factum
 est, citato cursu Iupiter quidem
 und cum illa in mare prorupit,
 atq; ibi, uti inciderat, natabat.
 Illa uero admodum percussa a-
 nimo ex hac re, sinistra appre-
 hendit ac tenuit cornua, ut ne
 delaberetur, altera autem ma-
 nu, diffluentem uēto uestem cō-
 tinebat. N. Dulce hoc specta-
 culum, Zephyre, uidisti, & a-
 matorum, natantem uidelicet
 Iouem et ferentem secum amo-
 res suos. Zeph. At uero quæ
 cōsecuta sunt, suauiora multò,
 Note. Nam & mare statim
 compositis fluctibus quietum
 fuit, et tranquillitate ultrò atra-
 cta, placidum ac planū seipsum
 præbuit. Nos aut omnes silenti-
 um agentes, nihil aliud qudm
 spectatores tantum, eorum quæ
 fiebant quasi quidam comites,
 sequebamur. Cupidines uero
 iuxta uolitantes, paulum supra
 mare, ita ut interim summis
 pedibus contingerent aquam,
 accensas ferentes faces Hyme-
 næum cantabant. Nereides
 autē emersæ undis, delphinum
 tergis insidentes obequitabāt,
 applaudentes, seminudæ ple-
 τας. Præterea & Triconum
 genui, & si quid aliud non
 borri

horribile uisum marinorum, omnia illa circum puellam quasi choream ducebant. Nam ipse quidem Neptunus conscenso curru, & quasi pronubus incedens, und cum Amphitrite lætus præibat, æluti uiam aperiens natanti fratri. Supra omnes autem, Venerem duo Tritones uehebant in concha recubantem, ac flores omnis generis aspergentem sponse. Atque hæc & Phœnicia usque in Cretam fiebat. Postquam autem in Insulam ascendit, ipse quidem taurus non amplius adparebat. Iupiter autem apprehensam manu Europam, in antrum Dictæum abduxit, erubescens, atque oculos demittentem. Intelligebat enim iam, ob quam rem iuxta duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam illius patrem fluctibus agitabamus. Not. O beatum Zephyrē, &c, qui isthæc uideris. Ego uero interea Gryphas & Elephantos, & nigros homines aspiciebam.

φοῦδρον ἰδὺν τὴν θαλάτταν, ἀπαντα περιχέουσαν πᾶσα. ἰμὴν γὰρ Ἴουσεῖδων ἐπιθάνους ἄρμας τε, παροχούμενός τε, καὶ τῷ Ἀμφιτρίτῳ ἔχον, προῦγι γυνῶν, προσοικοῦντο θυχεμένῳ τῷ ἑδολῶ. ἐπὶ πάνσι δὲ τῷ Ἀφροδίτῳ δῶς Τρίτωνός ἐφοδόν, ἐπὶ πύχους κατακαμύειν, αὐδὲ παύσεια ἐπιπᾶνλουςαι τῇ σύμφῃ. ταῦτα ἐκ φεινικῆς ἄχρη δὲ Κρήτης ἰσχύειτο. ἰπὼ δὲ ἐπὶ τῇ γυνῇ, ἰμὴν ταῦς οὐκ ἐτί φαίντο. ἰπὼ λαβόμενος δὲ δὲ χερσὶ ὁ Ζεὺς, ἀπὺ τῷ Εὐρώπῳ ἰς τὸ Δίκταιον αἶθρον, ἔρυσθῆσεν, καὶ κάτω ὀφῶσεν. ἐπίστατο γὰρ ἔδνα ἰφ' ὅ, τε ἄγοιτο. ἰμᾶς δ' ἰμπύοντες, ἀλλ' ἄλλο το πλάγους μίψ' ἀκκυμαίνουσης. Νο. ὦ μακάρι Ζήφυρ δὲ τίς, ἰγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλῖφαντας, καὶ μίλαντας αὐθρῶνας ἰώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

40 Diogenis & Pollux

¶ cis.

O Pollux, commendo tibi. postquam celerrimè ascenderis
(cum)

Διογένης καὶ Πολυδῶς
κῆς. Διογένης.

Ὁ πολυδῶνις, ἐντίλλομαι
σοι, ἐπεὶ ἀνέλκεις ἀνέλωις.
οἶρ

ἢν γὰρ ἐστὶν οἶμας τὸ αὐτὸ
 ὦναι αὐτοῖς, ἢν ποὺ ἴδῃς
 Μένιππον τὸν Λύκον, αὐτοῖς
 ἢ αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ λα-
 βὼν τὸ Κρανεῖον, ἢ ἐν Λυ-
 κείῳ, τῶν ὀφισίντων πρὸς
 ἄλλους φιλοσόφων κατὰ
 ἄντα, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν,
 ἢ σοὶ ὦ Μένιππε κηλεύει
 ὁ Διόγνης, εἰ σοὶ ἰκασθε-
 ρὰ ἐπὶ γῆς καταγίγλα-
 ται, ἢ καὶ ἐνθάδε πολλὰ
 πλῆθος γίγλασθαι μέλλου.
 ἢν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἐ-
 τι ἴγλας ἔω, καὶ πολὺ τὸ
 τίς γὰρ ἴδωσ' οἶδαι τὰ μετὰ
 τὴν βίον. ἐνταῦθα δ' ἐν οὐ-
 χάνῃ βιάσας γελῶν, λα-
 βὰς φέρον τὸν. καὶ μάλι-
 γα ἰσχυρὰ ἔχει τὸς πλου-
 οῖσι, καὶ σαφάτως, καὶ
 τυράντοις, οὕτω ταπεινὸς
 καὶ ἀσήμερος, ἐν μέντοι οἰκω-
 γῇ διαγινώσκου μένους. καὶ
 ἔτι μαλθακὸς καὶ ἀγροῖς ἐ-
 σι, μὴ μελῶσι τῶν αὐτῶν. ταῦ-
 τα λίγῃ αὐτῷ. καὶ προσ-
 ἔτι, ἐμπλοκάμενον τὴν ψυ-
 χὴν ἢ καὶ δέριον τι πολ-
 λῶν, καὶ ἔσπου ἔσπου ἐν τῇ
 τοῦ Βηκῆτος δειπνοῦ καὶ
 μένους, ἢ ὅν ἐκκαθαροῖον,
 ἢ τοῦτο. Πολύ. ἀλλ' ἀπ-
 ἠγγιλῶ ταῦτα, ὦ Διόγνε.

ἴσως

(tuum enim est, nifallor, etas
 reuiuiscere) ut, sicubi uideris
 Menippum, canem illum, in-
 uenies autem ipsum Corinthi,
 circa Craneum, aut in Lyceo
 deridentem contendentes istos
 inter se Philosophos, dicas illi,
 Menippe, inquit, iubet te
 Diogenes, si satis ea, quae sui
 per terram sunt, derisisti, quo
 et huc ad inferos descendas, ubi
 multo plura, quae rideas, habitu-
 ruses, Illic enim in ambiguo
 tibi adhuc risus fuit, & frequēs
 illud obijci potuit, Quis enim o-
 mnino scit, quae post uitā futura
 sint? Hic aut, nō desines cōstan-
 ter atq; perpetuo ridere, quem
 admodum ego quoq; nūc facio.
Et maxime postquam uideris,
diuites istos ac sacrapas & τυ-
ραντος ita humiles & obscuros
esse, solosq; ciuitati ab alijs digno-
sci. Tum quod & molles & igni-
 nauī sunt, reminiscences eorū
 tum quae in uita geruntur.
 Haec illi quae so ut dicas, & ut
 praeterea etiam pera ueniat im-
 pleta & multo lupino, & sicut
 bi in triuio positam inueniat,
 Hecates coenon, aut ouum ex
 lustratione relictum, aut simi-
 le quippiam. Pol. At renun-
 ciabo hac, ὦ Diogenes.

Sed

Sed quo melius illum agnosces
 requeram, cuiusmodi facie esst
 Diog. Senex est, caluascer,
 pallio indutus lacero, & uento
 cuius peruo, prater ea & di
 uersorum pannorum assument
 tis uariiegato. Ridet autē sem
 per, ac plerumq; arrogantes i
 stos philosophos acerbe perstrin
 git. Pol. Facile erit inuenire il
 lum, ex his utiq; signis. Diog.
 Vis ne ut adipfos quoq; philoso
 phos illos aliquid tibi mandem?
 Poll. Mandes licet, non enim
 graue neq; hoc mihi fuerit. D.
 In uniuersum, adhortare illos,
 ut desistant d nugis suis, neque
 de toto contendant, neque cor
 nua sibi mutuo affingant, ne
 que crocodilos faciant, neque
 huiuscemodi sterilia atque ieiui
 na interrogare, animum insti
 tuant. Pol. At indoctum me
 & ineruditum esse dicent, qui
 doctrinam illorum reprehen
 dam. Diogenes. Tu uero plo
 rare illos meo nomine iube.
 Pollux. Et hac nunciabo ili
 lis. Diogenes. Diuitibus au
 tem, olepidissimum caput, hac
 nostro nomine annuncies quae
 so. Quid, ô uanti, aurum cui
 studitis? Quid autem cru
 ciatis nos ipsos; cogitantes
 usui

ὅπως ἢ ἀδῶ μάλιστα, ὅπως ἂν
 τίς ὅγῃ τίνα ὄψιν; Διο. γί
 ρων, φαλακρὸς, τεύχεσι ρι
 χων πολυδύνητον, ἀπαιτῇ ἀνὲ
 μιν ἀναπνεύσας, καὶ τὰς
 ἐπιψυχᾶς τῶν ῥακίων ποιο
 κίλον. γιγᾶ δ' αἰῶ, καὶ τὰ
 πολλὰ τοὺς ἀλαζύναις τοῖς
 τοὺς φιλοσόφους ἐπισκώπτει.
 Πολύ. ῥᾶδιον δὲ γὰρ ἀπὸ γὰ
 τούτων. Διο. βούλει καὶ
 πρὸς αὐτοὺς ἐκείτους ἐδ
 τάλημά τι τοὺς φιλοσό
 φους; Πολύ. λίγαι. σὺ βα
 ρὺ γὰρ οὐδὲ τότε. Διο. τὸ
 μὲν ὅλον; παύσασθαι αὐ
 τοῖς περιγυῖα κερῶσι, καὶ
 πρὸς τῶν ὅλων ὀρίσονται, καὶ
 ὁρίσται φύσιν αἰθέρας,
 καὶ κροκοδείλους ποιοῦσι,
 καὶ τοιαῦτα ἄπειρα ὀρωτά
 διδάσκουσι τὸν νεῶν. Πο
 λύ. ἀλλ' ἐμὶ ἀμαδὺ καὶ ἀ
 παιδίστον εἶναι φύσιν,
 καταργεῖν τὰ σοφίας αὐ
 τῶν. Διο. σὺ δὲ οἰμώζειν
 αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λίγαι. Πο
 λύ. καὶ τὰντα ὧ Διέγερθ
 ἀπαγγεῖλῃ. Διο. τοῖς πλε
 σίνις δὲ ὧ φίλτατον Πολύ.
 δούκιον, ἀπάγγειλ' αὐτὰ
 παρ' ἡμῶν, τί ὧ μάταιον
 τὸν χρυσὸν φυλάττει; τί δὲ
 τιμηρεῖσθαι ἑαυτοὺς λογιζέ
 μεναι

οὐδὲ τὰς τέχνας, καὶ τὰ
 πάντα ἐπὶ τὰ λαοῖς σιωπῇ
 αἰσῶν, οὐδὲ χρὴ εὐαδελόν
 ἔσθαι, ἢ καὶ μὴτ' ἐλπίσιν
 ἔσθαι. ἀρῶσται καὶ τὰς
 αἰσῶν. Διο. ἀλλὰ
 οὐ τοῖς λαοῖς γὰρ καὶ ἰσχυ-
 ροῖς λίγῃ, Μιγίλλῃ τι τῷ λα-
 οῖ, καὶ Δαμοφρόνῃ τῷ
 Πυλαγῶ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὐ-
 χὲρ ἐστὶν ἡ δόξα, οὐτὶ τὰ κα-
 ρπῆ, ἢ μείλας ἔμματα, ἢ
 ὀφύσμα ἐπὶ τῷ προσώπῳ
 ἔστιν, ἢ εὐδρα οὐτοια, ἢ
 ἄλλοι καρπῶν. ἀλλὰ πάν-
 τα μὴ ἡμῖν νόσι φασί, καὶ
 οὐ γὰρ τὸ λαοῖς. Πο-
 λυ. οὐ καλὸν οὐδὲ τῶν
 ταῖς αἰσῶν πρὸς τοὺς λαοῖς
 καὶ ἰσχυροῖς. Διο. καὶ τοῖς
 πρῶτον ὡς λαοῖς, πολλοὶ
 δ' αἰσῶν, καὶ ἀχθόμενοι τῷ
 πρῶτον, καὶ οὐκ ἐργάζον-
 τιν ἀπορία, λίγῃ μὴ τι λα-
 οῖς, μὴτ' οἰμῶσιν, δι-
 γασί, καὶ τῷ οὐτῶν αἰ-
 σῶν. καὶ ὅτι ὄφονται
 τοῖς καὶ πλοῖς ἐπὶ αἰσῶν
 οὐ αἰσῶν. καὶ Λακεδαιμονί-
 οῖς τοῖς, τῶν αἰσῶν αἰσῶν,
 παρ' ἡμῖν ἐστὶν αἰσῶν, λίγῃ
 ἡλικύδαι αἰσῶν. Πολυ.
 μὴ οὐ Διογῶντος πρὸς Λα-
 κεδαιμονίαν λίγῃ. οὐ γὰρ

αἰσῶν

usuras, & talentum aliud su-
 per aliud accumulantes, quos
 non plus quam unum obolum
 habentes, venire hic paulo post
 oportet. Pol. Dicuntur & haec
 ad illos. Diog. Sed & formo-
 sis istis, & robustis dicas, Mei-
 gillo puta Corinthio, & Da-
 moxeno palestrite, quod apud
 nos neque flava coma, ne coere
 lei n grine oculi, neque tubor
 faciei, amplius ullus est, neque
 praeterea nervi intenti & rob-
 sti, neque humeri laborum tole-
 rantes, sed omnia unus pulvis,
 ut aiunt, nobis, caluaria forma
 nudata scilicet. Pollux. Non
 molestum erit, neq; haec ad for-
 mosos & robustos ullos dicere.
 Dio. Etiam pauperibus o La-
 con, dicas licet, (multi autem
 sunt, quibus & ea res perquam
 molesta est. & inopiam lugere)
 ut neque lachrymentur, neque
 plorent, exposita illis aequalita-
 te hac, quae hic est, & quod uli
 debuit, eos qui illic diuites
 sunt, nihilo meliores, quam sese
 hic esse. Lacedaemonijs autem
 tuis, haec si uidetur, nomine
 meo obijcias, molles & enerv-
 tos ipsos esse dictitans. Pollux.
 Ne de Lacedaemonijs, Dio-
 genes quicquam dicas, non

g

enim

enim ferā. Sed quæ ad ceteros
man. laſti, ea uilis renunciabo.
Diog. Miſſos igitur faciamus
bos, quando tibi ita uidetur. Tu
uero quibus antea dixi, ad eos
ſermones bos meos deferas.
Pluto ſeu contra Menippum.

41

Cræſus.

Non poterimus ferre, Plu-
to, Menippū hūc, canē, cohabi-
tātē nobiſcū. Quapropter aut il-
lū hinc amētū alio loco colloca,
aut nos hinc aliō commigrabi-
mus. Plut. Quid autē uobis mali
adeo facit, quando eodem modo
mortuus eſt ac uos? Cræ. Poſt
quī nos ploramus & ingemiſci-
mus, illorū remiſcētes, quæ
apud ſuperos habuimus, utro-
te, Midas hic auri. Sardana-
pallus autem multæ uoluptatis,
ego uero theſaurorum, irridet,
& cum conuiciis exprobrat ea
nobis, mancipia et piacula nos
uocando. Interdum autem e-
tiam cātado, cōcūbat ploratus
noſtros. & in ſumma, ualde noi-
bis moleſtus eſt. Plu. Quid hæc
audio de te. Menippe? Men.
Verā Pluto. Odi enim ipſos, ig-
nauī ac perditī adeo cū ſint, qui-
bus non ſatis fuit uixiſſe malē,
ſed etiam mortui, in ſuper cogita-
tione atq; aio illis imbuēt, quæ
apud

αὐτομαίγι. ἀ δὲ πρὸς τὸ π
ἄλλους ἰφουδα, ἀπαγγιλῶ.
Διο. ἐκ σομῆς τοῦτους, ἐπὶ αὐ-
σοι δονᾷ. οὐ δὲ οἷς προεῖ-
πον, ἀπὸ τῆς καὶ παρ' ἐμῶ
τὸς λόγῳ.

Πλάτων, ὃ κατὰ Μορίππῳ
πρὸς Κρείστον.

Οὐ φέρομεν ὃ Πλάτων,
Μορίππῳ τουτοῖ τὸν λόγον
ὡς παροικιῶντα, ὥς τε ἢ ἐκ τῆς
ἐν ἡμῶν κατὰ τὸν οὐρανόν,
μυτικῆς καὶ αἰετῶν εἰς ἐν τῶν τό-
πων. Πλού. τί δ' ὑμᾶς ἀπο-
τὸν ὄργαζεται, ἐμὸν κεῖ-
ν; Κρείστον. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ὁ
μᾶς οἰμώσομεν καὶ τὸν οὐρανόν,
ἐκείνων μνημονεύει τ' αὐτῶν,
Μίδας μὲν οὐτοῖσι τὸ χρυ-
σίον, Σαρδανάπαλλον δ' ἢ τῶν
πολλῶν βουφῶν, ἐγὼ δὲ τῶν
θεσπεσίων, ἐπιγίγμαι, καὶ ὅσοι
θεοὶ δίδουσι, αὐτὸν δὲ καὶ κα-
τὰ τὰ ὅσα ἡμᾶς ἀποκαλῶν.
οἷσι τε δὲ καὶ ἄλλων, ἐπιτε-
ράτῃ ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς.
καὶ ὅπως, λυπηρὸς ἔστι. Πλού.
τί ταῦτα φασί; ὃ Μορίπ-
πι; Μί. ἀλλ' ὅτι ὃ Πλούτων.
μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγορεύει,
καὶ ὁλοφύειν ὄντας, οἷς οὐκ
ἀπὸ τῆς βιῶντος κακῶς, ἀλλ'
καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς βιῶντος ἐκ
πῶναι, καὶ πρὸς τὸν οὐρανόν
αὐτῶν.

Midas
Sardana-
pallus
Cræſus.

Menippi, Ampilochi &
42. Trophonij.

Vos nimirum Trophoni
atque Amphiloche, quum si-
tis mortui; tamen baud scio
quonam modo phantis estis dei
nati, uatesq; credimini, ac stul-
ti mortales deos esse uos arbi-
trantur. Troph. Quid? an po-

*Mortales he-
c s. cense-
re infirmitas
est mera*
bis igitur imputandum, si per-
inscitiam illi de mortuis huius-
modi opinantur? Men. At
qui non ista fuissent opinati, ni-
uos, tum quum uiueretis, eius-
modi quaedam portenta ostenu-
eratis, tanquam futurorum
fuissetis præsij, quasiq; præ-
dicere potuissetis si qui percon-
tarentur. Trophonius. Menip-
pe, nouerit Amphilocheus hic,
ipsi pro sese respondendum es-
se. Cæterum ego Heros sum,
uticini orq; si quis ad me descen-
derit. At tu uidere nunquam
omnino Lebadiam adiisse, ne-
que enim aliqui ista non cre-
deres. Men. Quid ais? equidem
nisi Lebadiam fuisset profe-
ctus, ac linteis amictus, offum-
ridiculè manu gestans, per an-
gustum aditu in specu irrepsis-
sem, nequaquam fieri potuisset,
ut te defunctum esse cognosce-
rem. perinde atque nos, solæque
præstū

Μενίππει, Ἀμφίλοχῳ, καὶ
Τροφῶνι. Μενίππει.

Σὺ μὲν τοὶ ὦ Τροφῶ-
νι, καὶ Ἀμφίλοχῳ, οὐκοῦν ὄν-
τες, οὐκοῦν δ' ἵππερ τῶν ἡρώ-
τεσι γίνονται, καὶ πάντες ἀγ-
νοῦσι. καὶ οἱ μάλιστα τῶν ἀν-
δρῶν, διὸν ὑμᾶς ὑπάρ-
κοντας ἀναι. Τρο. τί οὖν
ὑμᾶς αἰτίαι, εἰ ὅτι αἰσίου-
καὶ οἱ τοιαῦτα πρὸς νεκρῶν
ἀποφασίζουσιν; Μεν. ἀλλ' ἐκ
αὐτοῦ ἰδέσθαι, ὅτι μὴ γινώσκ-
ουσι ὑμᾶς τοιαῦτα ἱστορεῖ-
σθαι, ὡς τὰ πολλὰ καὶ
πρὸς αἰσίου, καὶ πρὸς αἰσίου
ἀνθρώποι τοῖς ὀφθαλμοῖς.
Τρο. ὦ Μενίππει, Ἀμφίλο-
χῳ μὲν οὐτῷ αὐτοῖς αἰσίου,
ὅτι αὐτῷ ἀποκρίσιν ὑπὲρ
αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ, ἥρως εἰμὶ,
καὶ ματὶ δύναι, ὅτι τις ἡρώ-
τεσι παρ' ἐμὲ. σὺ δ' ἵπ-
πας ἐκ τῶν ἀνθρώπων εἰ-
σὶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἐν γὰρ
ὑπὸ τῶν σὺ τούτων. Μεν. τί
φίς; εἰ μὴ ὅτι ἀπὸ τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ ἵππων μὲν
ταῖς ἰδίαις, γινώσκουσιν μά-
λα καὶ τῶν ἡρώων ἱκανοῖς
πύσιν διὰ τὸ γομῆσαι καὶ
οὐτῷ ὅτι τὸ σπῆλαιον, οὐκ
αὐτοῦ ἰσχυρῶς εἰς τὸν ὅτι το
καὶ εἰ, ὡς περ ὑμᾶς, μὴ τῶ
γιν

κατά τὴν διαφύμην : ἀλλὰ
τίς τὸς μαυτικὸς, τί δὲ
βίβας ὄσιν; ἀποκρίσας. Τρε-
πάρωνας τε καὶ δυὸ σὺν
αὐτοῖς. Μι. ὁ μὲν αὐτοῖς
ὄσιν, ὡς φῆς, μὲν δυ-
οῖς, καὶ πενταμύσι ὄσιν; ὅτι
τοῦ τοῦ σου τοῦ δυὸ ἰ-
σχυοῦμί τιμον ἀπὸ πλάγους;
Τρε. χρεῖ ὁ Μενίππης ἐν Βοι-
ωτίᾳ. Μι. οὐκ οἶδα ὅ Τρε-
πάρωνας, ὡς λήγας, ὅτι μὲν
τι εἶναι ἀνέστις, ἀνέστις
ἔστι.

Ερμὴ καὶ Χαρίτων.

Λογισάμεθα ὅ περ μὲν,
ἀδελφε, ἐπίστα μοι ἰσχυρῶς
ἔσθαι, ὅπως μὲν αὐτοῖς ὄσιν
ἰσχυρὸν τι περὶ αὐτῶν. Χα.
λογισάμεθα ὅ Ερμῆ. ἄμφω
μεγαλὸν ἰσχυρῶς περὶ αὐτῶν,
καὶ ἀπαραμύσι ὄσιν. Ερ.
ἔχωμαι ἐνταλαμύνει ἰσχυ-
ρῶς περὶ ἀρχαῶν. Χα.
πολλοὺ λήγας. Ερ. ἐν τῷ
ἀδελφε, τῶν περὶ αὐτοῖς
ἐπὶ μὲν, καὶ ῥομπιῶν ἀδελ-
φῶν. Χα. τί δα περὶ
ἀρχαῶν, καὶ ὁδοῦ ἀδελ-
φῶν. Ερ. καὶ ἀνέστις ὡς τῶν
ἰσχυρῶν περὶ ὁδοῦ ἰσχυρῶν
ἰσχυρῶν. Χα. καὶ τούτους
ἰσχυρῶν. Ερ. καὶ περὶ
ἰσχυρῶν περὶ σκαφίδων
τῶν

praestigiatura reliquos antecel-
lere. Sed age pipsam diuināde
artē, qđ tādē est Heros neq. n.
intelligo. Troph. Est quiddā par-
tim ex homine, partim ex deo
cōpositū. Men. Nēpe qđ neq.
sic homo, quē admodū audio, neq.
deus, uerū pariter utrumq. Eri-
go dimidia illa tui, ac diuina
pars, quō nūc recessit? Tro. Red-
dit oracula Menippe, in Boe-
tia. Men. Haud intelligo quā
dicas Triphoni; nisi quod illud
planē uidēs, te totū esse mortuū.

Mercurij & Charontis.

Rationē supputemus portē
tor. si uidetur, quantum mihi de-
beas iam, ne denuo aliquando
de eo inter nos contendamus.
Cha. Supputemus Mercuri,
Satius enim est, mature id age-
re, deinde & minoris negocij.
Mer. Anchorā ut mandayas,
comparavi tibi quinque drach-
mas. Cha. Certo, dixit. M. Ae-
per Plutonem, quinque emi il-
lam, & præterea lorum, quo rei-
mum alligares, obulis duobus.
Cha. Pone quinque drachmas,
& obulos duos. Merc. Et pro
resarciendo uelo, quinque obu-
los, ego exolui. Cha. Eūam
hos appone. Merc. Et ceram,
ad obducendas nauigij rimas
tibi

Quid sit
Heros.

43

tibi emi, & clauos præterea, & funiculum, unde Hyperā fecisti, oia hæc duab. drachmis. Cha. Recte, laudo, hæc uili emisti.

Mer. Hæc sunt, quæ tibi exposui, nisi si quid reliquū est q. me fugiat inter cōputandū. Quando aut hæc reddiderū te promittis?

Cha. Nunc quidē, Mercuri, nō posū. Si uero pestis aliqua, aut bellū, cōfertor et frequenter huc demiserit aliquos, licebit tibi cum allucratū aliquid, sub- tracto clā nonnihil ex portorio.

Mer. Proinde ego nūc sedēbo, pessima quæ sunt eueniant precando, ut inde fructum aliquem capiam. Cha. Fieri aliter non potest, Mercuri. Nam pauci nunc, uides, ad nos descendunt. Pax enim est, Mer. Satiū est ita esse, etiam si ob hoc abs te prorogatur nobis debita istius solutio. Verum enim uero prisci illi, Charon nosti quales aduenire solebant, quā fortes atq. animosi omnes, cruore madidi, & uulneribus pleni plerique?

Nunc autem, aut ueneno aliquis a filio interfectus, aut ab uxore, aut præ nimia uoluptate, tumefacto uentre et cruribus adueniūt. Pallidi enī oēs, & igneui, neq. similes priorib. illis.

Plurimi

τὰ αἰνὰ βία, καὶ ἔλους δ' ἐκ
καὶ καλῶς δὲ, ἀπ' αὐτῶν
καὶ ἰσχυρὰ ποιοῦντας, δύο δραχ
μῶν ἅπαντα, χά. ὡς ἐστὶ
ἐκ τούτων ὁ νόμος. Ἐπὶ τού
τῳ ἔστιν, ὅτι μὴ ἀλλοι ὁμοίως
διδράσκω εὐ τῷ λογισμῷ
οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἀποδοῦναι
συνφεῖς; χά. οὐ μὲν γάρ
ἐρμὴ ἀδύνατον. ὅν δὲ τοιο
ύτος τις ὁ πάλιν, καὶ
πῶς μὴ ἀδύνατον τις, εὐ
καί τινι ἀποδοῦναι εὐ
τῷ πλεονεξίᾳ παραλογισμῷ
τοιαῦτα ποιεῖν. Ἐπὶ οὖν
ὡς καὶ οὐδὲν δέμας, τὰ κακὰ
τα δὲ καὶ μὴ γινώσκαι, ὡς
αὐτὸ ἀπὸ τούτων ἀποδοῦναι.
Χά. ὡς ἐστὶν ἄλλως ὡς ἐπὶ
μὴ. οὐ μὲν γάρ ὁ δὲ ὡς ἐστὶν
ἀποδοῦναι ἡμῖν. ἐπὶ οὖν
γὰρ. Ἐπὶ ἀμεινονοῦτως, ὅτι
καὶ ἡμῖν παρατίθεται ὡς
πρὸ σου τὸ ἔσθαι. πλεονεξίᾳ
ἀλλ' οἱ μὲν πλεονεξοῦσι ὡς
καὶ οἱ ἀδύνατοι οἱ παρατίθενται
ἀδύνατοι ἅπαντες, αἱ μὲν γὰρ
ἀδύνατοι, καὶ φανερὰ ἐστὶ
πολλοί. οὐ μὲν γάρ ὁ φαρμάκῳ
καὶ τῷ πλεονεξίᾳ ἀδύνατον, ὅτι
καὶ τῷ πλεονεξίᾳ, ὅτι καὶ τῷ
φάρμακῳ ἀδύνατον τῷ γαστρίᾳ,
καὶ τῷ στήθει. ὡς οἱ γὰρ ἅπαν
τες, καὶ ἡλικίας, ἐπὶ ὅμοιοι ἐ
καὶ οἱ.

Quo inter
tu interfectus
uoluptate
dant.

πάντες· οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν
 διὰ χρήματα ἔκουσιν, ἐπι-
 βολούμενοι ἀλλήλοις, ὥς
 ἵκανσι. Καὶ πάντες γὰρ πυ-
 κνότερα ἐστὶν αὐτὰ. Ἡ. οὐ
 καὶ οὐδ' ἐγὼ δίδωμι αὐ-
 τῶν ἀνθρώπων, πικρῶς ἀπαν-
 τῶν τὰ ἐφελιμλῆα παρὰ
 τοῦ.

παντῶν καὶ ἐμῶν.

Τὴν γὰρ ὁρίντα σοῖα θα, τὴν
πάντων γυμνασέτα λίγην, τὴν
πλοῖσιν Εὐναμάτιον, ὃ πᾶσι
δοθεὶς μὴ οὐκ ἀστὴρ, οἱ τὴν λαῶ
μεν δι' Ἰακώβου, ποσει-
δωτόντες· Ερ. σοῖ, τὴν σι-
κωπῶν φῆρ. τί οὖν; Πλοῖ-
καὶ τὸν μὴ ὃ Ερμῆς ἔλῳ κα-
ταστὰ τοῖς ἐννοούμενοις ἐ-
κείνῃ, ἃ βέλτερον, ἐπιμαρτυ-
ρεῖ ἄλλα τοσαῦτα, ὅτι οἱ
πᾶν, καὶ ἐπὶ πλοῖσιν τὰς δι-
κήσας αὐτὰ, Χαρίτων
τὴν γὰρ, καὶ Δαμόνα, καὶ
τὸς ἄλλους κατὰ πᾶσαν ἐπι-
φῶ ἀπαύται. Ερμ. ἄτοπον
αὐτὸς ἐπὶ τοῖς τοῖς. Πλο. οἱ
μὴ ὃν, ἀλλὰ δικαιοτάτων.
τί γὰρ ἐκείνοι παθόντες, ἀ-
χρηστὴ ἀποδοκῆν ἐκείνων; ὃ τὴν
καταστάσιν αὐτῶν, ὃ ἐν
προσώπῳ ὃ. ὃ ὅτι πάντων ἐ-
στὶ μιανόμενον, ἔστι καὶ τοιαῦ-
τα ἀνέμενοι, ὅμοιο θῆρα καὶ
σιμ

Plurimi autem ipsorum etiam pecuniarum causa ueniunt. scilicet ut uidetur, mutuo sibi indidys. Cha. Omnino enim expetibiles illae sunt. Mer. Proinde neque ego uidear peccare grauius aliquid, si uel acerbius ab te exigam, ea quae mihi debes.

Plutonis & Mercurij.

44

Senem ne nosti, istum aetate
omnino cōfectum dico, Eucra-
tem diuitem, cui liberi quidem
nulli sunt, hæreditatis autē capta-
tores plus qudm quinquaginta
millia Merc. Noui Syroni-
um illū dicis. Sed quid posteat
Plu. Viuere illum quidē, Mer-
c. curi sine, ultra eos quinquagin-
ta annos quos aetate peregre, al-
teris totidē accumulatis, si mor-
do possibile sit, atq; etiam pluri-
bus. Adulatores autem ipsius,
Charinum adolēcentē, & Da-
monem, & cæteros abripe huc
ordine omnes. Mer. Atqui ab-
surdum hoc uideri queat. Plu.
Haudquaquam, imō iustissimū.
Quam enim ob causam illi a
deo optāt illum mori? nisi quia
pecuniam illius ambiunt, nulla
propinquitate iuncti. Quod au-
tem omnium sceleratissimum
est, interea cū talia precan-
tur, tamen obseruant & colunt

manifeste utiq; illum. Ac quæ
 agrotante illo, apud se consul-
 tent, nemo ignorat, attamen sa-
 crificaturos sese promittunt, si
 conualescat denuo, & in sum-
 ma, varia quædam adulandi ra-
 tio illorum hominū est. Quam-
 obrem ipse quidem immortalis
 sit, illi autem præ ipso abeant,
 frustra biantes. Merc. Ridicu-
 la patitur, scelerati cum sint.
 Sed tamen & ille admodum
 scitè circumducit illos, & spe
 pascit inani, & in summa scem-
 per morituro similis, multo ua-
 lidus magis est, quàm quisquam
 iuuenis. Illi autem hereditate
 inter se diuisa, pascuntur, uitam
 quandam beatam secum ipsi
 animo præcipientes. Pluto.
 Proinde ipse exuta senectute,
 quemadmodum Iolauis ille, in
 iuuenem redeat. Illi autem in
 ipsa media spe, diuitijs illis, qua
 si per somnium spectatis, desti-
 tuti abeant iam huc, mali mai-
 le mortui. Mer. Alias res cu-
 ra, Pluto, iam enim accersam
 tibi illos, alium super alium or-
 dine, septem autem, opinor,
 sunt. Plut. Deducas licet. Il-
 le autem mittat singulos præ se,
 ex sene iterum in adulescentem
 conuer. us.

οὐ μὲν γὰρ τῷ φαιδρῷ. καὶ νο-
 σῶντι, ἃ μὴ βουλόμε-
 ναι, πάντες πρόσθεν. δύο αὖ
 δὲ ἴμους ἐκίσχονται, ἃν
 ραῖος. καὶ ἴλως, ποιήσας τις
 ἢ ἰολακία τῶν ἀνδρῶν.
 διὰ ταῦτα, ἢ μὴ ἴτη ἀδάρ-
 νατοι. οἱ δὲ, προαπίτωσαν
 αὐτοῦ μάτῳ ἐπιχαιρόντες.
 Εἰ. γὰρ οἱ πάντες, πάν-
 ῶροι ὄντες. πολλὰ καὶ αἰ-
 νῶσι δὲ μάλα διαβουλοῦ-
 σάντες, καὶ ἐπιλαίῃσι. καὶ
 ἴλως, ἃ δὲ δαίνοντο ἰοκῶς,
 ἴφρως πολλὴ μᾶλλον τῶν
 ἰών. οἱ δὲ, ἢ δὲ τὸν κλέψον
 οὐ σφίσι διερρημένοι, βέσ-
 κονται. ἰὼν μακαρία πρὸς
 ἑαυτοὺς τιδόντες. Πλου.
 οὐκοῦν ἢ μὴ ἀποδυσάμε-
 νος τὸ γῆρας ὡς πρὸς ἰόλως
 ἀνίσταται. οἷός ἐστι ἀπὸ μί-
 σης τῶν ἐλαπίδων τὸν ἴπ-
 ρον ἐλαπιδότα πλεῖτον ἀπο-
 λιπόντες, ἢ ἵπτωσαν ἢ κα-
 κοὶ ἰακῶς ἀποδυσόντες. Εἰ.
 ἢ μίλησον ὡς Πλούτων. μί-
 τιλῶσομαι γὰρ σὺ ἢ δὲ αὐ-
 τοὺς κατ' οἷα ἔξῃ. ἐπὶ δὲ
 οἷμά ἐστι. Πλου. κατὰ σκο-
 ῖα δὲ παραπίμψα ἑκατον,
 αὐτὶ γίνονται αὐτοὺς πρὸς
 τοὺς γοῖ μὴ.

Τερψιῶν & Πλάτ.
ταύτῃ.

Terpsionis & Platonis.

45

Ταῦτο ὁ Πλούτων ἀνέειπε,
ὦ, ἰμὶ μὲν τῶνδε αὖτε βέλ-
πεται ἡ γένεσις, τὸν δὲ
καὶ τὰ σὸς ἐκείνητα γένε-
ται θύνητορ ἢ ἡ ἐγώ; Πλά-
των. δικαίωτορ μὲν οὖν ὁ Τερ-
ψίων, ἀλλ' ὁ μὲν ἴσθι, μηδὲ
να δὴ μέλλῃ ἀποθανεῖν. τῷ
φίλῳ. σὺ δὲ, παρὰ πάν-
τα τὴν χρεόν ἐκβούλου
αὐτῷ, πρὶν μὲν τὸν κλῆ-
ρον. Τερ. οὐ γὰρ ἔχων γί-
νεται ἵστα, καὶ μήποτε χρέ-
σταδα τῷ πλούτῳ αὐτὸν
ἀνέμενον, ἀπὸ δ' αὖ το-
βίον, πρὸς αὐτὸν αὐτὸν
οἶοι; Πλάτων. ἵστα δὲ Τερ-
ψίων νομίζει, τὸν μὲν
καὶ τῷ πλούτῳ χρεῖσταδα
ἀνέμενον, πρὶν ὁ δὲ αὐτὸν
ἀποθανεῖν. τὸ δὲ, ἀλλ'
λαὸς ὁ μῦθος καὶ ὁ φύσις δι-
ταξῇ. Τερ. οὐκοῦν ταύ-
την αἰτιῶμαι τῆς διατά-
ξης. ἔχων γὰρ τὸ πρῶ-
τον ἔχει πρὸς γένεσιν, τὸν
πρὸς τὸν ὄρον, πρὸς τὸν ὄρον, καὶ
κατὰ τοῦτον, ὅστις καὶ τῷ
ὀλίγῳ μὲν αὐτῷ, ἀποθνή-
σκει δὲ μετὰ μῆτιν, κα-
λὸν ἢ ἡ τὸν ἐπὶ τῷ ὄρον,
ἰδίῃται τῷ αὐτῷ λειπὸν
ἔχον

Iustum ne hoc est ὁ Pluton,
me quidem ē uita obisse, triginta
cum sim annorum, Thucry-
tum uero senem septuagena-
rium, & ultra, adhuc uiuet
Pluton. Iustissimum quidem ὁ
Terpsio. Nam & si ipse uiuit,
certe ad nullius tamen mortem
affectus est, tu uero omnem
partem illius hereditatem expe-
ctans, cum mori quidissime ca-
piebas. Terpsio. Non ne
opius fuerat, quoniam senex sit,
nequeatque de cetero suis uti di-
uitijs, locum dare iuuenibus
Plu. Nouas ὁ Terpsio sta-
tuas leges, quoniam ad uolupta-
tem diuitijs uti nequeat, ip-
sum ē uita decedere. Autem
autem & Parca & natura sta-
tuisse uidetur. Terpsio. Pro-
inde hanc ob huiusmodi ac-
casso ordinem, decebat enim
has res successionē gradu-
que fieri, senem primo, de-
inde qui in ea aetate sequi
retur mori. Haudquaquam
autem exerceri, aut uiue-
re, qui senectute decrepitu-
esset, qui tres dimittat dentes.
g s habet,

babeat, cui uix defrauit oculi
 li, qui curuatus d quatuor famu
 lis d:ducitur, deguttantes na
 res, lipposq; oculos habens, ni
 hil denique uoluptatis degu
 stans, haud aliter existens,
 quàm animatum quoddam sei
 pulchrum; ab ipsa inuentione
 derisum. Et contra mori opti
 mos atque robustissimos adole
 scentes. Nam hoc perinde esse
 uidetur, ac si flumina sursum
 deferantur. Aut saltem scire
 necesse foret, quando & senum
 quilibet obiturus esset, ne quos
 prout eis mos est, fallerent.
 Nunc uero illud accidit, quod
 proverbio dici solet; Quadri
 ga bouem sapißimèducit. Plu
 to. Hæc quidem ò Terpsio. pro
 dentius fiunt, quàm uibi profe
 cto uidentur. Verum & uos
 quid passi estis; quod rebus a
 licentis gaudetis, & senibus fi
 lijs orbatis, uosmet tantope
 re in adoptionem tradatis;
 quamobrem in derisum adda
 cti, ab illis sepelimini, quod qui
 dem plurimis sit periucundum.
 Nam quanto uos magis mori
 illos peroptatis, tanto plus omi
 nibus quàm gratissimum est, si
 ante eos uos mori cōtingat. E
 cce nūquā quandam artem in
 uenisti, ut
 ἔχοντα, μέγας ἔρῳντα, οὐκ ἔ
 τας τίτρασιν ἐπικυφῶντα,
 λοφύσας μὲν τῶν ῥίνα, λυ
 μέας δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς με
 τὸν ἔρτα, οὐδὲν ἔτι ἄλλο εἶ
 ὄντα, ἐμφοχέρηντα τάφῳ
 ὑπὸ τῶν τέκνων καταγινώμε
 νον, ἀποθνήσκον δὲ καλλιέρ
 σιν, καὶ ἱερῶν μνηστῶν
 ναισίονες. αὐτὰ γὰρ ποτα
 μῶν ποτὲ γὰρ τὸ τιλόντα
 ὅν εἰδέναι ἔχρω, ποῖον καὶ
 τιθεῖσθαι τῶν γρόντων ἱ
 καστῶ, ἵνα μὴ μόνῳ αὐ
 τοῖς ἰδράσωνται. νῦν δὲ
 τὸ δὲ πορρωτάτης, ἡ ἀμα
 ξα τὸν βοῦν πολλὰντες ἱκα
 ρίται. Πλου. ταῦτα μὲν ὦ
 Τέρψιον πολὺ συνειστό
 γα γίνονται, ὅσοι ποῖον
 καὶ καὶ ὑμῖς δὲ τί πα
 θέτε, ἀλλοθίνοι ἐπὶ καί
 ρται, καὶ τοῖς ἀνίκτοις τῶν
 γρόντων ἀσπασάτι, φι
 λουτοῖς αὐτοῖς; τοιγαρὶν
 γέλωτα ὀφλισκάνει, πρὸς
 ἑκάστην καταρυσσόμενοι.
 καὶ τὸ πρῶγμα τοῖς πολ
 τοῖς ἔδιστον γίνεσθαι. ὅ
 σον γὰρ ὑμῖς ἑκάστους ἀπο
 θνήσκον δέχονται, τοσούτω ἄ
 πασι ὑμῶν πρὸς πᾶσι
 ὑμῖς αὐτῶν. καὶ νῦν γὰρ
 τὴν ταύτην τέχνην ἵπτε
 σιν

[illegible]

mediam adducitis, aniculos
atq; decrepitos cū amatis, prae-
sertim quidem si liberis sint ori-
bati, qui acrio liberos habēt, illo-
rum uobis non est cura. Atq; ex
ijs qui amantur plurimi, mi-
nimē uesperi ignari astus, etiā si
ipsis liberos esse cōtingat, illos
odisse dissimulat, ut eipsi babe-
ant amatores. Inde ijs in testa-
mento exclusis, q; munera diutissi-
ma obtulerūt, libari, sicuti pro-
fecto dignū est, oēm corū substan-
tiā consequuntur, at illi tristitia
affecti, suaq; spe delusi, dēitius
fremunt. Ter. Omnia haec uera
sunt, quae de me &. Tacrito au-
tumas. Quantum enim meorū ite-
le deuorauit, quā semper eū mori
putarē. Ac quoties ad eū in-
grediebar, gemēdo, & internū
quiddā, perinde atq; ex ouo pul-
lus aliquis immaturus, stridēdo
aegritudinem simulabat. Unde
quāto citius eum ad se pluchrū
duci existimabā, tanto plus illi
donorum mittebam, ut ne ij, quī
amore concurrebant: muneri-
bus me praeclaris uincerēt. Pla-
rumq; etiam praenimia sollici-
tudine in somnis iacebam, sine
gula enumerās, ac unumquidq;
disponens. Eaque etiam cau-
sa interitus mibi fuit, cura
& uigili

et uigilia. Ille autem de glori-
to hoc ille clamento meo tanto,
adstitit mihi, quando sepeliebar
paulo ante, irridens. Plu. Euge
ô Tucrite, diutissime uiuas,
und et diuitijs abundans, et hu-
iusemodi homines deridens,
neq; prius moriaris, qudm hos
blanditores cunctos pramittas.
Terp. Hoc quidem ô Pluto per
iucundum mihi foret, si ante
Tucritum Chariades uita des-
cederet. Plu. Boni animi sis ô
Terpsio, et Phido etiam, et
Melanchus, et omnes penitus
ipsum præcedent, suis ipsorum
curis confecti. Hæc ego sum
mopere laudo, ô Tucrite diuiti-
sime uiuas.

46 Zenophanta et Callide-
mides.

At tu Callidemides, quo pa-
cto interisti? Nã ipse quædamo-
dū Dinia parasitus cum essem,
immodica ingurgitatione præ-
focatus fuerim, nosti, aderam o-
nim morienti. Cal. Aderā Ze-
nophantes. Porro mihi nouum
quiddam atque inopinatum ac-
cidit. Nam tibi quoque notus
est Proxodorus ille senex. Ze-
nophan. Orbem illum dicis,
ac diuitem, apud quem te as-
sidue uersari conspiciebami

Cal.

καὶ φροντίδων. ὁ δὲ τοσού-
τῳ μοι δίλως καταπύων,
ἐφιστάμενος δαπνέμενον πρὸς
ἐμὴν ἐπιγλυφῶν. Πλού. εὐγε ὦ
Θούριτι, (ὥς ἐπιμένεισιν,
πλουτῶν ἅμα, καὶ τῶν τοι-
ούτων καταγλυφῶν. μὴ δὲ
πρὸς τῶν γινόντων ἀποδοθείς,
ἢ πρὸς ἡμῶν πᾶσιν τοῖς
ἐόντασι. Τόρ. ποτε μὲν ὦ
πλούτων καὶ ἐμοὶ ἡδίων
ἦν, ὡς καὶ Χαρίεσσες πρὸς
τῶν ἐξέταται Θουρίτη. Πλού.
θάρρε ὦ Τόρσιον. καὶ Φά-
ιδον γὰρ, καὶ Μελαντῶν, καὶ
Ἰλίου ἀπαυτῶν, πολλοὺς σὺ
ταῖς αὐτῶν ὑπὸ ταῖς αὐτῶν
φροντίσιν. Τόρ. ἰσχυρῶς ταῖς
ταῖς ὥς ἐπιμένεισιν ὦ Θού-
ριτι.

Ξηνοφάντης καὶ Καλλιδ-
μήδης.

Σὺ ὦ Καλλιδμήδη, πῶς
ἀπὸ θανάτου; ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτι
παράσιτος ὢν Δανίης, πλὴν
ἐν τοῖς ἰατροῦ ἰμφορῶν, ἀπὸ
πολλῶν, εἶδα. παρῆς γὰρ ἀ-
παυτῶν ἐστὶ μοι. Καλ. πα-
ρὼν ὦ Ξηνοφάντη. τὸ δὲ ἐ-
μὸν, παρὰ δὲ τῶν γινόντων.
εἶδα γὰρ καὶ σὺ πρὸς Πρωξό-
δου τὸν γέροντα. Σὺ. τὸν ἄ-
στυον, τὸν πλουσίον, ὃς
τὰ πολλὰ ἡδὲ σπανίως;

Καλ.

Καλ. ἰατρὸν αὐτὸν ἂν ἐ-
 ἰράσθην, ὑποσχόμενος
 ἐπὶ ἡμοῖς κληρονομήσειν
 αὐτῷ, ἐπὶ δὲ τὸ πρῶτον αὐ-
 τῷ μόνον ἐπιγίγναι, καὶ ὑ-
 πὲρ τοῦ Τιθοῦρι ὁ γέγονεν ἵ-
 σος, ἐπὶ τοῖς ἑτέροις ἰδὲν αὐ-
 τῷ κληρὸν ὁμοῖον. πάλιν
 αὐτῷ γὰρ φάρμακον, αὐτῷ
 πάντα τὰ ἐπιτάγματα, ἰατρὸν
 αὐτῷ τὰ πάντα ὁ Πτολεμαῖος
 αὐτῷ πρῶτον, πρὶν δ' ἐπι-
 αῖναι, ἡμεῖς τὸν ἰατρὸν ἐμβαλόν-
 τας αὐτῷ, ἵνα μὴ ἔχῃ
 αὐτῷ, καὶ ἐπαρκεῖν αὐτῷ.
 ἐπὶ δὲ τότε πρῶτον, ἰατρὸν
 αὐτῷ ἐπαρκεῖν αὐτῷ
 αὐτῷ. Ζη. τί οὖν ἐγίνετο;
 πάντα γὰρ τι παράδοξον ἐ-
 γίνετο. Καλ. ἐπὶ τοῖς
 ἑταίροις αὐτοῦ ἡμεῖς, δὲ
 ἡμεῖς ὁ μετακίσειν αὐτῷ
 ἵνα μὴ ἔχῃ, πρὶν δὲ τῷ
 Πτολεμαῖῳ πρὶν ἔχουσιν τὸ
 φάρμακον, πρὶν δ' ἵνα
 αὐτῷ, σφαλὲν ἐπὶ τοῖς ἑ-
 ταίροις, ἡμεῖς τὸ φάρμακον, πρὶν
 δὲ τῷ δὲ τὸ φάρμακον ἐ-
 πὶ τοῖς ἑταίροις. αὐτῷ δὲ μὴ, ἰατρὸν
 ἵνα δὲ αὐτῷ μάλιστα ἵνα
 αὐτῷ ἰατρὸν, ὑποδοκιμαῖον
 αὐτῷ ἵνα οὐκ αὐτῷ. τί τοῦ
 γὰρ αὐτῷ Ζηνοφάντης; καὶ
 πρὶν ἐπὶ ἰατρὸν αὐτῷ

ἐπὶ.

Cal. Illum semper captabam,
 colebamq̃, id mihi pollicens
 fore, ut meo bono quamprimum
 moreretur. Verum quum
 ea res in longum proferretur,
 fene uidelicet, uel ultra Titho-
nios annos uiuente, compen-
 diariam quandam excogitau-
 iam, qua ad hereditatem per-
 uenirem. Siquidem empto ue-
 neno, pocillatori persuasum,
 ut simulatq̃ Ptoleodorus potum
 posceret, bibebat autem pro-
 lixius, praesentius in calicem
 iniiceret, haberetq̃ in prom-
 ptu, porrecturus illi. Quod si fe-
 cisset, iureiurando confirma-
 bam, me illum manu missu-
 rum. Zeno. Quid igitur ac-
 cidit? nam inopinatum quid-
 dam narraturus mihi uideris. Cal.
 Vbi iam loti uenissimus, puer
 duobus paratis poculis, altero
 Ptoleodoro cui uenenum erat
 additum, altero mihi, nescio
 quo modo errans, mihi uenenu-
 m, Ptoleodoro porrexit innoxium.
 Mox ille quidem bibit, at ego
 protinus humi porrectum stratus
 sum, supposititium uidelicet
 illius loco funus. Quid hoc?
 Rides Zenophanta? Atqui
 non conuenit amici malis illu-
 dere.

dere. Z. Rideo effectū, nā elegā-
ter ac lepidē tibi hac res cuc-
nit. Porro senex ille, qd interit
C. Primū ad casum subitū atq;
inexpectatū sanē cōturbatus ē.
Deinde simul atq; intellexit,
id qđ acciderat, puta pocillato-
ris errore factū, risit et ipse. Z.
Recte sanē. Tamen si non opor-
tuit ad cōpendium illud diuertere,
siquidem uenisset tibi popu-
lari, uulgataq; uia, tutius cer-
tiusq; , etiam si paulo serius.

47. Cnemonis & Damippi.

Hoc illud ē qđ uulgo dici cō-
suevit, Minulus leonē. D. Quid
isthuc est, quod tecū stomachare
Cnemōs C. Quid stomacher ro-
gas? Egdā heredē reliqui quēdā
præter ai sententiā, uidelicet astu-
delusus miser, ijs quos maxime
mea cupiebā habere, præteritis
D. Sed isthuc quidā euenit? C.
Hermolaū nobile illū diuitē, cū
orbis esset, imminēte morte ca-
ptabā, aspidens atq; inserviens.
Neq; ille grauitim officiū me-
um admittebat. At interim il-
lus quoq; mihi uisum est sciū,
consultumq; , ut testamentum
profferrem ac publicarem, quo
illum rerum mearū in solidum
heredem institueram, nimirum
qđ ille uicissim idē faceret, mea

proi-

σταλῶ. Ζ. ἄρα γὰρ ὁ
καλλιστομίδης πικρῶς . ὁ
γέρων δέ, τί πρὸς ταῦτα;
καλ. πρῶτον μὴ καταρχή-
θῃ πρὸς τὸ αἰφνίδιον. ἀπο-
σιωπῶς οἶμαι τὸ γινώσκον-
τα, ἵνα καὶ αὐτῷ, εἰά γὰρ
ὁ οὐχότι ἀργαταί. Ζ.
πλὴν ἀλλ' ἐπὶ οἱ τὴν ἐπι-
τομον ἐχέω φανέσθαι. ὅπερ
αὐτοὶ διὰ τῆς κρυφίας
ἀσφαλείας ὁδόν, εἰ καὶ ἐλίσσῃ
φραδύτῃ ἐστὶν.

Κυμνένος καὶ Δάμ-
πιππος.

Τοῦτο ἐκείνο τὸ πρὸς παρ-
ομίας, Οὐβρὸς τὸν λίσσιντα.
Δα. τί ἀγανακτῶς ὁ Κνέ-
μων; Κν. πικρὰν ὁ, τι ἀ-
γανακτῶ; κληρονομία ἀκού-
σι κατὰ λίσσιντα, κατὰ σπ-
φιδίαι ὁ ἄδελφός, οὗς ἐβου-
λόμην αὐτῷ μάλιστα σχῆναι τὸ
μᾶ, παραλίσσω. Δα. πῶς
τοτ' ἵσχύετε; Κν. Ερμόλαος
ὁν τὸν παῖδα πλούσιον ἔτι-
νον ὄντα, ἰδὼς ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ
δαράτῃ. καὶ ἐπὶ οὐκ ἀπο-
δῶς τὴν ὁρασίαν πρὸς ἐλ-
πιν. ἰδοὺ δὲ μοι καὶ οὐφὲρ
τοτ' εἶναι, διὰ τῆς διαθήκας
ἐς τὸ φανέσθαι, εἰ αὖτε ἐκείνῃ
κατὰ λίσσιντα τὰ μᾶ παύσει,
ὡς καὶ ἐγὼ ἐξελύσμαι, καὶ τὰ
αὐτὰ

ἡμεῖς γράψαι. Δά. τί οὐ
 μή ικανός; Κε. ἴ, τι μὲν
 οὐ αὐτὸς ἐγγράφει τὰς ἐ-
 πίτο διαδράμας, οὐκ εἶδα.
 ἔγω γοῶν ἄφρον ἀπιδάσκον,
 ποτὶ γὰρ μοι ἐπαυθέντι.
 καὶ οὐκ ἔρμηνεύει ἔχει τὰ
 ῥήματα, ὡς καὶ τις δάσκαλος καὶ
 τῶν κωμικῶν τῶν δὲ διὰ τὸ
 καταπαύσασθαι. Δά. ὦ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σκῆπτρον ἡ-
 λία. οὐδὲ σέβισμα κατὰ σῶν
 το σωμίδεας. Κε. ἰδὲ καὶ
 οἱ μὲν τοι γὰρ οὐκ.

Πιμύλη καὶ Πολύ-
 στρατος.

Ἦκας ποτὶ ὦ Πολύστρατος
 καὶ οὐκ ἔγω ἡμῶν, ἐπὶ τοῖς
 οὐ πολὺ ἀποδιδόντα τῶν ἡμε-
 ρῶν βιβλικῶν. Πολύ. ἔπειτα
 ἐπὶ τοῖς ἐνδεέστεροις ὦ Σί-
 μυλε. Σι. πῶς δὲ τὰ μὲν ἔ-
 μὲ ταῦτ' ἰδίως φιλῶντα;
 ἔγω γὰρ ἀμφὶ τὰ ἰδιωμένα
 τα σου ἵκνῃ, ἀπιδάσκον. Πο-
 λύ. ἀπιδάσκον, ἡ καὶ σοὶ πα-
 ράδοξον ποτὶ δέξαι. Σι. πα-
 ράδοξον, εἰ γὰρ οὐκ ἐστὶν, καὶ αὐ-
 τὸν αὐτὸν, ἀπιδάσκον τὸ πορτίτι,
 ἡ ἀπιδάσκον τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἰδί-
 οισι. Πολύ. τὸ μὲν πρῶτον,
 ἀπιδάσκον ἰδιωτάτω. ἔτι καὶ
 αὐτὸν ἰδίως ἵσταν πολλοί,
 καὶ γὰρ αὐτὸν ἀπιδάσκοντα,

καὶ

prouocatus exemplo. Dam.
 At quid eandē ille? Cne. Quid
 ille suo in testamento scripserit,
 id quidem ignoro. Ceterū ego
 repete atq; insperato ē uita des-
 cessi, et ceterum oppressus. Et
 nunc Hermolaus mea possidet,
lupi cuiuspiam in morem ipso
homo cum esca pariter auulso.
 Dam. Imō non escam modo
 cum hamo, quin etiam te quoq;
 piscatore simul abstulit. Itaq;
ecce hanc istam, in tuum ipsius
caput struxeras. Cne. Sic ap-
 pareret, idq; adeo deploro.

Simyli & Polistrati.

Venisti eandē & tu Polystra-
 te ad nos, quum annos uixeris
 haud multo pauciores centū opi-
 nor. Pol. Nonaginta octo Si-
 myle. Sim. Sed quinam trigini-
 ta istos annos egisti, quibus mi-
 hi fueras supersles? Nam ipse
 perii te ferme septuagenario.
 Pol. Quā suauissimē profe-
 cto, etiam si hoc mirum tibi uis
 debetur. Sim. Mirum uero si
 quidem tibi primū senī, deinde
 inualido, postremo etiam orbo
 quicquam poterat esse in uita
 suauē? Pol. Principio nihil e-
 rat quod non possem, præterea
 pueri formosi complures ade-
 rant, cum mulierē nitidissimā,
 ungues

angustia, uinū mirē fragrās, potestremo mēse ul' Siculis illis lautiores. S. Noua narras, nā ego et planē sordidū ac parcissimū esse sciebā. P. Atqui praeclare ex alienis arcis opes mihi subscatebāt. Tū diluculo prius q̄ plurimi mortales ad fores meas ueniebāt, simulq̄ ex oī rerū genere, quae terrarū ubiuis pulcherrimae reperiuntur, munera de porta bātur. S. Nū me defūcto regnū gessi. P. Minime, uerū amātes habebā innumeros. S. Nō possum nō ridere tū ne amātes, tantus natu cū esses, uixq̄ tibi dentes superesset quatuor. P. Habebā p̄ Iouē eq̄lē optimates ciuē uasis, cūq̄ esset cum senex tū caluiss, sicuti uides, praeterea lippiens etiā ac senio caecutiens, potestremo uarib. myccosis, tamen cupidissimē mihi inseruiebāt, adeo ut is felix uideretur, quē cūq̄ ul' aspexisset modo. S. Nū tu quoque quē admodū Phaō ille, Venerē aliquā ē Chia trāuxisti, ut ob id optātū tibi illa dederit rursū ad iuuentā redire, ac de nouo formosum atq̄ amabilem fieri? Pol. Haudquaquam, quin magis quā talis essem qualem dixi, tamen supra modū adamabāt. Sim. Aenigmata narras. P.

Atqui

καὶ μῦθα, καὶ εἰν' αὐτοῖς
μία, καὶ βέλτερον καὶ τὰς
ἐν Σικυλίᾳ. Σι. καὶ τὰ ταῦτα.
ἐγὼ γὰρ οἰσάμην φειδόμενον
ἐπιτάμνω. Πολύ. ἀλλ' ἐκέρχου
μοι ὃ γοναῖας παρ' ἄλλων
τάχα δά, καὶ ἔσο δὲ μὴ
δύο δὲ ἰδὲ δύο ἐξ ἰφοίων
μάλα πολλοί. μετὰ δὲ,
παντοῖά μοι δῶρα προσήντο,
ἃ πανταχόθεν τὴν γῆν
ἐλάττω. Σι. ἐν τῇ βαρβαρίᾳ
πολύσπρατι μετ' ἐμὴ;
Πολύ. οὐκ. ἀλλ' ὅρα τὰς
ἄχον μνησθε. Σι. ἐγὼ
λάσσω. ὅρα τὰς σὺ τοῦ
τοῦ ὄν, ἰδόντας τί τὰ
ἔχον; Πολύ. νὺν Δία
τοῦ κρίσσει γὰρ τῶν ἐν τῇ
πόλει. καὶ γίνονται μοι,
καὶ φανερὸν ὡς ὄρεται ἅντα,
καὶ λαμβάνοντα προσίτι,
καὶ κορυφαῖα, καὶ ὀφθαλμοῖς
τοῦ αὐτοῦ, ὅρ τινα αὐτῶν
καὶ μόνον προσέβληψα. Σι.
μῶν καὶ σὺ τίνα ὡς πρὶ
τοῦ φάνηται ἀφροδίτῃ
ἐν Χίου Διὶ καὶ ἰδόντας
ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδόντας
ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδόντας
ἐν τῇ πόλει; Πολύ. οὐκ
ἀλλὰ τοιοῦτο ὄν, ὡς
προσέβητο ὡς. Σι. αἰνίγματα
ἀνέχεαι. Πολύ.

καὶ

μὴν πρὸς αὐτὸς γὰρ ὁ
 παῖς τοῦ πολέου ὅν, ὁ πρὸς
 αὐτὸν τοῦ πολέου καὶ πολέου
 γένεσθαι. Σι. τίς μὲν μὲν
 αὐτὸν τοῦ πολέου ὁ δ' αὐτὸν
 αὐτὸν, ἵτι παρὰ τὴν χρυσὴν
 ἀρετὴν αὐτοῦ. Πολύ. ἀταρ
 αὐτὸν, οὐκ ἐλάχιστον ἴ-
 ραν ἀπολλύμενα, μόνον
 πρὸς προσκυνοῦμεν ὅτι
 αὐτὸν. καὶ ἐξυπνίζω δὲ
 πάλαι, ὡς ἀπὸ κλειῶν αὐ-
 τῶν τινος εἶσσι. οἱ δὲ ὅμιλ-
 λῃσι, καὶ ἀλλήλους ἐπὶ
 ἑλλαντιοὶ τῇ πρὸς ἡμῖν
 ἀσπίδι. Σι. τίς δ' αὖτ'
 πρὸς ἑλλαντιοῦ πρὸς τῶν
 ἀρετῶν; Πολύ. ὅτι τὸ φα-
 ῖν μὴ ἱκανοῦ αὐτῶν κλη-
 ρόνων ἀπολλύμεν ἱκανοῦ
 κλη. ὁ δ' ἐπὶ σὺν τῇ, καὶ
 ἑλλαντιοῦ ὅσον παρὰ
 αὐτῶν ἑαυτῶν. ἄλλας δὲ
 τὰς ἀλλοδαπὰς διαδοῖκας ἑαυ-
 τῶν ἱκανοῦ, κατὰ τὸν οἰκὸν
 αὐτῶν ἀπασί φράσας. Σι. τί
 αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 ἱκανοῦ ἱκανοῦ; ὅτι πρὸς τινὰ
 τῶν ἀπὸ τοῦ γένους; Πολύ. ὅτι
 καὶ δὲ, ἀλλὰ ἐνὶ τῶν τιν-
 τατῶν φράσας αὐτῶν ὅτι
 φράσας. Σι. ἀμρὶ τὸς αὖτ'
 ὁ πολέου φράσας; Πολύ. οὐκ
 ἀμρὶ τὰς αὖτ'. Σι. ὅτι

μου

Atqui notissimus ē hic amor,
 cū vulgo sit frequēs, nēpe erga
 senes orbos diuites. Sim. Nunc
 tua forma unde tibi perfecta fue-
 rit intelligo uir egregie, nimirū
 ab aurea illa Venere. Pol. Ver-
 rūtamenō parū multas cōmodi-
 tates ab amātibz tuli, Simyle,
 propemodū etiā adoratus ab il-
 lis. Porro sepius etiā quasi pro-
 cax illis illudebā, excludēs inter-
 dū nōnullos eorū, interim illi in-
 ter se se decertabāt, & in ambi-
 dis primis apud me partibus, ai-
 liū alius antecire nitebatur. Si.
 Sed age, de facultatibus tuis qd
 tandē statueras? Pol. Palā qui-
 dem affirmabam, me unūquem-
 que illorum relicturū heredem,
 idē illi quē crederent futurum,
 certatim se quisq; obsequentior
 rem atq; adulatiorē præbebat.
 Cæterū alteras illas uetas
 tabulas, quas apud me seruaue-
 ram, reliqui, in quibus omnes il-
 los plorare iussi. Sim. At po-
 stremitæ illæ tabulæ quæ pronun-
 ciabant heredem nūm ē cognā-
 tis quempiam? Pol. Nō per Io-
 nem, imō nouitium quendā ex
 formosis illis adolescentulis, na-
 tione Phrygem. Sim. Quot an-
 nos natum Polystrate? Pollux,
 V. ginti ferme. Sim. Iam

b

in celis

intelligo, quibus obsequijs ille te
demeruerit. Pol. Atamē mul-
tō illis dignior qui scriberetur
hæres, etiā si Barbarus erat ac
perditus, quē iam ipsi etiā opti-
mates colūt capiatq̃. Is igitur
mihi extisit hæres, iamq̃ inter
patricios numeratur, subra-
mento, barbaroq̃ cultu ac lin-
gua, quin cū Codro generosior
rem, Nirco formosiorē. Vixisse
prudētorē esse prædicant. Sim.
Non laboro, ut cotius Gracia
sit imperator, si libet, modo ne
illi potiantur hæreditate.

Charon, Mercurius, Mortui,
Menippus, Charmoleus, Lā-
pichus, Damisias, Philoso-
phus, Rhetor.

Audite quo loco sint res no-
stræ. Equē parua ē nobis, quē ad
modū uidetis, et cariosa nauicu-
la, & quæ undi p̃fluit, q̃q̃ si in
alterā partē se inclinarit, planē
submersa pibit, atq̃ uestrū tam
multi simul cōfluent & singuli
plurimas sarcinas adferūt. Q̃d
si cū his nauiculā cōscēderitis,
uereor ne postea uos facti poeni-
teat, maximē uero eos, qui nan-
di sunt imperiti. Mort. Quid
igitur faciendum erit, ut sine
periculo nauigemus? Charon.
Ego uobis dicam, nudos uos

ingre-

μυδάειν, ἢ τιναδοὶ ἐκεί-
νῳ ἰχαρίστω. Πολυ. πολλὸν
ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἡξιώτε-
ρον ὑπερονομαῖν, εἰ καὶ βαρ-
βαρὸς ἦν, καὶ ἄνθρωπος. ὅ-
μως καὶ αὐτοὶ οἱ ἀριστοὶ δι-
ραποδύουσιν. ἐκείνῳ τείνου-
σιν ὑπερονομασί μου. καὶ νῦν
οὐ τοῖς σὺν ἀφίειται ἀφιδ-
μαῖται, ὑπερυψηλίσθαι μὲν
τὸ γένειον, καὶ βαρβαρίσαι.
Κόδρου δὲ σύνοισθαι, καὶ
Νιρκοῦ καλλιῖναι, καὶ Οἰκον-
οῖος σωτηριώτερον λιγέμε-
νόν εἶναι. Σι. οὐ μοι μέλει.
καὶ τρατογρησάτω ἡ Ελλάς
αὐτῷ, εἰ δοκᾷ. ἐκείνοι δ' ἢ, μὲν
ὑπερονομάσασθαι μόνον.

Κάρμινος καὶ Εὐρυπύλου.

Ληύσασθαι ὡς ἔχει ὑμῖν
τὰ πράγματα. μικρὸν καὶ
ὑμῖν, ὡς ἴδῃσι, τὸ σκαφί-
διον, καὶ ὑπεροσθέρην ὄσση, καὶ
διαρρῆν τὰ πολλὰ, καὶ ἔν-
θα πᾶσι ὑδὶ δάτορα, οἰχόμε-
ται πόρι βαπσόν. ὑμῶν δὲ,
τοσούτοις ἅμα ἔγκειται, πολλὰ
ἐπιφορέμενοι ἑκαστῷ. ἔν-
θ' οὐ μὲν τὸ τέταρτον ἱμῶντι, δὲ
δὲ μὲν ὑπερονομάσασθαι,
καὶ μέγιστα ἐπὶ τοῖς ἐν ἑαυτοῖς
ἐπίστασι. Νε. πῶς οὐκ οὐκ
σας τοῖς, σὺν πλοῦστοις; Χά.
ἰγὼ ὑμῖν φράσω. γυμνοὺς ἐκ-
βαίειν

ἐνταῦθα καὶ πλεονέκτα τὰ αὐ-
τῶν ἔσονται ὑπὸ τῆς εὐεχίας
ἀποκρίσεις . μέντοι γὰρ
ἐνταῦθα δέξασθε ὑμᾶς
ἀνδρῶν . οἱ δὲ ὦ Ερ-
μῆ , ἀλλόθεν τὸ ἀπὸ πον-
τικῶν παραδίδχεσθαι
ὑμῶν , δε αὖ μὴ φίλοι ὦ-
ντες , ἐπεισὶν ὡς πρὶν ἔσονται
ὑμῶν . παρὰ δὲ τὴν ἁ-
ρμόδιον ἰσῶς , διαγίνω-
σκόντες , καὶ ἀναλαμβάνον-
τες , ἀποκρίσεις ἐπιβαλόντων ἡ-
μῶν . Ερ . οὐδέ τι γινώσκω . καὶ
ἐνταῦθα αὖτε . οὐτοσί τις
ἀποκρίσεις ἔστι ; Μί . Μενίπ-
πος ἴσχει . ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πῶ-
ς μοι ὦ Ερμῆ , καὶ τὸ βάκ-
κον , ἐν τῷ λίμνῳ ἀπορ-
ρίψων , τὸν ῥίβονα δὲ ἐν
ἀλμύρῳ , ὡς ποιεῖν . Ερ . ἐμ-
ποιοῖς ὦ Μενίππε ἀνδρῶν
ἄλλοι , καὶ τὴν προηδρίαν ἱ-
στῶν παρὰ τὴν ἐν ἑστέῳ ἱφ'
ὕψους , ὡς ἐπὶ σκαπῆς ἀπαι-
τάς . ὁ ἑστέος δ' οὐτῶς , τίς
ἔστι ; Χαρ . Χαρμοδίου ὁ μὲν
γαρ κίς , ἐν ἑστέῳ , οὐδὲ τίς
λαμὰ διτλάκωντορ ἦν . Ερ .
ἀπὸ δὲ τοιγαροῦν τὸ ἑστέος
ἔστι , καὶ τὰ χεῖρα αὐτοῖς
φιλέμασι , καὶ τὴν ἑστέον
τὴν βαδύαν , καὶ τὸ ἐπὶ τῶν
παρὰ τῶν ὀφρύδων , καὶ τὸ

ingredi oportet , atque ista om-
nia quæ superflua sunt , in lu-
tore relinquere . Nam sic et-
iam uix capiet uos nauicula .
Tibi uero Mercuri deinceps
cura erit , neminem ex illis
recipere , nisi nudus sit , & su-
pellestem abieceris . Itaque
ad ipsas scalas te statuas , ip-
sosque cognoscito , & suscipis
eo , nudosque ingredi cogito .
Mercurius . Rectè dicis , at-
que sic faciemus . Quis est il-
le primus ? Menippus . E-
go Menippus sum . Ecce au-
tem peram & baculum in pa-
ludem abieci , uerum rectè fe-
ci , qui pallium non acceper-
im . Mercurius . Ingredere
ὦ Menippe uir optime , pri-
mumque apud gubernatorem
navis , locum accipe , in ip-
sa summitate , quo omnes
possis intueri . Verum quis
ille formosus est ? Charon .
Charmoleus sum Megaren-
sis ille , amator , cui oscu-
lum unum duobus talentis con-
stare . Mercurius . Exue ἱ-
gitur istam pulchritudinem ,
& labia unda cum osculis istam
etiam densam comam , &
genarum ruborem , adeoque

ὁ δὲ ἑστέος

ἀλμύρα

totam cutē. Bene seres habet, expeditus es, ingredi nunc. Quis uero ille est purpuratus et diademate præcinctus, grauitatem quādam præ se ferēs? Quis es tu. Lamp. Lampichus sum. Geloortyrannus. Merc. Quid igitur cum tot sarcinis uenisti? L. An ne nudum aduentare cōueniebat tyrannum? Merc. Nequaquam tyrannū, sed mortuum itaque deponere ista. Lamp. Ecce abieci diuitias. Merc. Sed superbiam o Lampiche & fastum etiam abijce, nam ista si in nauiculam coincidunt, uehementer grauabunt eam. Lam. Igitur sine ut diademata habeam saltem & stragulum. Merc. Nequaquam, imo & hæc relinquito. Lamp. Sit ita. Quid præterea uis? Nam omnia, ut uides, abieci. Merc. Crudelitatem etiam, & amentiam, & uolentiam & iracundiam, atque his similia deponere. Lampichus. Ecce nudus sum. Mercurius. Ingredere nunc. Tu uero pinguis admodum & carnosus quis es? Damasius. Damasius ego sum athleta. Mercurius. Certē, uideris ille esse, scio enim te sæpe in palestris a me uisum. Da-

Ita

δέρμα ἴσον. ἔχει καλῶς. σὺ
 ἴσως αἱ. ἐπίβαινι ἤδη. ὁ δὲ
 τὴν πορφυρίδα οὐτοσί, καὶ
 τὸ διάδημα, ἡ βλοσυρὸς
 τίς ὦρ τυγχάσεις; Λά. Λάμπι-
 χος, Γελώρ τυράννης.
 Ερ. τί οὖν ὦ Λάμπιχ, τισὶν αὐ-
 τὰ ἔχωρ παρὰ; Λά. τί ἔρ
 ἔχρῳ ὦ Ερμῆ, γυμνὸν ἢ
 καὶ τυράντην αὐτάρ; Ερ.
 τυράντην μὲν οὐδαμῶς, σὺ
 κερὲς δὲ μάλα. ὥστε ἀπο-
 δοῦ ταῦτα. Λά. ἰδοὺ σοὶ δ
 πλοῦτις ἀπὲρρίπτω. Ερ.
 καὶ τὸν τύφον ἀπὲρρίψω
 ὦ Λάμπιχ, καὶ τὴν ὑπὸ ὀφ-
 ςίαρ. βαρύνει γὰρ τὸ πορ-
 φύρεον, συνωδύοντα. Λά.
 οὐκ οὖν ἀλλὰ τὸ διάδημα
 ἱσθὲν μὲ ἔχωρ, καὶ τὴν ἐ-
 φιδίδα. Ερ. οὐδαμῶς, ἀπο-
 λὰ καὶ ταῦτα ἄφες. Λά.
 αἶψα. τί ἔτι, πάντα γὰρ ἀ-
 φῆκα ὡς ὀρές. Ερ. καὶ τὴν
 ὀμότητα, καὶ τὴν αἰσίαρ,
 καὶ τὴν ὕβριν, καὶ τὴν ὀρ-
 γῆν, καὶ ταῦτα ἄφες. Λά.
 ἰδοὺ σοὶ, φίλος εἰμι. Ερ.
 ἐμβαίνει ἤδη. σὺ δὲ ὁ παρ-
 χὺς, ὁ πολὺς αἰρῆς, τίς
 αἱ; Δα. Δαμασίος ἀθλητὴς
 εἶ. Ερ. οὐαὶ ἰσικαί. οἶδα
 γὰρ σε, πολλὰ αἶμα ἐν ταῖς
 παλαιῶναις ἰδὼρ. Δα.
 οὐαὶ

Ερμῆ. ἀλλὰ παρὰ
 μου γυμνὸν ὄντα. Ερ.
 οὐ γὰρ ἔστιν ὡς βέλτερι, τοσαύ-
 τος σῆμας πορριβήσῃ.
 ὥστε ἀπὸδύει αὐτὰς,
 καὶ καταδύσεις τὸ σκάφος,
 καὶ ἔσθῃς ὡς ἄρα ὑπὸ δαί-
 μονος. ἀλλὰ καὶ τοὺς τιφά-
 νους ἀπορρίψας, καὶ
 τὰ στήματα. Δα. ἰδοὺ
 γυμνὸς ὡς ἄρα ἀλυσθῆς
 αὐτῶν, καὶ ἰσχυροῖς τοῖς ἀλ-
 γοῖς σκροῖς. Ερ. οὕτως ἄ-
 ρα ἀδάρῃ ὄναι, ὥστε ἱμ-
 νῶσαι. καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦ-
 τος ἀποδύσεις ὡς Κράτῳ,
 καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσ-
 ἔτι, καὶ τὴν βουλήν, μὴ δὲ
 τὰ στήματα κόμισθαι, μὴ δὲ
 τὰ τῶν προγόνων ἀφίστα-
 τα. κατὰ λινὴν ἢ καὶ γυμνῶν,
 καὶ δόξαν, καὶ ἔπειτα ὁ
 πόλις ἀνυμνεύει, δούρει-
 οὖν δ' ἡγεονέτι. καὶ τὰς τῶν
 αὐτομάτων ἐπιγραφὰς, καὶ
 δὲ ὅτι μίγαντά φον' ἐπὶ σοὶ
 ἔχουσιν λίγῃ. βαρύνει γὰρ
 καὶ ταῦτα πομπῇ νόμῳ.
 Κα. οὐχ ἰκὼν μὲν, ἀπορρί-
 ψας δὲ. τί γὰρ αὖ καὶ πάθει-
 μι; Ερ. βαβαί. σὺ ἢ ὁ σὺ πλοῦς.
 τί βούλῃ; ἢ τί τὸ πρόσωπον
 ποτὶ φίλους; Σβ. ὅτι σὺ ἴκα-
 να ὡς Ερμῆ, καὶ ἔργου σου,
 καὶ

Ita est ὁ Mercuri, uerum ac-
 cipe me, nudum existentem.
 Mercurius. Nequaquam ὁ bo-
 ne uir, nudus es tanta carna
 circumdatus, itaque exue eam.
 Nam si uel alterum tantum
 pedem in nauem posueris, subi-
 merges eam. Sed et coronas
 istas et praeconia abijcito. Da-
 masius. En plane nudus sum,
 ut uides, et simili cum alijs mor-
 tua statura. Mercurius. Sic
 praeflat leuem esse, itaque in-
 scende iam. Et tu ὁ Crato di-
 uitias abijce, praeterea molli-
 ciem et delicias, neque feras
 tecum Epitaphia, neque mai-
 iorum tuorum dignitates. Re-
 linque etiam genus, et gloriam.
 Item ciuitatum de quibus sci-
 licet bene meritus es, publica
 praeconia, statuarum inscriptio-
 nes, et dicas, ne tibi magnum
 sepulchrum construani, nam es
 haec grauens, si in memoriam
 reuocentur. Crato. Inui-
 tus certè, sed tamen abijciam,
 quid enim faciam? Mercu-
 rius. Pater, Quid tibi uis ar-
 matus? aut quid istud tro-
 phaeum tecum circumfers?
 Crato. Quia uici Mercu-
 ri, et res praeclaras gessi;

propterea ciuitas hoc me hono-
re adfecit. Merc. Relinque tro-
phaeum in terra, apud inferos ei-
nim pax est, neq[ue] ullis armis ci-
pus est. Verū quis ille est, ipso ha-
bitu grauitatē quandam prae se
ferens, elatus, & contractis su-
percilijs, propter curas, longa
barba, quis est ipse Men. Philo-
sophus quidam est o Mercuri,
imò praestigiorum & nugarum
plenus. Itaq[ue] & hunc exue, uis
dehis enim multa, eaq[ue] ridicu-
la, sub palliolo occulta esse. M.
Depone tu hunc habitum pri-
mum, deinde haec quoq[ue] omnia.
O Iupiter, quantā ille arrogan-
tiam, quantā inscitiam, et quan-
tum contentionum et inanīs glo-
riae, quantū questionū dubiarū,
quantum spinosarum disputa-
tionum, & cogitationū perple-
xarum, circumferet: imò q[uod] mul-
tos uanos labores, & deliarmen-
ta non pauca, quantas item nu-
gas, & quantam curiositatem.
Sed per Iouem aurum etiam
hoc, et uoluptatem, & impuden-
tiam, iracundiam, delicias &
mollitiem secū habet, neq[ue] enim
latent me ista, etiā si studiose ce-
les. Verum abijce mendacia ei-
tiā & superbiam, et opinionem
illā, quae existimas te praestāciōrē
esse

καὶ ὁ πόλις ἱτίμησέ με. Εἰς
αἴθρην εἰς τὴν τῶν ῥόπαλων. ὅ
ἄθρο γὰρ αἰώνη, καὶ οὐδὲν
ἐπὶ αὐτῶν διήσσει. ὁ σιμὸν δὲ
οὗτος ἀπὸ τοῦ σχήματος,
καὶ βροθυμίας, ὁ τὰς ἐ-
φρῶν ἐπιχειρῶν, ὁ δὲ τὴν φρο-
νίαν, τίς ἔστιν, ὁ τὸν βα-
βυλῶν πόλιν καὶ ἀδαμλί-
μι. φιλόσοφος τις ὡς ἔρμαι-
μαλλον δὲ γένε, καὶ τὸ φα-
ταίας μετρί. ὡς ἐπὶ ἀπὸ τοῦ
σιν καὶ τοτον, ὅς ἐστι γὰρ πῶ-
λὸν καὶ γὰρ αἰὶν καὶ τῶ ἱμα-
τίῳ ἐκπύρηνται. Εἰς. καὶ
καθὼς σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον.
ἔτα καὶ ταῦτα παύτα. ὅ
καὶ, ὅς ἐστι μὲν τὴν ἀλαστο-
νίαν καὶ μίση, ὅς ἐστι δὲ ἀμα-
δίαν, καὶ ἔστιν, καὶ ἑσθλῶς
ξίαν, καὶ ὁρμητικῶς ἐπὶ
ροῦν, καὶ λόγος ἀκαταστάτος,
καὶ ἐνταῦθα πολυπλόκους;
ἀλλὰ καὶ ματαιοπνίαν μὲν
καὶ πολλήν, καὶ λῆρον οὐκ
ὀλίγον, καὶ ὄλβον, καὶ μικρο-
λογίαν. καὶ Δία, καὶ χρυσὸν γο-
τατὶ, καὶ ἐν πᾶσι καὶ ἵ, καὶ
αὐτοσχωτίαν, καὶ ἔργον,
καὶ θυμὸν, καὶ μαλακίαν.
ὁ δὲ λαὸς γὰρ με, εἰ καὶ μάλα
περικύνηται αὐτὰ. καὶ τὸ
ψεύδῃ δὲ ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸν
τύπον, καὶ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀμείων
αἰών

ἄλλω. ὡς ἐγὼ παύ-
 ῃ· ὅτε ἔχω ἰμβαίνειν,
 ὡς ποταμότερον· αἰ-
 νῶσι· φιλοῦσίν τιν
 ἄνθρωποι αὐτὰ, ἐπὶ πόρ-
 τῃ ἰσθμίου. Μι. ἀλλὰ καὶ
 ὡς πῶς ποταμὸς ἀποδίδ-
 οται Ἐρμῷ, βαρύνοντάς,
 ὡς ὁρᾷς. πᾶσι
 ἄνθρωποι βίχθη ὡς τοῦ ἀλ-
 γίου. Ερ. ὡς λίγος, ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ. Φιλό. καὶ τίς ὁ
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔσται; Ερ. Μι-
 νῶπιος· αὐτοῖσι, λαβὼν πίν-
 δακτον τῶν νεοφυγικῶν, ἀ-
 πὸ τοῦ ποταμοῦ αὐτῶν ἔπαινον τῇ
 ἀσθενείᾳ χρυσόμηνον· Μι.
 ὡς ὁ Ἐρμῷ. ἀλλὰ πρὶν
 εἶναι μοι ἀνάσσει· γιλοῖν τιν
 γὰρ γὰρ ποταμὸς. Ερ. ὁ πᾶσι
 ποταμοῖς. Μι. ὡς. αὐτῶν
 πινύσθου γὰρ οὐκ ἀσπίν-
 ονται, ἀποδίδου αὐτοῖς
 τὴν ἰσθμίου. βούλει μὲν
 ἀφίλωμαι καὶ τῶν ἰσθμίου;
 Ερ. μάστιγας. καὶ τὸ μέτω-
 πον γὰρ καὶ ταῦτα ἰσθμίου,
 οὐκ εἶδ' ἔφ' ὅτε ἀσπίνου
 αὐτοῖς. τί ποταμὸς; καὶ θαλάσ-
 σις ὡς ἰσθμίου, καὶ πρὶν δά-
 ναι ποταμὸς ἀποδίδου; ἰσθμίου
 δ' οὐκ. Μι. ἐν ἑστὶ τὸ βαρύν-
 τατον καὶ μάστιγας ἔχει. Ερ. τί
 ὁ Ἰσθμίου; Μι. ἰσθμίου
 ὁ Ερ.

esse omnibus reliquis. Nam si
cum rebus omnibus ingredias
ris, quæ quinquagemis te acci
peret? Phil. Depono igitur
ea, quandoquidem sic iubes.
Menippus. Sed & barbaram
hanc deponat Mercuri, grati
am equidem & hirsutam, ut uide
as, capilli sunt trium minarum
ad minus. Philip. Sed
quis abradet Mercurius.
Menippus ille securim acci
piens, quibus naues fabricantur,
eam ressecabit, utetur au
tem scalis naualibus, quibus su
perposita barba ressecetur. Me
nippus. Nequaquam Mercuri,
sed da mihi ferram, hoc enim
erit magis ridiculum.
Mercurius. Sufficit bipenn
is. Menippus. Euge, Huius
manior nunc adparet, deposito
bircino foetore, ut ne ut parum
etiam de supercilijs aufe
ram? Mercurius. Maxime.
Nam has super frontem etiam
attolis, neque scio quò se
ipsum extendat. Quid hoc rei
est? Etiam ploras scelesti? &
mortem times? Ingredere igitur.
Menippus. Vnum quiddam
adhuc grauissimum gestae
sub alis. Mercurius. Quid ma
nippe? Men. Adulationem,
6 4 Mer

*Mercuri, quæ illi dum uiue-
ret, multum profuit. Philo.
Igitur & tu Menippe, tuam
abijce libertatem, & loquen-
di audaciam, læticiam, animi
magnitudinem, & risum. An
tu solus alios omnes ridebis?
Mercurius. Nequaquam, sed
retine ista, leuia enim sunt
& planè facilia portatu, &
ad nauigandum profunt. Tu
uero Rethor, abijce istam
tantam uerborum contradi-
ctionem & antitheses, & si-
militudines, item periodos &
Barbarismos, atque alia scri-
monis pondera. Rhetor.
En abijcio. Mercurius.
Bene se habent res. Itaque
solue funem, attollamus sca-
las, attrahatur anchora, expan-
de uelum, tuq; nauta clauum di-
rige, Simus hilares. Quid plo-
ratis o uos amantes: præsertim
tu Philosophè, qui paulo antè
tua barba spolitaus es. Phi.
Quia existimabam immorta-
lem esse animam. Meni-
pus. Mentitur, nam alia sunt,
quæ uidentur cum mœrore ad-
ficere. Mercurius. Qualia?
Men. Quæ non amplius tam
optiparas cœnas habebit, neque
noctu*

ὦ Ἑρμῆ, πολλὰ ἐν τῇ βίῃ
χρησιμώσαο αὐτῷ. Φίλο.
ὀνείδι καὶ οὐ ὦ Μενίππε,
ἀπὸ θεοῦ τίς ἐλευθερίαν, καὶ
παρρησίαν, καὶ τὸ ἀλκιμον,
καὶ τὸ γοργαῖον, καὶ τὸν γέ-
λωτα. μὴ & γεῖν τῶν ἄλλων
γελῶς; Ἐρ. μηδὲ μὲν
ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, καὶ φά-
γῃ καὶ πᾶν οὐφορα ὄντα,
καὶ πρὸς τὸν καταπλῆκτον χρο-
σιμα. καὶ ὁ ῥέτωρ δὲ σὺ, ἀ-
πὸ θεοῦ τῶν ῥημάτων τίς τοι
σαύτῳ ἀπαρατολογίαν, καὶ
ἀντιδίωκε, καὶ παρισώσῃς,
καὶ περιέδους, καὶ βαρβα-
ρισμὸν, καὶ τὰ ἅλλα βάρε
τῶν λόγων. Ρη. ἤν, ἰδὲ ἄ-
ποτίθῃμαι. Ἐρ. σὺ ἔχεις. ὡς
τε λύνῃ τὰ ἀπύγνα. τίς ἀπο-
βάδραον ἀνδρώμεθα. τὸ ἀγ-
κύνειον ἀνδρῶμεθα. πῶτα
σοι τὸ ἱγίον. σὺ θωὶ ὦ πορθη-
μὸν τὸ πᾶν ἄλιον. σὺ πᾶν
δαμνα. τί εἰμύσῃς ὦ μά-
ταιος, καὶ μάστιγα ὁ φιλόσο-
φος σὺ, ὁ ἀρτίως τὸν πῶγον
καταδιωκόμενος; Φίλο. ὅτι
ὦ Ἑρμῆ ἀθάνατον ὦμῳ τίς
ψυχῇ ἐπαρκεῖν. Μι. ψόβου
τα. ἀλλὰ γὰρ ἵσται λυγρῶν,
αὐτόν. Ἐρ. τὰ ποῖα; Μι. ὅτι
μυκίτι θεινύσας πολυτι-
μῇ δαΐφῃ, μηδὲ σὺκταρ
ἄξιον.

ἡσυχίας λαοδυνῶν,
 ἐν τῷ ἱερῷ ἱα-
 ρῶν, πορεύουσιν ἐν λυ-
 γῇ χαμαὶ τυπῆα. καὶ
 παπῶν τὸν εἶον
 ἐν τῇ, ἀργύριον δὲ
 τὰ λυπῶν αὐτῶν.
 ὅτι ὁ Μενίππει, οὐκ
 ἐν δυνάμει; Μι. πῶς,
 ἐν δυνάμει ἐπὶ τὸν δαίμονα
 ἐν δυνάμει; μυστοί;
 ἐν δυνάμει δὲ γυναικῶν, ἐν κρυ-
 πτῇ ἀκούεται, ὡς πῶς τι
 ἐν δυνάμει γὰρ βλάπτει; Ερ.
 ὅτι ὁ Μενίππει. οὐκ αἶψ'
 ἐν δυνάμει. ἀλλ' οἱ μὲν
 ἐν τῷ ἱερῷ ἱαροῦ σιωποῦν
 οὐκ, ἀλλ' οἱ γυναικῶν παύ-
 ρα ἐπὶ τῷ Λαμπίχου δα-
 μῶν. καὶ ὁ γυνὴ αὐτῶν συ-
 νίχησιν πρὸς τῶν γυναικῶν.
 καὶ τὰ παιδία περιγὰ ὄν-
 τα, ἰμῶν καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν
 παιδῶν βάλλεται ἀφ' ὅ-
 νων τοῖς λίδοις. ἄλλοι δὲ
 Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐν
 παιῦσιν ἐν Σικυῶνι, ἐπὶ
 ταφίῳ λόγους ἀντιθέτα
 ἐπὶ Κράτωνα τούτῳ. καὶ οὐ
 Δία γι, ἐν Δαμασίῳ μὲν
 τοῖς κακῶσιν, θάρχετο το-
 δῶν οὐκ οὐ γυναικῶν ἐπὶ τῷ
 Δαμασίῳ. οἱ δὲ ἐδ' αἱ ὡς Μι
 ἰαπιδανεύς, καθ' ἡσυχίαν
 αἱ

noctu exiens, clam omnibus
 circumuoluto palliolo capiti, or-
 dine omnia accedet scorta, nec
 mane deceptis adolescentibus
 sua sapientia, pecuniam acci-
 piet, hæc sunt quæ illi dolent.
 Philo. An tibi molestum non
 est, Menippe, quod mortuus
 es? Men. Quomodo posset es-
 se molestum mihi, qui ad mori-
 tem festinaui, nemine uocanti
 etc. Verum non ne clamor qui-
 dam interim dum nos confabuli-
 lamur, exauditus est? ut uel
 quorundam in terra uociferan-
 tium? Mer. Certè Menipi-
 pe, uerum non uno tantum lo-
 co exauditur clamor, sed qui-
 dam in unum coetum conueni-
 entes, cum uoluptate derident
 mortuum Lampichum, & il-
 lius uxorem mulieres circum-
 strepunt, atque illius pueri nu-
 per admodum geniti, multis la-
 pidibus à pueris obruuntur.
 Quidam Diophantum Rheto-
 rem laudant, in Sicyone fune-
 bres orationes recitantem, de
 hoc Cratone. Et per Iouem
 Damasia mater ululans, la-
 mentationem inceptat und-
 cum mulieribus pro Damasia.
 Te uero, Menippe, nemo est qui
 deploret, & tranquillius iaces
 ὁ 5 solus.

Solus. Menippus. Nequaquam,
nam baud ita multo post, audies
canes miserabiliter latrantes
propter me, & coruos alas con-
cutientes, quando ad sepelien-
dum me cōuenient. **Mercurius.**
Fortis es, Menippe. Sed quia
iam transfretauius, abite uos
rectā per hanc uiam ad forum
iudiciale. Ego uero & nauta
alios transuectabimus. **Menip-
pus.** Feliciter nauigate ὁ Μερ-
cυρι, nos quoque progrediemur.
Verūm quid præterea de uobis
futurum est? Iudicium de uo-
bis ferre oportebit, & quidem
aiunt poenas esse graues, rei
cas, aquilas, & lapides, uni-
us cuiusque autem uita exami-
nabitur.

50. **Cratetis & Dio-**
genis.

Moerichum diuitem, noi-
ueras ne **Diogenestillum**, in-
quam, supra molium diuitem,
illum **Corintho** profectum, cui
eae erant naues onustae merci-
bus, cuius cōsobrinus **Ariste-**
as quum ipse quoq; diues esset,
Homericum illud in ore sole-
bat habere: Aut me cōfice tu,
aut egotete. **Diog.** Cuius rei
gratia sese captabant inuicem
Crates? **G.** Hereditatis causa,
quum

ἢ καὶ σαι μίτη. Μὲ. οὐδ' αὖ-
μῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυ-
νῶν μὴτ' ἐλπίων ὠρομένων
οἰκτιροῦν ἐπ' ἐμοί, καὶ τῶν
κοράνων τυπτομένων τοῖς
πτεροῖς, ὅτι τ' αὐτοὶ σωτηρίας
τοῦ θανάτου μὲ. Εἰ. γὰρ
νάσαι αὐτὸν Μοίρηται. ἀλλ'
ἐπ' αὐτὰ καταπλεονεκτήματα ὁ-
μῶς, ὅμῳ μὴ ἀπὸ τι πρὸς
τὸ δικαστήριον, οὐδ' αὖτε ἐ-
κόντω προίοντο. ἐγὼ δέ,
καὶ ὁ πορμῶς, ἄλλους με-
τελευσέμεθα. Μὲ. ἀπλοῶ-
τε ὦ Εἰρήνη. προίοντο δέ καὶ
ὁμῶς. τί οὖν ἐστὶ καὶ μίληται
τι; ἀπαιδωμένοι δίδουσι. καὶ
τὰς καταδικὰς φασὶν εἶναι
βαρύνει, ῥοχὰς, καὶ γύπας,
καὶ λίθους. δευτέρως δ' ὁ ἐ-
κόντω βίβω.

Κρατῆς καὶ Διο-
γενε.

Μοίρηται τὸν πλούσιον,
ἐγὼ μὲν οὐδ' ὦ Διδόχοι, τὸν
πάνω πλούσιον, τὸν ἐκ Κο-
ρίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὀλ-
κὰς ἔχοντα, οὐ συνφίλος
Λεωτῆας, πλούσιος καὶ αὐ-
τὸς ὢν; τὸ ὁμοεικὸν ἐκείνου
ἀνδρὸς ἐπιλήθην. Ἡμὲ αὐτὰρ,
ἢ ἐγὼ καί. Διο. τίς ἐστὶν αὐτῶν
Κράτης, ἰδοῦναι σὺν ἀλλό-
τῃ; Κρα. τὸ κλέρεν αὐτῶν
ἐκείνῃ

essemus, nihil eiusmodi alter de altero cogitabamus. Nec enim ego unquā optabā ut moreretur Antisthenes, quonimirū baculus illius ad me rediret haredē, neq̃ tu Crates opinor, desiderabas, ut me mortuo, in possessionem mearū successionē uenires, puta dolij ac perae, in qua quidē lupini chœnices inerāt dua. C. Nec enim mihi quāquam istis rebus erat opus, imō ne tibi quidē Diogenes, siquidē quæ ad rem pertinebāt, quæq̃ tu Antistheni succedēs accepisti, deinde ei go succedēs tibi ea nimirū multo sunt potiora, multoq̃ splēdidiora, q̃ uel Persarū imperium. D. Quæ nā sunt ista quæ dicis? Cra. Sapientiā, inquā, frugalitātē, ueritatē dicēdi, uiuēdiq̃ libertatē. Diog. Per Iouē memini me in istiusmodi opū hareditatem Antistheni successisse, tibiq̃ eas lōge etiā maiores reliquisse. C. Verū reliqui mortales hoc possessionū genus aspernabātur, neq̃ quāquam nos ob spē potiū hareditatis obsequijs capebat, sed ad aurū omnes intēdebāt oculos. D. Nec iniuria, neq̃. n. habebāt, quo facultates eiusmodi a nobis traditas acciperēt, q̃ppe timosi iā, uiciatiq̃

dele.

βίω ἥμελο, οὐδὲν τοιοῦτον ἐγὼ οὐ μὲν ἔσθ' ἄλλω, οὐτὶ πῶποτε διέξάμην ἀποταδένω ἀποθανόντι, ὡς καὶ ποιοῦμαι μὲν ὅτι βακτηρίῳ αὐτό. ἄχρη δὲ πάντων καὶ ἐγὼ ἐκ κοτίου ποιοῦμαι. οὐτὶ εἶμαι οὐδ' ὡς κρᾶτος ἐπιδύμει κληρονομίᾳ ἀποδιδόντι ἰμοῦ, τὰ κτήματα, καὶ τὸν πόλεον, καὶ τὰ πόλιν, χοίρικας δὲ διόρυμα ἔχουσας. Κρά. οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἴσθ'. ἀλλ' οὐδὲ σοὶ ὡς Διόγρηδος. καὶ γὰρ ἐγὼ, οὐτὶ Ἀντιοδένους κληρονομίαν, καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλὰ μάλιστα καὶ σιμώτρα τῆς Περσῶν ἀρχῆς. Διο. τίνα ταῦτα φῆς; Κρά. σοφίαν, αὐτοκράτειαν, ἐλευθερίαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν. Διο. οὐδὲν Δία μὲν μοι, ποτε διαδιδάμην ὅτι πλουτοῦν παρ' Ἀντιοδένους, καὶ σοὶ ἴτι πλούσιον καταλιπών. Κρά. ἀλλ' εἰ ἄλλοι ἐμίλουν τῶν τοιούτων ὑπεμμάτων, καὶ εἰ δὲ ἐξ ὅρα πονεῖ ἡμᾶς, κληρονομίαν ποιοῦμαι. οὐ γὰρ χρυσίου πᾶσι δίδωμι. Διο. οὐκ ἔστι. ἔγὼ γὰρ ἄχρη ὅτι δὲ ἐξ ὅρα ταῦτα ταῦτα παρ' ἡμῶν, διὰ τὴν ἐλευθερίαν ὡς

bus ferme, qui ante meam aetatem fuisse, in re militari praestantior me esse affirmo.

Minos. Dicat ergo uterque iucissim pro uirili, tu uero ô Libyce prius loquaris. Hannibal. Vnum hoc me iuuat, quod & hic sermonem graecum didicerim, ut neque etiam hac in re Alexander me superet. Porro illos maxime laudis dignos puto, qui quoniam parui à principio fuisse, propria uirtute ad magnam gloriam euasere, potentésque per se ipsi facti, & principatu digni habiti. Ego igitur cum paucis quibusdam Hispaniam primum inuadens, quoniam subconsul essem, fratri additus, maximis rebus idoneus atque optimus iudicatus. Ibitum Celtiberos cepi, atque Gallos ipsos deuici. Et quoniam magnos montes transmigrassem, omnem Eridanum transcurri, multasque ciuitates euertere, & planam Italiam subiugauimus, usque ad suburbia Romae grassatus sum, totusq; uno die Romam

nos cecidi, ut annulos eorum

τῶν σφιδῶν τῶν πρὸ ἡμετέρας διουγκῶν τὰ πωλίσματα. Μι. εὐνοῶν ἐν μέγα καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν. οὐ γὰρ πρὸ τῶν ἐλπίδων λίγῃ. Αρ. ὅτι μὴ τότε ὡς Μίνος κατὰ μέγεθος ἐστὶν ἐν ταύτῃ καὶ τῷ ἱλαρίῳ. Δα. φανερὸν ὅτι μάδον, ὅτι οὐδὲ ταύτην πλῆρην οὐτὶν ἐν γκαῖτό μου. φημι δὲ τοὺς τοὺς μάλιστα ἐπαίσιον ἔχειν αὐτοὺς, ἵσται τὸ μὴ δὲν ἐξ ἀρχῆς ἔνδεον, ἵμμε ὡδὲ μέγα προχόμεσθαι, δι' αὐτῶν δὲ καμὴν τε πρὸ βαλλόμενοι, καὶ ἄλλοι δὲ φανερὸν ἀρχῆς. ἐγὼ γοῶν μετ' ἐλπίων ὅτι μέσας δὲ τῷ ἱβυρίῳ, τὸ πρῶτον, ὅτι ἀρχῆς ὡν τῷ ἀδελφῷ, μεγίστην ἐξέωδον, ἀριστὶ καὶ δῆς. καὶ τοῦ γε Κελτίβεραι εἶλον, καὶ Γαλατῶν ἱερὰ τῶν τῶν ἱσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ἔργα καὶ φανερὰ, τὰ πρὸ τῶν Ἡελδαίων, ἡ παρὰ τὰς ἡατῖδραμον. καὶ ἀναστὰς τοὺς ἐπὶ τῶν τοσούτας πώλεις. καὶ τῶν πωλίστων ἱταλίων ἐχαιρησάμεν, καὶ μέγιστα τῶν προσηγμένων ὅτι πρὸ χεῖρος πώλως ἤλθον. καὶ τοσούτους ἀπὸ κτενῶν μίαν ἡμέραν, ὅτι τοὺς δακτυλίστους αὐτῶν

Stranger
Roma
not centis.
a Hannibal
bale.

modis

ἡδὲ μὲν αὖ πομπῇ
 τῶν ποταμῶν γὰρ
 τῶνδε . καὶ ταῦτα
 ἡμεῖς, οὐτὶ Αμμο-
 νίου μακρίμου, οὐ-
 κὲν προσποιούμε-
 νος τῆς μητρὸς
 ἀλλ' αὐδρὺς αἰ-
 ῶντος, τρατυγὲς τι
 ἐκ τῶν αὐτῶν αὐτίφρα-
 γων, καὶ τρατυγῶν
 ἀντιτάτοις συμπλη-
 ρῶν . οὐ Μάδου καὶ
 Ἀρμένιου καταγυρισίμου
 ἀποδύοντες, πρὶν δὲ
 ἡμεῖς, καὶ τῷ τῶν
 ἐντι παραδιδόντας οὐδὲν
 ἴσμεν . Ἀλέξανδρος δὲ,
 πρὶν ἀρχὴν παραλα-
 βῆναι, οὐκ ἔστι, καὶ παρα-
 δίδωται, χρυσάμηνος τῇ
 ἀρχῇ ἰσχυρῇ . ἐπεὶ δ' οὐκ
 αἰσχύνητι, καὶ τὸν ὄλβιον
 ἑαυτοῦ Δαρῶν ἐν ἰσχύϊ τι
 καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκράτησεν, αἰ-
 σχύνη τῶν πατέρων, πρὸς
 πᾶσι δὲ ἔστιν . καὶ δια-
 τῶν μαδινῶν μετιδαι-
 ῶντος ἑαυτῶν . καὶ ἡμεῖς
 οἱ αὖτε συμποσίους τῶν
 φίλων, καὶ συναλὰ μ' αὖτε
 οὐκ ἴσμεν . ἐπεὶ δὲ ἔστι
 ἐν ἰσχύϊ τῆς πατρίδος .
 καὶ ἐπεὶ δὲ μετιπύμπηται .

modis mensurari oportuerit,
ex ex cadaveribus pontes flum-
inibus fecerim . Atque hæc
 omnia peregi , nec Ammo-
 nis dictus filius , neque deum
 me fingens , aut matris inso-
 mnia narrans , sed me homi-
 nem facebar , pugnabamq̃ con-
 tra duces magna prudentia,
 contra milites magna audacia
 atque fortitudine præditos .
 Non aduersus Medos , aut
 Armenios , qui antequam
 quispiam sequatur , fugiunt,
 & facile cuius audenti victo-
 riam tradunt . Alexander
 uero regni patris successor,
 & id fortunæ quoddam impe-
 tu ampliavit . Qui quum de-
uictis misero illo Dario , a-
pud Issum & Arbēlas ui-
ctoriam cepit , antiquam ex
patre consuetudinem omie-
 tens , adorari sese uoluit , se-
 seq̃ ad Medorum delicias in-
 uitari libenter tulit , atque in
 conuiujs amicos interemit . in
 cersificantibusq̃ auxilium tulit .
 Ego autem patriæ dominatus
 sum , quæ quum me reuocaret,
 hostium

Alexander

hostium magna classe aduersus Lybiam nauigante, parui, continuoq; me hominem priuatum dedi, & damnatus equo animo remtuli. Atque hæc egi barbarus cum essem, omnisq; Græcorum disciplinæ expertus, & neque Homericum, ut hic edidici, neque Aristotelis sophista magistro eruditus fui, sed solum mea natura optima sum usus. Hæc sunt quibus me meliorem Alexandro esse puto. Si uero ea caussa mihi hic præferendus est, quod caput diademate ornauerit, id decorum forsitan apud Macedones est, non tamen ob id præstantior hic uideri debet generoso duce, & uiro, qui mentis sententia magis quam fortuna est usus. Minos. Hic certe orationem neque ingenerosam, neque ut Liby:um decebat, dixit: tu uero Alexander, quid ad hæc inquis? Alexander. Oportet quidem o Minos, homini adeo temerario nihil respondere. Sola enim te fama satis edocere potest, qualis ego rex, qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen,

τῶν πολεμίων μεγάλῃ τῇ ἀποπλοδοσάντων τῶν ἐπὶ δυνε, ταχίως ἐπέπλευσα. ἰδιώτῃ ἐμαυτὸν παρίστημι καὶ καταδικαζόμενος, ὅπως δύναμαι τὸ πρῶτον ταύτ' ἰσχυρὰ, βαρβαρῶν, καὶ ἀπαίδωντων ἀλάσπερος τῆς ἡλληνικῆς, οὐτε Ὀμηρον, οὐτε Ἀριστοτέλην ἐρρασιάζομαι, οὐτε ἑτοιμάζω τῇ σοφιστικῇ ἀποδοῦναι, μίση δὲ τῇ φιλομαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν, ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημι εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίον οὐτοσί, διότι διαδάματι τὴν κεραιὴν διελέγχετο, Μαννίδοσι μὲν ἴσους καὶ ταῦτα σιμῶνα, οὐ μὲν διὰ τοῦ ἀμείνων ἀδελφῶν ἀγνοαίου καὶ τραυτοῦ ἀνδρός, τῇ γυναικὶ πλείον ὑπορτῇ τύχῃ κεραιολοῦ. Μί. ὁ μὲν ἔρμαιος οὐκ ἀγνοῦν τὴν λόγον, οὐδ' ὡς λίβυς εἰκὸς ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ δὲ ὦ Ἀλεξάνδρε, τί πρὸς ταῦτα φῆς; Ἀλέξ. ἐχρῆν μὲν ὦ Μίνως, μὴ δὲ πρὸς αὐτῶν οὕτω δρασίως. ἰκανὸν γὰρ ὑφ' ἡμῶν διαδάξαι σι. οἷον μὲν ἐγὼ βασιλεὺς, οἷον δ' ὁ βασιλεὺς ἐχρῆν. ἴσους δὲ ὅρα

+ Homeri
forma
edidici
Alexan:

Confita,
hæc,

Et in pugna vulnerari non ti-
 mens. Et ut quæ apud Tyrum
 et Arbelia gesta sunt omittā,
 usque ad Indos ueni, atque Ocea-
 num mei regni terminum feci,
 et illorum hominum elephantes
 cepi, ac Porum captiuum addu-
 xi. Scythas uero homines certe
 non spernendos Tanaim tran-
 siens, magna equitum pugna ui-
 ci, ac amicos meos remunera-
 ui, inimicos autem ultus sum.
 Si uero Deos hominibus uide-
 bar, parcendum illis erat. Nam
 rerum magnitudine, ut tale ali-
 quid de me crederent, inducti
 sunt. tandem mors me regem oc-
 cupauit. Hic autem Hannibal
 apud Prusiam Bithyniæ exula-
 uit, ut crudelissimo et pessimo
 homini conueniens erat. Nam
 quo pacto Italos uicit omitto
 dicere, nam non uirtute, sed ma-
 licia atque perfidia et dolis id
 peregit, nunquam autem alicuius
 claritudinis aut iussi me-
 mor. Sed quoniam, quod delicio
 se uixerim, uituperauit, obli-
 tus mihi uidetur eorum, quæ a
 pud Capuim admisit. Ibi enim
 mulieribus deditus fuit, et
 uoluptatibus uir iste mirabi-
 lis, belli gerendi occasiones
 produ-

ρόνον, καὶ τι βίωσκει αὐτὸν
 εἶναι. καὶ ἴσα σοι μὴ τὰ ἐν
 Τύρῳ, καδὲ τὰ ἐν Ἀρβήλει
 διηγέσσομαι, ἀλλὰ ὃ μὴ χεῖρ
 ἔδωκ' ἔλθον, καὶ τὸν Ὠκεανόν
 τὸν ἑμὸν ἐπιστάμενος ἔλα-
 χον, καὶ τοὺς ἐλπίσαντας ἐν
 τῶν ἱππῶν, καὶ Πάρον ἐχόν-
 τας ἀμύνω. καὶ Σκύθας δὲ
 ἐν δυνάμει τοῖς αὐτοῖς ἀνέ-
 σταντας τὸν Τανάϊον, ἐνέ-
 κωσα μεγάλην ἱππομαχίαν.
 καὶ τοὺς φίλους οὐκ ἐπίστα-
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμυνάμενος.
 αἱ δὲ καὶ διὸς ἐδίδουν τοῖς
 ἀνδράσι, συγγενετοῖς ἑκά-
 στοι, παρὰ τὸ μὴ ἰδὲ τῶν
 πραγμάτων, καὶ τοιούτων τε
 πεισθόσασθαι περὶ ἐμῶ. τὸ
 δ' οὐκ ἐπιδουλεύον, ἐγὼ μὲν
 βασιλεύων ἀπίθασον, ἔτι
 αἱ ἐν φυγῇ ὦν, παρὰ Περ-
 σίαν τῷ βίθων, καθάπερ ἄ-
 ριστον ἔω, παροργίστατον καὶ
 μέταστον ὄντα. ὥς γὰρ αὖ
 κρείττοσι τῶν Ἰταλῶν, ἐγὼ λέ-
 γω, ὅτι ἐν ἰσχύϊ, ἀλλὰ περὶ
 νουρίαν, καὶ ἀπιστίαν, καὶ δόλῳ.
 Ἄκου. ἐπεὶ αἱ μοι ὑπείδισ-
 τὰ βουλήν, ἐκλήθην αἱ μοι
 ἀνοήτῳ οἷον ἡρώϊα ἐν Καπύῃ,
 ἱταίραις σκωδῶν, καὶ τὸς το-
 λήμους καί τοὺς ἐδουμῆσιν
 καὶ

Met. 1. 1. 1.
 Hanni-
 balis.

Met. 1. 1. 1.
 1. 1. 1.

52 Diogenēs & Alexandri.

Quid hoc rei Alexander ita
ne defunctus es tu quoq̃, p̃inde
atq̃ nos oēs? Ale. Vides nimirū
Diogenēs, tametsi mirādū non
ē, si homo cū fuerim, defunctus
sim. D. Num ergo Iupiter ille
Hāmō mētiebatur, cū te suū es
se filiū diceret, an uero tu Phi
lippo patre p̃gnatus eras? A.
Haud dubiē Philippo, neq̃, n.
obijsse, si Hāmone parēte fuisse
p̃genitus. D. Atqui Olympia
de, etiam consimilia quēdā fere
bantur, puta draconē quendam
cum ea fuisse congressum, ui
sumq̃ in cubiculo, ex ego graui
dam peperisse, te porro Philip
pum errare, falliq̃, qui se tuum
patrem esse crederet. Alex.
Inaudieram quidem & ipse i
sta, quemadmodū tu, at nunc ui
deo, neque matrem neq̃ Hamu
monios illos uates, sani quic
quam aut uerē dixisse. D. At
tamen istud illorū mendacium,
Alexander, ad res gerendas
haudquaquam tibi fuit inutile,
propterea quod uulgus te uerē
batur, metuēbatq̃, quum deum
esse crederet. Sed dic mihi, cui
nam tam ingēs illud imperium
moriens reliquisti? Alexand.
Id equidem ignoro Diogenēs.

celest

Διόγονε καὶ Ἀλέ
ξανδρῳ. Δι
ογ.

Τί τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε,
καὶ οὐ τίθνησαι ὡς πρὶν ὅτι
μᾶς ἀπαυτῶς; Ἀλέ. ὁρᾷς
Διόγονε. οὐ παράδοξον ἔ
στι αὐτοῦ καὶ ὡς, ἀπὸ τῆς
Διο. οὐκοῦν ἡ Ἀμμωνίη ἐ
λετο, λίγυν ἰαυτοῦ σε εἰ
ἔδωκε. οὐ δὲ Φιλίππου ἀγα
θὰ; Ἀλέ. Φιλίππου ἀγα
θὰ δὲ. οὐ γὰρ αὐτὸν ἐτιθνησκ
Ἀμμωνίη καὶ ὡς. Διο. καὶ μὲν
καὶ πρὶν ἢ Οὐρανίᾳ δ
ὁμοία ἐλίγοντο, ἀράκοντα
δὲ μιλίῃ αὐτῇ, καὶ βλίπν
σθαι ἐν τῇ οὐνῇ. ἅτα οὕτω
σιτεχθῆναι. τὸν δὲ Φίλιπ
πον ὀζαναυθῆναι, οἰόμενον
πατρίδα σε εἶναι. Ἀλέ. ὡς
γὰρ ταῦτα ἤκουον ὡς πρὶν οὐ.
οὐκ δὲ ἔρω ὅτι οὐδὲν ἔγχε
οὐτε ἡ μῆτορ, οὐτε οἱ τῶν Ἀμ
μωνίων προφῆται ἐλίγον.
Διο. ἀλλὰ τὸ ψεύδῃ αὐτῷ,
οὐκ ἄχρηστόν σοι ὦ Ἀλέξαν
δρε πρὸς τὰ πράγματα ἐγί
ντο. πολλοὶ γὰρ ἐκίπνησαν,
διὸν εἶναι σινομήσονται. ἀ
τὰρ ἡμῖν, τίτις τῶν τοσού
των ἀρχὴν καταλίποις;
Ἀλέ. οὐκ εἶδα ὦ Διόγονε.

οὐ

ὁ γὰρ ἡδαισεν ἐπισκῆψαί τε
 αὐτῆς. ἢ τοτο μέντοι,
 ἀποβύσκων, Περδίκκῃ.
 δακτύλιον ἐπίδωκα.
 ἀλλὰ τί γιγῆς ὦ Διό-
 γενε. Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ
 ὁδὼ εἰς ἐπίσκει ἢ ἐλ-
 λειπῇ σὶ παρεληφῶτα
 ἡλὼν ἡσυχάζοντες,
 ἀφ' ὧν αἰσούμενοι,
 ἡσυχάζοντες ἐπὶ τῆς βαρ-
 βάρων. οἱ δὲ καὶ τοῖς δώ-
 νουσιν προσεχόμενοι, καὶ
 οἱ εὐνοδομούμενοι, καὶ
 οἱ δὲ δόξαντες ὡς
 αὐτῶν ἐμὲ, πῶς οἱ Μα-
 κεδόνες ἰδῶμαι; Αἰ. ἢ
 οἱ Βαβυλωνῶν καίμας, ἢ
 τῶν ταύτων ἡμέρων. καί-
 σονται δὲ πτελιμαῖοι ὁ
 ἡσυχάζοντες, ἢ οἱ ποτὶ ἀγά-
 γῃ σκελῶν ἀπὸ τῶν δογύ-
 λων τῶν ἐν ποσσίν, ἢ ἐλ-
 γοντες ἀπαγαγόντες, ὁ δὲ
 φανερὸν, ὡς γονοίμενοι ἢ
 τῶν Αἰγυπτίων δυνάμει. Διο.
 μὴ γιγῆς ὦ Αἰσίδαοι, ὅτι
 οἱ ἐν αὐτῶν ἐπὶ σὶ μακά-
 ρισται, καὶ ἐλπίσαντες Ἀν-
 τιστῆν, ἢ Οσίριον γονοῖται;
 πλὴν ἀλλὰ τὰτα μὴ ὦ
 δαίτατι, μὴ ἐλπίσῃς. οὐ
 γὰρ δέ μοι ἀνελθόντι τινα
 τῶν ἀπαξ διαπλοσούτων
 τίς

celerius enim ē uita submouet
 bar, quā ut esset ocium de illo
 quicquam statuendi, prater id
 unum, quod moriens Perdiccae
 annulum tradidi. Sed age, quid
 rides Diogenes? Diog. Quid
 ni rideas an non meministi quid
 Græci fecerint, quum nuper ei
 bi arrepto imperio adularetur,
 principemq; ac ducē aduersus
 Barbaros deligerent? nonnulli
 uero in duodecim decorum nu-
 merum referret, ac phana con-
 stituerent, deniq; sacra facerent
 tanquam Draconis filio? Sed
 illud mihi dicito, ubi te sepelie-
 runt Macedones? Alexander.
 Etiamdum in Babylone iaceo,
 tertium iam diem, porro Pto-
 lemaeus ille facelles meus si quā
 do detur ocium ab his rerum
 tumultibus, qui nunc insunt,
 pollicetur in Aegyptum depor-
 taturum me, atque inibi sepul-
 turum, quo uidelicet unus fiam
 ex dijs Aegyptijs. Diog. Non
 possum non ridere Alexan-
 der, qui quidē te uideam etiam
 apud inferos desipientem, spe-
 rantemq; fore, ut aliquando uel
 Anubis fias uel Osiris. Quin
 tu spes istas omittis ὁ diuinis
 me, neq; enim fas est reuerti quē
 quam, qui semel transieris
 i 3 palus

paludem atq; inera specus bial-
tum descenderit, propterea qđ
ne p̄ indulgens est Acacus, ne
que cōtemnendus Cerberus. Ve-
rum illud abs te discere perue-
lim, quo feras animo quoties in-
mentem redit, quanta felicitate
apud superos relicta, huc sis pro-
fectus, puta corporis custodib. sa-
tellitibus, ducibus, tum auri can-
taui, ad hoc populis qui te adi-
orabant, praeerea Babylone,
Bactris, immanib. illis beluis,
dignitate, gloria, deinde quod
eminebas conspicuus, dū uelā-
reris, dum amiculo candido ca-
put haberes reuinctū, dum pur-
pura circumamictus esses, nun-
quid haec te discurrant, quoties
recurrant animo? Quid lachry-
maris stulte; an nō id te sapiens
ille docuit Aristoteles, ne res
eas quae a fortuna profisciscan-
tur, stabiles, ac firmas existima-
res? Ale. Sapiens ille, quum sit
assentatorum omniū perditissi-
mus? Sine me solum Aristote-
lis facta scire qđ multa a me pe-
gierit, quae mihi scripserit, dein-
de quemadmodum abusus sit
mea illa ambitione, qua cupie-
bam eruditione ceteris praestari,
et, cū mihi palparetur interim,
ac praedicaret me, nūc ob forma-
tam

τὴν λίμνην, καὶ ἐν τῷ ὄρει
το τομίον παρὰ δούλην. οὐ-
γὰρ ἀμύλην ὁ Αἰανὴς, οὐδὲ
ὁ Λέρβης δυνάστης.
τοῦ. ἰκάνω ἡ δούλην
δοίμι παρὰ σοῦ, πῶς
ὁπότε αὐτὸν εὐχόμενος
λαμνόμενος ὑπὲρ γῆς
πῶρ, ἀφίξει, σωματικῶς
κας καὶ ὑποπύσας, καὶ
πάντας, καὶ χερσὶν
τοῦ, καὶ ἴδω πρὸς κινῆ-
τα, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ
κῆρα, καὶ τὰ μεγάλα δαίμονα,
καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν
τὸ ἱπποσύμμετρον, ἰλασόμε-
τα, διαδιδιμύειν τὰς
λόνων τὴν λιφάλην, πορφυ-
ρίδα ἱμπετορικήν. ἔλ-
πῶ ταῦτά σοι καὶ τὴν μόν-
μῶν ἴδωτα; τί δακρύεις ὡ-
μάται; οὐδὲ ταῦτά σοι ὁ-
σοφὸς λειστοίλας ἱπαι-
δουσι, μὴ οἶσθαι βίβλαια
δοῦναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
ἀλλ. σοφὸς, ἀπαιτῶν ἱπαι-
τοῦ. ἰσχυρὸν ἐπὶ τὴν ὁρμήν
τοῦ ὄν; ἰγὶ μόνον ἰδωσιν τὰ
λειστοίλους ἀδελφοί, ὅσα
μὲν ἔχουσιν παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ
ἱπποσύμμετρον, ὡς δὲ κατεχρῆτό
μου τῇ σοφίᾳ παιδείᾳ, φιλο-
τιμία, δασύδωρ, καὶ ἱπαι-
τοῦ, ἄρτι μὲν ἐν τῷ ἑλλήσοι,
ὡς

Alexan-
der Arm-
utique
rat

Al. Ne pueronescius erā pa-
 ter. Philippi Amynti me esse
 filiū sed quia ad res gerēdas sic
 tibi uisum erat cōducere, cōmē-
 to hoc usus sū uaticiniij. P. Quid
 ais? Cōlucibile id tibi uisum, ut
 uatib. impostorib. fallendū te ex-
 ponerest. A. Nō isthuc, sed bar-
 baros in mei admirationem tra-
 ctos, facili9 hoc prætectu nostro
 subdidimus ipio, cū nemo unus
 uiribus nostris hactenus restite-
 rit, q̄ppe hac sola opiniōe ducti,
 q̄d aduersus deū sibi esset praliā
 dū. P. Quos tu igitur tāto cona-
 tu dignos, usq; uicisti9 cū timi-
 dis illis arculis, peltarijs, ac ger-
 vis uimneis pugnare solitis, sc̄p
 cōgressus es? Aeq; Græcos armis
 domare. Boeotios, Phocēses, A-
 theniēses. Et id genus alios. ope-
 ris fuerat strenui atq; magnifi-
 ci. Arcadū insup sustinere arma-
 turā, eq̄tatiū Thessalū. Eleorū ia-
 culatores. Mātineos peltis istru-
 ctos. aut cū Thracib. Illyricis,
 Pæoniibusue manū cōferere, ope-
 rosū p̄fecto atq; arduū id fuis-
 set i primis. Ceterū Medos, Pēr-
 sas Et Chaldaeos delicatos ac
 plurimo auro cōspicuos, nō satis
 cōpertū habeo. quonā modo ante
 te, duce Clearcho mille uiri bel-
 lo adorti expugnati, foedē in fu-

Αλι. οὐδ' αὐτὶς ὑποφασάν
 πάτερ, ὡς Φιλίππου το Ἀ-
 μύντου υἱὸς εἰμι. ἀλλ' ἰδοὺ
 ξάμλω τὸ μαντεύμα, ὡς λέ-
 σιμον ἐν ταῖς πράγματι πεί-
 μεν εἶναι. Φι. πᾶσι
 γὰρ; χρήσιμον ἰδοὺκα σοί,
 τὸ παρίχειν σὶ αὐτὸν θῆται
 τυθρομέλινον ὑπὲρ τῶν προ-
 φητῶν; Αλι. οὐ ποτε. ἀλλ'
 οἱ βαρβάραι κατιπλάγασαί
 με, καὶ οὐδ' αἰς ἐτι ἀνδίστα-
 το, οἰόμενοι διω μάχεσθαι.
 ὥς τε ῥῆσιν ἐκράτειν αὐτῶν.
 Φι. τί των ἐκράτησας οὐ γὰρ
 αἰετὸς μάχων ἀνδρῶν, δὲ δει-
 λοῖς αἰετὸς σωμνύχου, τοῖς
 εἰα, καὶ πελταρία, καὶ γίρ-
 ρα οἰοῦντα προβέλει μύσας;
 Ἑλλήνων ἱερατῶν ἕργων λῶν,
 βοιωτῶν καὶ φωκίων καὶ
 ἀθωαίων, καὶ τὸ ἀρκά-
 δων ὀπλιτικῶν, καὶ τῶν θη-
 τάλων ἵππων, καὶ τοὺς ἡι-
 λείων ἀκοντιστὰς, καὶ τὸ Μακε-
 δονίων πλταστικῶν. ἢ Ὀρέ-
 κας, ἢ Ἰλλυριοὺς, ἢ καὶ Παι-
 ονας χειρώσασθαι, ταῦτα με-
 γάλα; Μήδων δὲ, καὶ Πέρ-
 σων, καὶ Χαλδαίων, καὶ χερ-
 σιφόρων ἀνδρῶν, καὶ ἄ-
 λειν, καὶ οἰδοῦντα πρὸς οὐ μύ-
 ροις μετὰ Κλεάρχου ἀνιδέν-
 τας, ἐκράτησας, δ' αἰς χερ-
 ρας

ἡμεῖς αὐτὰν ἰδόντες ἰ
 ἀλλὰ πρὶν ὑπέσθαι
 ἔσθαι, φυγόντων;
 οἱ Σκύθαι γὰρ ὡς πάλιν
 οἱ Ἰνδοὶ ἰλίκων
 οὐκ ἀνακαφέντων
 ἡμῶν, καὶ ὅμως οὐ δια-
 φέρουσιν, ὅτι ἐπὶ πολε-
 μῷ μὲν καὶ τὰς νίκας,
 αὐτῶν. οὐδ' ἐπὶ
 πώποτε, ὅτι ἐπὶ σι-
 γῇ καὶ ἐν ἀνέμῳ, ὅτι ἄπι-
 νος ἡμεῖς τὸ νικᾶν ἴ-
 σμεν. καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ,
 οὐ μὴν ἀσάμντι παρὶ λα-
 οῦ. Θεβαίους δὲ ἴσμεν ἀ-
 νήνας ἵππες μετ' ἄλλων. Φι-
 λῶν ταῦτα πάντα. Καὶ
 γὰρ ἀπὸ γῆρας μοι, ὅμ-
 ον τὸ δοξασιὸν διελθῆσαι με-
 τὰν ἀνέμῳ, ἵππων
 σαι, ὅτι μετὰ τὰς σάβας πρὸς
 ξας ἐπαίνους ἐπὶ ἡμεῖς οὐ
 δὲ καὶ τὸν Μακεδονικὸν χλα-
 μύδα καταβαλὼν, καὶ ὁμο-
 ῖον αὐτοῖς μετὰ τοῖς, καὶ τὰ
 γὰρ ἵππων ἐπὶ τοῦ, καὶ πρὸς
 κωῦσθαι ἐπὶ Μακεδόνων,
 καὶ ἡλυσθῆναι ἀνδρῶν ὅ-
 ρον. καὶ τὸ πάντων γιγνώ-
 σκω, ἡμῶν τὰ τῶν νο-
 κημένων. καὶ γὰρ λίαν ἴσα
 ἄλλα ἐπράξας, λίαν σι-
 γὰρ καὶ ἀνέμῳ μετὰ
 αὐτοῖς

gam actos anteaquā ad manus
 uentū fuisse. A. At uero Scy-
 thae pater, et Indici elephantēs
 res sunt nō usq; adeo abiectae et
 cōtempribiles. Et tamē neq; cō-
 citatis inter ipsos intestinis ei-
 dijs, neq; per prodicionem mihi
 uenundari passus sum uictoriā.
 Sed neq; deieram unquam aut
 per nugas a pollicito recessi, si-
 deq; solui uictoriae gratia. Ad-
 de, quod et Græcos alios sine
 sanguine in deditiōnē accepti,
 Thebanos autem fortassis ipse
 audisti, quomodo aggressus fue-
 rim. Phi. Noui hæc omnia ex
 Olito, quem tu inter epulas, eo
 quod nomen meum celebraret,
 et meas res gestas cū tuis cōfer-
 re auderet, traiecto per corpus
 telo tum iugularas. Tu uero et
 Macedonicā chlamydem abij-
 ciens, candyn, Persicum ami-
 ctum, receperisti (ut aiunt) et tia-
 ram rectā. Vt ne interim com-
 memorem, quod a Macedoni-
 bus, uiris utiq; liberis, adorari
 debere te, in animū duxeris. Et
 qui, quod maxime omnium erat
 ridiculum, hominum abs te ui-
 ctorum mores imitatus es. Tem-
 pero mihi, ne memorem alia,
 quæ turpiter admisseris in leo-
 num claustra inclusis, doctis
 i 3 uiris

uiris & nuptijs talib. peractis.
 Quodq̃ Ephesiōne plus q̃ es-
 set satis, amaris. Vñ est qđ solū
 iando abs te gestū, in Darij uxo-
 re uidelicet, forma praeſtare, qđ
 ab illius cōplexu abstineris, et
 gēitricis illius, atq̃ filiarū, ne ui-
 pateretur, curā suscepis. Re-
 giū certe id opus exiuit, qđ tū fa-
 ctuasse te accepimus. A. Quō-
 autē cibitō phatur, pater, qđ in
 Oxydracis gēte Indica, lubēs
 me in periculū cōiecerim, atque
 acceptis plurimis uulneribus,
 tuos primus oim trāsilieris P.
 Nō pho, Alexāder. Neq̃ id,
 quia pulchrū esse ne gem, uulne-
 rari quādoq̃ imperatorem, et in
 subeūdis periculis praetere ui-
 am, sed quia ex re tua isthac e-
 rat minimē. Siquidē pro deo ha-
 bitus, quos oro, risus praebebas
 spectatoriū. quādo post acceptū
 uulnus, ab exercitu magnitu-
 mulus direptus, moerens ac ciu-
 lās sanguine fluitabas? Adde qđ
 Iupiter Hāmō tāquā prestigia-
 tor quispiā, & uanus propheta,
 reus mendacij palātū argueba-
 tur. Nō enim uideo qualiter ri-
 sum cōcineat, qui Iouis filiū ui-
 derit aim deijcere, et in despera-
 tione rerū esflagitare medicorū
 auxilia. Deniq̃ quum tandem

iam

αὐδρας, καὶ γάμους τοιοῦ-
 τους γαμῶν, καὶ ἡφαιστί-
 να ἐπ' ἀφ' ἀγαπῶν. ἐν ἰσχυ-
 σι μόνον ἀκούσας, ὅτι ἐκεί-
 σχου τῆς τοῦ Δαρείου γυναι-
 κὸς ἑλκῶς οὖτος, καὶ ὅτι
 φρεσ αὐτοῦ, καὶ τῶν θυγα-
 τέρων ἐπιμιλάσας. βασιλεὺς
 καὶ γὰρ ταῦτα. Ἀλλί. τὸ φε-
 λοκίδωτον δὲ ὡς πᾶσι τοῖς
 ἱπποκρίταις, καὶ τὸ ἐν ὁφθαλμοῖς
 καὶ ἐν ὠτίοις καθάλασθαι
 αἰς τὸ οὐτὸς τοῦ τέλους, καὶ
 τοσαῦτα λαβῶν φάρμακα·
 φησὶ. οὐκ ἱπποκρίτης ποτὶ ὡς
 ἡλίκωδ' ἔστι. οὐκ ἔστι μὴ ἑλκῶς
 αἶμα ὡς τὸ πρῶτον αἶμα
 ποτὶ τὴν βασιλίαν, καὶ προ-
 κινδυνώσας τοῦ θάνατου, ἀλλ'
 ὅτι σοὶ τοιοῦτο ἔστι σωμα-
 τὸς. διὸς γὰρ αἶμα δο-
 κῶν, εἰ ποτὶ τρυφῶν, καὶ
 βλῆναι σὶ σφιδάλλω τοῦ
 πολέμου ἱπποκρίτην, αἶμα
 ματι ριμῶν, οἰμῶν
 τα ἐπὶ τῷ φάρμακῳ, τοῦ-
 τα γίγναι ὡς τοῖς ἑρῶσι. καὶ
 ὁ ἄμμος, γένε, καὶ φαν-
 δόμασις ἐλκῶν. καὶ οἱ
 προφῶται, ἑλκῶν. ὅτι
 οὐκ αὖ ἐλκῶν, ὅρῳ τὸν
 τοῦ διὸς ἔνδ' ἡποφυγῶν
 τα, αἰμῶν τῶν ἱατρῶν
 βινδῶν; οὐ μὴ γὰρ ἰσχυ-
 ῶν

ut minimè generosa, ac Chirōe
atq; Phœnice, q̄b, tu aliquando
usus es præceptoribus, parū dig-
na. Audiui. n. magis ex re tua
futurū tibi uideri. si uilis agrico-
la munus obiēs, inopi, cui nec ui-
ctus suppetat, loces operā, quā
ut oib. uita functis domineris.
Quasi rudis qdā plebei9, ex me-
dia Phrygia ortus, atq; imodico
isup etiā uita affectator diceret
feredū fortè ut esset, atq; cōdonā-
dum nōnihil rusticitati. Verū ex
Pelco φῆγναιῦ, & ex oi heroum
numero piculorū cōiēptorē acer-
rimū, in tā abiectā et humilē de-
seipso descendere opīnionē. fœdū
sanē atq; pudēdū iprimis. deniq;
ijs quæ uita strenuē gesseris eq̄
dē baud scio quō ista cōueniant.
Nā dū in Pythio regnare tibi
ad senectam usq; licuisset, eitra
gloriā iamē, tu gloriosā oppete-
re mortē maluisti, q̄ potiri reg-
no. A. At o Nestoris fili, nondū
etiā tū fecerā rerū carū periculū,
& qd cui præferre ignorās glo-
riolā hāc infelicē proponebā ui-
ta. Atq; sero iā eadē itelligo q̄
egeri prudēter. Apud uiuos. n.
repiēs fortè qui res bene gestas
celebrēt literarū monumētis, sed
hic apud manes nō uideo q̄ fru-
giferū opus effecerim, ubi unus est bonos oim. Sed neq; uires iā

καὶ ἀνάβια τοῖν διδασκα-
λοιρ ἀμφοῖν, Χάρμεις τι τῷ
Φοίνικῳ. ἡγερούμην γὰρ ὅ-
τι ἴσως βίβλιασαι ἱππάρχῳ
ᾧ ὢν, δευτέρω παρὰ τὸν
νὶ τῶν ἀκλάρων, ὃ μὲν
τῷ πολὺν εἰς μάλλινον
παύτων ἀνάσσειν τὸν
ταῦτα μὲν οὖν ἀγροῦν
φύγα δακλόν, καὶ ὡς το-
καλῶς ἔχοντι φιλέουσιν
οὐκ ἔχελω λίγισμ. τὸν Πυ-
θίως δὲ ὕμν, τὸν φιλοκινδυν-
εῖστατον ἡρώων ἀπάντων,
τὰ πεινὰ οὕτω πορὶ αὐτῷ δι-
ανοεῖσθαι, πολλὰ αἰσχύνει,
ἐσται γὰρ πρὶς τὰ πικρὰ
μύασι οὐ τῷ βίῳ. ὡς δὲ ὁ
ἀκλῶς οὐ τῇ φθιώτιδι πο-
λυκρίνισμ βασιλεύει, ἐκὼν
πριεῖται τὸν μετὰ τὸ ἀγα-
θὸς δόξας δαύατον. Ἀχι. ὅ
πᾶσι Νίσοι, ἀλλὰ τότε μὲν
ἄπειρῳ ἐστὶ τῶν ἐνταῦθα
ᾧ, καὶ τὸ βίητιον, ἐκείνων
ὁ πένθος ὅν ἀγροῦν, τὸ δὲ
γλυκὺν ἐκείνο δευτέρω προ-
τίμων το βίῳ. οὖν δὲ σι-
νίμει ἡδὺ, ὡς ἐκείνῳ μὲν αἰ-
σχυφίης, εἰ καὶ ὁ, τι μάλλιν-
τα εἰ ἀνύρα φησὶν οὐκ οὐκ. με-
τὰ τὸν νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ
ἔτι τὸ καλλὸς ἐκείνῳ ὅ Ἀντί-
φι

adsume

ἔτι δ' ἰσχυρὸν παρίστημι,
 ἡμεῖς δ' ἀπαντὲς ὑπὸ
 τῆς ἰσχυρῆς μοιοι, καὶ κατ'
 ἀλλήλων διαφίρον·
 οὕτῃ οἱ τῶν Τρώων
 ἀδίαςί με, οὕτῃ οἱ τῆς
 Ἰφραπύουσιμ· ἴσθι
 ἡμεῖς τε, καὶ νηπίες
 καὶ ῥῆν' ἀκαίους, ἧ ἧ καὶ
 πάντα με αὐτῶν, καὶ
 ἡμεῖς, οὐ μὴ θυτὸν
 ἔσθῃσι. ὅμως τί σὺν αὐ-
 τῷ ἔσθῃσι ὦ Ἀχιλλεύ; ταύ-
 τ' ἐλδοξίῃ τῇ φύσει, παύ-
 σαι ἀποδύσκειν ἅπαντας.
 ἰσχυρὸν ἡμελέσμεν τῷ νόμῳ,
 καὶ μὴ αὐτῶν ἀετὶς διατε-
 λῆμεν. ἄλλως τε, ὄργῃς
 ἔκταίμεν ἔσοι πόρῃ σὶ, ὅς-
 μῃ οἶτι; μετὰ μικρὸν δὲ
 καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξει τῇ παύ-
 τῃ. Φέροι ἧ παρκαμθῆαι καὶ
 ἡέκωνοις τε πράγματος, καὶ
 τί μὴ μόνον αὐτὸν πεπνυ-
 ρῆσαι. ὄργῃς ἧ Ἡρακλείᾳ, καὶ τὸν
 Μιλιτιάγρην, καὶ ἄλλους θάου-
 μαγὸς ἀνδράς, οἱ ὅκ' αὖ οἶ-
 μαί δι' ξανθῇ αὐτῷ ἔειναι,
 αἵ τ' ἐκ αὐτῆς ἀνὰ πύμψ' ἐθυτὸν σεν-
 ται ἀκλήροισι καὶ ἀβίοις ἀνι-
 δράσι; Ἀχι. ἔταίρι μὲν
 ἢ παραινέσεις. ἡμὶ δ' ἐν οὐκ
 ἰδ' ἵππος ἢ μόνον τῶν πα-
 ρὲς τὸν βίον αὐτῶν. οἶμαί ἧ καὶ
 ὑμῶν

adjunct corporis Antilochē, aut
formā, iter ciderūt oīa. pari rerū
statu uiuūt oīa, nullū sapiētiae,
aut alterius rei discriminē ē. Ad
de qđ nulli iā ex Troianorū mor
tuis formidabilis sū, nemini grā
corū uenerādus, prorsus oīm de
mortuis existimatio ē, siue boni
fuerit siue imphī. Hēc sūt quē
me angūt et miserē sollicitāt, &
ob quē doleo, qđ nō potius loco
opas & uiuo. A. At uerō Achil
les, qđ agat qđpiā, quādo sic na
tura cōparatū est, ut oēs, p̄rsū co
gātur semel uitā reliquere. quē
lex cū in uniuersū iā obtinuit,
nec abrogari ullo modo queat,
patiētē hēc feras oportet. Cie
terū aspice nos, quotquot penes
te sumus, deniq; et Vylses quoq;
post pusillū adueniet. Vnde sola
tū tibi meritō affret societas,
id qđ et alijs ī reb. plerūq; usu ue
nire solet. Nō. n. solus uidetis ī
hēc mala cōiectus. En tibi Her
culē, Meleagrū, et alios plerosq;
qđ nō parū multos ī admirationē
traxere, qđ dē (ni fallor) hauri
quā ī uitā uidētur redituri, si qđ
eos adiope, et uictū indigō, mit
tat, ut illis p̄ mercede seruiant.
A. Sociorū hēc qđ admonitio
ē, uerū haud scio quo pacto eorū,
quā ī uitā agūt, memoria, ip̄e
dio

diu me excruciat. Arbitror autem et uestrum unumquodque ita affici, etiam si non palam confiteamini, nequiores sane in eo, quod tacite huiusmodi per quietem toleratis.

A. Nonne quidem Achilles, sed longe tibi praestamus, quippe qui intelligimus quod sit inutile, de his rebus uerba facere. Silere. n. et a quo aio sustinere oia, quae accidunt, datum nobis est, ne tibi afflictu isto similes ipsi quousque, ridiculi omnibus merito uideamur.

55 Diogenis et Herculis.

Nunquid Hercules hic est? Haud quicquam me hercule alius, Arcus, claua pellis leonina, magnitudo ipsa, totus denique Hercules est. Igitur uita decessit, quod Iouis erat filius? Dic quae so diuictorio se moratus ne es? Ego. n. cum terrea superesse, tibi hauri secus quam deo sacrificauim. H. Recte quippe sacrificasti. Hercules. n. ipse in coelo und cum dijs immortalibus consistit, Hebe apud se habes cruribus formosissimam. Ego uero qui te alloquor, sua nubra. D. Quidnam dicis amabo? nubra ipsius dei? Fieri. n. potest, altera eundem ex parte deum esse, altera uita decessisse? H. Vixit. Ille. n. nequaquam mortuus est, sed ego distaxat imago ipsius sum. D. intelligo recte. Te uerum quod uiro Plutoni se dedit, et tu

υμῶν ἱκανόν. εἰ γὰρ μὴ ὁμοῦ γὰρ, ταύτη χάρις ἐστὶ, καθ' ἑσυχίαν αὐτὸ πάσχειν τε ἔστι. ἔκ. ἀλλ' ἁμείους ὡς Ἀχιλλεύς. τὸ γὰρ αὐτοῦ τοῦ λίγην ἐρῶμεν. σιωπᾷ γὰρ, καὶ φέρει, καὶ αὐχινιάει, δίδωται ἑμῖν, μὴ καὶ γίλωτα ἑρῶμεν ὡς περ σὺν, τοιαῦτα δὲ ὁμοῦ.

Διογενὲς καὶ Ἡρακλῆος.

Οὐχ Ἡρακλῆς ἐστὶς ἔστιν; ὁμοῦ ἄλλ' οὐ μὰ τὸν Ἡρακλῆα. τὸ τόσον, τὸ ῥήπαλον, εἰ ποτὲ, τὸ μέγιστον, ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὅσον. εἴτα τίς τοιοῦτος Διὸς υἱὸς ἔσται; εἰπέ μοι ὡς καλλίστην, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἴθυσον ὑπὲρ γῆς, ὡς δὲ. Ἡρ. καὶ ὁρῶς ἴθυσον. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἑρῶν τοῖς θεοῖς σὺνιῇ, καὶ ἔχει καλλιστέρου Ἡβῶν. ἐγὼ δ' εἰδωλὸν εἰμι αὐτό. Διο. πῶς λέγεις εἰδωλὸν τοῦ θεοῦ; καὶ ἀιωτὸν δὲ ὑμιοῦσας μὲν τινα διὸν εἶπε, τιθαῖσαι δὲ τῷ ὑμῖοι; Ἡρ. ταί. εἰ γὰρ ἐκείνου εἶδωλόν, ἀλλ' ἐγὼ εἰκὼν αὐτοῦ. Διο. μαυρία. αὐτὰρ ἀρίστη τῷ Πλούτῳ, τῷ παρὶδωκεν αὐτὸ ἴαντο. καὶ σὺ οὖν αὐτὸ ἐκείνου

nunc

Ηρα. τοιούτο τι.
 σου ἀπερίηκε ὡς
 ἔστιν ἔγωγε μὴ ἵστα
 ἀλλὰ παριδίφατο
 Ἡρακλῆα πα
 Ἡρα. ἔτι ἰώκειρ ἄ
 Διο. ἀλαθὲ λέγεις.
 ἔστιν, ὥς ἐστι αὐτὸς ἰ
 ὡς. ἔρα γοῦν μὴ τὸ
 ἔστι. σὺ μὲν ἂν ἰ
 ἔστι δὲ εἰς ὅλον γινώ
 Ἡλῶ καὶ τοῖς θεοῖς.
 Ἡρα. οὐκ ἔστι, καὶ λάλῳ.
 μὴ παύσῃ σκόπῳ
 ἔστι, ἔστι αὐτὴν οἶον
 εἰς ἄδελφόν εἰμι. Διο. τὸ
 ἔστι γυνεὺς, καὶ περ
 ἔστι. ἔστι δὲ, τί αὖ ἔστι
 ἔστι μὲν σι, ἀπαξ τινε
 ἔστι; ἀτὰρ εἰς μοι πρὸς τὸ
 ὡς Ἡρακλῆος, ὅτι ἐστι ἔστι
 ἔστι, σιωπῇ αὐτῷ, καὶ
 ἔστι ἔστι ὡς; ἔστι μὲν
 ἔστι πρὸς τὸν βίον, ἔστι δὲ
 ἀπὸ αὐτοῦ, ἀπὸ αὐτοῦ, ἔστι
 ἔστι δὲ τὸ ἔστι, ὥς ἔστι
 ἔστι ὡς, ἔστι ἔστι παρ
 Ἡρα. ἔστι μὲν καὶ ἔστι
 ἀπὸ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ἔστι
 πρὸς αὐτὸν ἔστι ἔστι. ἔστι
 ἔστι δὲ αὐτὸ καὶ τὸ ἔστι
 ἔστι. ἔστι μὲν ἔστι ἔστι
 ἔστι δὲ τὸ Ἡρακλῆ ἔστι

τοιο

nunc pro illo mortuus es. Herc.
 Sic res se habet. D. Quo pacto
 igitur callidissimus cum sit Aca
 cus, te nequaquam illum esse non no
 uie sed admisit tanquam suppo
 situm Herculem. Her. Quo
 niam ille ipse esse uideor. Dio.
 Vera autumas, nam ita persui
 milis es, ut si ille ipse sis. Caue
 as igitur ne contrā sit ut tu qui
 dem Hercules existas, imago
 uero apud deos immortales He
 bem in uxore duxerit. H. Au
 dax nimium es atque loquax: &
 nisi d scōmatib. quae in me ia
 cis, abstinueris, senties quāpri
 mū qualis dei imago sim. Ari
 cis enim nudus es atque para
 tus. Diog. Cur autem de cæte
 ro te timeam, quam semel mor
 tuus sis? Sed per tuū Herculem
 dic quaeso, dū ille uiuebat, eras
 ne una cum ipso, et tunc imago
 existens, aut unus quidem ex actis
 in uita: posteaquam autem ē ui
 ta decessissetis separati, ille quidē
 ad deos immortales aduolauit,
 tu uero umbra, ut dignum uide
 tur, ad inferos aduenisti? Her.
 Etsi fas equidē foret, nequaquā
 respondere uiro sophisticē per
 cunctanti, attamen aures quod
 ad hos porrigas. Quicquid enim
 Amphitryonis in Hercule erat

idipi

id ipsum morte affectū est, qđ nē
 pe ego sum (ut dixi) totū, qđ autē
 ex Ioue erat, cū dñs immortalibus
 cōuersatur. Diog. Perspicue nunc
 intelligo, autumas enim eadē uice
 Alcmenā duos peperisse Hercules,
 unū quidē ex Amphitryone, alterū uero
 ex summo Ioue, ex quo factū est,
 ut gemini unius matris utero la-
 ceretis. Herc. Nequaquam o
 insane, idē profecto ipsi eramus
 ambo. Diog. Neqđ adhuc ad in-
 telligēdū id facile est, duos Her-
 cules in unū esse cōpositos, nisi
 quis diceret, uos tanquā Hippo-
 centaūrū in unum fuisse copula-
 tos hominem uidelicet, et deum.
 Herc. An nō et homines eodē
 pacto ex duobus cōponi tibi ui-
 dentur, animo uidelicet et cor-
 pore? Vnde quod phibet animū
 quidē ipsum ex summo Ioue na-
 tum, adesse cælo, me uero mori
 talē ad inferos uenisset. D. Vtiqđ
 eleganter hæc disseruisses. o opti-
 me Amphitryoniade, si corpus
 hac tēpestate esses, sed incorpo-
 reas imago, itaqđ periculū est,
 te triplicē iam fecisse Hercule.
 Herc. Quoniam modo triplicē
 Diog. Hoc quidem modo, nam
 si unus in cælo existit, tu uero
 apud nos imago, corpus autē in

Occa,

τοτε τίθεται, καὶ αὐτὸ ἐν
 ἡμῶν παύ. ὁ γὰρ ὡς τοῦ Διὸς,
 ἐν οὐρανῷ οὐκ ἔστι τοῖς θεοῖς.
 Διο. σαφὲς νῦν μεταβάλλω
 δύο γὰρ φησὶ ἵνα καὶ ὁ Ἀλκμήν
 ἐκ κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας.
 τὸν μὲν καὶ Ἀμφιτρυονίαν
 τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διὸς, ὥστε
 ἰληθῶσιν διδύμοι ὄντες
 ὁμομήριοι. Ηρα. οὐκ ὦ μά-
 ται. ὁ γὰρ αὐτὸς Ἀμφι-
 μῆρ. Διο. οὐκ ἐγὼ μάταιον
 ποτε φάσιν, σιωδῆτους δὲ
 ὄντας Ἡρακλῆας, ἵνα καὶ
 μὴ ὡς πρὶ ἰπποκένταυρος τις
 ᾗτι, εἰς ἐν συμπνευστόν,
 αὐδρῶν καὶ θεοῦ. Ηρα.
 οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σοὶ
 δοκεῖσι συγκεῖσθαι ἐν Ἀν-
 ᾧ, ψυχῆς καὶ σώματος.
 ὥστε τί τὸ κενόν ἐστι, τί
 μὲν ψυχῆς ἐν οὐρανῷ εἶναι,
 ἡ ψυχὴ ἐν Διὶ καὶ δὲ θεῶν
 τὸν ἐμὲ παρὰ τοῖς θεοῖς.
 Διο. ἀλλ' ὅ βέλτερι Ἀμφι-
 τρυονιάδην, καλῶς αὐτῷ
 ἰληθῶ, εἰ σῶμα ἦσθα, νῦν
 δὲ σώματος ἔσθω. ὥστε
 ἰληθῶσιν τριπλῶν ἡδὲ
 ποιῆσαι τὸν Ἡρακλῆα.
 Ηρα. πῶς τριπλῶν. Διο.
 ὡς περ. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
 οὐρανῷ, ὁ δὲ παρὰ ἡμῶν
 ἐν τῇ ἔσθω, καὶ δὲ σῶμα ἐν

Οἶτρ

ὅτι τὰς ἐλπίδας ποιεῖται, καὶ
ταῦτα γίνονται. καὶ
ὅτι τὴν δὲ πατέρα
καὶ τὴν μητέρα τοῦ σώματος
ἔχει, δρασύνει τὴν αἰσθησιν, καὶ
τίς δὲ καὶ ὁρτυρῶν;
Δι. Διογένης τὸ
ἐκείνου εἶδεν. αὐτὸς ὅτι,
καὶ μετ' ἀλλοτρίων
καὶ μετὰ τοῖς φίλοις
καὶ μετὰ τοῖς ὁμοίοις,
ὁμοῖς, καὶ
τοῖς αὐτοῖς Λουδογίαις
καὶ γὰρ.

Μενίππος καὶ Τάνταλος
ταλς.

Τί κλάεις ὦ Τάνταλε; ὅ
τι σιωπῶν ὁδύρεαι, καὶ τὴν λί-
κη ἰσχύς; Τάν. ὅτι ὦ Μενίπι-
πε, ἀπὸ λυγρῆς καὶ δ' ἰσχύος.
Με. οὐτως ἀργῶς αἰ, ὡς μὴ
κακὸν φαίνεται, ὅ καὶ τὸ
δὲ ἀρυσσάμενος καὶ τὴν
καρδίαν; Τάν. οὐδὲν ὀφείλω αἰ
κακὸν φάμι. φάμι γὰρ τὸ ὅτι
αὐτὸς, ἐπεὶ δὲ προσέειπεν αἰ
ὁταί με. ὅτι δ' ἐπὶ καὶ
ἀρυσσάμενος, καὶ προσέειπεν
τὸ γόματι, ὅτι φάμι βρε-
ξαι ἄκρον τὸ χεῖρ. καὶ
διὰ τῶν δακτύλων διαρ-
ρύνει, οὐκ οἶδ' ὅπως αὐτὸς ἀ-
πολάμπει φερέν τιον χεῖρ με.
Με. τὸρά γινωσκω τὴν πάσχαρ ὅ
Τάνταλε. ἀτὰρ εἰς μοι, τί
γὰρ

Oeta, iam in pulverem uer-
sum, hæc tria iam sunt, an-
maduerctas igitur uelim, quem
tertium corpori esse intelligas
patrem. Herc. Audax es,
atq; sophista, sed quod nomen
tibi est? Diog. Diogenis Sino-
pei imago, ipse autem, per Ioi-
uem, minimè cum dijs immori-
talibus; sed cum mortuorum
optimis conuersor, Homerum
atque huiuscemodi fabulas de-
ridens.

Menippi & Tantali.

Quid ciulas ὦ Tantale, aut
quid tuam deploras fortunam;
stagno imminens? Tantalus.
Quoniam siti enecor Menip-
pe. Menippus. Usque adeo pi-
geres atque iners, uti non uel
pronus incumbens bibere no-
ris, uel caua uola hauriens?
Tantalus. Nihil profecero se
procumbam, refugit enim a-
qua simul atque me propius ad-
moueri senserit, quod si quan-
do hausero, oriq; coner appli-
care, prius effluxit, quam sume-
ma rigem labia. Atq; inter digi-
tos effluens aqua, haud scio quo
modo rursus manū meā aridā
relinquit. Men. Prodigiousunt
quiddam de te narras Tantale;
uerūm dic mihi isthuc ipsam;
k quoti

quorsum opus est bibere, quum corpore careas, nam illud quod esurire poterat, aut sitire, in Lyxia sepultum est. Quæritur tu quum sis animus quid post hoc aut sitire queas aut bibe-
re? Tan. Atqui hoc ipsum sup-
plicij genus est, ut anima perin-
de quasi corpus sit, ita sitiat.
Menip. Age, hoc ita habere
credamus, quandoquidem affir-
mas te siti punire. At quid hinc
acerbi tibi poterit accidere?
Num metuis ne potus inopia
moriere? At equidem haud ui-
deo alteros inferos, si quis hos
relinquat, neq[ue] locum alium in
quẽ morte demigres quispiam.
Tanta. Recte tu quidem dicis,
verum hoc ipsum supplicij ge-
nus est sitire, quum nihil sit o-
pus. Men. Desisps Tantale,
et uti utrum tibi fiat, non ai-
lio potui uideris egere quid uer-
tatro mero, nam diversum quid
dum pateris, is quos canes rabi-
osi momorderint, ut qui non a-
quam quemadmodũ illi sed si-
rim horreas. Tan. Ne ueratrũ
quidem recusarim bibere Mei-
nippe si liceat modo. M. Bono
es animo Tantale, certũ habens
nũquã fore ut uel tu, uel relinqui-
tum manium quispiam bibas,

Nec

ἢ δ' ἐν τοῖς ποταμοῖς; οὐ γὰρ ἀπο-
μαίχεται ἀλλ' ἐν αὐτοῖς μένει
καὶ Λυξία πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ
καὶ ποταμοῦ καὶ διψῶντος
παύει. οὐδ' αὖ ἐν ψυχῇ, πῶς αὖ
ἐν τῇ διψῶντι, ἢ πίνουσιν; Τα-
ντα. αὐτὸ δ' ἐλπίσιν ἐστίν, ὅτι
διψῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὡς
μα εὔσκα. Μί. ἀλλὰ τί
μὴ εἴπω πρὸς τοὺς ποταμούς, καὶ
φῆς τῷ δ' ἴψα καὶ διψῶντος
τί δ' ἔρσοι τὸ θανάτου ἔργον;
ἢ διότι καὶ μὴ ἐν δόξῃ τοῦ πο-
ταμοῦ ἀποθάνει; οὐχ' ἔγωγε γὰρ
ἄλλου μὲν τὸ τοῦ ποταμοῦ, ὃ
θάνατον οὐκ εἶδον εἰς τὴν
γοητίαν. Ταύ. ἔρως μὴ
λίγος. καὶ τοτο δ' οὐ
μὴ τῇ καταδικῇ, τὸ
ἐκ τῶν ποταμῶν ποτῶν, καὶ ἐν
ἐκείνῳ. Μί. ἀλλὰ ὅτι Ταύ-
τατι, καὶ ὡς ἀληθῶς πο-
ταμοῦ δύναιτο θανάτου, ἐκεί-
νου γὰρ ἐκείνου ἐν δόξῃ.
ὅς τις τοῦτον τοῖς πο-
ταμῶν καὶ τῶν ποταμῶν καὶ
ποταμῶν ποτῶν, καὶ τὸ
ἐκείνου. Ταύ. οὐδ' ἐν
ἐκείνῳ καὶ ἐκείνῳ καὶ
αἰσθάνομαι ποτῶν, γὰρ τὸ καὶ
μένον. Μί. ἀλλὰ ὅτι Ταύ-
τατι, ὡς οὐκ, οὐ, οὐ καὶ
καὶ ποτῶν τῶν ποταμῶν.

ἀλλ'

Vide pro
uobis
Bibe Stelle
de rime

καὶ τοι οὐ
οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

καὶ τοι οὐ

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν

Nec enim fieri potest, quāquā
non omnibus quēadmodū tibi,
poena adiudicata est, ut sitiant,
aqua illos non expectante.

Menippi. & Mercurij. 57

At ubinā formosi illi sunt, ac
formosae Mercuri, ducito me da
cetorū, utpote recēs huc p̄fectū
bos p̄tē. M. Haud mihi licet p̄
ociū Menippe, quin tu istūc ip̄
se ē loco dextrorsū oculos desle
cte. Illic et Hyacinthus est, &
Narcissus ille, & Nireus, &
Achilles, & Tyro, et Helena,
& Leda, breuiter qui quid est
ueterū formarū. M. Equidē prae
ter ossa nihil uideo, caluaria, &
carnib. renudatas, iter quae oīe
nihil sit omnino discriminis. M.

Atqui haec sunt quae poetae cū
cti mirantur ac celebrāt, ossa scilicet
quae tu uideris cōtemnere.

M. At Helenam saltē mihi
commonstra, nam ip̄e quidem
haud quēdā dignoscere. M. Haec
uideli cet caluaria, Helena est.

M. Et huius scilicet ossis gra
cia, nulle natus ex uniuersa
Græcia, actō de lactu, sūt imple
tae tantaq̄ tū Græcorū, tū Ber
barorū multitudo cōfluxit, tot ue
bes sunt caeterae Men. Caeterū
Menippe nō uidisti mulierem
hanc uiuam, quod si fecisses:

h. a. fort

forſan diceret tu quoqꝫ, uatio dā
dum non eſſe, Pro tali muliere
diu tolerare labores. Alioqui
ſi quis flores etiā arefactos mar-
cidosqꝫ contempletur, poſtea
quam coloris decus abiecerint,
deformeſ nimirum uideantur.
Ac iſdem donec florent colo-
remqꝫ obtinent, ſunt ſpecioſiſi-
ſimi. Menippus. Proinde
illud iam demoror Mercuri, ſi
Græci non intellexerunt ſe ſe
pro te uſque adeo momentanea,
quæqꝫ tam facile emarceſceret,
elaborare. Merc. Haud mihi
uacat tecum Philoſophari, qua
re delecto loco ubicunque ue-
lis, proſterne te met ac recum-
be, mihi iam aliæ ſunt traducen-
de umbræ.

52 Acaci, Proteſilai, Mene-
lai, ac Pari-
dis.

Quamobrem, Proteſilæ
in Helenam irruens, ſtrangu-
las illam? Proteſilaus. Quia bu-
ius cauſa. Acace, imperfecta
quidem domo relicta, & ui-
dua uxore quam nuper duxi,
reddita, mortuus ſum. Aca.
Accuſa igitur Menelaū, qui
uos omnes pro eili coniuge rei-
cuperanda, contra Troiam du-
xit. Men. Nequaquam me,
ſed

ἢ οὐ ἀντίστοιχόν ἐσθαι, πο-
τὶ ἀμφὶ γυναικὶ πολλὰ κρό-
νον ἄλγιστα πάσχειν. ἵπαρ
τὰ αὐτὰ ξυρὰ ἔστα, ἃ πρὸς
βίητοι ἀποβιβλάνοντα τῶν
βαρύν, ἀμορφα δεικνύσιν αὐ-
τῷ δόξαν. ἔτι μὲν τοι αὐτὸς
ἡγεὶ ἔχει τὴν χροιάν, λεῖπαι-
γὰ ἔστιν. Μι. οὐκ οὖν τοῦ
ὦ Ερμῆ δαυμάζω, εἰ μὴ τῶν
νέεωσιν οἱ Λακκοὶ πόρρῃ
γματοῦ οὕτως ὀλιγοχρόνῳ,
ἡγεὶ ραδίως ἀπαυδοῦντο
πονοῦντόν. Ερ. οὐ σχολή μοι
ὦ Μενίππε, συμφιλοσοφᾶν
σοι. ὥς τι ἐπὶ ξάμενι τὸ
πορ, εὐθὰ αὖ ἰδίῃς, λεῖσο
καταβαλὼν σταντόν. ἐγὼ γ',
τὰς ἄλλους νεκρὸς ἔδην μιν
λόβοιμαι.

Αἰαντὸς, Πρωτοσίλας, Μην-
ειλάς, ἡγεὶ Πάρι-
δος. Αἰ.

Τί ἄγχις ὦ Πρωτοσίλας
τῶν Εὐκύνων προσπαθόν;
Πρω. ἔτι διὰ ταῦτ' ἐγὼ Αἰαν-
τὶ ἀπιδανόν, ὁμιτιλῶ μὲν
τὸ δόμον καταλιπόν, χέρασ-
τι τῶν νεόγαμον γυναικῶν.
Αἰ. αἰτῶ τοίνυν τὸ Μοῖλαι-
ον, ὅς τις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύ-
της γυναικὸς ἐπὶ Τροίᾳ ἔγα-
γῃ. Πρω. οὐ λίγεις. ἐκάνερ
μοι ἀντιστόν, Μοῖ. ἐκ' ἐμὶ
ἦ

αὐτοῖς, ἀλλὰ δίκαιοι·
 τῶν Πάριον, δὲ ἐμὲ τὸ ξέ-
 νον γυναικὰ παρὰ παύ-
 ρος δίκαια ἔχιστο ἀρπά-
 σθαι· γὰρ οὐκ ὑπὸ σοῦ
 ἐστὶν, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ελ-
 λήνων καὶ βαρβάρων ἀ-
 γκαλῆσαι, τοσούτοις
 σὺν αἰτίᾳ γιγνόμενῃ.
 Πρω. ἄμεινον οὕτω. σὶ
 γὰρ οὐκ ὦ δίσπαρι, οὐκ
 ἔστιν ὡς ἀπὸ τῶν χει-
 ρῶν. Πά. ἀδικῶν ποιοῦν ὦ
 ἀνθρώποι, καὶ ταῦτα, δὲ
 μέγιστον ἴστα σοι. ὅρῳτι
 καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ εἰμι, καὶ
 τῷ αὐτῷ δὲ κατέσχευται.
 εἰδὼς δὲ ὡς ἀκούσας ἐπὶ ἱ-
 γι, καὶ τις ἡμᾶς δαίμων
 ἀγνοῦν ἀν' ἰδίῳ. καὶ ἀ-
 δυνάτῃς ἐστὶν αὐτοῖς αἰτί-
 σθαι αὐτῷ. Πρω. οὐ λίγαις.
 ἀλλ' ἡμῶν μοι τὸν ἔρωτα ἐν-
 ταῦθα λαβὼν δυνάτῃς ἡμῶν.
 Αἰ. ἰγὼ σοι καὶ πρὶ τοῦ ἐ-
 ρωτῆ ἀποκρισώμαι τὰ δί-
 καια. φῶσαι γὰρ αὐτοὶ μὲν,
 τὸ ἔρῳ τῷ Πάριδι ἴσως γι-
 γασθῆναι αἰτίᾳ. τὸ δα-
 νάτον δὲ σοι, εὐδύνῃς ἀλ-
 λ' ὦ Πρωτοβόλῃ, ὦ σίαν-
 τῃ. οἱ ἰκλαδόμενοι τῷ
 ἡρώδῃ γυναικὸς, ἵππῃ
 προσπίπτει τῷ Τρωάδι,
 ὅτῃ

sed multo iustius Paridem, qui
 hospiti mihi, uxorem contra om-
 nem ius eripuit. Hic enim non
 modo abs te, uerum ab omni-
 bus tum Græcis tum Barbaris
 merito strangulari debebat, ut
 qui tam multis, mortis causa
 extiterit. Prot. Melius hoc.
 Proinde malè nominate, Pa-
 ri, nunquam te dimittam è ma-
 nibus Paris. Iniuriam dico
 num facis Protefilæ, idq̃ eo
 magis, quod eandem tecum ar-
 tem exerceo. Nam & amori
 etiam deditus ipse sum, & ab
 eodē deo quasi uinctus teneor.
 Nosti autem quòd quædā sunt,
 quæ inuitis nobis geruntur, &
 nescio quis deus nos ducit, quo-
 cunque ipsi placet, atq̃ impos-
 sibile est, illi repugnare. Prot.
 Rectè dicis. Nunam igitur Cu-
 pidinem ipsum hic comprehen-
 dere mihi liceat. Acac. At e-
 go etiam pro Cupidinē tibi res-
 spondebo, quæ iussa uidentur.
 Sic enim ille dicet, Sese qui-
 dem Paridi fuisse fortassis cau-
 sam amādī, sed mortis causam
 tibi fuisse neminem aliū, quàm
 te ipsum, Protefilæ, qui clam
 uxore nuper ducta, postquam
 appropinquabatis Troadi,

ἔα οἱ cōcepto piculo, et uelut de
spatus ante reliquos cōs in litte
exilijsli. g'oria nimirū cupidus,
ppter quā et primus in egressu
nauis occisus fuisli. P. Proinde
ego p me ipso, tibi, Acace,
respōdebo, multo iustiora, q̄ tu.
Nec. n. ego mihi horum causa
fui, sed fatū, et qđ iā inde ab ini
tio ita prādestinatū fuerat. A.
Probē, quid ergo istos accusast

59 Menippi & Acaci.

Per Plutonē, ὦ Acace, expo
ne mihi, quāso, hic quae apud iste
vos sūt, oia. Ac. Haud facile,
Menippe, oia. Verū quae summa
ei et ueluti p capita idicari possi
sunt haec accipe, Hic qđc, quod
Cerberus sit, nosti. Deinde et
portitorē hūc nosti, q te traiecit,
præterea & lacū, & Pnyphlei
gethōcē iā uidisti, cui ingressus es.
M. Noui haec, & præterea te
quosq, qđ hic in uestibulo sedes,
atq; aditū obseruas. Et iā regē
ipsū uidī, & Furias. Homi
ne uero priscos, quāso, oslēde, et
maximē eos, q inter ceteros no
biliores fuisse. Ac. Hic qđc A
gamēnon est, ille aut Achilles.
Rursum hic Idomenes, qui p
rius absidet. post hunc Vlysses.
Deinceps Ajax et Diomedes,
et ceteri graecorū prāstātissimi
Men.

οὗτοι φιλοκτενέωντες καὶ ἀπὸ
πλοῦτος μὲν πρὸς πλοῦτος
ἄλλων, δίδως ὅρα δὲ, αὐ
τῶν πρῶτον ἐν τῇ ἀποδείξει
ἀπὸ τοῦ θύ. οὐκοῦν καὶ ἐν
ἐμοὶ τὸ σοὶ ὦ Λιανὶ ἀπαι
τοῦμαι δίκαια ὅρα. ἐ γὰρ
γὰρ τοῦτων αἰτί, ἀλλὰ
καί, καὶ τὸ δὲ ἀρχῆς ὅτι
ἐπιπληθύνει. Λι. ὁρῶντες
οὐκ εἴτε καὶ αἰτί;

Μενίππην καὶ Λιανόν.

Πρὸς τὸ Πλούτωνος
Λιανὶ, περιύψωσά μοι τὰ
ἐν αὐτῷ πάστα. Λι. οὐ γὰρ
δίων ὦ Μενίππην ἀπαιτα
ῖσα μὲν τοι λιπαρὰ καὶ ὄρα,
μαύδων. οὐτοὶ μὲν, ὅτι
Κερβέρους ἔστην, οἶδον. καὶ
τὸν πορδμία ποτὲν, ὅτι σε
ἀπὸ τῆς, καὶ τὴν λίαν, καὶ
τὸν Πυρρηνίαν, καὶ
δὲ ἰωρῆας δὲ τῶν. Μι. εἴ
δὲ ταῦτα, καὶ οἱ, ὅτι πον
δὲ τῶν. καὶ τὸν βασιλῆα
δὲ, καὶ τὰς ἑρμῶν. τοῦ
δ' αὐδρῶντος μοι τοῦ πᾶ
λαι δὲ τῶν, καὶ μάλιστα τοῦ
ἐπιστάμενος αὐτῶν. Λι. οὐ
καὶ μὲν ἀγαμίμου, οὐ καὶ
δ' Ἀχιλλεύς, οὐ καὶ Ἰδμε
νός, πλοῖον. ἰππὶτα δὲ τῶν
σόν, αἶτα Λίας, καὶ Διομή
δης, καὶ οἱ ἀρχῆς τ' Ἑλλήνων.

Μι.

βαβαὶ Ομηρ, σοι τῶν ραψωδιῶν τὰ
 ἀλκίαι χαμαὶ ἱστῶται,
 ἡρώτα, καὶ ἄμορφα, λυ-
 πώματα, καὶ λῆξ' ἡμι-
 ἄμηνωα ὡς ἀλκῶν
 ἡρώτα. οὐκ δὲ ὦ Δία,
 τίς ἐστὶ; Αἰ. Κύρις ἐ-
 στί· οὐκ δὲ Κρίσις. ὁ
 παῖς αὐτὸν, Σαρδανά-
 πατα. ὁ δ' αὖτε τούτου,
 Μίδας. ἰναὶ δὲ, Ξίρ-
 ρος. Μί. ἄτα σὶ ὦ λῶδαρ
 καὶ ὁ Ἑλλὰς ἱφελῆς, ἴσθ-
 ζῶντα μὴ τὸν Ἑλλήσπον-
 τιν, Δία ἢ τῶν ὄρων πλάτ-
 τανυμῶντα; οἷ δὲ καὶ
 ὁ Κρίσις ἐστίν; τὸν Σαρ-
 δανάπατον δὲ ὦ Δία κί, πα-
 τάξαι μοι κατὰ κίρρην ἱ-
 πίστατον. Δία. μελαμῶε.
 διαδρύψαι γὰρ αὐτὸν τὴν
 νύκτα, γυναικῶν ὄν. Μέν.
 οὐκ οἶω ἀλλὰ προσπίψου-
 καί γε πάντως ἀνδρογύ-
 νῃ ὄντι. Αἰ. βούλει σὶ ἱ-
 πιδάξω καὶ τὸς σισυῖ; Μί.
 νιν. οὐ Δία γε. Δία. πρῶ-
 τ' οὐτός σοι ὁ Πυθαγόρας
 ὄντι. Μέν. καὶ ὦ Εὐφω-
 ρί, ὦ Ἀπολλών, ὦ ἴ, τι αὖτε
 δίδασκε. Πυ. οὐ, καὶ αὖτε ὦ
 Μένειππε. Μί. ἀνέστι χρυσὸς
 ἢ χρυσὸς ἐστὶ σοι; Πυ. οὐ γάρ.
 ἀλλὰ

M. Pape Homere, ut ibi Rat
 psodiarū tuarū capita, humi p
 lecta iacēt, ignobilia atq; obscu
 ra, cinis ac pulvis oīa & nugae
 meta, deniq; uerē, ut abs te di-
 ctum est, capita infirma & cas-
 duca. Sed hic, Acace, quis nā
 est? Acac. Cyrus est. Ille autē
 Croesus, & iuxta ipsūm Sarda-
 napalus. Ultra hos autem Mī-
 das, & deinceps ille Xerxes.
 Men. Ecce te, ὁ scelestē, tota ex-
 boήταις Græcia tuā gente pon-
 tibus Hellepontū, & per ipsos
 montes nauibus transire affe-
 rantem? Qualis uero & ipse
 Croesus est? Ceterū, Sardana-
 palo, quæso, hunc Acace, per-
 mitte, ut demulceā caput, infli-
 cto colapbo. Acac. Nequa-
 quam. Communueres enim ipse
 caluariā, muliebres ac fragiles
 adeo cum sit. Men. Ac certē
 tamen amplexabor illū, utpote
 femurū ac mulierosum plane.
 Acac. Vt ne tibi ostendā, &
 doctos illos? M. Per Iouē etiā.
 Acac. Præmū eni hic tibi Py-
 thagoras est. M. Salue Euphor-
 be. Siue Apollo. siue deniq; qd
 cumq; uoles. Pyth. Ita sanē, &
 tu utiq; Menippe. Mc. Quid
 an non amplius aureum istud
 femur habes? Pyth. Non

sed age cedo, si quid mēducabile
tibi hęc pera ista. M. Fabas ha-
bet, quare nihil hic ē, q̃ tu mēdu-
care queas. P. Da modo. Nā
hic apud manes alia dogmata
atq̃ instituta didici, nēpe, q̃d ni-
hil hic iver se similes sunt, faba
& patrantū testiculi. Acac.
Porro hic Solō est, filius Exece-
stidis, præterea ille Thales, &
iuxta ipsos Pittacus, & ceteri
illi septē aut oēs sunt, ut uides?
Men. Latē hi sunt Acace, soli
atque alacres præt̃ ceteros.
Sed hic oppletus cinere, cāquā
sub cinericius panis aliquis, hic
crebris pustulis quasi sufferuefa-
ctus, quis nā est? Acac. Empe-
docles, Menippe, semicoctus ab
Aetnā mox huc profectus. M.
O Aeripes optime, quid obse-
cro acciderat tibi, cur te ipsum
in crateres Aetnā inijceres?
Emp. Insania quēdā, Menip-
pe. M. Nō per Ioue, sed inanīs
quēdā gloriā affectatio, & fu-
sus, & multa demētia. Hęc te
cōflagrare fecerūt, unā cū ipsis
crepidis, cū dignus minimē es
ses. Verūtācū nihil tibi cōmētū
istud profuit, de trebensus enim
es & ipse mortuus. Ceterū So-
crates ille, Acace, ubi locorū
randē est? Acac. Cū Nestore

ἀλλὰ φέρε ἴδω, εἰ τί σοι ἰδὼ
διμορὴ ἢ πύρα ἔχα. Μι. ἰσχυ-
άμους ὠγαδί. ὥστε οὐ τὰ
τί σοι ἰδὼ διμορ. Πυ. δὲ
μύον, ἄλλα παρὰ νεκρῶν
δύματα ἱμαδον γδ, ὥς δὲ
δὲν ἴσμεν κύαμοι, καὶ λιπα-
ραὶ τοκῆς ἐνθάδε. Αἰ. οἴ-
τε δὲ Σόλων ὁ Εφεκτι-
δου, καὶ Θαλῆς ἱκάνθη. καὶ
παρ' αὐτοῖς, Πιττακὸς, καὶ
οἱ ἄλλοι. ἐπὶ δὲ παύσεσθαι
εἰς ἵπ, ὥς ἴσμεν. Μι. ἀληπ-
οῦτοι ὦ Λιανὲ μόντοι, καὶ φασ-
κεῖ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σπο-
δοῦ πλεῖσθ, ὥς ὅτι ἐκφυ-
φίαι ἀπ' αὐτοῦ, ὁ τῶν φληκταῖ
ναὶς γὰρ ἡλὼθη καὶ, τίς ἐ-
στιν; Αἰ. Εμπεδοκλῆς ὦ Μι,
νικητὴς, ὁ μίσησθαι ἀπὸ τοῦ Αἰ-
τνῆς παρῶν. Μι. ὦ χαλῆ-
παι βίβησι, τί παθὼν σῶν
τῶν ἀποτομῶν κρατῆρας ἐνθάδε
λῶς; Εμ. μελαγχολία τίς
ὦ Μένιππε. Μι. οὐ μὰ Δία,
ἀλλὰ ἡγομένη, καὶ τύφος,
καὶ πολλὰ λόνυα, ταῦτά
σε ἀπὸ ἡδονῆς καὶ αἰσῶν
λενπίσι μὴ οὐκ ἄξιον ὄντα,
πλὴν ἀλλ' οὐδέ σοι τὸ σί-
φισμα ὠνυσσῶ. ἐφραδάς
γὰρ τιδνῶς. ὁ Σωκράτης
δὲ ὦ Λιανὲ, ποῦ ποτε ἄ-
ρᾶ ἔστι. ἰ. μὲν Νίσιος,
καὶ

Emp. Insania quēdā, Menip-
pe. M. Nō per Ioue, sed inanīs
quēdā gloriā affectatio, & fu-
sus, & multa demētia. Hęc te
cōflagrare fecerūt, unā cū ipsis
crepidis, cū dignus minimē es
ses. Verūtācū nihil tibi cōmētū
istud profuit, de trebensus enim
es & ipse mortuus. Ceterū So-
crates ille, Acace, ubi locorū
randē est? Acac. Cū Nestore

καὶ ἀμείλιτος ἐκείνῳ· καὶ
πολλὰ. Μι. ὁμοίως ἴ-
μεν ἰδέσθαι αὐτὸν, ἔπει-
σέμεν. Αἰ. ἔγωγε τὸν
καὶ ἄλλους. Μι. ἀπαντὸς
καὶ αἰσίου. ὥς τι παρ-
αὐτῷ ἔστι τὸ γινώσκ-
ειν. Αἰ. τὸν σιμὸν λέγεις.
Μι. καὶ τοῦ ὁμοίου. οἱ
γὰρ ἀπαντὸς. Σω. ἴ-
σως οὐκ ἔστι· Μενίππης· Μεν.
μάλιστα ὁ Σώκρατες. Σω.
τὰς οὐ ἀδύναται; Μι.
οἱ τῶν νεώτερων φιλοσοφῶν λέ-
γουσι, καὶ τὰ γινώσκοντα αὐ-
τὰ, καὶ τὰ βαδίσματα ἐ-
κείνου· τίς τις, ἀλλοί φιλί-
σσοι. Σω. Μάλιστα πολλοὺς
ἰσχυροὺς. Μι. τὰ δ' ἄλλα
ἰσχυροὺς οἶμαι, οἷον ὅτι πα-
ρα τοὺς Ἀριστοτέλους, καὶ Πλά-
τωνα αὐτοῖς. ὁ μὲν ἀποκρί-
νεται, ὁ δὲ τὸν οὐ Σω-
κράτη τυραννίδος ὁφθαλμοῦ
καὶ μακάριον. Σω. περὶ ἵ-
μῳ δὲ τί φησὶν; Μεν.
ὁ λαίμαργος Σώκρατες· αὐ-
τοῦ δὲ τὰς τοιαύτας
παντὸς οὗτοι οἱ διαμαρτυ-
ροῦνται αὐτῶν γινώσκοντες,
καὶ πάντα ἰσχυροὺς αὐ-
τῶν. Αἰ. γὰρ οἶμαι τὰ λεγόμενα
λέγειν, οὐδὲν ἄλλο. Σω.
καὶ αὐτοῖς ἰσχυροὺς ταῦτα
περὶ

ac Palamede ille plerumq; nu-
gatur. Men. Cuperem eas
men uidere ipsum, sic ubi loco-
rum hic foret. Acac. Vides
ne caluum illum? Men. Ac
omnes hic calui sunt quare om-
nium aequè notatio hæc fuerit.
Acac. Simum istum dico.
Men. Etiam hoc simile om-
nium est. Nam & simi omnes
sunt. Socr. Me ne quæris
Menippe? Men. Te ipsum
Socrates. Soc. Quo pacto
res Athenis se habent? Men.
Multi iuniorum philosophari
se profictecur. Ac habitum cer-
te ipsum, & incessum si quis as-
piciat, meri pilosophi uidentur,
admodum multi. Cæterum
autem uisus opinor, qualis &
Aristippus huc ad te uenerit,
& Plato ipse, alter quidem or-
lens unguenta, alter autem in
Sicilia tyrânis adulari doctus.
Socr. At de me quid sentiant?
Men. Beatus, Socrates, qui
spiam es, quod ad huiusmodi
res utiq; pertinet. Omnes itaq;
te admirabilem fuisse uirum
existimant, atq; omnia cognos-
uisse hæc (deceat enim opinor,
uerum hic dicere) cum nihil sci-
res. Soc. Et ipse dicebam hæc

k s ad

ad illos, sed illi tū simulationem
quandā, eam rem esse putabāt.

Men. Sed quinam isti sunt: cir-
ca te? **So.** Charmides, Menip-
pe, et Phædrus, et Clinia fili-
us ille. **Men.** Euge, Socrates
quoniā et hic artem tuam exer-
ces, neque formosos istos negli-
gis. **Soc.** Quid enim aliud quod
quidem suavius sit, agere? Sed
huc propius nobiscum recūbe,
si uidetur. **Men.** Non, per Io-
uē. **Ad Cræsum** enim et **Ser-
danapalē**, redeo, prope illos ha-
bitaturus. Videor quippe mihi,
ut pauca habiturus ibi esse, quæ
videam, quando plorantes illos
audiam. **Acac.** Et ego quos-
iam abeo, ne quis mortuorum
clam nobis subducatur se. **Plei-
ra** pautē alia uidebitis **Menip-
pe**, quando iterū conueniemus.

Men. Abeas licet, nam et hæc
Acace uidisse sufficit.

Menippi et Cerberi.

Heus Cerbere, quædequē mi-
hi tecū cognatio quædā interce-
dit, cū et ipse sim canis, dic mi-
hi p̄ Stygiā paludē, quō se habe-
bat **Socrates**, cum huc accede-
ret? **Verisimile** ē autē te, deus cū
sis, nō latrare modo, ut ructu hu-
mano more loq̄, si quando uelis.

Cer. Quā procul adhuc abesse
Men.

πρὸς αὐτούς. οἱ δὲ, ἄρρωστοί
ἔοντο τὸ πρῶγμα ἄναι. Μέν-
τινός δὲ οὗτοι ἄσιν οἱ πε-
ρίοι; **Σο.** Χαρίδης ὁ πα-
τριπαι, καὶ Φαίδρος, καὶ
τὸ Κλινίου. Μεν. οὐκ
Σώκρην ἴδω, οἷτις ἡσυχάζουσιν
ταῖς τῶν σαυτοῦ τέχναις, καὶ
οὐκ ἐλιγνύουσιν τῶν καλῶν.
Σο. τί γὰρ αὖ ἄλλο ὁδεῖν
πράττοιμι; ἀλλὰ πλεοῖον
ἡμῶν κατακείσοι, ὡς ἀπαι-
τούς. Μεν. μὰ Διὶ ἐπὶ τὸν Κρά-
σον γὰρ καὶ Σαρδανάπα-
ρον ἄπειμι, πλεοῖον εὐκεί-
νων αὐτῶν. ἰσχυροῦν οὐκ
ὀλίγα γιγασκῶσαι, εἰ μὴ σί-
των ἀκούω. Αἰ. ἡ γὰρ ὕ-
δα ἄπειμι, μὴ καὶ τις ἡμῶν
οὐκ ὦν λάθῃ διαφυγῶν. τὰ
πολλὰ δ' ὁρῶντες ὄψα ὡς καὶ
οὐκ οἶμι. Μεν. ἄπειμι, καὶ ταῦτα
τί γὰρ ἰκανὰ ὡς Αἰακί.

**Μενίππου καὶ Κίρ-
βου.**

ὦ Κίρβου, συγγενὲς γὰρ
εἰμί σοι, ἡμῶν καὶ αὐτὸς
ὢν, ἀπὶ μοι πρὸς τῆς Στυ-
γὸς, οἷος ἢ ὁ Ξυγκάτης ὁ-
πότε πατάει πρὸς ὑμᾶς. εἰ-
κὸς δὲ σιδηρὸν ἄντα, μὴ ὑλῆσι
πτεῖν μένον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
θεωπικῶς φρίσσειναι ἐπὶ
ἰδίῳις. Κίρ. πῶς ἔρωδ' ὅ-
μως

Μενίππει, πατάπα
 ἄλκιμ' ἄρ' ἵππῳ προσώ
 προσικάαι, καὶ οὐ παύ
 σασθαι τὸν δαύατον δο
 καὶ τοῖ' ἡμῶν τοῖς
 το σομίον ἐγὼσιρ ἰδὲ
 ἵππ' αὖ κατ' ἡνυψοῖ
 τὸ χῆματ', καὶ ἄδι
 ῖον, καὶ γὰρ ἵτι διαμῖλ
 ῖον αὐτὸν δακῦρ τῷ κω
 ῖον, κατ' ἵπποα το ποδὶς,
 ῖον τὰ βριφ' ἡμῶν, καὶ
 ῖον το παυδία ἀδύρτι,
 καὶ παυτῖ' ἵππ' ῖον. Μι.
 οὐαῖο σοφίης ἢ αὐδ' ῖον
 ῖον, καὶ οὐκ ἡλιδῶς κατι
 φρίδα το πρῶματ', Κίρ.
 οὐκ. ἀλλ' ἵππ' αὐδ' ῖον,
 ῖον αὐτὸ ἵππ', κατ' ἵππο
 ῖον. ῖον αὐτὸν αὐτὸν
 παυδία, ῖον αὐτὸν ῖ
 ῖον παυδία, ῖον αὐτὸν
 τὰ ῖον διαταί. καὶ ῖον, π
 ῖον παυδία γὰ τῶν τοῖον
 ῖον αὐτὸ ἵππ', ῖον τοῖ
 ῖον τοῖον τοῖον, καὶ αὐ
 ῖον. τὰδ' αὐτὸν, ῖ
 ῖον αὐτὸν. Μι. ῖον
 ῖον τοῖον κατ' ἵπποα
 ῖον. Κίρ. μὲν ῖον Μι,
 ῖον αὐτὸν παυδία, καὶ
 ῖον αὐτὸν πρὸ τοῖον, ῖον αὐ
 ῖον αὐτὸν ῖον, μὲν αὐ
 ῖον αὐτὸν, ἀλλ' ῖον αὐτὸν

Menippe, uisus ē cōstāri atq; in
 territo adire uultu, p̄rinde qua
 si mortē nihil omnino formida
 ret, tāquā hoc ipsum uellet ijs, q
 ꝑcul d̄ specus ingressu stabat,
 ostēdere, uerū simulatq; dē sp̄cie
 in biatū uidētq; ꝑfundū atq; a
 trū antri recessū, simulq; ego cū
 clātē etiā illū a conito mordēs pe
 de correptū detraherē, infanitiū
 ritu ciulabat, suosq; deplorabat
 liberos, nihilq; nō faciebat i oēm
 sp̄ciē sese cōuertēs. M. Nū i gi
 tur fucatē sapiens erat ille, neq;
 uerē mortē cōtēnebat C. Haud
 uerē, ceterū ubi uidit id esse ne
 cesse, audaciā quādā pra se fere
 bat, quasi uerō uolēs id esset pas
 surus, q; aliq; uolētī nolētī tamē
 omnino fuerat ferētū, uidelicet:
 quo spectatoribus esset mirac u
 lo. Egdē illud in totū de uiris isti
 usmodi uerē possim dicere, ad
 fauces usq; specus intrepidī sūt
 ac fortes, porro intus cū sunt, ni
 hil mollius neq; fractius. M. Cae
 tetum ego quonam animo tibi
 uisus sūns ubi s̄stē specum? Cer.
 Vnus mortalium Menippe, sic
 mihi uisus es subire, ut tuo dige
 num erat genere, & prior te
 Diogenes propterea quod neu
 tiquam adacti subieritis, aut
 intrusi, uerum tuum ultronē,

tum ridentes, atq[ue] omnibus plo-
rare renunciantes.

61

Charontis et Menippi.

Redde nauis scelestæ. Men.

Vociferare, siquidem isthuc tibi
uoluptati est Charo. Charon.

Redde, inquam, quod pro traie-

ctione debes. Men. Haudqua-

quã auferre queas ab eo qui nō

habeat. C. An est quispiã, qui

ne obuiũ quidẽ habeat? M. Sic

ne alius quispiã præterea, equi

dẽ ignoro, ipse certẽ nō habeo.

C. Atqui præfocabo te p[er] Dite

impurissime, ni reddas. Men.

At ego illiso bacculo tibi cõmi-

nũ caput. Char. Nũ ergo te

etã longo traiectu gratis trãsue-

K

xeroti? M. Mercurius meo nomi-

ne tibi reddat, ut qui me tibi tra-

diderit. Mer. Belle mecum a-

gatur per Iouem, siquidem fu-

erum est, ut etiam defuncto-

rum nomine persoluam. Cha.

Haud omitcam te. Men. Quin

igitur uel huius gratia perge,

ut facile, nauim trahere, quan-

quam quod non habeo, quinam

auferas? Cha. At tu nescie-

bas, quid tibi fuerit adportan-

dum? Men. Sciebam quidem,

uerum non erat. Quid igitur?

num ea gratia erat mihi sem-

per in uia manendum? Cha.

Solus

γλῶττόν, οἰμώζων πρὸς τὸν
γαίαντος ἀπασιν.

Χάρων· καὶ Μένιππος·
πρὸς Χάρων.

ἀπὸ δὲ ὃ καταράται
πρὸς δὲ Μί. βία, ἀπὸ
τί σοι ἤλιον ὃ Χάρων. Χά.
ἀπὸ δὲ φεμι, αὐτὸ ὅτι
ἀντιπρὸς μου σάμην. Μί. ἐν
αὐτῷ λάβοις παρὰ το μὲν
χρὸν· Χά. ἴσι δὲ τις
βολὴν μὲν ἔχων; Μί. εἰ μὲν
καὶ ἀλλότῃσι, οὐνοῖδα. ἴ-
σῳ δὲ, οὐκ ἔχω. Χά. καὶ
μὲν ἄγχι σὶ οὐ τὸν πλοῦ-
τον αὐτὸν μίαν, ὅτι μὲν ἀπο-
δῶς. Μί. ὑπὸ τῷ ξύλῳ
σου πρὸς αἴας, διαδύσω τὸ
λεσάνην. Χά. μάτην ὅτι ἴση
πλοῦτον τὸς ὅτι πλοῦτον.
Μί. ὃ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι
ἀποδίδω, ὅς μιν παρίδωκί
σοι. Εἰ. οὐ Δία ὀναίμην,
εἰ μὲν γὰρ καὶ καὶ ὑπὸ τῷ
πρὸς τῶν οὐρανῶν. Χά. οὐκ
ἀποστέλλω σοι. Μί. τότε
γὰρ εὐκαὶ εὐκαὶ πλοῦτον τὸ πρὸς
ἐμὸν, πρὸς ἐμὸν. πλὴν ἄλλ'
ἴ, γὰρ μὲν ἔχω, πᾶσι αὐτῷ λάβοις;
Χά. οὐδ' οὐκ ἔστις ὡς κο-
μίσει δὲ; Μί. ἔδει μὲν
οὐκ ἄγχι δὲ. τί τοῦ, ἔχων
διατρεῖ μὲν ἀποστέλλω; Χά.
μὲν

τοῦ ἀρχέσει προῖ-
 πηδουκῆσαι ; Μι. οὐ
 ἴαυ ὦ βέλτισι. καὶ γὰρ
 ἔλασα, καὶ ἀκώπης ἐπι-
 ἔβην, καὶ οὐκ ἐκλασε
 τῶν ἄλλων ἐπιβα-
 ῖν. Χά. ἰδοὺ ταῦτα πρὶς
 ἀποβμία. τὸν ἐβολὸν ἂ.
 ἰσχυαί σε δᾶ. οὐ γὰρ δι-
 ἄλλως γινώσκει. Μι.
 τοῦ ἀπάγαγί με αὐθις
 ἐν βίῳ. Χά. χαρίσας λί-
 γους, ἵνα καὶ πλουτῇς ἰδίῳ
 πᾶσι παρὰ τὸ δαίμον προσ-
 λαίῃ. Μι. μὴ εὐχολοῖαι οὐδ.
 Χά. ἀξέον τί ἐν τῇ πόλει ἴ-
 χας. Μι. δέροντες ἂ δέχας,
 καὶ ἂ ἐλάτεις τὸ δαίμον.
 Χά. πόθεν τοτὸν ἤμην ὦ Ερ-
 μή τὴν κύαν ἔγχαλς ; οἷα
 δὲ καὶ ἐλάτεις παρὰ τὸν
 πλουτῶ, τῶν ἐπιβατῶν ἀπᾶν
 τὴν καταγλιῶν, καὶ ἐπισκώ-
 πλον, καὶ μὲν ὅτι ἄδων, οἷ-
 μόνιστον ἐκείνων. Ερ. ἄγ-
 νῆς ὦ Χάρων. ἐπεί μιν αὐ-
 δὲ ἀνέβη μανθας ; ἐλάτεις
 ἴσθαι ἀνέβης, λούσας αὐ-
 τῇ μίλῃ. οὐτὸς ἔστιν ὁ Μι-
 νιππος. Χά. καὶ μὴ αὐ-
 τὸν λαβὼς ποτὶ ; Μι. ὡς ἴα-
 λαι ὦ βέλτισι, ἀλλὰ δὲ οὐκ
ἀνέβης.

Solus ergo gloriaberis te gra-
 tis fuisse transuēctum ? Me-
 nippus. Haud gratis ὁ præ-
 clare, siquidem & sentinam
 exhausti, & remum arripui, &
 uectorem omnium iunus non ei
 iulaui. Charon. Ista nihil
 ad nautum, obolum reddas o-
 portet, neque enim fas est secus
 fieri. Menippus. Proinde
 tu me rursum in uitam reuehe.
 Charon. Belle dicis, nimirum
 ut uerba etiam ab Aca-
 co mihi lucrifaciam. Menip-
 pus. Ergo molestus ne sis.
 Charon. Ostende quid habes
 asinpera. Menip. Lupi-
 num si uelis, & Hecatae coe-
 nam. Char. Vnde nobis hunc
 canem adduxisti Mercurii
 tum qualia garriebat inter nau-
 uigantium ; uectores omnes ir-
 ridens, ac disterijs incessens,
 unusque cantillans, illis plo-
 rantibus. Mercurius. An
 ignoras Charon quem uiuum
 transuēxeris, p' anè liberum,
 cuiq; nihil omnino cure sic.
 Hic est Menippus. Cha-
 ron. Atqui si unquam posthac
 te recepero. Menippus. Si
 receperis ὁ præclare, ne possis
 quidem iterum recipere.

Plutonis & Protefilai.

O Domine o rex, o noster
Iupiter, & tu Cereris filia, ne
despicite prec'es amatorias. P.
Tu uero quid precaris a nobis,
aut quis denique es Prot. Equi
dem Protefilas sum, filius I-
phicli, patria Philacenses, qui
cum reliquis Gracis in expedi-
tione ad Troiam profectus, ac
primus omnium contra Ilium
pugnando, occisus sum. Precor
autem ut dimissus hinc, modic-
um temporis, in uitam redire
denovo permittat. Plut. Hunc
amorem, Protefilae, omnes
mortui amant, sed nullus tamen
ipsorum potitur eo. Prot. At
non uitam, o Pluto, tanto pe-
re amo, uerum equidem uxo-
rem, quam nuper ductam, do-
mi reliqui, atque in bellum na-
uigando profectus sum. Deino
de infelix, in egressu nauis
um, ab Hectore occisus sum.
Amor itaque iste uxoris, non
mediocriter me, o Domine,
eneccat, uolo si uel paululum
ab ipsa conspectus fuero, ruri-
sum huc descendere. Plut. No
bibisti, Protefilae, aequum
Lecheam? Protefilas. Bi-
bi equidem, sed haec res praua,
huius pondere. Pluto, Igitur
exrei

πλατῶν & καὶ πρωτῆιδος
λας. πλατῆρ.

ὦ Διόσποτα, καὶ βασίλει,
καὶ ἡμίτῃ Ζεὺς, καὶ σὺ δὲ
μερὶ & δύνασθαι, μὴ ἐν
ἀλλήδ' ἐν σὺν ἱερῶν. Πλου-
τὸν δὲ τὴν & Διὸς παρ' ἡ-
μῶν; ἢ τίς ὄν τυχεύει;
Πρω. ὅμι μὴ πρωτῆιδος
ὁ ἱφίκλον φηλάνη, συν-
τιόται τῶν Λαχίων, καὶ
πρωτῆ & ἀποδιδόν τῶν ἐν
ἡλίου. Δίωμαι δὲ ἀφ' αἰσῶν πρὸς
ἡλίου, ἀναδιδόναι πάλιν.
Πλου. τοτορ μὴ τὴν ἱερῶν
ὦ πρωτῆιδαι, παύσθαι νῦν
κροὶ ὄρωσι. πάλιν οὐδ' αἰσῶν
αὐτῶν τύχη. Πρω. ἀλλ' οὐ
τὸ σὺν Αἰλίου οὐδ' ὄρω ἱερῶν.
Π. γυναικὶς δὲ, ὄν νῦν ἡ-
γαμῶν ἵτις ἐν τῷ θαλάμῳ
καταλιπὼν, ὡχέμεν ἀπο-
πλῖν. αἶτα ὁ κακοδαίμων
ὄν τῇ ἀποδίδαι ἀπὸ θαλάσσης
πρὸς τὸ Εὐκτορ. ὁ οὖν ἱερῶν
τῆς γυναικὶς, οὐ μὴ ἱερῶν
ἀποκαίει με ὦ Διόσποτα.
καὶ βούλομαι καὶ πρὸς ἡ-
λίου ἱερῶν αὐτῇ, κατα-
βῆναι πάλιν. Πλου. οὐκ ἔ-
πισθ' ὦ πρωτῆιδαι τὸ Λύ-
δες ὄρω; Πρω. καὶ μάλα ὦ
Διόσποτα, τὸ δὲ πρῶτον ἱερῶν
ἱερῶν ἡμῶν. Πλου. οὐκοῦν

ἄφ' ἑστέας γὰρ ἰ-
 σῶνται, καὶ οὐδὲν σι-
 γῆς διόστα. Πρω. ἀλλ' ἔ-
 ρηθ' ἡμῶν διαβίβω ὃ Πλού-
 τῳ ἐράδουσι καὶ αὐτῷ
 καὶ οἷα οἷον τὸ ἱερὸν
 Πλού. ἄρα τί σι γὰρ
 ἡμῶν ἐμῶν ἀναβίω
 αὐτῷ ἐλίζον τὰ αὐτὰ ἔ-
 ρηθ' ἡμῶν; Πρω. οἷμαι
 ἡμῶν ἐμῶν ἀπολεσθῶν
 ἡμῶν. αὐτῷ αὐτῷ
 αὐτῷ λαφύ μὲν ἐλίζ-
 ον. Πλού. ἔστι μὲν γὰρ οἷα
 αὐτῷ ἐλίζον τὰ αὐτὰ
 Πρω. αὐτῷ αὐτῷ ὃ Πλού-
 τῳ. Οὐ γὰρ αὐτῷ αὐτῷ
 αὐτῷ αὐτῷ τὸν Εὐρυδι-
 κῶν παρὰ δαυτι, καὶ τὸν ὁμο-
 γαμῶν Ἀλκίνοον παρὰ τὴν
 ψαπὶ Ἡρακλῆα χαρὶς ἐμῶν.
 Πλού. διὰ τί σι αὐτῷ κρῶ-
 νος γαμῶν ὦν, καὶ ἄμορ-
 φος, τῇ καλῇ σὺν ἑκάστῳ
 ἐμῶν αὐτῷ; ὡς αὐτῷ καὶ
 ἐμῶν αὐτῷ σι, οὐδὲν αὐτῷ
 γαμῶν αὐτῷ; φεβῶν
 τῷ γὰρ οὐδὲν αὐτῷ, καὶ
 φεβῶν τῷ σι. καὶ μὲν
 αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ. Πρω.
 ἡμῶν αὐτῷ, οὐ γὰρ ἔτι
 ἡμῶν αὐτῷ αὐτῷ. ἡμῶν
 αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ. Πρω.
 ἡμῶν αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ.
 ἡμῶν αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ.
 ἡμῶν αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ.

expecta, adueniet enim & illa
 quandoq, neq, nunc opus quicquid e-
 rit, utq, ascendere te. P. Sed mo-
 ra hanc ferre nequeo. Amasti
 aut tu quoq, aliquando, ac nosti,
 qualis res, Amor sit. P. Ex qd
 adeo iuuabit te, unū diē reuivis-
 scere? deinde aut paulo post eam
 dem hęc lugere? P. Spero me
 etiā illā adductū esse, ut huc
 ad uos sequatur me, quare pro
 uno mortuo paulo post duos res-
 cipies. P. Flaud fare est, illa fieri.
 neq, etiā simile unqua factū est.
 P. At ego in memoriam tibi
 reuocabo, Pluto. Nā Orpheo
 ob ipsam hanc causam Euridi-
 cen uxore reddidisti, & cognā
 tam meam Alcestem misisti.
 Herculi gratificātes. P. Opta-
 ris aut cum ista nuda atq, defor-
 mi caluaria, formosae illi sponsae
 tuae in conspectum uenire? Quo
 pacto aut illa etiam aspiciat
 et? quae ne dignoscere quidē am-
 pliuste poterit? Terrebitur eo-
 nim, fasciis atq, aufugiet, tuq,
 frustra eantiū ita exanclaueris.
 Pro serpina. Proinde mi uir, tu
 isti quoque rei medicinam aliā
 quam adhibe. Ac Mercurium
 iube, ut postquā ad lucem peri-
 uenerit Protesilaus, cōiunctum
 uirga, mox in adolescentem
 formos-

formosum cōuertat illū, qualis uidelicet ante a fuit, cū ex spōsae thalamo prodiret. P. Quoniā, Proserpina, et tibi hoc uidetur, age p̄ductū hūc iterū ad sup̄os, Mercuri, spōsum facito. Tū uero meminēris, nō amplius q̄ unum diem tibi permissum esse.

Diogenis et Mausoli.

Ohe tu Car, quare tandē in solēs es, tibiq̄ places. ac dignū te credis, q̄ unus nobis omnib. anteponare? M. Primū te gni no mine o tu Sinopenfis. quippe q̄ Cariae imperauerim uniuersae, praeterea Lydia quoq̄ gētib. a liquot, tū aut & insulas nonnul las subegerim, Miletū usq̄ per ueneri, plerisq̄ Ionia partib. uastatis. Aid haec formosus erā ac procerus, ac bellicis in reb. praualidus. Postremo, quod est omnium maximū, in Halicarnas so monumentū erectū habeo, singulari magnitudine, quantū uidelicet defunctorū alius nemo possidet, neq̄ pari etiā pulchritudine cōditū, iuris scilicet atq̄ equis, pulcherrimo ē saxo, ad uia formā absolutissimo artificio expressis. adeo ut uel phanū ali quod simile, haud facile quis ini ueniat. Nū iniuria tibi uideor has ob res mihi placere atq̄ efferrī? D. Num ob imperiū atq̄

ναύας δούδους λαλὼν αὐτῇ γάσσαται αὐτὴν, οἷον ἔν τῳ πατρὶ. Πλού. ἰπὰ Περσεφόνει συνδοχῇ, ἀναγαγόντες αὐδὲς, ποίησον τοιοῦτον. σὺ δὲ μίμνησε, μὴ λαλῶν ἑμίγας.

Διογόνους καὶ Μασολίου.

σολῶ.

Ωκαρ, ἰδὲ τίρι μίγα φέρεις, καὶ πάντων ἑμῶν τιμᾶσαι ἄξιος; Μά. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὡς σὺ πού, ὅς ἐβασιλεύσα Καρίαί, μὲν ἀπάσας, ἔρξα ἡ καὶ Λυδῶν αἰῶν. καὶ νῦν σὺ δὲ τίνας ὑπεργάγεις, καὶ ἄχει Μιλήτου ἐπὶ βίῳ, τὰ πολλὰ δὲ Ἰωνίας καταστρέφεις. καὶ καλὸς ἔρ, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολλοῖς καρτόρος. τί δὲ μίγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῷ μνημα παμμίγθους ἔχω ἐπὶ κήρυκτον, ἑλίκον οὐκ ἄλλος νεκρὸς, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ὅς ἐστι λαλῶν ὁ κρημελόν, ἰπῶν καὶ αἰῶν δρῶν ὅς τὸ ἀκριβέστατον ἐκασμῶν λίθου τὸ καλλίστον, οἷον οὐδὲ νῦν ὕψη τις αὐτῶν ῥαλίως. οὐδ' ἀποῖν σοι διακαίως ἐπὶ τούτοις μίγα φέρω; Διο. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ

ob

ἐν τῷ βα-
τάρον; Μαύ. οὐ Δι-
στοις. Διο. ἀλλ' ὡς ἡ
αἰσώλη, οὔτε ὁ ἰσχυρὸς ἔ-
καστη, οὔτε ὁ μικρὸς
ἐν τῷ γούῳ τινα ἰδοί-
σιν αὐτῶν δὲ μαρτυρίας πρὸς
ἐκαστὸν εἰς αὐτὸν τίς ἐστὶ
ἐν τῷ λαῷ οὐκ ὀρθῶς προτιμᾷ
τὸν ἑκάστου. φανερὰ γὰρ
ἐστὶν, καὶ γυμνά. καὶ τοῦ
ἐκαστοῦ ἐμοίως προφαίνε-
ται, καὶ τὸς ἐφ' ὧν αὐτὸς αἰ-
σώμεθα, καὶ τὰς εἰσὶν αἰ-
σώμεθα. ὁ δὲ τὰ φθ, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκαστοὶ δέ-
τοι, Ἀλικαρνασσοῦσι μὲν ἰ-
σοῦσι ἀπὸ τῆς ἀκροῦς, καὶ
φιλοτιμᾶσθαι πρὸς τοὺς ξέ-
νοι, ὡς δὲ τὴν μέγα οἰκοδόμη-
μα αὐτοῖς ὄντι. σὺ δὲ ὡς βίβλιν
τίστι, ἐκ ἑκάστου, τε ἀπολαύεις
αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοσοῦτος
ἵτι μᾶλλον ἢ μᾶλλον ἀχθομένης
καὶ τελεῖται τοῖς δίδοις πρὸς
μῆρος. Μαύ. ἀλλ' ὅρα τὰ αὐτῶν μοι
ἐκαστὸν καὶ τὰ καὶ ἰσότητος
ἐστὶν Μαύσῳ καὶ Διογενεῖ
τοι. Διο. ἐκ ἰσότητος ὡς γὰρ
οὐκ ἴσται. ἐ γὰρ. Μαύσῳ καὶ
μὴ γὰρ οἰμώζεται, μὴ μὲν
μὴ τῶν ὑπὲρ γού, οὐκ οἱ
δίδαι μὲν αὐτῷ. Διο. οὐ
οὐ δὲ καταζηλοῖ τῷ αὐτοῦ.

καὶ

ob formā, atq; ob sepulchri mo-
lēm. Per Iouē ob hæc inquam.
D. Atqui ὁ formosus Mausoleus,
neq; uires iam illæ, neq; forma ei
ibi iā adest, adeo ut si quem arbi-
trū de formæ præcellētia delega-
rimus, haudquaquā dicere poterit
sic, quāobrem tuæ caluarie meæ
sit antefrēda, siquidē utraq; pa-
riter cum calua, tū nuda, utriq;
dentes pariter ostendimus, pari-
ter oculis orbatī sumus, pariter
narib. simis ac sursum hiantib.
deformati. Cæterū sepulchrum
ac saxa illa preciosa, Halicar-
nasseis forsitan iactare licebit,
et hospitibus gloriæ causa or-
stentare, tanquā qui magnificā
quādā apud se structurā habeat;
uerū quid hinc cōmoditatis ad-
de redeat, uix egregie nequaquā
uideo, nisi forsitan illud cōmodum
uocas, quod plus oneris atq; nos
sustines, sub tam ingentibus sa-
xis pressus ac laborans. Mausoleus.
Ita ne nihil illa mihi condue-
cunt omnia, planeq; pares erūt
Mausolus ac Diogenes. D. Imo
haud pares, inquam, uir cla-
rissime, nam Mausolus discruc-
ciabitur, quoties earum rerum
in mentem ueniet, quibus in ui-
ta florere consuevit, ac Dio-
genes interim cum ridebit.

l

Atq;

Res istas de
priori reflexio
causas

Atque ille quidem de suo illo monumento, quod est in Hali-
carnasso, memorabit, ab uxo-
re Artemisia atq; sorore para-
to, contra Diogenes ne id qui-
dem suo de corpore nouit, nun-
quid habeat sepulchrum. Neq;
enim illi res ea cura est, uerum
apud uiros excellentissimos sui
memoriam famamq; reliquit, ut
qui uitam peregerit uiro dignā,
tuo monumento, Carum abie-
ctissime, celsiorem, ac tutiore
in loco substructam.

Nirci, Therfite, & Me-
nippi.

Ecce denique uel Menip-
pus hic iudex erit, uter nostrum
sit formosior. Dic Menippe,
an non tibi uideor forma præ-
stantior. Menippus. Imò
quinam sitis, prius arbitror in
dicandum, nam hoc opinor,
scito est opus. Nircus. Ni-
reus ac Therfites. Menipi-
pus. Vter Nircus, uter Ther-
fites, nondum enim uel hoc
satis liquet. Ther. Iam ui-
num hoc uinco, quod tibi sum
similis, neq; tantopere me præ-
cellis, quantopere te cæcus ille
Homerus extulit, unum omni-
um formosissimum appellans,
quin

καὶ τὰρον ὁ μὲν ἐν Ἀλκάρ-
νασσὶ ἔχει τὸ αὐτὸ ἐν Ἀρτε-
μισίαι δι' ἡμετέρας, καὶ ἡ-
μετέρας κατασκευασμένον
ὁ Διογένης δὲ, το μὲν οὐκ
οἶδε καὶ τίνα τὰρον ἔχει
κα, οὐκ οἶδε. εἰδὲ γὰρ ἔχει
καὶ αὐτὸ τέτο. λέγον γὰρ
ἀριστοὶ περὶ αὐτοῦ κατασκευ-
ασμένον, ἀλλὰ οὐ βίον βελ-
λόντα καὶ ὑψηλότερον ὡς Καρὺν
ἐραπειδίστατο το σὺ μνησ-
τα, καὶ ἐν βέλαιστέρῳ χωρίῳ
κατασκευασμένον.

Nircus, Therfite, καὶ Me-
nippus, Nircus.

Ἰδὼν δὲ Μένιππον οὕτω
οὐ δικάσει, πότερ' οὐ σύμμε-
τρόν τις ἔσται. ἀπὶ ὧ Μέν-
νιππι, εὐκαλλίον σοι δο-
κῶ; Μέν. τίνας δὲ καὶ ἴ-
σῃ, πρότερον εἶμαι. καὶ γὰρ
τοτε εἰδέναι. Νι. Νιρσὺς
καὶ Θερσίτης. Μέν. πότερ'
εἴς ὁ Νιρσὺς, καὶ πότερ'
εἴς ὁ Θερσίτης; οὐδὲ
πῶ γὰρ τοτο εἶλον. Θερ-
σίτης μὲν ὅσα τοτ' ἔχει, ὅτι δὲ
μείος ἐμίσση, καὶ οὐδὲν πᾶ-
λικοῦτον διαφέρει, ἐλέκον
οἱ Ομηρ' ἰκάνει ὁ τυ-
φλὸς ἐκείνου, ἡ καὶ αὐτὸν
σύμμετρότατον προσεκάλε-
σεν.

ἰσχυρὸν ἔγωγε, καὶ ψι-
δὲν χείρων ἰσχυρὸν τῷ
ἄλλῳ. ὦρα δ' ἴσσι ὦ Μι-
νίππε, ὅρτις αὖτε σὺ μορφώ-
ται. Νί. ἰμὶ γὰρ ἡ Ἀγλαΐ-
α Χαροπὸς, ὅς ἐστι καλλι-
πρὸς Ἰλίου ἠδ' Ὀδυσσεύ. Μί.
ἔτι καὶ πρὸ γυναικῶς οἱ
καλλιπρὸς ἔστιν. ἀλλὰ
ἴσαί μοι αἰσῶμαι, τὸ δ' ἐπεὶ
ταύτην μόνον αἶψα δια-
κρίναι ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ
ἰσχυρὸν τὸ σῶμα, καὶ ὅτι
ἰσχυρὸν ἔχει. Νί. καὶ μὲν ἔγωγε
ὁμοίως ἰσχυρὸς εἰμι, ὅτι οὐ
μνηστικὸς τοῖς Ἀχαιοῖς.
Μί. ἰσχυρὰ μοι λέγεις. ἔγωγε
ἴσως ἂν ἴσως, καὶ οὐκ ἔχω, ἵνα
ἴσῃ τίς ἐστι ἰσχυρὸς. Νί. ὅτι
ἔγωγε σὺ ταῦτα σὺ μορφώ-
ται εἰμι ὡς Μενίππε; Μί. ἔ-
τι σὺ, ὅτι ἄλλος σὺ μορφώ-
ται εἰμι γὰρ ἐν αἵματι, καὶ ὅ-
τι μὴ ἀπαύστης, ὅτι. ἰμὶ γὰρ
καὶ τοῖς ἰσχυροῖς.

Μενίππε καὶ Χαροπὸς.
ἰσχυρὸς ὡς Χαροπὸς, ὡς οὖν
ἰσχυρὸς αἰσῶμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος.
Χά. ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἰσχυρὸς
ὡς Μενίππε. καὶ τὸ ἰσχυρὸν,
ὡς ἰσχυρὸς, ἀδύνατον ὅτι
εἴς τις, ταῦτα ὅτι ὅτι ὅτι
εἴς τις, ταῦτα ὅτι ὅτι ὅτι

quoniam ego fastigiatum uertice, variis
que & ipexis capillis, nihilo te
inferior uisus sum arbiteror. Id uero
ceterus est, uti pronuncies Menippe, ut
tertiū altero formosiorē aestimes. N.
Mirum in me Aglaia Charopeus
pronuntiat. Qui uir pulcherrimus
unus Omnibus est Graijs Pri-
ameia ad Pergama ueni. M. At
quod non itē sub terrā opinor, pulcher-
rimus uenisti, quippe quod reliquis quod
dem ostib. alijs appareas assimē-
lis, porro caluaria hoc uno insig-
ni a Thersite caluaria dignoscere
possit, quod tua delicata est ac mol-
licula, quandoquidem isthuc habes
efformatū ac neutiquā uiro de-
corū. N. Attamen Homerū peri-
cōtare, qua specie tū fuerim, cū
inter Græcorū copias militare.
M. Tu quod somni tibi narras,
at ego ea specto, quae uideo quae
que tibi adsunt in praesentia, ca-
terū ista norūt, quod id tēporis uiues-
bāt. N. Quid igitur tādē? an nō
ego formosior Menippe? M.

Nec tu, nec quisquā alius for-
mosus hoc loco, siquidē apud infer-
os aequalitas est, pares quod sunt omnes.
T. Mihi quidem uel hoc sat est.

Menippi & Chironis.
Egredere inaudiui Chiron, te deum
cū esses, tamē optasse mortē. C. Vera ista audisti o Menippe,
plane quod mortuus sum, sicuti uides, cū mihi licuerit immortalē

esse. M. Ac quānā te mortis cu-
pido tenebat, rei uidelicet quā
uulgus hominū horreat? C. Dicā
apud te, uirū neutiquā stultū at-
que ipitū. Iam mihi defierat esi-
se iucūdū immortalitate frui. M.
Quid iam iniucūdū erat tē uiue-
re, lucēq; iueri? C. Erat inquam
Menippe, nā q; iucūdū uocat, id
ego neutiquā simplex, sed uariū
quiddā esse arbitror. Verū quū e-
go semp uiuerē, atq; iisdē ppetuo
reb. uterer, sole, luce, cibo, tum
horā eadem recurrerē, reliqua
itē oīa, quæ cū p cōingunt in ui-
ta, reciproco quodam orbe redi-
rent, atq; alijs alia q; uices succe-
derent, satietas uidelicet eorum
me cepit. Neq; n. i eo uoluptas
ē sita, si ppetuo fruāris iisdē. sed
oīo i p. uicē posita est. M. Pro-
bē loqueris Chirō, cāterum hāc
quæ apud inferos agitur uita, q;
nam tibi dedit, posteaquam ad
hāc tāquā ad potiōrē te cōtulisti?
C. Haud i suauiter Menippe si-
quādem equalitas ipsa quiddā hēt ad
modū populāre. Nihil aut interi-
est, utrū i luce q; agat, ac i tene-
bris, prāterea neq; sciendū est no-
bis quē admodū apud suppos, neq;
ē sciendū, sed eijsmodi rerum om-
niū egeia uacamus. M. Vide
Chirō ne te te ipse uioluas, neue eodē tibi recidat oratio. C.

διωάμην. Mi. τίς δὲ οὐ
ἴσως το δαιμόνιο ἰσχυρὸς, αὐτὸς
δράσας τοῖς πολλοῖς χρόνοις
τοῦτο; Χά. ὅρῳ πρὸς σὲ οὐ
ἀσυνώριστον ὄντα. ἐκ ἧρ ἔτα
δὲ ἀπολαύειν τὴν ἀθανασία.
Mi. ἐχὼ δὲ ἧρ, ἴσῳτα ἔργα
τὸ φῶς; Χά. ἐκ ὧ Μένιππε
πρὸς τὸ γὰρ ἡδὺν, ἰγνῶσι ποικί-
λον τι καὶ ἐχὼ ἀπλοῦν ὅσον
μακρὰν ἰγνῶσι τὴν αἰὲν αἰὲν, ἡ
ἀπολαύειν τῶν ὁμοίων, ἡ
ἡδὺν φάσας. Ἡσυχίῳ, αἱ ὁρῶν
ἡ αἱ αὐταὶ, καὶ τὰ γινόμενα
ἀπαντα ἵψης ἡμῶν, ὡς πρὸς
ἀπολαύειν θάνατον δαί-
μων. ἐκ πλεονάζειν γὰρ αὐτῶν. εἰ
γὰρ αὐτῶν αὐτῶν αἰὲν αἰὲν καὶ καὶ
καὶ αὐτῶν αὐτῶν αἰὲν αἰὲν, καὶ τὸ
πρὸς ἧρ. Mi. δὲ λίγος ὧ Χά
ἔστιν. τὰ δὲ αὐτῶν ἡ πῶς φέρεται,
ἀφ' ἧς προηλόμενος αὐτὰ ἡ-
κός; Χά. ἐκ αὐτῶν ὧ Μένιπ-
πε. ὧ γὰρ ἰσοτιμία, παύειν ὧ
μοικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐστὶν
ἵψης τὸ διαφορὸν ἐν φάτι
ναί, ἡ ἐν σκότῳ. ἄλλως γὰρ. ἐστὶ
διφῶν ὡς πρὸς αὐτῶν. ὅτι περὶ
ὧν αἰὲν αἰὲν αὐτῶν αἰὲν αἰὲν
τῶν ἀπάντων ἰσχυρῶν. Mi. ὅρα
ὧ Χάρις, μὴ πρὸς τὴν σι-
αῖα, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν αἰὲν αἰὲν
πρὸς ἧρ. Χά. πῶς ποτὶ φέρεται;

Quam-

ὅτι ἐν τῶν σὲ τῇ βίῃ τὸ
καὶ αὐτὸν ἐγίνετο
προσκαρὲς, καὶ σὲ αὐτὸν
ὅμοια ὄντα, προσκορῶ ὅ
αὐτὸν γινώσκο, ἡ ἀνάστα
καθελὼν γὰρ ἰσχυρὴν τινα.
ὅτι σὺ οὐκ ἔστις ἄλλος βίον,
καὶ οἶμαι ἀδύνατον. Χαι
αὐτὸν πάλαι τις ὁ Μίτριπ
Μί. ὁ πρ. οἶμαι, καὶ φαν
συνωτὸν ὄντα, ἀρνήσασθαι
καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παρόντι,
καὶ μὴ σὲ αὐτὸν ἀφίεντον
οἶσθαι.

ΔΙΟΥΚΛΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ
καὶ ΚΡΑΤΗΣ.

[illegible]

Quāobrem isthuc ais? M. Nēpe si illud tibi fastidio fuit, qđ in uitā sēp iisdē similibusq; reb. utendū erat, cū hic itidē similia sit oīa, eūdē ad modū parient fastidiū. Ac de integro tibi querenda erit uitā cōmutatio, atq; hinc quopiā aliā i uitā demigrādū id qđ arbor fieri nō posse. C. Quid igitur faciendū Meneppe? M. Illud nimirū, uti sapiēs cū sis, quemadmodū opinor, et uulgo prādicāt, prācētib. reb. sis cōcētus, boniq; cōsulas q; adest, neq; q̄quam in his esse putes, q; ferri nō queat.

Diogenis, Antisthenis, &
Crattis.

Ociū nunc agimus, Antisthe-
nes et tu Grates, quare, cur non
obsecro, imus de ambulatū, recta
ad ingressū & fauces orci, ut ibi
spectemus eos, q̄ descendunt, qui
nam sint, & quid quisq̄ eorum
agat? A. Eamus Diogenes.
Etenim spectaculum hoc iucun-
dū fuerit, uidere alios quidem ip-
sorū lacrymari, alios aut̄ ut di-
mittat̄ur, supplicare, quosdā aut̄
agere descendere, & quanquam
ceruicem urgētē ac impellente
Mercurio, reluctari tamen, &
resupinos obniti, nulla necessita-
te aut commodosuo. C. Ego ue-
ro etiam exponā uobis, quā ipse
13 uidi in

vidi in uia, quādo hac descende-
bam. D. Exponas licet, Cra-
tes, uideris enim quaedam oti-
nino tibi digna dicturus esse.
Cra. Tum alij multi nobiscum
descendebant tum uero inter
ipsos maximè nobiles, Ismeno-
dorus ille diues, ex nostris, &
Arsaces Medorum praefectus,
& Armenius Orates. Ismeno-
dorus igitur (occisus enim fue-
rat à latronibus circa Cithero-
nem, quando Eleusinem, ut ari-
bitror, proficiscebatur) & ge-
mebat. & uulnus in manib. prae-
se ferebat, liberos suos paruos,
quos reliquerat identidem uo-
cando, sibiq; ipsi ob audaciam
succensendo. qui cum Cithero-
nem transisset, ac loca illa cir-
ca Eleuteras deserta, ac bellis
uastata peragrasset, nō amplius
q̃ duos seruos secum adduxisset,
idq; etiam, cum phialas quinq;
aurcas, & cymbia quatuor secū
haberet. Arsaces autem (senior
enim iam erat, & p Iouem, pro
Barbarico illo ritu, facie non a-
deo inhonesta aut cōtemnenda)
grauiter ferebat atq; indignaba-
tur, qđ pedibus incederet uole-
batq; sibi equū suū adduci. Nā
et equus unā cū eo mortuus fue-
rat, una plaga ambobus trāsfo-
sis, &

ιδὲν. Διὸ δὲ ἔγχεαι ὡς Κρά-
τες. ἰσικας γάρ τινα παγγί-
νοια ὄρεῖν. Κρά. καὶ ἄλλοι
μὲν πολλοὶ συγκατιδάσκον
ὑμῖν. ἐν αὐτοῖς δ' ἐπίσταν-
ται, Ἰσμενόδορος τε ὁ πάλαι
σοι, & ὑμῖτος, καὶ Ἀρ-
σακὴς ὁ Μεδίας ὑπαρχός,
καὶ Οὐρίτας ὁ Ἀρμενίου.
μὲν οὖν Ἰσμενόδορος, ἐπεὶ
φόνουτο γὰρ ὑπὸ ληστῶν παρὰ
τὸν Κιθαῖρωνα, ὅς τις εἰσο-
εῖνα οἶμαι βαδίζων, ἵσταται
τε, καὶ τὸ πρῶμα ἐν ταῖς
χερσὶν ἔχει. καὶ τὰ παλαιὰ
τὰ νεωγὰ, ἃ κατελιποῖται,
ἀντικαλῶτο, καὶ ἐαυτῷ ἐπι-
μήμιτο τὸ τόλμα. δὲ Κι-
θαῖρωνα ὑπερβάλλων, καὶ
τὰ περὶ τὰς Εὐσθόρας χεί-
ρας παλίστμα ὄντα ὑπὸ τῶν
ποδῶν, ἀποδύων, δύο
μείνους οἰκίστας ἐπήγειτο, καὶ
ταῦτα, φιάλας πέντε χρυ-
σαῖς, καὶ λυμβία τέτταρα μίθ'
ἐαυτοῦ ἔχων. ὁ δ' Ἀρσακὴς,
γυραίς γὰρ ἦδεν, καὶ τὴν Δί-
ῃν ἄσιν, πλὴν ὅψιν ἐς τὸ
βαρβαρικόν, ἔχοντο, καὶ ἔλα-
νάν τε, ὡς τις βαδίζων, καὶ ὁ-
ρίσας τὸν ἵππον αὐτῷ προσε-
λάβαι. καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐ-
τῷ σωματικῶς, μιᾷ πλη-
γῇ ἐμπίσθρι διαπαρ-
εῖτο

ὅτι δὲ θρακὶς τῆς πύ-
 λου, οὐ τῇ ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ
 τὸν Καππαδόκιον συμ-
 πύλην. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης
 ἄλλων, ὡς διηγᾶτο, πο-
 ῖον ἄλλων προῦπιφορμῶ
 ἐπὶ τὸν Ἀράξιν δὲ ὁ θραξ, τῇ
 πύλῃ μὲν ὑποδύς, ἀπὸ τῆς
 πύλης τὸν Ἀρσάκην λιπτόν. ἔ-
 ρωτᾷ δὲ ὑποδάς τίς σαρσί-
 σις, αὐτόν τι διαπείρα, καὶ
 ὅπως ἵππον. Α. πῶς οἶόν
 τι, ὁ Κράτης, μιᾷ πληγῇ τῷ
 το γυνάθει; Κρά. ῥῆγμα ὡ
 ἀντίδοσθον. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
 λακκῶν, ἐκίσετο πυκνὴν τινὰ
 λιπτόν προβόλον μελὶ. ὁ
 θραξ δὲ, ἐκείνῃ τῇ πύλῃ
 ἀπαρνήσατο τὴν προβό-
 λον, καὶ παρῶλθεν αὐτόν ὁ
 ἀντιπάλῃς, ἵε γένυ ἐκλάσας, δὲ
 χιτῶν τῇ σαρσίσει τὴν ἐπὶ λα-
 σιν, καὶ τὴν ῥώσκει τὸν ἵπ-
 πον ὑπὸ τὸ σῆμα, ὑπὸ θυ-
 μῷ καὶ σφοδρότητι ἰα-
 τὸν διαπείρατα. διηκούον-
 τας ἡ καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐς τὸν
 βῆμα διαμπαῖς, ἄχρει
 καὶ τὴν πύλην. ὅρας, οἶόν
 τι ἵκναιτο, οὐ τὸ αὐδρὶς,
 ἀλλὰ τὸ ἵππον μᾶλλον τὸ
 ἕρπον. ὁ γὰρ ἀντιπάλῃς δὲ ὁ μὲν,
 ὁ μάλιστα ὁ τῶν ἄλλων,
 καὶ ὁ τῶν ἵππων πατισθῶν.

ὁ δὲ

sis a Thracēsi quodā scutato, in
 eo praelio, qđ cū regne Cappado-
 cū ad Araxē fluvium cōmissū fue-
 rat. Nā Arfaces quidē infesto
 cursu in hostē ferebatur, longe,
 ut quidem ipse narrabat, ante al-
 lios euectus. Thrax aut expecta-
 to illo subsistens, ac scutum præ-
 se tenens, uenientē Arfacis ha-
 stam excutiendo diuertit, ipse
 autē submissa parumper sarissā
 sua, et equū et insidētē illū trans-
 uerberat. A. Sed quo pacto fie-
 ri potuit, Orates, ut uno ictu am-
 bos transfuerberaret? C. Facillē
 mē Antisthenes. Nam ille qui-
 dem cursu ferebatur, cōtū quens
 dā uiginti cubitalem præictum
 habens, Thrax aut ubi pelta ob-
 iccta, plagā excussisset, & iā eu-
 spis ipsū præteruecta esset, in
 genu ꝑcumbens excipit sarissā
 uenientis impetum, ac equū sub-
 pectus uulnerat, quo mox præfu-
 rore ac uehementia cursus seip-
 sum trāsadigēte, eadē hastā etiā
 Arfaces ꝑ inguina utrinꝑ ad na-
 res usꝑ penetrante, trāsoditur.
 Intelligis nimirum quo pacto
 acciderit, cum non uiri, sed equū
 magis hoc opus fuerit. Verūta-
 mē indignabatur ille, qđ nō am-
 pliōre honore, q̄ ceteri habeba-
 tur, uolebatꝑ eques descendere.

l 4 Οἷος

Proctes aut, priuatus quissiam
 erat, atq; admodū debilis pedu-
 bus, quip̄te qui neq; stare humi,
 nedum incedere ullo modo pote-
 rat. Accidit autem hoc p̄sum
 Medis omnibus, ut postquam ab
 equis descenderint, ueluti qui su-
 per spinas ingrediuntur, sum-
 mis pedū digitis, uix atq; agrē
 incedāt. Quamobrē, cum per se
 ipsum humi detectus iaceret, ne-
 que ullo p̄orsum pacto resurgete
 uellet, bonus ille Mercurius
 sublatum in se hominem, ad cym-
 bam usq; portauit, ego uero se-
 quens ridebā. A. Et ego porro,
 quādo huc descēdebam, neq; ad-
 miscui me ipsum ceteris, sed re-
 lectis plorantibus illis, ad cym-
 bam accurrendo, p̄aeoc cupaui
 mihi locū, quo cōmodius nauiga-
 rem. Inter nauigandū uero, alij
 quidem lachrymabantur, alij au-
 tem nauscabant, ego uero inter
 ipsos sedens admodum oblecta-
 bar. D. Tu quidē Crates & tu
 Antisthenes huiusmodi sortiti
 estis itineris comites. Mecū au-
 tem Blepsias ille fœnerator, ex
 Piræo & Lampis Acarnam,
 qui mercenarios milites ducta-
 uerat, et Damis diues ille Co-
 rinthius, simul descendeabant.
 Quorum Damis quidē a puero

ueneri

ὁ δ' ἔτι ὀροῖται ὁ ἰδιώτης,
 καὶ πάντ' ἀπαλὸς τῷ πόδι,
 καὶ οὐδ' ἰσάσαι χαμαὶ, οὐ-
 ὅπως βαδίσαι ἰδιώτατο. πρὸς
 σχοῖαι δ' αὐτὸ ἀτιχῶς Μή-
 δοι πάντες, ἐπὶ τῷ ἀποβῆ-
 τῶν ἵππων, ὡς ποιοῖ ἑλ-
 ἀναυδῶν ἐπαλίνευστος ἡμῶν
 ποδῶτι, μέλις βαδίσουσιν
 ὥς τε ἐπὶ καταβαλὼν ἱσχυ-
 τὴν, ἱκῆατο, καὶ ἰδὲ μὲν
 χαλὴ αἰσθαλαὶ ἠδὲ λος, ὁ
 βίλτις & Ἡμῶς ἀφ' ἀμφο-
 αὐτὸν, ἐκίμισσε ἄχει πρὸς
 τὸ πορθμῆ. ἐγὼ δ' ἰγίλων.
 Α. καὶ γὰρ δ' ὅτι ἱκῆατο, ὁ
 δ' αὐτὸ μὲν ἱκῆατο τὸν
 ἄλλοις. ἀλλ' ἀφ' αἰσθαλαῶν
 τὰς αὐτὰς, προσδραμῶν ἐ-
 πὶ τὸ πορθμῆον, προκατ' ἐ-
 λαβὼν χώρην, ὡς αὐτὸς ἐπὶ
 δέσας πλοῦσαιμι. παρὰ δ'
 πλοῦν δέ, οἱ μὲν ἰδὲ αὐτὸν
 τε, καὶ ἐκίμισσε. ἐγὼ δέ
 μάλα ἰσχυρῶς ἐπὶ αὐτοῖς.
 Διο. οὐ μὲν ὁ Κράτης καὶ
 Ἀντίσθεος, τοιούτων ἱσχυ-
 ρητῶν ἀποβῆται. ἡμεῖς δέ
 Βλεψίας τις ὁ δαιμαγῶν, ὁ
 ἐκ Παιραιῶν, καὶ Λάμπης ὁ
 ἀκαρναῖος, ξοαγῶν ὅν, καὶ
 Δάμις ὁ πλούσιος ἐκ Κο-
 ρίνθου συγκατέβησαν. ὁ μὲν
 Δάμις ἔκ τ' αὐτοῦ παιδὸς
 ἐκ

φάρμακον ἀποθανόν. ὁ δὲ
 Μυρτίου, δι' ἔρωτα Μυρτίου
 ἀποθανόντος, ἀποσφάσας ἑαυ-
 τόν. ὁ δὲ Βλεψίας περὶ αὐ-
 τὸν ἐλάττω ἀποδύλακτον
 ἦν, καὶ ἰσχυρὸν ὡς ὅτι ἐν
 ὁδῷ, καὶ λιπὼς ἐν τῷ
 περὶ αὐτὸν φανόμενος.
 ὁ δὲ, καὶ περὶ αὐτὸν, ἀν-
 τιστοὶν ἐν ῥήματι ἀποθανόντι.
 ὁ δὲ Μυρτίου Δάμιδι αὐτὸν
 ἔλεγε τὸν ἕν, οὐκ ἄδικα
 μὲν τοι ἰσχυρὸν ἴφην ἔχει αὐ-
 τὸν, ὅτι τάλαστα, ἔχων ὁ μὲν
 χίλια, καὶ ῥυφῶν αὐτὸς ἐν-
 νεκροτάτους ὦν, οὐκ ἔστιν αὐ-
 τὸν καὶ παρὶς τὴν τῆς ἀν-
 τιστοῦ παρὰ τὸν, οὐδὲ ὁ αὐ-
 τὸν παρὰ τὸν γὰρ ἔχει ὁ αὐ-
 τὸν, καὶ αὐτὸν τῇ Μυρτίῳ, τί
 αὐτὸν τὸν ἔρωτα, αὐτὸν δὲ
 ὁ; ὅτι τοῦτο μὲν πολλοῖς
 οὐδὲ πᾶσι ἔβρισκε, ἐν-
 ἄ φιλανθρωπίας ἐκείνου
 περὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ αὐ-
 τὸν τὸν παρὶς τὴν, καὶ
 αὐτὸν ἐκείνου, καὶ
 τῶν αὐτῶν, ἔλεγε ὁ γὰρ αὐ-
 τὸν. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐ-
 τὸν, ἔλεγε αὐτὸν τὸν φθάν-
 σαι, πολλὴν τὴν αὐτοῦ, ὅ-
 τι χρύματα ἐφύλαττε τοῖς
 μετέωροις προσέκλειοντο κλυτο-
 οῖς, ὡς αὐτὸν βίωσαν αὐ-
 τὸν

ueneno interceptus fuerat, Lam-
 pis autem ob amorē Martij me-
 retricis, seipsum iugularat. Ble-
 psias uero fame miser perisse
 dicebatur, & apparebat sanē
 adhuc pallidus supra modum ac
 tenuis maximē. Ego uero quan-
 quam antea notam interroga-
 bam tamen, quo pacto quisque
 mortuus esset. Ac Damidi qui-
 dem accusanti filium, non in-
 iusta uero, inquam, passus est ab
 illo, qui talenta cū haberes coi-
 acervata mille, ac ipse in deli-
 cijs uiueres, annos nonaginta
 natus, adolescenti illi quatuor
 obulos scilicet suppeditabas.
 Tu uero Acarnan, (gemebat
 enim & ille, ac deuouebat Myr-
 tium) quid amorem accusas, in-
 quam, & non potius te ipsum
 qui hostes quidem haud unquam
 perhorrueris, sed te ultro peri-
 culis offerendo, ante alios in
 praelium descenderis. A puella
 uero uulgarī illa quidē ac fortē
 oblata, & lachrymis atq; sinu
 gultibus fictitijs, generosus ip-
 se tu captus fueris. Nam Ble-
 psias quidē ipse sese accusat, ob
 nimiam stultitiam, quod pecu-
 niam uidelicet custodierit haerē-
 dibus nulla necessitudine sibi cō-
 iunctus, dū in perpetuū uicturū

[illegible]

Αἰαντὸς καὶ Ἀγαμέμνων
δοῦντες.

Εἰ οὐ μασαίς ὦ Ἀἴω, σιανῶ
 ἰρήσους, ἐμίλισας δὲ καὶ
 ἡμᾶς

factum ne hoc ita sit. an nō. M.
Quid? an non dubitare, Tiresia,
de huiusmodi reb. cōuenit? sed
perinde ac fatuum aliquem, non
perpensis, fieri ne possint an nō,
protinus pro ueris recipere? Ti.
Tum igitur neq; cetera credis
hoc pacto cōtigisse, puta quum
audieris, ut quedā ex mulierib.
aues factæ sint, aut arbores, aut
feræ, Philomela uidelicet aut
Daphne, aut Lycæonis istius
filia. Men. Quod si quando &
in illas incidero, tum quid ipsæ
dicant, quoque scibo. Tu uero, ô
optimè, ecquid cum mulier es
ses, uaticinatus quoque es tum,
quemadmodum & postea, an ue
ro pariter & uir & uates didi
cisti esse? Tir. Vides ut cuncta
ea quæ de me feruntur, ignoras,
puta quo pacto & licet quam
dam Deorum diremi, & Iuno
uisu me priuauit. Iupiter autem
in solatium damni eius uaticini
andi artem mihi dedit. Men.
Adhuc ne Tiresia, mendacijs
istis caperis? Sed facis hoc mor
re uatum. Consuetū enim nobis
hoc est nihil iam sani dicere.

Atacis & Agamemnonis.

Si tu, dū furore corrept⁹ fuisti,
Ajax, te ipsū interfecisti, nos autē
cunctos

rit. *A.* Ignoscendum o *Nia*
est: si, homo cum esset, appetiuit
gloriam, rem dulcissimam, cu-
ius gratia etiam nostrum quilibet
obire pericula sustinet, prae-
cipue quando & uicit te postea,
& hoc, Troianis ipsis iudicib.
A. Noui ego quae me damna-
rit, sed fas non est, de dijs aliquid
dicere. *Vlysses* igitur aliud q̃s
odisse, non possum, *Agamem-*
non, non si ipsa mihi *Minerva*
hoc imperet.

Μίνθη ή Σωφράτα.

Prædo hic quidem Sostratus, in Pyriphlegethonte præcipitetur, sacrilegus autem ille & Chimæra discerpatur, Tyrannus uero iste, Mercuri, iuxta Titium in longum extentus, et rodendum & ipse hepar præbeat uulturibus. Vos autem boni ac probi abite quam celeriter in campum Elysium, in insulasque Beatorum habitate, pro ijs, quæ rectè ac iustè in uita fecistis. Sostratus. Audi o Minos, num tibi iusta dicere uidear. Minos. An ego denuo nunc audiam? An non conuictus es Sostrate, quod & malus fueris, & tam multos occideris? Sostr. Conuictus quidem fui, sed uide, num iustè

iuste ob id supplicio afficiat.

M. Atque admodum, si modo id iustum est, quod merito quicquid suo poenā dependere. S. Attamen responde mihi o Minos, Breue. n. quiddam interrogabo te. M. Dic, sed ne per luxu modo, quod incipit et ceteros diiudicare possim. S. Quae cumque iura egi, utrum uolens ea feci, an ita a Parcis agglomerata tui mihi fuit. M. A Parca scilicet. S. Proinde et boni pariter oēs, et nos, qui mali uidemur, eadem agimus, dum illi obsecundamus. M. Ita profecto, Clotho uidelicet illi parentes, quae unicuique iniungit, cum primū natus est, quae agenda ipsi sunt. S. Si quis igitur ut compulsus ab alio, occiderit aliquem, cum non possit illi contra dicere, a quo compefitur, ut uerbi gratia, si carnifex, aut satellites qui spectant alter iudici parendo, alter tyranno, quemnam cadis istius reum agere? M. Quem alium, nisi iudicem aut tyrannum. Quoniam neque ipsum gladium accusare possumus, subseruit enim hic, tanquam instrumentum quoddam, animis atque furori ac commodatus illius, qui primo causam hanc praebuit. S. Recte sane o Minos, laudo quod

δικαίως λοιδόρομαι. καὶ καὶ πάντων, ἀγὼ ἀπερίττω τὴν ἀφ' αὐτοῦ δίκαιον. Σ. ὅμως ἀπὸ κενοῦ αἰ μὲν οὐκ. βραχὺ γὰρ τι ἔρρωμαι σοι. Μι. λίγην μὲν μακρὰ δὲ νοῦν, ὅπως καὶ τὰς ἄλλας δικαιοκρίτων μὲν ἦδ' οὐ. Σ. ἐπὶ τῷ ἐκαστῷ ἐν τῷ βίῳ, πρὸς τὰς ἰσὺν ἐκαστῷ, ἢ ἐπὶ κινήσει τοῦ μοι κατὰ τῆς μοίρας; Μι. κατὰ τὴν μοίρας δουλεύει. Σ. οὐδὲν καὶ οἱ χρηστοὶ ἀπαυτὸν, καὶ οἱ πονηροὶ δουλοῦντες ἡμῖς, ἰσὺν ὑπεριπποτέον, ταῦτα δὲ ὁμῶς. Μι. ναί, τῇ κληροδοί, ἢ κατὰ τὴν ἐπιταγὴν γεννηθέντι τὰ πρᾶκτα. Σ. ἔν τις ἀνὰ κληροδοσίαν ἢ ἄλλο φρονέουσιν οὐ τινα, ἢ δουλοῦντες αὐτοὶ λήγειν ἰσὺν τῷ βίῳ μὲν, οἷον δὲ μὲν ἢ δουροφίον, ἢ μὲν δίκασθαι περὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ τὸ γένος, τίνα αἰτίας τοῦ φέρον; Μι. ἄλλοι ὡς τὸν δικαστὴν, ἢ τὸν τύραννον, ἢ αὐτὸ τὸ ξίφος αὐτό. ὑπερὶ τῶν γὰρ ποτὶ ἔργων οὐκ ἔστι τὸν δυνάμει, τῷ πρώτῳ παρὰ σθέντι τὴν αἰτίαν. Σ. ὡς οὐκ οὐκ οὐκ, οἷον καὶ ἐπὶ ἀνδραφίαν τῷ παραδείγματι. ἢ quis

τὸ ἀποσάλευτο τὸ δι-
κασίον, ἢ καὶ αὐτοῖς χρυσὸν ἢ
ἀργύριον ὑπομίσθω, τίνοι τῶν
ἐμῶν ἰστίον, ἢ τίνα δούλου
ἢ ἀσχυραπίου; Μι. τὸν
ἐκείνους ὃ Σωκράτη. Διά-
κρισις γὰρ ὁ ὑπομίσθω. Σω.
καὶ ὁ ἰστίος, πῶς ἂν δικαιο-
σύνην ὑπομίσθω ἢ μὴ ἐκπύρ-
κας, ὅς ἐστι Κλωθὸς
ἐκπύρκατος, καὶ τοιοῦτος τε
καὶ τοῦ ἀδικουμένου ἀμύνης
ἐκπύρκατος ἀγαθός; οὐ γὰρ
δὲ ἐκείνους ἐπὶ αὐτῶν ἵσχοις αὐ-
τοῖς αὐτοῖς ἔγχαρ ἀδικατοῦ
τοῖς μὴ καὶ πᾶσι ἀδική-
μασι. Μι. ὃ Σω-
κράτη πολλὰ ἰδοὺς αὐτὸν καὶ
ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινώ-
σκων, εἰ ἀνεχθῶς ἐξήταστος.
πλὴν ἄλλα σὺ τοιοῦτον ἀπολαύ-
σεις. Ἀπολαύσεις. Διότι
ἢ ἀπὸ τοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ σὺ
φίσις τις αὐτῶν ἀδικῶν. ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ ὃ Εὐμῆ, καὶ μὴ
καὶ ὑπομίσθω. ὅρα γὰρ, μὴ καὶ
τὸς ἄλλους ἐκπύρκατος ἐκπύρκατος
ἐμῶν ἀδικῶν.

Μενίππ. ὃ Νικανομέν.

τέτα. Μενίππ.

Ὡ χαίρει μίλαθρον, πρὶ,
πυλά. ὃ ἰστίος ἰμῶν. ὡς
ἔσμενος σ' ὅς ἐστις, ὅς ἐστις

Siquis autē, mittēte hero, ueniat
ipse aurū uel argentum afferēs,
utri nā ea gratia haberi debet,
aut utri beneficiū hoc acceptū
referendum est? Min. Ei qui mi-
sit, Softrate. nam ille qui attu-
lit, minister tantum fuit. Sofl.
Vides ne igitur, quā inuultā
factis, dum supplicio afficis nos,
qui ministri tantum fuimus eo-
rum, quae Clotho nobis impera-
uit, et rursum, dum honore ꝑse-
queris eos, qui in alienis bonis
ueluti dispensatores quosdam se
se gesserunt. Non enim illud di-
cere quisquam poterit, quod con-
tradicare, aut imperata detre-
ctare licitum fuerit in ijs, quae
cum omni prorsum uel ac neces-
sitate imperata fuere. Min.
Multa, ὃ Softrate, et alia ui-
deas licet, minimē secundum ra-
tionem fieri, si diligenter expen-
das. Veruntamen tu ex hac quae-
stione hoc boni cōsequeris, quanti-
doquidē non praedo solū, uet uetia
Sophista qdā esse uideris. Sol-
ue ipsum Mercuri, neue de ino-
ceps amplius puniatur. Cate-
rum illud uide, ne et ceteros ma-
nes similia interrogare doceas.
Menippus, Philonides.
Salutē atriū, domusq; uestibū-
lum meū, ut te lubēs aspicio lū-
ci red-

ci redditus. Phil. Non Menip-
pus est canis? Non hercle ali-
us, nisi ego forte ad Menippos
omne's hallucinor. At quid si
bi uult habitus huius insolentia,
claua & lyra, leonis exuiat?
Adeundus tamen est. Salue
Menippe. Vnde nobis adueni-
sti? diu est quod in urbe non ui-
dimus. Men. Adsum reuer-
sus mortuorum è lacubulis, For-
ribusq; tristium tenebrarum ni-
gris. Manes ubi inferni ma-
nent superis procul. Phil. O
Hercules clam nobis Menip-
pus uita functus est, reuixitq;
denuo. Men. Non, sed me ad-
huc uiuum recepit Tartarus.
Phil. Quæ nam causa tibi fuit
nouæ huius atque incredibilis
uiæ? Menip. Iuuenta me incita-
uit, atque audacia. Quam pro
iuuenta haud paululum impo-
sentior. Phil. Sis te ô beate Tra-
gica, & ab Iambis descen-
dens, sic potius simpliciter elo-
quere, quæ nam hæc uestis, quæ
causa tibi itineris inferni fuit,
quum alioqui neque iucunda,
neque delectabilis sit uia? Mei-
nippus. Res dilecte grauis
me infernas egit ad umbras,
Consulerem manes ut uatis
Tiresiai. Philonides. Ille,

atqui

οι μολών. Φίλων. ὦ Μενίππε, ὅ-
τιός ἐστιν ὁ αὐτὸν; ὁ μὲν γὰρ
ἄλλος, εἰ μὴ ἐξ ὧν παραβά-
ται Μενίππος ἔλκει. τί δ' αὖ
τῷ βούλει τὸ ἀλλήλοισιν ἐ-
σχήματα, ψιλὸς καὶ λυγρὸς
καὶ λιότης; πρῶτον δ' ἔ-
μεν αὐτῷ. χαῖρ' ὦ Μενίπ-
πε. καὶ πῶθεν ἔμην ἀγρίων
πολύων καὶ χρίνων οὐ πεί-
ρας οὐ τῇ ψιλῇ. Μενί. Ημε-
τερώων πονημῶνα, καὶ σαρ-
τεψύλας Λιπῶν, ἴσ' ἔλα-
χαίς ἐκίεσθαι διῶν. Φίλων. ὅ-
ράκλας, ἰληλῶνα Μενίππος
ἡμᾶς ἀποδιδόν, ἡμᾶς δ' ὅ-
τι ἀρχὴ αἰδολοῦσθαι καὶ
ἰδίεσθαι. Φί. τίς δ' ἡ αἰ-
τία σοι τῆς κακότητος καὶ πα-
ραδόξου ταύτης ἀποδοῦ-
αι; Μενί. σέθεν μ' ἐπῆρε,
καὶ δράσθαι τὸ οὐ πλείον.
Φί. πᾶσαι μακάρεσσιν ἡ-
ρώων, καὶ λίγα οὐτωσί-
πως ἀπλῶς, καταβάς ἐ-
πὶ τῶν ἰαμβίων. τίς ἔσ-
θι; τί σοι τῆς κακότητος
αἰτία; ἄλλως γὰρ οὐχ
ἡ δαῖς τις, οὐδέ τις ἀσπασίς
ἡ δαῖς. Μενίπ. ὦ φίλότης
χρεώμεν κατὰ γὰρ οὐ αἰ-
δῶς, ὅτι καὶ χρυσὸν ἔλα-
βαίς ταρβύλας. Φί. οὐκ ἔ-
στιν ἄλλ'

ὁ δὲ παραπαύσας, οὐ γὰρ
 οὕτως ἐμάρψας ἱρραψί
 με πρὸς αὐδρας φίλους.
 φ. μὴ δυνάσῃς ὡς ἴνα
 σιωπῇ γὰρ Εὐριπίδης καὶ
 ὁμοῦ συγγασίμῳ, οὐκ
 ἔπειτ' ἀνὰ πλάθῳ τῶν
 ἄλλων, καὶ αὐτόματά μοι τὰ
 ῥήματα τὸ τίμα ἔρχεται.
 φ. εἰπέ μοι, πῶς τὰ κτή
 ρα ἔχει, καὶ τί ποιῶσιν ἐν
 τῇ πόλει; φ. καὶ νῦν ὁ δὲ
 φ. ἀλλ' οἶα καὶ πρὸ τοῦ ἀρπάζ
 ευσιν, ἐπιρκεῖσι, τοκογλυ
 φῶσιν, ἐβόλοισιν. φ. οὐ
 γὰρ ἴσασιν, οἶα ἐσάγγ
 ῃσιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κατώ,
 καὶ οἶα λυγροτένεται τὰ
 ψήφισματα κατὰ τῶν πλου
 σίων, ἀ μὰ τὸν ἑρμῆδα.
 φ. αἱ μὲν μαχρὰ τὸ διαφυ
 γῶν αὐτοὺς. φ. τί φῆς;
 ἀποκταί τι σιῶτορον τῆς
 κατώ πρὸς τῶν ἐνθάδε;
 φ. οὐκ οἶα καὶ πολλὰ,
 ἀλλ' οὐδὲ μίση ἐκφύειν αὐ
 τὰ πρὸς ἀπαστας, οὐδὲ τὰ
 ἀπὸ ῥήματα ἀγαγοῦσιν, μὴ
 καὶ τις ἐμᾶς γράψεται γρα
 φῇ ἀσθεῖας ἐπὶ τοῦ ῥαδα
 μάνδου. φ. μὴ δαμῶς
 ὁ Μένιππος πρὸς τοῦ ἀ
 ρίου, μὴ φθορῶς τῶν λόγων
 φίλῳ

Atqui deliras, alioqui non
 hoc pacto caneres apud amicos
 consarcinatis uersibus.
 Menippus. Ne mireris amice,
 nuper enim cum Euripide
 atque Homero uersatus, nescio
 quo facto uersibus sic imple
 ctus sum, ut numeri mihi in
 os sua sponte confluant. Ve
 rum dic mihi, quo pacto res hu
 manae hic se habent in terris?
 φ. quid nam in urbe agitur?
 Phil. Nihil noui. Sed quae
 admodum prius actitabant, re
 piunt, peierant, fenerantur,
 usuras colligunt. Menip
 pus. Omiseri atque infelices.
 Nesciunt enim, qualia de no
 stris rebus nuper apud inferos
 decreta sunt, qualesq; sorte iam
 est sunt in diuites istos calculi,
 quos per Cerberum nullo pa
 cto poterunt effugere. Phil.
 Quid ais? Noui ne aliquid a
 pud inferos nostris de rebus de
 cretum est? Menippus. Per
 Iouem, quidem multa iue
 rum prodere non licet, nequa
 arcana quae sunt, reuelare, ne
 quis forte nos apud Rhada
 manthum impietatis accuset.
 P. Nequaquā o Menippe, per
 Iouem, ne inuideas sermones
 m i am

uidi in uia, quādo hac descende-
bam. D. Exponas licet, Gra-
tes, uideris enim quādam ome-
nino tui su digna dicturus esse.
Cra. Tum alij multi nobiscum
descendebant cum uero inter
īpfos maximē nobiles, Ismeno-
dorus ille diues, ex nostris, &
Arsaces Medorum praefectus,
& Armenius Orates. Ismeno-
dorus igitur (occisus enim fue-
rat à latronibus circa Citheroi-
nem, quando Eleusinem, ut ari-
bitror, proficiscebatur) & ge-
mebat, & uulnus in manib. pra-
se ferebat, liberos suos paruos,
quos reliquerat identidem uo-
cando, sibiq; ipsi ob audaciam
succensendo. qui cum Citheroi-
nem transisset, ac loca illa cir-
ca Eleuteras deserta, ac bellis
uastata peragrasset, nō amplius
q; duos seruos secum adduxisset,
idq; etiam, cum phialas quinq;
aureas, & cymbia quatuor secū
haberet. Arsaces autem (senior
enim iam erat, & p Iouem, pro
Barbarico illo ritu, facie non a-
deo inhonesta aut cōtemnenda)
grauiter ferebat atq; indignaba-
tur, qd pedibus incederet uole-
batq; sibi equū suū adduci. Nā
et equus und cū eo mortuus fue-
rat, una plaga ambobus trāsfo-
sis, &

ιδόν. Διο. διόγισαι ὃ Κρά-
τες. ἰσικαι γάρ τινα παγγί-
νοια ὄρεῖν. Κρά. καὶ ἄλλοι
μὲν πολλοὶ συγκατεβασον
ἡμῖν. ἐν αὐτοῖς δ' ἐπίσταν-
μοι, Ἰσμενόδορος τε ὁ πλε-
στον, ὁ ἡμίτορος, καὶ Ἀρ-
σάνης ὁ Μεδίας ὑπαρχόν,
καὶ Ὀρέτης ὁ ἀρμενίων. ὁ
μὲν οὖν Ἰσμενόδορος, ἰπ-
φόνοντο γὰρ ὑπὸ ληστῶν παρ-
ρὰ τὸν Κιθαυρῶνα, ὅς ἐλθόν-
σιν αἰμα βαδίζον, ἰσόν-
τι, καὶ τὸ πρῶμα ἐν ταῖς
χερσὶν ἔχει. καὶ τὰ παρὰ ἑα-
τὰ νοσῶν, ἃ λατιλιόπισ,
ἀνικαλῶν, καὶ ἑαυτῷ ἰπ-
μύμφετο, ὅτι πόλιν. ὁ δὲ Κι-
θαυρῶνα ὑπερβάλλον, καὶ
τὰ περὶ τὰς ἑλθούσας χω-
ρία παύειν ὄντα ὑπὸ τῶν
πολέμων, Λιολόων, δύο
μένους εἰκίτας ἰπύγιστο, καὶ
ταῦτα, φιάλας πέντε χρυ-
σᾶς, καὶ κυμβία τέσσαρα μίθ'
ἑαυτοῖς ἔχων. ὁ δ' Ἀρσάνης,
γυραίς γὰρ ἦδον, καὶ ἐν Δί-
ῃ ἀσιν μὲν πλὴν ὄψιν ἐς τὸ
βαρβαρικόν, ἔχοντο, καὶ ὄντα
πάντες ὡς βαδίζον, καὶ ὄ-
ντα τὸν ἵππον αὐτῷ προσε-
δῶναι. καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐ-
τῷ σωτηριώδης, μὲν πλε-
ον ἑμφέτοροι διαπαρ-
τόν

ἄλλο δὲ θρακὲς τῆς πύλης
 πύλῃ, ἐν τῇ ὄντι τῷ Ἀράξῃ
 ἐν τῷ Καππαδοκίᾳ συμ-
 μαχῇ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης
 ἐκείνου, ὡς διηγέτο, πο-
 τὴν ἄλλων προὔπιφορμῇ
 ἐπὶ τῷ ὄντι δὲ ὁ θραξ, τῇ
 ἑστῇ μὲν ὑποδύς, ἀπὸ τοῦ
 ἐκείνου Ἀρσάκου λυτὸν. ὅ-
 τινι δὲ ὑποδύς τὸν σαρίσ-
 σον, αὐτὸν τε διαπείρει, καὶ
 τὸν ἵππον. Α. ὡς οἶδ' ἔ-
 νι, ὁ Κράτης, μὴ πλεονέχῃ
 το γινώσκαι; Κρά. ῥᾶρα ὡ-
 ἀντίδοσός. ὁ μὲν γὰρ ἐκεί-
 νου, ὁ ἀντιστήνης τινος
 λυτὸν προέβλεψε μὲν. ὁ
 θραξ δὲ, ἐκείνῃ τῇ πύλῃ
 ἀπὸ τοῦ σαρίσσου τὸν προέ-
 βλεψε, καὶ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὁ
 ἀντιστήνης γένεσθαι ὁμολόγησε, δὲ
 χιτῶν τῇ σαρίσσῃ τὸν ἐπὶ λαι-
 σιν, καὶ τὸν ἵππον τὸν ἵπ-
 πον ἐκείνῃ τῇ σαρίσσῃ, καὶ τοῦ
 μὲν καὶ σαρίσσου τῇ ἑστῇ
 τὸν διαπείραντα. ὁ μὲν οὖν
 τῇ καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐν τῷ
 βήματι διαμάχῃ, ἄλλοι
 ἐκείνῃ τῷ πύλῃ. ὅρα, οἶδ' ἔ-
 νι ἵκνῃτο, οὐ το αὐτοῖς,
 ἀλλὰ το ἵππον μᾶλλον τὸ
 ἵκνῃ. ὁ γὰρ ἀντιστήνης δὲ ὁμολό-
 γησε, ὡς τοῖς ἄλλοις,
 καὶ οἱ ἵπποι κατὰ τὸν αὐ-
 τὸν

sis d' Thracēsi quodā scutato, in
 eo praelio, qđ cū regne Cappado-
 cū ad Araxē fluvium cōmissū fue-
 rat. Nā Arsaces quidē in festo
 cursu in hostē ferebatur, longe,
 ut quidem ipse narrabat, ante al-
 ios euectus. Thrax autē expectā-
 to illo subsistens, ac scutum præ-
 se tenens, uenientē Arsacis ha-
 stam excutendo diuertit, ipse
 autē submissa parum per sarissā
 sua, et equū et insidētē illū trans-
 uerberat. A. Sed quo pacto fie-
 ri potuit, Crates, ut uno ictu am-
 bos transfuerberaret? C. Facillē
 mē Antisthenes. Nam ille qui-
 dem cursu ferebatur, cōtū quens
 dā uiginti cubitalem prætectum
 habens, Thrax autē ubi pelta ob-
 iecta, plagā excussisset, & iā cu-
 spis ipsam præteruecta esset, in
 genu ꝑcumbens excipit sarissā
 uenientis impetum, ac equū sub-
 pectus uulnerat, quo mox præfu-
 rore ac uehementia cursus seip-
 sum trāsfigēte, eadē hasta etiā
 Arsaces ꝑ inguina utrinq; ad na-
 tes usq; penetrante, trāsducitur.
 Intelligis nimirum quo pacto
 acciderit, cum non uiri, sed equū
 magis hoc opus fuerit. Veruntā-
 mē indignabatur ille, qđ nō am-
 pliore honore, q̄ ceteri habeba-
 tur, uolebatq; eques descendere.

Orates aut, priuatus quissimam
 erat, atq; admodū debilis pedi-
 bus, quippe qui neq; stare humi,
 nedum incedere ullo modo pote-
 rat. Accidit autem hoc prsum
 Medis omnibus, ut postquam ab
 equis descenderint, ueluti qui su-
 per spinas ingrediuntur, sum-
 mis pedū digitis, uix atq; agrē
 incedāt. Quamobrē, cum per se
 ipsum humi detectus iaceret, ne-
 que ullo prorsum pacto resurge-
 re uellet, bonus ille Mercurius
 sublatum in se hominem, ad cym-
 bam usq; portauit, ego uero se-
 quens ridebā. A. Ecce ego porro,
 quādo huc descēdebam, neq; ad-
 miscui me ipsum ceteris, sed re-
 lictis plorantibus illis, ad cym-
 bam accurrendo, praeoccupau-
 mihi locū, quo cōmodius nauiga-
 rem. Inter nauigandū uero, alij
 quidem lachrymabantur, alij au-
 tem nauseabant, ego uero inter
 ipsos sedens admodum oblecta-
 bar. D. Tu quidē Crates & tu
 Antisthenes huiusmodi fortiti
 estis itineris comites. Mecū au-
 tem B'lepsias ille fenerator, ex
 Piraeo & Lampis Acarnam,
 qui mercenarios milites ducta
 uerat, et Damis diues ille Co-
 rinthius, simul descēdebant.
 Quorum Damis quidē a puero

ueneri

ὁ δ' ἐγὼ Ορείτης ὁ ἰδιώτης
 καὶ πάντων ἀπαλὸς τῶ πόντου,
 καὶ οὐδ' ἰσαίαι χαμαί, αὐτῶν
 ἵππων βαδίζον ἰδιώτης. καὶ
 σχοιοὶ δ' αὐτοὶ ἀτιχῶς Μά-
 δει πάντες, ἐκ τῶ ἀποβάν-
 τῶν ἵππων, ὡς ποιοὶ ἐπὶ
 ἀκροῦν ὑπὸ βαίνοντες ἀκρο-
 ποδῇ, μέλις βαδίζουσιν.
 ὡς τε ἐπὶ καταβαλὼν ἱστί-
 τὸν, ἱκάντο, καὶ ἐδίμην με-
 χανὴ αὐτῶν αὐτῶν ὕδινον, &
 βίλτιον. Ἐμῶς ἀράμενος
 αὐτὸν, ἐκίμωσεν ἄξει πρὸς
 τὸ πορθμαί. ἐγὼ ὅτι ἐγὼ.
 Α. καὶ γὰρ δ' ὅτι κατὰ τὴν, &
 δ' αὐτῶν ἱστίων τῶν
 ἄλλοις. ἀλλ' ἀρῶν οὐ μόνον
 τὰς αὐτὰς, προσδραμῶν ἐ-
 πὶ τὸ πορθμαίον, πρὸς κατὰ
 λαβὴν χώρην, ὡς αὐτῶν
 δέμει πλόνος αὐτοῖς. παρὰ τὸ
 πλόνος δέ, οἱ μὲν ἰδιώτης
 τε, καὶ ἐκαστῶν. ἐγὼ δέ
 μάλα ἰστίων ἐκ αὐτῶν.
 Διο. οὐ μὲν ὡς Κράτης καὶ
 Αντίδοτος, τοιούτων ἱστί-
 χιτισμῶν οἰκίον. ἐμῶν δέ
 Βληψίας τε ὁ δεισιπλῆς, &
 ἐκ Παλαιῶν, καὶ Λάμπης ὁ
 ἀκαρῶν, φοραγὸς ὢν, καὶ
 Δάμις ὁ πλόνος ἐκ Κο-
 ρίνθου συγκατάβλας. ὁ μὲν
 Δάμις καὶ τοῦ πλόνος
 ἐκ

φαρμάκων ἀποθανόν. ὁ δὲ
 ἄλλος, δι' ἔρωτα Μυρτίου
 ἀταίριος, ἀποσφάξας ἑαυ-
 τόν. ὁ δὲ Βλεψίας λευκῶν
 ἰλίσσιντο ἐκδυκλακί-
 νησι, καὶ ἰδύλον ὠχρὸς ἐν ὄ-
 φθελῶν, καὶ λεπτὸς ἐν τῷ
 ἀδίστατον φανέμενος.
 ὁ δὲ, καὶ πρὸ αἰδώς, αὐ-
 τόν ὃν ῥόπον ἀποθανόν.
 πατὴρ μὲν Δάμιδι αἰτιώ-
 μενος τὸν ἕν, οὐκ ἄδικα
 μέντοι ἰπαθεύει φωνὴν καὶ αὐ-
 τὸν, ὅς τ' ἄλλα, ἔχων ὁ μὲν
 χίλια, καὶ ῥυφῶν αὐτὸς ἐν-
 πενταήκοντες ὢν, ὅντων αἰδι-
 καί τε παρὶ σκῆπτρον ἐν
 βίῳ παρὰ χεῖρας, οὐδὲ ὡς
 κερὰς, ἔσονται γὰρ λευκίαι.
 καὶ ἡ αὐτὴ τῇ Μυρτίῳ, τί
 αἰτιᾷ τὸν ἔρωτα, σαυτὸν δὲ
 οὐ; ὅς τ' οὖν μὲν πολυμίους
 οὐδὲ πώποτε ἔβρισκε, καὶ
 λὰ φιλοκινδύωνι ὀφθαλμοῦ
 πρὸ τῶν ἄλλων. καὶ ὁ δὲ το-
 τεχόντος παιδισκαρίᾳ, καὶ
 δαυρύων ἐμπλάσθων, καὶ
 τραγῶν, ἰάλας ὁ γυναι-
 κῶν. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐ-
 τὸν, ἔκωτο ἡ αὐτογόνος φθό-
 ρας, πολλὰ τὴν αἰσίου, ὅ-
 τι χρύματα ἐφύλαττε τοῖς
 μετὰ πρὸς ὅσους κλυο-
 νίμοις, ὡς καὶ βιώσασθαι
 ὁ μὲν

ueneno interceptus fuerat, Lam-
 pis autem ob amorē Martij me-
 retrixtis, seipsum iugularat. Ble-
 psias uero fame miser perijisse
 dicebatur, & apparebat sanē
 adhuc pallidus supra modum ac
 tenuis maximē. Ego uero quan-
 quam antea noram interroga-
 bam tamen, quo pacto quisque
 mortuus esset. Ac Damidi qui-
 dem accusanti filium, non in-
 iusta uero, inquam, passus est ab
 illo, qui talenta cum haberet coi-
 acervata mille, ac ipse in deli-
 cijs uiueret, annos nonaginta
 natus, adolescenti illi quatuor
 obulos scilicet suppeditabas.
 Tu uero Acarnan, (gemebat
 enim & ille, ac deuouebat Myr-
 tium) quid amorem accusas, in-
 quam, & non potius te ipsum
 qui hostes quidem haud unquam
 perhorrueris, sed te ultro peri-
 culis offerendo, ante alios in
 praelium descenderis. A puella
 uero uulgarī illa quidē ac fortē
 oblata, & d' lachrymis atq; sin-
 gulcibus ficticijs, generosus ip-
 se tu captus fueris. Nam Ble-
 psias quidē ipse se se accusat, ob
 nimiam stultitiam, quod pecu-
 niam uidelicet custodierit haere-
 dibus nulla necessitudine sibi cō-
 iunctus, dū in perpetuū uicturū

esse uanum ipse se putat. Verum
tibi quidem nō uulgarem uolu
ptatem praeuenerunt tunc lamen
tantes isti. Sed iam circa fau
ces sumus. Aspicere nos illuc
oportet, atq; à longe contempla
ri aduenientes. Papa, multi cer
te, & uarij, omnesq; lachryman
tes, praeter pullos istos & infan
tes. Quin & aetate nimia conse
cti illi lugēt. Sed quid hoc? num
philtro aliquo uitae tenentur? I
stum igitur decrepitem interro
gare lubet. Quid ploras heu
tu, tā proiecta aetate mortuus?
Quid indignaris bone uir, prae
sertim cum senex huc aduene
ris? Eccubi rex fuisti? Mend.
Haudquaquam. Dio. Verum sa
trapes. M. Neq; hoc. D. Num
igitur diues fuisti, ideoq; male
te habet, qđ relictis multis deli
cijs ac uoluptatibus mori coa
ctus fueris? Mend. Nihil tale,
sed annos quidem circiter nona
ginta natus fui, uitam autem
difficilem egi, arūidine & linea
uictum quaeritans, ultra modum
eugenus ac pauper, liberis ca
rens, et praeterea claudus quoq;
& parum oculis uidens. D. Et
uiuere cupiebas cum talis esses?
M. Certē quidem, dulcis enim
erat lux. Mori autem graue

ὁ μάλιστα νομίζω. πολλοί
ἡμοί γε ἐν τῇ τυχούσῃ τῷ
πολλῷ παρίσχετό τι τοιοῦ
τόν. ἀλλ' ἔθελον μὴ ἐπὶ τῇ
μείῳ ἰσμεν. ἀποβλέψω χρὴ
καὶ ἀποσκοπῶν πῶς ἔσται
τὸς ἀφικνομένους. βαβαί
πολλοί γε καὶ ποικίλοι, καὶ
πάντες δακρύοντες, πολλοί
τῶν νεογνῶν τούτων καὶ νεο
πίων. ἀλλὰ καὶ οἱ παῖδες γὰρ
γυροκτόνοι ἐδύραται. τί τοι
το; ἄρα τὸ φίλτρον αὐτῶν ἐ
χει τὸ βίον; ποτορ οὖν τὸν ὑ
πὲρ γῆρας ἱριῶσαι βέλομαι.
τί δακρύεις ταλινῶτα; ἀπο
θασῶν; τί ἀγασσάμενος ὁ βίον
τίτεις, καὶ ταῦτα, γῆρας ἀφίγο
μένος; ἢ πῶς βασιλεὺς ἦσθαι;
Πτω. οὐδ' αὖτως. Διο. ἀλλὰ
σαβάνης; Πτω. οὐδέ τι τοιο
ύτου. ἄρα οὖν ἐπ' αἰσίοις, ἔσται
ἀκίᾳ σὶ τὸ πολλὸν βυφίῳ
ἀπολιπόμενα τιθασῶναι; Πτω.
οὐδ' ἐν τοιοῦτον. ἀλλ' ἔτι
μὴ ἐγγίγμαι ἅμφι τὰς σὺν
νόμους. βίον δ' ἀπορορ αἰ
πὸ καλῶν καὶ ἡμιῶς αἰ
χρὸν, ἐς τὸν ὀρθρινὸν πτωχὸς
ὢν, ἀτιμὸς τε, καὶ προσέτι
χωλός, καὶ ἀμυδρὸν βλέ
πων. Διο. ἔτα τοιοῦτα; ὢν,
ἢ τὸ φῶς, καὶ τὸ τιθασῶναι, δὲ
τὸν

ἢ φαντασίαν. Διὸ παρὰ
ταύτης ἡ γήρην, καὶ μετὰ
τοῦ πρὸς τὸ χριῶν, καὶ ταῦτι
ἡλικιώτης ὡς τὸ πορθεῖν
αὐτὴν. τί οὖν αὐτὴς λέγει περὶ
τῆς γήρην, ὅτι οἱ τοῦ
φιλῶσι εἰσὶν; οὐκ ἔστι
δὲ ὡς κεν τὸν θάνατον,
τὸν δὲ τῇ γήρῃ ἰσχυρὸν φάρμακον.
ἀλλ' ἀπίστω, μὴ
καί τις ἡμᾶς ἐκείνην λέγει, ὡς
ἐκείνησι βελούονταί, ὅτι
ἐν τῇ γήρῃ τὸ θάνατον ἔχουσιν
μύησι.

Μενίππος καὶ Τυρβία.

Ὁ Τυρβία, εἰ μὴ καὶ
τοῦτοι εἰς ἀντίθετον διαγινώσκουσιν
ἡλικίαν. ἀπαντῶ γὰρ ἡμῖν ὁ
μύησι τὰ ὅματ' αὐτῶν, μὴ
ἐν δὲ αἰχμηταὶ αὐτῶν, τὰ
δ' ἄλλα, οὐκ ἔστι αὐτῶν
ἡλικία, τίς ὁ φινεύς, ὅτι
ὁ Λυκάριος. ὅτι μὲν τοι μᾶλλον
τις ἡλικία, καὶ ὅτι ἀμφότερα
ἡλικίαν μὴ αὐτῶν καὶ γὰρ
οὐκ, τῶν ποιεῖται ἀκούσας
οὐκ. πρὸς τῶν διῶν τοιγα-
ρὶν ἐπὶ μοι, ὅποιός τις ἡλικία
ἡλικία ἡλικίας τὸ βίον, ὅτι
αὐτῶν ἡλικία, ὅτι ὁ γυναικῶν;
τα. ἡλικίαν μὴ παραπολεῖ
ἡλικία τὸ γυναικῶν. αἱ
πραγματικῶς γὰρ, καὶ ὁ δὲ πρὸς
τοῖς τὸ αὐτῶν αἱ γυναικῶν.

καὶ

et horrendum. D. Deliras o se
nex, et iuueniliter te geris erga
necessitatem, et hoc, cum sis co
equalis portitori huic. Proinde
quid iam de adolescentibus dica
mus, quando etiam decrepiti is
sti tantopere uiuere cupiunt; quos
decebat ipsam mortem etiam co
secrari, tanquam remedium quod
dam eorum malorum, quae se
cum fert senectus? Sed abeamus
iam, ne quis et nos suspicetur ta
les esse, qui hinc aufugere cu
piamus, quando circa fauces
hic nos oberrare uiderit.

Menippi et Tyrsiae.

An uero et caecus sis, Tyre
sia, non amplius cognitu facile
est. Nobis enim cunctis, aequè
sunt uacui oculi, ac solae illorum
sedes relictæ: quæ autem ad cætera
attinet, non facile dixeris. qui Phi
neus, aut q Lynceus fuerit. Ac
uero, quod uates fueris, et quod
utrumque solus te ipsum perhibue
ris, marem ac foeminam, audis
tis aliquando poetis, noui. Pro
inde, per deos, dic mihi, utram
uitam expertus es suauiore, uir
ne quando fuisti, an cum
foemina? Tyre. Potior multo
fuit, Menippe, muliebris ui
ta expeditior enim. et domi
nantur quoque uiris mulieres,

neq

neq; ipsis necesse est in bellum
 effici, neq; ad propugnacula
 stare, neq; in cōcionibus deside
 re, neq; in foro atq; iudicijs con
 tendere. Men. Quid? an non au
 disti, Tiresia, Euripidis Me
 deam qualia dixerit, cum mulie
 rum genus deploando comme
 morat, quā miseræ sint, & in
 tolerabilem parturiendo labo
 rem sustineant? Verū dic mihi
 (cōmonefecerunt enim me uerfi
 culi isti Medææ) peperisti ne e
 tiam aliquando, cum mulier ef
 fes, an uero sterilis, & absq; semi
 ne uitam illam degisti? T. Quid
 hoc Menippe interrogas? M.
 Nihil acerbe, Tiresia. Verum
 responde, si tibi molestum non
 est. Tires. Non fui sterilis
 quidem, sed neq; peperī tamen.
 Men. Sufficit hoc. Vtrum e
 nim & uulua habuisses, scire
 uolebam. Tir. Habui scilicet.
 M. Successu autem tēporis,
 uulua ne illa euauuit, & mem
 brum muliebri obcuratum est,
 mamillæq; iterum complatae,
 deinde uirile succreuit & bar
 bam produxisti, an uero repente
 ex muliere uir factus prodixisti?
 Tir. Non uideo quid sibi ue
 lit interrogatio hæc. Videris
 autem mihi pro dubio habere,
 factum

καὶ οὐτὶ πολὺ μᾶλλον αὐτῶν
 αὐτῶν, οὐτὶ παρ' ἰπαλῆας
 ἰσθῆναι, ὅτ' ἐν ἰκκλησίᾳ ἀπα
 ριτῶναι, ὅτ' ἐν δικαστη
 ρίοις ἀντάβηθαι. Μι. ὅ
 ἀνέκους ὁ Τειρεσία δὲ Εὐρι
 πίδου Μελίαιας ἰὶα ἀπὸ
 οἰκτείνουσα τὸ γυναικῆος
 ὡς ἀδελίας οὕτως, καὶ ἀφ' ἑ
 τέρη τινά τῶν ἐν τῶν ἀδελφῶν
 πόνοι ὑφίσταμεν; ἀτὰρ
 ἀπὶ μοι, κτῆμον οὐ γὰρ με
 τὰ δὲ Μελίαιας ἰαμβῶν, καὶ
 ἰτυγῶν ποτὶ ἐστί γυνὴ ἡ
 ὄντα. ὅτ' ἔγρα, καὶ ἄλλοι δὲ
 τίλουσας ἐν ἰκλήσῃ τῷ βίῳ;
 Τα. τί ποτὶ ὁ Μενίππει ὄντα
 τῆς; Μι. οὐδὲν χαλκῶν
 ὁ Τειρεσία. πλὴν ἀπὸ ἑ
 ρου, ἡ σοὶ ῥήδιον. Τα. οὐ
 γὰρ μὲν ἔμην, οὐκ ἔτινον
 δ' ἔμην. Μι. ἰκανὸν ποτὶ
 αἱ γὰρ μέτρα ἄχον, ἰδουλό
 μιν ἀδελφῶν. Τα. ἄχον δὲ
 καὶ δὲ. Μι. χρεὶν δὲ σοὶ ὅ
 μέτρα ὁφείδω, καὶ τὸ μέ
 ρον τὸ γυναικῆος ἀπὸ τῆς
 γῆ, καὶ οἱ κακοὶ ἀπὸ τῆς
 σαρ, καὶ τὸ ἀνδρῆος ἀν
 φῆς, καὶ πῶγονα ἀπὸ τῆς
 κας, ὅ αὐτῶν ἐν γυναικῶν
 ἀνδρῶν ἀνφῆς; Τα. ἔχ' ὅρῳ
 τί σοὶ βούλῃται τὸ ὄφρ' ἔμα
 δικῶν δ' οὐ μὲν ἀπὸ τῆς
 δ

οὐδ' οὕτως ἰσχύειτο. Μι.
 γὰρ ἀπιτ' αὖ ὦ Τερσι-
 τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ κα-
 ῖν τινα βλάβαν μὲν ὄν-
 τα, ἀνὶ δαιμόνα ἔστιν;
 μὴ παραδίδουσαι;
 οὐδ' οὐδ' ἰσχυρὰ πρὸς
 οὐτὰ γυναικάς, ἐπεὶ
 οὐδ' οὐδ' ἰσχυρὰ ἐκ γυναι-
 κῶν ἰσχύειτο τινος, ὃ δὲ
 ἡ δαρία, τὴν Ἀνδρόν, αὖ
 τὴν Δάφνην, ὃ τὴν τοῦ Λυ-
 καόνος θυγατέρα; Μι. ὅν-
 τας ἰσχυρὰς ἐντύχω, ἔσο-
 μαί εἰ, τί καὶ λήγουσι. οὐδ' αὖ
 βίβλιν, ἐπεὶ γυνὴ ἡδ' αὖ,
 καὶ ἰματιόβιον τότε ὡς πρὸς
 καὶ ὑγρόν, ὃ ἂν καὶ αὐτὴ
 καὶ μάλιστα ἰματιόβιον εἶναι;
 Τε. ὅρα; ἀγνοεῖς τὰ πρὸς
 ἡμῶν ἀπαντα, ὡς καὶ δι-
 νασά τινα ἰσχυρὰ τῶν διῶν,
 καὶ ὃ μὲν Ἡρα ἰσχυρὰ ἰσχυ-
 ρὰ δὲ Ζεὺς παρ' ἐμὸν ἔσται τὴν
 μαρτυρῶν τὴν συμφορὰν. Μι.
 ναι. ἴτι ἔχῃ ὢ Τερσίου τῶν
 ψευδμάτων; ἀλλὰ κατὰ
 τοὺς μαρτύρους ποτὶ πρὸς.
 ἴσ' γὰρ ὅμιν, μηδὲν ὑγρὸν
 λήγου.

Αἰσὺν καὶ Ἀγαμέμ-
 νον.

Βι οὐ μαρτύρους ὢ Αἰσὺν, οἷον
 ἰσχυρὰς, ἰσχυρὰς δὲ καὶ
 ὅμιν

factum ne hoc ita sit, an nō. Mi.
 Quid an non dubitare, Tiresia,
 de huiusmodi reb. cōueniri; sed
 perinde ac factum aliquem, non
 perpenſis, fieri ne possint an nō,
 protinus pro uetris recipere? Ti.
 Tum igitur neq; cetera credis
 hoc pacto cōtigisse, puta quum
 audieris, ut quedā ex mulierib.
 aues factæ sint, aut arbores, aut
 ferae, Philomela uidelicet aut
 Daphne, aut Lyaonis istius
 filia. Men. Quod si quando
 in illas incidero, tum quid ipse
 dicant, quoque scibo. Tu uero, ὃ
 optimè, ecquid cum mulier es
 ses, uaticinatus quoque es tum,
 quemadmodum & postea, an ue-
 ro pariter & uir & uates didi-
 cisti esse? Tir. Vides ut cuncta
 ea quæ de me feruntur, ignoras,
 puta quo pacto & licet quam
 dam Deorum diremi, & Iuno
 uisu me priuauit, Iupiter autem
 in solatium damni eius uaticis
 nandi artem mihi dedit. Men.
 Adhuc ne Tiresia, mendacis
 istis caperis? Sed facis hoc mor-
 te uatum. Consuetū enim nobis
 hoc est, nihil iam sanū dicere.

Aiacis & Agamem-
 nonis.

Si tu, dū furore correptos fuisti,
 Ajax, te ipsū interfecisti, nos autē
 cunctos

cūctos etiā mēbris, ut putabas,
 detrūcatīs, deformatīs, qđ quāso
 Vlyssē accusas? Ac paulo antē
 neq̃ afficere ipsum uoluisti, cū
 uenisses huc uates consulturus,
 neq̃ alioq̃ dignatus es uirum cō
 militonem ac socium, sed sup̃er
 bē admodum ac grandi incedēs
 gressu, prateriisti. A. Meritō
 Agamēnō. Ille. n. mihi furoris
 huius autor extitit, ut qui solus
 mecū p̃ armis iudicio contende
 re ausus fuerit. A. An uero di
 gnū censebas te, qui absq̃ aduer
 sario, & absque puluere, ut dici
 tur, supares oēs? A. Quid ni? in
 tali utiq̃ causa. Nā armatura
 ea, cognationis quodam iure ad
 me p̃tinebat, cū fratris mei pa
 truellis certē fuerit. Deinde uos
 ceteri, qui multo q̃ ille, praelan
 tiores eratis, detrectastis certa
 mē, & cessistis mihi arma. Iste
 autē Laertæ filius, quē ego non
 semel in summo piculo seruauī,
 cū iā d̃ Troianis p̃p̃e concidere
 tur, melior esse me uoluit, ac di
 gnior q̃ armis illis potiretur. A.
 Accusa igitur ōgenerose T̃heū,
 quæ cū tibi debuisset armorū suc
 cessionē ac hæreditatem, utpote
 cognato, tradere, i mediū allata
 posuit ea. M. Haudquaquā, sed V
 lyssē, ut q̃ solus sese mihi opposue
 rit. A.

ἡμᾶς ἀπαύτας, τί αἰτί
 τὸν Ὀδυσσεύς; καὶ πρῶτον
 τι προσέλιπε αὐτὸν, ὅπως
 τι ἔκρινε μαστοσώμῳ, ὅπως
 πρὸς ἀπ' αὐτῶν ἔξιπσε αὐτὸν
 συστρατιώτῳ, καὶ ἰταῦρον
 ἀλλ' ἐπὶ ὁρμητικῶς μιγά
 βάνων, παρ' ἡλίου. Αἰ. αὐ
 τῶς, ὦ Ἀγάμεινον. αὐτὸς
 γὰρ μοι τ' μακάρι αἴτιος πα
 τέρῳ, μόνῳ αἰτιζέτασθαι
 ἐπὶ τοῖς ἰπποῖς. Αγα. ἔξιπσε
 δὲ αὐτὸν ταγώνισθ' ἔσται, καὶ
 ἀκοντὶ κρητῶν ἀπαύτων;
 Αἰ. ναι, τὰ γιντο αὐτά. οἰκίᾳ
 γὰρ μοι ὡς ἡ παλαιὰ, τὸ
 ἀντιφίον γινοῖσα. καὶ ὑμᾶς
 οἱ ἄλλοι πολὺ ἡμᾶς οὐ
 τὸς, ἀπ' ἀπ' αὐτῶν τὸν ἡγῶ
 να, καὶ παρ' ἡμᾶς αὐτῶν
 τῶν ἀδελφῶν. ὁ δὲ Λαίρ
 του, ὅρ' ἔγω πολλὰ κτείσω
 σα λινδωδόντα κατακτε
 νήσθαι ἐπὶ τῶν φρυγῶν, ἡ
 μῶν ὅπως ἔσται, καὶ ἐ
 πιτηλαίεσθ' ἔχων τὰ ὀ
 πλα. Αγα. αὐτῶν τοιγαυτοῦ
 ὡς γιντο αὐτῶν ὅτις, ὁ δὲ
 οἱ πῶς κληρονομίαν τῶν
 ἰππῶν παραδιδόναι συγ
 γροῦν ἔντι, φέρουσα, ὅς
 τὸ κοινὸν κατέδιδε αὐτά.
 Αἰ. οὐκ. ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεύς,
 ὅς αἰτιζοιμὲν μόνῳ. Αγα.
 συγ

iussit ob id supplicio afficiat. *δυναίως λογαδιόσονται. Μι. ἔτι*
Μ. Αὐτὰς ἀποδοῦναι, ἢ ἄντι τῶν
ἑστῶν, ὅς περ ἔστιν ἡ ποινή. S. Attamē respōde
 mibi ὁ Minos, Breuē. u. qddā
 interrogabo te. M. Dic, sed ne φι
 lux modo, quod in ceptis & ceteris
 eos diiudicare possim⁹. S. Quae
 cūq; iura egi, utrū uolens ea fe
 ci, an ita à Parcis agglomerata
 tū mihi fuit? M. A Parca scili
 cet? S. Proinde & boni pariter
 oēs, et nos, q; mali uidemur, eadē
 agimus, dum illi obsecundam⁹.
 M. Ita pfecto, Clotho uidelicet
 illi parentes, quae unicuiq; finium
 git, cū primū natus est, quae agē
 da ipsi sunt. S. Si q; igitur ut cō
 pulsus ab alio, occiderit aliquē,
 cum nō possit illi cōtra dicere, à
 quo cōpescitur. ut uerbi gratia,
 si carnifex, aut satellites q; spiam
 alter iudici parendo, alter tyran
 no, quemnam cedis istius reum
 ages? M. Quem alium, nisi iudi
 cem aut tyrannum. Quoniam
 neque ipsū gladium accusare
 possumus; subseruit enim hic,
 tanquam instrumentum quod
 dam, animis atque furori ac
 commodatus illius; qui primo
 causam hanc praebuit. S. Re
 ctē sanē ὁ Minos, laudo quod
 haec etiam exemplo, quasi quodam
 auctario locupletas. Si
 quis

ἔπειτα ἀποτάλαινατο το δι
 ἔπειτα, ὅκα αὐτὸς χρυσὸν ἢ
 ἄλλο τι κομίσω, τίτι τίμι
 ἢ ἰσίου, ἢ τίνα δούργι
 ἀνταγρᾶν; Μι. τὸν
 ἄλλοτα ὦ Σώκρατι. διὰ
 γὰρ ὁ κομίσας ὦ. Σω.
 ὦ ἱερῆς, πῶς ἄδικα ποί
 ἡλᾶσιν ὁμᾶς ὑπερίτας
 κομίσους, ὧν ὁ Κλωθὴ
 ἀντίστατι, καὶ τούτους τι
 μῶν τούτοις διακινύσας, μὲν
 ἡλοῖοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ
 δὲ ἑαυτοῖς ἐπ' αὐτὸν ἔχει τίς αὐ
 ὡς αὐτὸν ἔχον διωκτὸν ὦ,
 τοῖς μετὰ πάσης ἀνάγκης
 προσταγμένοις. Μι. ὦ Σώ
 κρατι πολλὰ ἴδοις αὐ καὶ
 ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινέ
 μεθα, εἰ ἀκρόως ὀξυτάτοις.
 πλὴν ἄλλα σὺ τὸ ἀπολαύ
 σαι ἢ ἐκδραμεῖς. διότι
 ἢ ληστὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ σο
 φιστὴς τις εἶναι δοκεῖ. ἀπό
 λουσα αὐτὸν ὦ Ερμῆ, καὶ μὴ
 κίτι κολασθῆτω. ὅρα ἦ, μὴ καὶ
 τὸς ἄλλους νεκρὸς ὀρωτᾶν ἴα
 ὁμοῖα δὲ ἀξίως.

Μενίππῳ ἢ Νικνομαῶ.

τάα. Μενίππῳ.

Ὁ χαῖρι μίληθρον, πρὶ
 πλάθ' ἰσίου ἐμῆς. ὡς
 ἄσμερός σ' ὄναι εἶμι, ὅς φά

Siquis autē, mittēte hero, ueniat
 ipse aurū uel argentiū afferēs,
 utri nā ea gratia haberi debet,
 aut utri beneficiū hoc acceptū
 referendū est? Min. Ei qui mi
 sit, Socrate. nam ille qui attul
 lit, minister tantum fuit. Socr.
 Vides ne igitur, quā inuisia
 facis, dum supplicio afficis nos,
 qui ministri tantum fuimus co
 rum, quæ Clotho nobis impera
 uit, et rursus, dum honore ꝑse
 queris eos, qui in alienis bonis
 ueluti dispensatores quosdam se
 se gesserunt. Non enim illud di
 cere quisquam poterit, quod con
 tradicere, aut imperata detre
 ctare licitum fuerit in ijs, quæ
 cum omni prorsus ut ac neces
 sitate imperata fuere. Min.
 Multa, ὦ Socrate, et alia ui
 deas licet, minimē secundum ra
 tionem fieri, si diligenter expen
 das. Verum tamen tu ex hac qua
 stione hoc boni cōsequeris, quanti
 doquidē non prædo solū, uetūciā
 Sophista quā esse uideris. Sol
 ue ipsum Mercuri, neue de in
 ceptis amplius puniatur. Cæte
 rum illud uide, ne et cæteros ma
 nes similia inuēroga re doceas.
 Menippus, Philonides.
 Salue atrii, domusq; uestibū
 lum meū, ut te lubēs aspicio lu
 m
 ci red-

ci redditus. Phil. Non Menip-
pus est canis? Non hercle ali-
us, nisi ego fortè ad Menippos
omnes hallucinor. At quid si
bi uult habitas huius insolentia,
claua et lyra, leonis exuuiæ?
Adeundus tamen est. Salus
Menippe. Vnde nobis adueni-
sti? diu est quod in urbe non ui-
dimus. Men. Adsum reuer-
sus mortuorum è lacibulis, For-
tibusq; tristium tenebrarum ni-
gris. Manes ubi inferni ma-
nent superis procul. Phil. O
Hercules clam nobis Meni-
pus uita functus est, reuixitq;
denuo. Men. Non, sed me ad-
huc uiuum recepit Tartarus.
Phil. Quæ nam causa tibi fuit
nouæ huius atque incredibilis
uiæ? Menip. Iuuenta me incita-
uit, atque audacia. Quam pro
iuuenta haud paululum impro-
sentior. Phil. Siste o beate Tra-
gica, et ab Iambis descen-
dens, sic potius simpliciter elo-
quere, quæ nam hæc uestis, quæ
causa tibi itineris inferni fuit,
quum alioqui neque iucunda,
neque delectabilis sit uia? Mei-
nippus. Res dilecte grauis
me infernas egit ad umbras,
Consulerem manes ut uacis
Tiresiai. Philonides. Ille,

atqui

οι μολών. Φιλων. ὦ Μενίππε, ὅ-
τις ἐστὶν ὁ κύων; ἢ μὴ ποῦ
ἄλλῃ, εἰ μὴ ἐν τῇ παραστά-
σει Μενίππου ὄλως. τί δ' αὖ
τῷ βούλει τὸ ἀλλόκοτον
σχέματ', ὦ λυγρὸν καὶ λυγρὸν
καὶ λιοντὴ; προστίθω δὲ
μὲν αὐτῷ. χαῖρ' ὦ Μενί-
ππε. καὶ πῶς οὖν ἡμῖν ἀφίξαι
πολλὸν γὰρ χρόνον οὐ πείσθη-
σας εἰς τὴν πόλιν. Μεν. Ἡ
συμῶν πού μῶνα, καὶ σπῆ-
ρα πόλεως Λιπῶν, ἢ ἄλλως
χαρὶς ἔστιν αὐτῶν. Φιλων. ὦ
ἐλπίσας. ἰδοὺ δὲ Μενίππος
ὁ μᾶς ἀποθανών, ἡμῖν δ' ἐν
ἀρχῇ αἰαδίσιν ἔστι; Μεν. ὦν,
ἀλλ' ἐν ἡμῶν αἰδῶν μ'
ἰδίστατο. Φι. τίς δ' ὁ αἰ-
δῶν σοι τῆς καυῆς καὶ πα-
ραδόξου ταύτης ἀποδοξί-
ας; Μεν. εἶδεν μ' ἐπὶ ἡ-
ρῶν, καὶ δῖος ποσειδῶν.
Φι. πᾶσαι μακάρεσσι πα-
ρῶν, καὶ λίγῃ οὐκ ὀ-
κνῶς ἀπλῶς, καταβὰς ἀ-
πὸ τῶν ἱαμβίων. τίς ὁ πο-
σειδῶν; τί σοι τῆς κατὰ πόλιν
αἰδῶν; ἄλλως γὰρ οὐχ
ἡδύα τις, οὐδ' αἰσπᾶσι
ἢ ὀδύσιν. Μενίπ. ὦ φίλῳ
χρῶμαι κατέλαρον αἰετὶς
δαίμων, ὅστις χρῶμαι δαί-
μων, καὶ τῶν δαίμων. Φι. οὐκ ἔστι,
ἀλλ'

ἔπαυσαι, οὐ γὰρ
 ἔτι μὲν ἔτι ἔτι ἔτι
 πρὶς αὐτὰς φίλους.
 μὴ δαυμάσῃς ὡς ταύ-
 τῃσι γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ
 συγγενέσιν, οὐκ
 ἔτι ἀντιπλάσσω τῶν
 καὶ αὐτόματά μοι τὰ
 ἐπὶ τὸ γένημα ἔρχεται.
 ἀπὸ μὲν, πῶς τὰ καὶ
 ἔτι, καὶ τί ποιῶσιν ἐν
 πόλει; Φι. καὶ οὐκ ἔστιν,
 ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τοῦ ἀρπάζ-
 εσθαι, ἐπιμενοῦσι, τοκογλυ-
 φῶσιν, ἰερολογοῦσιν. Μέν.
 ἔθελον καὶ ἡσυχάζειν,
 οὐ γὰρ ἴσασιν, οἷα ἐναγχάζ-
 ουνται παρὰ τοῖς κατὰ,
 καὶ οἷα λυχευομένηται τὰ
 ψήφισματα κατὰ τῶν πλου-
 σίων, ἃ μὴ τὸν λυχέοντα.
 ἀλλ' οἷα μὴ καὶ τὸ διαφυ-
 γᾶν αὐτοῖς. Φι. τί φῃς;
 διδασκαίει τὸν νότον τοῖς
 κατὰ πρὸ τῶν ἐνθάδε;
 Μέν. οὐκ οἶα καὶ πολλὰ,
 ἀλλ' οὐκ οἶα ἐκφύγειν αὐ-
 τὰ πρὸς ἀπαστας, οὐδ' ἐπὶ
 ἀπέρρητα ἀναγορεύειν, μὴ
 καὶ τις ἡμᾶς γράψεται γρά-
 φῃ ἀντιθέσας ἐπὶ τοῦ παλα-
 μῆδος. Φι. μὴ δαυμά-
 σῃς Μέν. πρὸς τοῦ δι-
 δεῖν, μὴ φθονήσῃς τῶν λόγων
 φίλων

Atqui deliras, alioqui non
 hoc pacto caneres apud amicos
 consarcinatis uersibus.
 Menippus. Ne mireris amice,
 nuper enim cum Euripide
 atque Homero uersatus, nescio
 quo facto uersibus sic imple-
 tus sum, ut numeri mihi in
 os sua sponte confluant. Ve-
 rum dic mihi, quo pacto res hu-
 manae hic se habent in terris?
 et quid nam in urbe agitur?
 Phil. Nihil noui. Sed quae
 admodum prius acclitabant, na-
 piunt, peierant, fonerantur,
 usuras colligunt. Menip-
 pus. Omiseri atque infelices.
 Nesciunt enim, qualia de no-
 stris rebus nuper apud inferos
 decreta sunt, qualesq; sorte ias-
 ti sunt in diuites istos calculi,
 quos per Cerberum nullo pa-
 cto poterunt effugere. Phil.
 Quid ais? Noui ne aliquid a-
 pud inferos nostris de rebus de-
 cretum est? Menippus. Per
 Iouem, et quidem multa, nec
 rum prodere non licet, neque
 arcana quae sunt, reuelare, ne-
 quis forte nos apud Rhoda-
 manthum impietatis accuset.
 P. Nequaquam o Menippe, per
 Iouem, ne inuideas sermones
 meos amicos

amico. Nam apud hominem
 excendi ignarum, & initiatum
 præterea sacris edisseres. M.
 Dura profectò iubes, & neuti-
 quam tuta, uerum tua gratia
 tamen audendum est. Decre-
 tum est ergo, diuites istos ac
 pecuniosos aurum tanquã Da-
 naen seruantes abstrusum. P.
 Ne prius ó beate, quæ sunt de-
 creta dixeris, quàm ea percur-
 ras omnia, quæ abs te audire li-
 bentissime uelim. Quæ uideli-
 cet descensus causa fuerit, quis
 itineris dux, deinde ex ordine,
 & quæ illic uideris, & quæ au-
 dieris omnia. Verisimile est e-
 nim te, quom̃ res pulchras ui-
 dendì curiosus sis, eorum quæ
 uisu aut auditu digna uideban-
 tur, nihil omnino prætermis-
 se. Men. Parendum etiam in-
 his tibi est. Nam quid facias,
 urgente amico? Ac primum
 sanè tibi expediam, quæ res a-
 nimum meum adhuc descen-
 sum impulerit. Ego igitur
 quom̃ adhuc puer essem, audi-
 remq̃s Homerum atque He-
 siodum, seditiones ac bella ca-
 nentes, non semideorum mo-
 do, sed & ipsorum iam deo-
 rum, adhuc uerò & adulecte-

φίλων αἰδέσθαι. πρὸς γὰρ αἰδέ-
 τα σιωπῶν ἱπῆς τὰτ' ἄλλο
 λᾶ, καὶ πρὸς μεμνημένους.
 Μὲν. χαλὶ πῶρ μὲν ἐπατά-
 ταις τὸ πῖταγμα, καὶ ὃ παῶ
 τῇ ἀσφαλείς, πλὴν ἀλλὰ σὲ
 γι εὐκτα τοῦ μῦθου. ἰδοὺ
 δὲ τοὺς πλουσίους τοῦτους
 καὶ πολλοὺς χρομάτους, καὶ τὸ
 χροσίον κατὰ κλησθῶν ὕπνῳ
 τῷ Δαυιάλῳ φυλάττοντας.
 Φι. μὴ πρὸς ὅσον εἶπες ὃ γὰρ
 θὲ τὰ διδογμένα, πρὶν ἐν
 να διηδῶν ἂ μάστιγ' αὐ-
 τῶν ἀκούσαι μί σου, ὅτις
 αἰτία σοι ἂ καὶ δίδω ἰχθῆ-
 το, τίς δὲ ἢ ἀπὸ πειρίας ὅγι-
 μών, εἰδ' ἴφης αὐτὴ ἀδελ-
 τε ἤκουσας πᾶρ αὐτοῖς. ἂ-
 κὸς γὰρ δὲ φιλόκαλον ὄντα
 σι, μὴ δὲ τῶν ἀξίων δια-
 ὅ ἀκούῃς παρακλιπῶν. Μὲν.
 ἐκπεργατίον καὶ ταῦτά σοι.
 τί γὰρ αὐ καὶ πᾶδοι τίς, ὃ
 πῶτι φίλῳ αὐτῶν βιάσονται;
 καὶ δὲ πρῶτά σοι δίδωμι πλὴν
 γνῶμῳ τῷ ἐμῷ, καὶ ἰδοὺ
 ὁρμῶν πρὸς τῷ κατὰ βα-
 σιν. ἰγὼ γὰρ ἄχει μὲν σὺ πᾶσι
 σιν ὡς ἀκούων Ομήρου καὶ
 Ηοιόδοσος πολλῶν καὶ γὰρ σὺ
 διωγμένον, οὐ μόνον τῶν
 ἡμιδίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 ὅδ' ἔτι δίδωρ, ἵτι δὲ καὶ μί-
 χῆας

αὐτῶν καὶ βίας καὶ
 μαχίας καὶ δίκας, καὶ πα-
 τρῶν ἐξολοθίσεις, καὶ ἀδελ-
 φῶν γάμους, πάντα ταῦτα
 ἐμὴν εἶναι λαλῶν, καὶ οὐ
 γὰρ ἐγὼ ἐκινούμην, πρὸς
 αὐτὰ. ἰπὲρ δὲ εἰς αὐδρας τι
 ἤρξάμην, πάλιν αὖ ἐν-
 ῥα ἤκουον ἃ νόμους τῶν
 ἑστῶτων τοῖς ποικιλοῦσι λαλοῦ-
 σιν, μὴτι μοιχεύειν, μὴτι
 παύειν, μὴτι ἀρπάζειν.
 ὃ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐκινούμην
 ἀμφιβολία, ἢ κ' ἴδως ὅτι χρη-
 σαίμην ἐμαυτῷ. ἔτι γὰρ τοὺς
 δεινὸς αὖ ποτε ἠγύμην μοι-
 χεύσαι, καὶ παύειν πρὸς
 ἀλλήλους, εἰ μὴ ὡς περὶ λα-
 λῶν τούτων ἐγίνωσκον, οὐτ'
 αὖ τοὺς νομοδίκας ταῦτα ἀν-
 τίστατοι παρὰ πάντας, ἀ μὴ
 νομοδίκας ἐκτελέσειν. ἰ-
 πὲρ δὲ διηπόρουν, ἴδεξί μοι
 ἰλδόντες παρὰ τοὺς λαλοῦ-
 μένους τούτους φιλοσόφους,
 ἰγχερίσαι τι ἐμαυτῷ καὶ
 διηπόρουν αὐτῷ χρησάμεν μοι,
 ὅτι βούλοιντο, καὶ τινα ὁδὸν
 ἀπὸ τῶν καὶ βιβαίων ἐκ-
 αἶψαι το βίου. ταῦτα μὲν
 δὲ φρονέων προσέειπ' αὐτοῖς.
 ἰλιλάσας δ' ἐμαυτὸν ἐς
 αὐτῶν, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ λα-
 λήσαντος βιασθήμεν. παρὰ
 γὰρ

ria eorum & uiolentias, rapi-
 nas, supplicia, patrum expul-
 siones, & fratrum & sororum
 nuptias, hæc me Hercle om-
 nia bona pulchraq; putabam,
 & studiosè erga ea afficiebar.
 Postquam uerò in uirilem iam
 ætatem peruenirem, hic les-
 ges rursus iubentes audio poet-
 cis adprimè contraria, neque
 uidelicet adulteria committere,
 neque seditiones mouere,
 neque rapinas exercere. Hic
 igitur hæsitabundus constiti,
 incertus omnino quo me pacto
 gererem. Neque enim deos
 unquam putauis moechaturos,
 aut seditiones inuicem fuisse
 moturos, nisi de his rebus per-
 inde ac bonis iudicassent. Ne-
 que rursus legumlatores his ad-
 uersa iussuros, nisi id condu-
 cere existimarent. Quoniam
 igitur in dubio eram, uisum
 est mihi philosophos istos adire,
 atque his me in manus de-
 dere, rogareq; uti me, utcuq;
 liberet, uterentur, uitæq;
 uiam aliquam simplicem ac
 certam ostenderet. Hæc igitur
 mecum reputans ad eos ue-
 nio, imprudens profecto, quod
 me ex fumo (ut aiunt) inflam-
 mam conijcerem. Apud
 m 3 enim

enim hos maxime diligententer
 observans, summam reperi ig-
 norantiam, omniaq; magis in-
 certa, adeo ut præ his illico mi-
 hi uel idiotarum uita iam au-
 rea uideretur. Alius etenim
 soli me iussit uoluptati studere,
 atq; ad eum scopum uniuersam
 uitam uersum dirigere. In eo ip-
 sam sitam esse felicitatem. Al-
 lius rursus omnino laborare,
 corpusq; siti, uigilijs, ac squalo-
 re subigere, misere semper ad-
 fectum, contumelijsq; obnoxio-
 sum assidue, Hesiodi sedulo in-
 culcans celebria illa de uirtute
 carmina, & sudorem uidelicet,
 & aciliuem in uerticem mon-
 tis ascensum. Alius contem-
 nere iubet pecunias, earumq;
 possessionem indifferentem pu-
 tare. Alius contrâ bonas ip-
 sas etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo uero quid di-
 cam de quo ideas, incorporeas
 substantias, atomos, & inane,
 ac talem quandam pugnantia
 inuicem nominu turbam in-
 diem audiebam, et quod absurdo-
 rum omnium maxime fuit absur-
 dissimum, de contrarijs unusquis-
 que quum diceret, inuincibiles
 admodum & probabiles ser-

mones

γὰρ δὲ τῆτοις μάλιστα ἔφα-
 σκεν ὑποκινῶν τὴν ἀγνοί-
 ας καὶ τὴν ἀπορίαν πλῆθος,
 ὥστε μοι τάχις αὖ χερσὶν ἡ-
 πιδείξασθαι τοῖς τὸν τὶ ἰδίῳ
 τῶν βίου, ἀμίλῃς, ὁ μὲν αὖ-
 τὶ παρῆεν τὸ πᾶν ἡδονῶν,
 καὶ μέγιστον τοτο ἐν πάσῃ
 μισία, τοτο γὰρ ἄνθρωπος
 δίδασκεν. ὁ δὲ τις ἱματι-
 ῶν, ποιεῖν τὰ πάντα, καὶ
 μοχλῶν, καὶ τὸ σῶμα κατα-
 σαρκάζειν, ῥυπῶντα καὶ αἰ-
 χμῶντα, καὶ πᾶσι δυσάρε-
 τούντα, καὶ λοιδορῶ μέγιστον,
 σωτῆρις ἐπὶ βράβωλῶν τὰ
 πᾶν δόγμα ἐκῆτα το Ἡσιό-
 δου πρὸς τὴν ἀρετὴς ἔκαστον, καὶ
 τὸν ἰδρωτᾶ, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ
 ἄκρον ἀνάβασιν. ἄλλος δὲ κα-
 ταφρονῶν χρημάτων παρῆ-
 κιδέναιτο, καὶ ἀδιάφορον εἶ-
 σθαι τὴν κτῆσιν αὐτῷ, ὁ δὲ τις
 αὖ πάλιν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸ
 πλεόντων αὐτῷ ἀπιφαίνετο. πε-
 ρὶ μὲν γὰρ τὸ τίς μὲν τίς καὶ καὶ
 γέν; εἰς ἰδίαν καὶ ἀσώματα
 καὶ ἀτόμους καὶ ἰσοῦς, καὶ τοιούτων
 τινα ἔχοντες ὀνομάζω ὁσομύ-
 ραι παρ' αὐτῷ ἀνδρῶν ἐναστί-
 νων, καὶ τὸ πᾶν δεινῶν ἄτο-
 πῶντα, ὅτι πρὶ τὸ ἐναστί-
 νων ἵκανος αὐτῷ λίγαν,
 σφόδρα νικῶντας καὶ πιδάσκον-
 τας

οὐκ ἐπιτίθειτο, ὥς τι μέν
 θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα
 ἔσθι, μέν τι τὸ ψυχρὸν, αὐ-
 τὸν γὰρ ἔσθι, καὶ ταῦτα
 ἅματα σαφῶς, ὥς οὐκ αὐτὸ
 θερμὸν τι εἶναι καὶ ψυχρὸν
 αὐτῷ χρεῖται. ἀτιχῶς ἔρ-
 οσεν τοῖς συζήτουσι τοῦ
 ὁμοίου, ἄρτι μὲν ἐπι-
 ῥύου, ἄρτι δὲ ἀναδύου
 κεφαλῇ. ἔτι δὲ πολλὰ τοῖς
 ἐκείνων ἀπεπύθον. τὰς
 γὰρ αὐτοὺς τέτταε ἰουδαίον
 ὑπερῶν, ἐναντιώτατα τοῖς
 αὐτῶν λόγοις ἐπιτελοῦν-
 τας. τοὺς γὰρ καταφρονῶν
 παραινοῦνται χρεμάτων,
 ἰσχυρὸν ἀπὲρ ἰχθυήσας αὐ-
 τῶν, καὶ περὶ τέκνων δια-
 φθορήσας, καὶ ἐπὶ μιᾷ
 παροδόντας, καὶ πάντα
 σῶμα τούτων ἐκτελούντας,
 τοὺς τι πλὴν δίδασκεν ἀποβαλ-
 λόμενοι, αὐτοὺς σῶμα παύ-
 τα ἐπιτελοῦντας, ἰδού
 ἐν αὐτῷ σχίσαντας ἅπασας ἡ-
 τυχονούτας, ἰδίᾳ δὲ μέ-
 ν τι ταῖς προσορτυμένοις.
 σφαλᾶς οὖν καὶ ταῦτες τῆς
 ἐκείνων, ἔτι μᾶλλον ἰδυ-
 σκίαντον, ἔτι μᾶλλον παραμυ-
 βήσας ἰμασίων, ἔτι μᾶλλον
 πολλῶν ἢ σφῶν, ἢ σφῶν
 ἐπὶ συνίστα διαβόητων
 αὐτῶν

monebat adferebat, ut nec ei qui
 calidum, nec ei qui frigidū idem
 prorsus esse contenderent, cōtra
 qui quam hiscere potuerim, at-
 que id, quum tamen manifestē
 cognoscerem fieri nunquam pos-
 se, ut eadem res calida simul frī-
 gidaq̃ sit. Prorsum igitur tale
 quiddam mihi accidebat, quate-
 solet dormitātibz, ut interdum
 capite annuerem, interdum con-
 trā abnuerem. Præterea quod
 multo erat istis absurdius, uitam
 eorū diligenter obseruans, com-
 peri eam cū ipsorū uerbis præ-
 ceptisq̃ summo p̃tere pugnare.
 Eos enim qui spernendam cen-
 sebant pecuniam, auarissimè cō-
 spexi colligendis diuitijs inhiā-
 re, de fœnore litigātes, pro meri-
 cede docentes, omnia denique
 nummorum gratia tolerantes.
 Ii uerò qui gloriā uerbis asper-
 nabantur, omnem uitæ suæ ra-
 tionem in gloriam referebant.
 Voluptatem rursus omnes fer-
 mē palam incessēbant, clancu-
 lum uero ad eam solam liben-
 ter confluebant. Ergo hac quorū-
 que spe frustratus magis ad-
 hac agrē molesteq̃ tuli. Ali-
 quantulum tamen inde memet
 cōsolabar, quod und cum multis
 & sapientibus & celeberrimis

inspiciensq[ue] essem, atque uerè ad
huc ignarus oberrarem. Perui-
gilanti mihi tandem, atq[ue] hisce
de rebus mecum cogitanti, ue-
nit in mentem, ut Babylonem
profectus, magorum aliquem ex
Zoroastri discipulis ac succe-
soribus conuenirem. Audie-
ram siquidem eos inferni por-
tas carminibus quibusdam ac
mysterijs aperire, & quem li-
buerit, illuc tuto deducere, ac
rursus inde reducere. Optime
ergo me facturū putauī, si cum
horum quoriam de descensu pa-
ciscens, Tiresiam Boeotium cō-
sulerem, ab eoq[ue] perdiscerem
(quippe qui uates fuerit & sapi-
ens) quæ uita sit optima, quæq[ue]
sapientissimus quisq[ue] potissimū
elegerit. Ac statim quidem exi-
liens quàm poteram celerrimè
Babylonem uersus recta contem-
di. Quò quum uenio, diuersorū
apud Chaldaeorum quendam
hominem certè sapientem, atq[ue]
arte mirabilem, coma quidem
canum, admodumq[ue] promissa
barba uenerabilem. Nomen au-
tem illi fuit Mithrobarxanes,
orans igitur obsecransq[ue] uix
exorauī, ut quauis mercede
uellet, in illam me uiam dedu-
ceret. Suscipiens uerò me

uit,

αὐαῖς τι ἀμὶ, καὶ τὰ ληθὲς
ἴτι ἀγνοῶν πορεύεσθαι
καὶ μοι ποτὶ διαγρυπνοῦν
τι τούτων εἶναι, ἰδοὺς τὴν
βαβυλῶνα ἰλθόντα, διεδύ-
σαι τὴν τῶν μάγων, τῶν
ἱερέων μαθητῶν καὶ δασυ-
δόχων. ἤκουον δ' αὐτοὺς ἐν
πράσιν τι καὶ τιλιταῖς τοῖς
οὐρ αὐοῖσιν τι τοῦ ἁδὲ τὰς
πύλας, καὶ κατέβην ἐν αὐτῇ
βόλοντα ἀσφαλῶς, καὶ ὅπερ
σὺ αὐτὸς ἀναπήμην. ἀρί-
στον εἴναι ἡγούμεναι, παρὰ
τῶν τούτων διαπραξάμε-
νον τὴν κατάβασιν, ἰλθόντα
παρὰ τῆς βύσσου τοῦ βοιωτί-
ου, μαδᾶν παρ' αὐτόν, ἃ τὴν
μαύτην καὶ σφῆ, τίς ὅστις
ἂν ἄριστος βίῃ, καὶ ἐν αὐτῇ
ἴλοις οὐφρονῶν. καὶ δὲ αὐτῶν
παρ' ἡσας ὡς ἄχοντάς, ἐ-
τασεν δὲ τὴν βαβυλῶν. ἰλ-
θὼν ἔ, συγγίνομαί τινι τῶν
χαιδαίων σφῆ αὐδρὶ καὶ
δουλοῦν τὴν τίχην, πο-
λὺ μὴ τὴν κόμην, γένεσθαι
δὲ μάλα σιμὸν καδασμῆ-
ον, τοῦτομα δὲ τὴν αὐτῶν με-
θεορᾶσθαι. διὰ τὸ ἔ, καὶ κα-
διαιτούσας, πάλιν ἔτυχον
παρ' αὐτόν ἔφ' ἵτω βούλοτο
μιοῦ καδασμῆσθαι μοι. ἔ
ἰδοῦ παραδόντα δὲ μοι ὁ
αὐδρ,

πρῶτα μὲν ἡμέρας οὐ
καὶ καὶ ἑκοσὶν ἡμέραι σι
αὐτῶν ἀρξάμενος ἔλκει, καὶ
ἐπὶ τὸν εὐφράτην, ἐν
προσαυτὶ ἄλλοτα τὸν ἥ
ρῳ, ῥῳσὶν τισι μακρὰν ἰ
σχυρὰν, ὅς ἐ σφίδα λα
τοισιν. ὡς ἐφ' οὗ οἱ φῶ
τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι λαρύ
κων, ἐπὶ βροχόν τι καὶ ἄσπ
ρεῖς ἐφύγγιστο, πλὴν ἀλλ
ἵκασι γὰρ τινες ἐπαυλαῖαι
δαίμονες. μετὰ γοῦν τῶν
ἐκπῶλιν ῥίς αὐτῶν πρὸς τὸ
πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ τῆς οὐ
ραίας πάλιν, ἡ δὲ οὐρανὸν ἄ
παστων προσβλήκων, καὶ σι
τία μὲν ἡμῶν τὰ ἀνρίδων,
πρὸς δὲ γάλα, καὶ μιλί
κρετον, καὶ τὸ το χοῖον
ὑδαρ, οὐκ δὲ ὑπὸ αἰθέρι
καὶ ὅτι πῶς. ἐπὶ δὲ ἄλλοις
ὡς ὅτι προσδιατάσσας πρὸς
μίσας οὐκτας, ἐπὶ τὸν τίγρη
τα ποταμὸν ἀγαγὼν, ἐκ
δὲ τὸ μὲν καὶ ἀπὸ μακρῶν, καὶ
πρὸς ἡμῶν ἀπὸ καὶ καὶ οὐκ
καὶ ἄλλοις πλείοσι, ἅμα
καὶ τῶν ἐκπῶλιν ἐκ τῶν ὑδα
των ὁρῶσας. ἅτα δὲ οὐκ μὲν
ταμαρδύσας, καὶ παρὶ τῶν
ὡς μὲν βλαπτομένῳ ὑπὸ τῶν
φαστασμάτων, ἐκ τῶν ἰσ
τῶν εἰκίαν, ὡς ἔχον ἀναπο
δίσσον

uir, primum quidem dies no
uem ac uiginti cum luna si
mul incipiens abluie ad Eu
phratem, mane solem orien
tem uersus perducens, ac feri
monem quempiam longum mus
sitans, quem non admodum
exaudiebam. Nam (quod in
certamine præcones inepti so
lent) uolubile quiddam atque
incertum proferebat, nisi quod
quosdam uisus est inuocare dæ
mones. Post illam igitur incan
tationem ter mihi in uultum
spuens deducit rursus, oculos
nusquam in obuium quenquam
deflectens. Et cibus quidem
nobis glandes erant, potus au
tem lac atque mulsum, &
Choaspi lympa, lectus ue
ro in herba sub diu fuit. Ac
postquam iam præparati sa
tis hac diata sumus, medio noi
ctis silentio ad Tigridem me
fluuium ducens, purgauit si
mul, atque absterxit, facces
lustrauit ac squilla, tum plu
ribus itidem alijs, & magis
cum simul illud carmen subi
murmurans, deinde totum me
iam incantans, ac ne d spec
tris laderer, circumiens, re
ducit domum, ita ut eram, reci
m s pro

procaniem, ac reliqua noctis
parte navigationi nos præ-
parauimus. Ipse igitur mai-
oricam quandam ueslem indu-
it, Medorum uesli ut pluri-
mum similem, ac me quidem
his quæ uides, ornauit, cla-
ua uidelicet, leonis exuijs,
atque insuper lyra. Iussit præ-
terea ut nomen si quis me ro-
get, Menippum quidem ne
dicerem, sed Herculem aut
Ulysssem aut Orpheum. Phi-
lon. Quid ita ô Menippe?
neque enim causam aut ha-
bitus, aut nominis intelligo.
Menippus. Atqui perspicu-
um id quidem est, ac neuti-
quam arcanum. Nam hi qui
ante nos ad inferos olim uiui
descenderant, putauit si me
his assimularet, fore ut faci-
lius Aeaci custodias fallerem,
atque nullo prohibente transi-
rem, ut pote notior tragico ad-
modum illo cultu emissus.
Iam igitur dies apparuit,
quum nos ad flumen ingres-
si in recessum incumbimus.
Parata siquidem ab illo fue-
rant, cymba, sacrificia,
mulsa, & in id mysterium dei
nique quibuscunque opus e-
rat. Imponentes ergo omnia

δίσοντα, καὶ τὸ λοιπὸν ἐν
φίπλοις ἄχομεν. αὐτὸς δὲ
οὐδὲ μαγικὴν τιν' ἴδω το-
λὴν, τὰ πολλὰ ἰοικῶσα
μεδικῇ, ἐμὶ δὲ ταυτοῖσι φε-
ρουσὶ ἐδουλόνασι τῷ πλάγι
τῇ λαντῇ, καὶ προσίτι
λύρα, καὶ παρικλοῦσασσι, ὅ-
τις ἑσταίαι μὲ τοῦτομα, καὶ
οὐκ οὐ μὲν μοι λέγαν, καὶ
κλῖα δὲ ἢ Ὀδυσσεύς ἢ Ὀρ-
φῆας. Φίλ. ὡς δὲ τί τοτο
ἔστί; οὐ γὰρ οὐκ ἴσμε
τὴν αἰτίαν οὐτὶ το σθένος
τῶ, οὐτὶ τῶν ἰσομάτων.
Μεν. καὶ μὴν πρίσθαι γὰρ
τοτο, καὶ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
ῥυτον. ἰπὸς γὰρ οὐτὶ πρὸ
μῶν σῶντος ὅς ἐστι κατὰ
λύρα, ὅς ἐστι, ἢ μὲν ἔπει-
κάσας αὐτοῖς, ῥαδίως αὐ-
τὴν το Λιανὸν φέρειν διὰ
λαβῶν, καὶ ἀκλυτὸς παρὰ
θῶν, ὅτι σιωπῆς ὅσον ῥαγε-
κῶς μάλα παρακινῶμε-
τον ἐπὶ το σθένος. ἔστι
δ' οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ, καὶ
κατὰ τὸν οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
μὲν, ὅτι ἀναγκὴν ἔχοντες
μὲν. παρὰ τὸν οὐκ οὐκ οὐκ
τῶ καὶ οὐκ οὐκ, καὶ ἰσομάτι
λίπματα, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸ
τῶν τιλῶν χρῆσιμα. ἐμ-
βαλόμενοι οὐκ ἄπαντα τὰ

πρᾶ

παρ

ἡ δὲ θάλασσα μελὶα, οὕτω δὲ
καὶ αὐτοὶ βαίνοντες ἄχρυν
ἔχουσι, δακρυῖν κατὰ δάκρυ
ῥοοῖντες. καὶ μίχεται μελὶτι
καὶ ὑποφύονται ἐν τῇ πο-
ταμῷ. ἅτα δ' ὄντο πλοῦσα
καὶ ἐς τὸ ἔλθαι καὶ πλὴν λίμ-
νης, ἐς ἣν ὁ δούρατος ἀφαι-
νέται, πορεύονται δὲ καὶ
ἐκείνῳ, ἀφικνούμεθα ἐς τι
καὶ ἄλλο ἰσχυρὸν καὶ ὑλῶδες,
καὶ αὐτόλιον. ἐς δ' ἀποβά-
ντες, ὅγαντο δὲ ὁ Μιθροβάρ-
ζης, βίβριν τι ὑπερβαίνοντα, καὶ
πὰ μῆλα ἰσοβάμεθα, καὶ
πὶ ἅμα περὶ τὴν βίβριν ἰ-
σπάσασμεν. ὁ δὲ μὲν ἐν
τιούτῳ ἄλλα καὶ μελὶν ἔ-
χον, οὐκ ἐπ' ἡρμιάτῃ φει-
νῇ, παρμίζοντες δὲ ὡς οἶδε
τι ἢ ἀνακραγῶν, δαίμνι
οἴετι ὁμοῦ πάντας ἐπιβοᾷ
το, καὶ ποιῶν καὶ ὄρνυκας,
καὶ συχίας ἐκείνῳ, καὶ αὖ
παιδῶν ποσειδῶνα, παρὰ
μηνὸς ἅμα βαρβαρικά τι
καὶ ἄσχημα ὀνόματα καὶ
πολυσύλλαβα. οὐδὲν ἔρπαι-
ον ἐκείνῳ ἰσαδόντι, καὶ ὑπὸ
αὐτοῦ ἐκείνῳ τῷ δακρυῖν αἰδῶν
φύοντο, καὶ ἡ ὑλὴ καὶ τὸ ἔρ-
ος ἐκείνῳ ὑπέκτετο, καὶ τὸ
πρᾶγμα ὑπερβάλλοντος ἢ
καὶ συνδραμῆν, ἡ δὲ οὐκ

preparata, ita iam & ipsi
Ingredimur tristes, lacry-
misq̃ implemur obortis. Ac
que aliquantisper quidem in
fluuiio ferimur, deinde in syl-
uam delati sumus, ac lacum
quendam, in quem Euphra-
tes conditur. Tum hoc quo-
que transmissō, in regionem
quandam peruenimus so-
lam, syluosam atque opa-
cam; in quam descendentes
(præibat enim Mithrobari-
zanes) & puteum effodi-
mus, & oues iugulamur, &
foueam sanguine conspergi-
mus. At magus interim aci-
censam facem tenens, haud
amplius iam summissō murmu-
re, sed uoce quā poterat ma-
xima clamitans, demones si-
mul omnes conuocat, Pœnas,
Erynnes, Hecaten nocturni-
nam, excelsamque Proserpi-
nam, simulque polysylla-
ba quædam nomina barba-
ra atque ignota commiscet.
Statim ergo temere omnia,
& rimas ex carmine soi-
lum ducere, ac porro Ceri-
beri latratus audiri, & iam
res planè tristis fuit ac morosa,
Vmbrae

Umbrarum at timuit rex imis ἄ' ὑπὸ σκόρβου αὐτὰς ἐὶ γαίης
 sedibus Orcus. Ac protinus αἰδωνόους. καταφάνιντο γὰρ
 nus quidem inferorum pate- ὕδωρ τὰ πλωῦτα, καὶ ὁ λίαν
 bant pleraque, lacus Pyri μῆτος καὶ ὁ πυρεφλιγίδωρος
 phlegethon, ac Plutonis rei καὶ τὰ πλούτῳ τὰ βαρύνοντα.
 gia. Tum per illum descen- σίλῳ. καταλόντες δ' ἴδοντες
 dentes biatum, Rhadaman- μὲν διὰ τὸ χάσμα, τὸν
 thum propemodum metu repē- μὲν Ραδάμανθω σύρομεν
 rimus extinctum. Ac Cerber- τινὲν ὡς τὰ μικρὸν δὲ μὲν ὑπὸ τοῦ
 us primum quidem latrabat, θίου. ὁ δὲ λίαν σκόρβου ὑπὸ τοῦ
 commouitque sese. At quum τῶν μὲν τοι, καὶ παρὰ κίον
 ego hram celerrimè corre- σι. ταχὺ δ' ἐμὲ κρούσαντες
 ptam pulsassem, cantu statim τὴν δόρην, παραχρῆμα ἵκοντες
 sopitus, obdormit, deinde poi μῶν ὑπὸ τὸ μίλυν. ἐπ' αὐτὸν
 steaquam ad lacum uenimus, δὲ πρὸς τὴν λίμνην ἤλθομεν,
 ennare ferè non licuit. Iam ei μὲν, μικρὸν μὲν οὐδ' ἐπ' ἄλλοι
 num onustum erat nauigium, ὅθεν μὲν. ἡ γὰρ ὕδωρ πλωρὸν
 & ciulatu certè plenum. Vuli τὸ πορδμῶν, καὶ οἰμωγῶν
 nerati quippe in eo nauigabant ἀνάπληρον. φανασίαι δὲ
 omnes, hic femur, ille caput, πάντες ἐπ' ἀπληρῶν, ὁ μὲν τὸ
 alius alio quoriam membro lu σκίλον, ὁ δὲ τὴν κεφαλὴν, ὁ
 xatus, usque adeo, ut mihi δ' ἄλλοι τι σωτηρίῳ μὲν,
 certè ex bello quoriam adesse ἡμοὶ δὲ κέρη ἐν τῶν πολεμικῶν
 uiderentur. At optimus Cha παρὸς τοῦ. ὁμοῦ δ' ἔρ' ὁ βίλτις
 von, quæ leonis uideret exuias, τοῦ Χάρων, ὡς δὲ τὴν λίαν
 esse me ratus Herculem, recei τὴν, οἰδόμενος μὲν ὅτι ἡρακλῆα εἶ
 pit, transque uexit libens, cum ται ἰσοδ' ἔφατό μοι, καὶ διὰ πέρθε
 exeuntibus quosq; nobis monstra μόνος τι ἄσμοος, καὶ ἀποβά
 nit semitam. Sed quoniam iam σι διὰ σῶματι τὴν ἀφ' ἡμῶν.
 eramus in tenebris, præcedit ἐπ' αὐτὸν ὁ ἡμῶν ἐν τῶ σκίτῳ, πρὸ
 quidem Mithrobarxanes, ego ἡ γὰρ μὲν ὁ μίθροβαρξάνης, ἀπὸ
 autem à tergo continuus illi μὲν δ' ἐγὼ κατέπιον ἡχέμεν
 comes adhareo, quo ad in ἔσθ' αὐτόν, ὡς πρὸς λαιμῶ
 pratum maximum peruenimus να μίγιστον ἀφ' ἡμῶν τῶ
 αἴσθου ἄσθου

ἀσφὸς ἡ καταρτυμένη, ὅθεν
 πορεύονται ὑμᾶς τὴν
 ὁδὸν τὴν κυρτὴν αἰσικαίαν.
 ἰλίγον δὲ προϊόντες,
 ἀγγισθῆναι πρὸς τὸ τοῦ
 δικαστηρίου. ἐτύχαι
 δὲ ἡμεῖς ἐπὶ θρόνου τινὸς
 καθήμενοι. παρὰ
 τῶν αὐτῶν ποινῶν
 ἀλλήλους, καὶ ὀφεινῶν.
 ὅθεν δὲ προϊόντες πολ
 οὐχί τινος ἱριφῆς ἀλύσει μα
 κρὰ διελόμενοι. ἰλίγοντες δὲ
 ὅσον μοιχοί, καὶ πορνῶν οἱ,
 καὶ τιλῶναι, καὶ κλέπτειν,
 καὶ συκοφαντοῦν, καὶ τοιοῦ
 τῶν ἱμῶν τῶν πάντων
 πάντων ἐν τῷ βίῳ. χαρὶς δὲ
 οὔτε πλούσιοι καὶ τεκοῦν
 τοὶ προσέδωκεν, ὡχοί, καὶ προ
 γαστροὶ, καὶ ποδαγροί, καὶ οἱ
 ἐν ἡμέτῃ αὐτῶν καὶ ἑρ
 κα διτάλασσαν ἐπικέμενοι.
 ἱριφῶντες οὖν ὑμᾶς, ἱριφῶ
 μέν τι τὰ γιγνόμενα, καὶ ἡ
 νοῦμεν τῶν ἀπολογουμέ
 νων. καταγέρουσι δὲ αὐτῶν
 καὶ οἱ τινὲς καὶ παράδοφοι
 ῥήτορες. Φι. τινὲς ἔτι πρὸς
 δις; μὴ γὰρ ἐκνήσμε καὶ το
 το εἰπῶν. Μί. εἶδ' ἂν πού
 τω λασί τὰς πρὸς τὴν ἡλίαν αἰ
 ποτιμουμένης οἰκίας ἀπὸ τῶν
 τμημάτων; Φι. πάντ' οὖν.

Μετ.

asphodelo constitum, ubi cer
 te circumfusæ undique mor
 tuorum stridulae nos sequuntur
 umbræ. Tum paulo proce
 dentes longius, ad ipsum Mi
 nōis tribunal accessimus. Et
 tunc ipse quidem in solio fortē
 quodam sublimi sedens. Assi
 bant autem illi Poenæ, Tόρτοι
 res, mali Genij, Furia. Ex al
 tera parte plurimi quidam ad
 ducti sunt ex ordine longa fu
 ne uincti. Dicebantur autem
 adulteri, lenones, mœchi, ho
 micidæ, adulatores sycophano
 tæ ac talis hominū turba quid
 uis in uita patrantium. Seori
 sum autem diuites ac fœnerato
 res prodibant, pallidi, uentri
 costi ac podagrici, quorum quis
 que crabe uinctus erat. ferri
 pondere decorum talentorum
 imposito. Nos igitur astantes,
 & quæ fiunt omnia conspici
 mus, & quæ dicuntur, auscul
 tamus. Accusant autem noui
 quidam atque admirabiles rhet
 ores. Phi. Quinam ergo hi,
 per Iouem sunt, ac ne isthuc
 quidem te pigeat dicere. Mei
 nippus. Umbras ne unquam
 istas nosse, quas opposita soli
 reddunt corpora? Philon.
 Omnino quidem igitur.

Μεν.

Menippus . Hæc nos igitur quum primum functi uita sumus, accusant, testantur, atque redarguunt, quicquid in uita peccauimus, & sanè quædam ex his dignæ admodum fide uidentur, utpote nobiscum uersatæ semper, nostris que nusquam digressæ corporibus. Minos igitur curiose quemlibet examinans, impiorum relegabat in cœtum, pœnas ibi sceleribus suis dignas luiturum. In hos præcipue tamen incenlitur, quos opes dum uiuerent, ac dignitates inflauerant, qui que adorari se fere exspectabant, nimirum breui peritiam eorum superbiam factumque detestatus, quippe qui non meminissent mortales ipsi quum sint, sese bona quoque mortalia consequutos. At nunc splendida illa exuti omnia, diuitias, inquam, genus, munia, nudi ac uultu demisso steterunt, tanquam somnium quoddam, humanam hanc felicitatem recogitantes, adeo ut hæc dum conspicerer nimis quàm delectatus fuerim. Et si quem eorum fortè agnoueram, accedēs quiete aliquo modo sub

Μενίππος· αὐτοὶ τοῖσι κατὰ τὸ ἀποθανόντι, καταγορεύουσι, καὶ καταμαρτυροῦσι καὶ διελίχουσι τὰ πεπραγμένα ἡμῶν παρὰ τὸν βίον, καὶ σφόδρα τινὲς αὐτῶν ἀξιοπιστα δοκῶσι, ὅτι ἀσυνώσασθαι καὶ μολίπτοι ἀφιστάμενοι τῶν σωματίων. ὁ δ' οὖν Μίνως ἐπαμειλῶς ἐξετάζειν ἀπὸ πειμνῶν ἑκάστου ἐν τῶν αἰσίων χάριν, δίκην ὑφ' ἑστῆς κατ' ἀξίαν τῶν τιποδὲ μολίων, καὶ μάλιστα ἐκείνων ἡπλῆτο τῶν ἐπὶ πλετίῳ τε καὶ ἀρχαῖς τιτυφωμένων, καὶ μονοεσχὶ καὶ προσκυῶνται περιμυρόντων. τίς τε ἐλγυχερίου ἀλαστονείου αὐτῶν, καὶ τίς ὑπ' ὀροφίας μουσατίδου, καὶ ὅτι μὴ ἐμίμνητο, δυντοί τε ἴνδοι αὐτοί, καὶ δυντῶν ἀγαθῶν τιτυχεῖς. οἱ δ' ἐκπιδυσάμενοι τὰ λαμπρὰ ἐκείνων πάντα, πλοῦτους λίγη καὶ γένος, καὶ δουρατείας, γυμνοὶ ἑκάτω νοσούντες, παρρησίᾳ σου, ὡς περ τινα ἄνερον αὐτῶν περιπασίμενοι τίς παρ' ἡπλῆτο δούραμονίας. ὥς τε ἰγὼρ τὰυτ' ὄρωρ, ὑπ' ῥίχαιρον, καὶ εἴ τινα γυμνίσαιμι αὐτῷ, προσέωρ αὐτῷ ἡσυχῇ πᾶς ὑπὸ μίμνησκειν.

[illegible]

cui , qualk in vita fuerat ,
 quantopereque fuerat in-
 flatus , tum quum plurimi
 mane fores eius obsidentes ,
 pulsi interim exclusique a
 famulis , illius expectabant
 egressum . At ipse uix
 tandem illis exoricens , pu-
 niceus , aureus aut uersi-
 color , felices ac beatos se
 facturum salutantes puta-
 bat , si pectus dexteram ue
 porrigens , permetteret os
 osculandam . Illi uero audis-
 entes ista molestè ferebant .
 At Minos quiddam etiam
 iudicauit in gratiam . Quip-
 pè Dionysium Siciliae ty-
 rannum multis & atrocib-
 us criminibus & a Dione
 accusatum , & graui Stois-
 corum testimonio conui-
 ctum , Cyrenaeus Aristhip-
 pus interueniens (Nam
 illum ualde suscipiunt inferi ,
 cuiusq; plurimum ibi uas-
 let autoritas) fermè iam
 Chimerae alligatum absol-
 uit a poena , asserrès illum cru-
 ditorum nonnullos olim iuuisse
 pecunia . Tum nos a tribuna-
 li discedentes , ad supplicij lo-
 cū peruenimus . Vbi amico
 multa

multa & miseranda audire simul, ac spectare licuit. Nam simulac flagrorum sonus audiretur, & eiulatus hominum in igne flagrantium, tum rota & tormenta, catenæ, Cerberus lacerat, & Chimæra dilaniat, crucianturque pariter omnes, captivi, reges, præfecti, pauperes, mendici, divites, & iam scelerum omnes poenitebat. Et quosdam quidem eorum, dum intuebamur, agnovimus, videlicet qui nuper è vita discesserant. At hi se prudentes tum occultebant, nostroque subtrahebant aspectui, aut si nos aliquando respiciebant, id serviliter admodum abiectionis faciebant, atque hi quidem quam olim putas, onerosi fastidiosi que in vita? At pauperibus malorum dimidium remittebatur, & quum interquiescent, de novo repetebantur ad poenam. Sed illa quoque quæ fabulis fertur, aspexi, Ixionem, Sisyphum, Phrygiumque graviter afflictum Tantalum, genitricemque terra Tityum, Dioboni, quantum? Integrum stratus agrum occupabat. Hos tandem prætereuntes, in campum venimus Acherusium,

inven-

πολλὰ καὶ ἱλιανὰ ὡς ἀνέσονται τι καὶ ἰδῶν. μαστίγων τι γὰρ ἐμὸν ψόφῳ ἤκουόντο, καὶ οἱ μὲν τῶν ἐπὶ τοῦ πόρος ἐπιμύλων, καὶ στίβλων καὶ λύφρων καὶ ῥοχοί, καὶ ἡ χίμαιρα ὀυράρατι, καὶ ἡ λίβρα καὶ ἡ ἀράρατι. ἰκνοῦντο δὲ τι ἅμα πάντες, βασιλεῖς, δέσποτες, σαράπαι, πρῶτοι, πλούσιοι, πτωχοί. καὶ μὲν τί μιν πᾶσι τῶν τιτολμῶν. ἐνίοι δὲ αὐτῶν καὶ ἰγνοῦσαντες ἰδόντες, ὅπου σοὶ ἦσαν τῶν ἐν ἀγχῇ τιτυλοῦντων, οἱ δὲ ἐνικαλύνοντο, καὶ ἀπιστῶντες. ἡ δὲ καὶ προσβλίσουσιν, μάλα θαυμάσιος τι καὶ λολακδοτικόν. καὶ ταῦτα πῶς οἶσα βαρύνει ὄντες, καὶ ἐν ὀρίῳ παρὰ τὸν βίον. τοῖς μὲν τοῖς περὶ ἡμῖν ἡμιτέλειαν τῶν ἡμεῶν ἐδίδδοτο. καὶ διασκευαυόμενοι πάντες ἐκολάζοντο. καὶ μὲν ἡ ἀκῆνα ἔδωκε τὰ μυθώδη, τὸν Ἰξίονα, καὶ τὸν Σίσυφον, καὶ τὸν φεύγα Τάνταλον χαλκῶς ἔχοντα, καὶ τὸν γηγόνῃ Τιτύον, ἡράκλειος δόσῳ. ἔκειτο γὰρ τόπος ἐν ἡμεῶν ἀγρῷ. διιδόντες δὲ καὶ τούτους, ἔστὸ πιδίου ὄντι βάλλαμεν, τὸ ἀχέρουσιον, οὐρίο

ἡρίοκοι μὲν τι αὐτόθι τοὺς
 αὐτοὺς τι καὶ τὰς ἑρμῶ-
 νας, καὶ τῶν ἄλλων ὁμιλῶν
 τῶν περὶ κατὰ ἴσιν καὶ
 ἄλλὰ διατεμελῆς, τὸς μὲν
 ἡλικίας τινὰς καὶ ἀντι-
 πατας, καὶ ὡς φησιν Ὀμη-
 ρός, ἀμύμονες. τὸς δὲ τινὰς
 ἄλλας καὶ σωματικῆς, καὶ
 μάλιστα τὸς αἰγυπτίω καὶ
 τοὺς διὰ τὸ πολυαρκίς τῶν
 ταρχῶν, τὸ μὲν τοὺς διαγι-
 γνῶσκαρ ἑαυτῶν, ὃ παῖν τι
 ὅρ ῥάδιον. ἀπαστὸς γὰρ ἂν
 τυχὼς ἀλλήλοισι γίνονταί ὁ-
 μοιοι, τῶν ὁσίων γυμνασι-
 μίων, πλὴν μέγιστος καὶ διὰ
 πολλῶν ἀναδιωροῦντο αὐ-
 τῶν ἰσχυροτέρους. ἑαυτοὺς
 δ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἀμαυροὶ καὶ
 ἄσπετοι, καὶ οὐδὲν ἔστι τῶν
 παρ' ἑμὶν παλαιῶν φυλάττον-
 τες, ὥς τι πολλῶν ἐν ταύτῃ
 σκελετῶν ἡμελῶν, καὶ παύ-
 των ὁμοίων, φοβρῶν καὶ διὰ
 πᾶσι διδρακτέων, καὶ γυμνῶν
 τὸς ἰδόντας προφαιδύων,
 ἡλικίαν πρὸς ἑαυτὸν, ὃ τινι
 διακρίναμι ἢ ὀφείτω ἂν
 πρὸς ἑαυτὸν Νερίως, ἢ τὸ μάλιστα
 τῶν ἱερῶν ἀπὸ τῶν φαίδων βα-
 σίλειος, ἢ Πυρρίων ἢ μάγισ-
 τος ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὃ
 δὲν γὰρ ἔστι τῶν παλαιῶν
 γυναι-

inuenimusque ibi semideos,
 heroidasque & aliam simul
 mortuorum turbam, in geni-
 tes tribusque dispositam, alios
 quidem uetulos quosdam ac
 marcidos, atque (ut Home-
 rus ait) euanidos, alios uero
 iuueniles & integros, & hoc
 potissimum ob illam condien-
 di efficaciam Aegyptios.
 Verum dignoscere quemli-
 bet haud proclive fuit, adeo
 nudatis ossibus omnes erant
 inuicem simillimi, nisi quod
 uix tandem eos diu intenden-
 tes agnouimus. Quippe con-
 ferti considebant obscuro ac-
 que ignobiles, nullumque ser-
 uantes amplius pristinae for-
 mae uestigium. Cum igitur
 multi simul officii cōsisterent,
 inuicem omnino similes, quā
 terrificum quiddam per ca-
 uos oculorum orbis transpe-
 cerent, dentesque nudos os-
 tenderent, haesitabam cer-
 te tecum, quoniam signo
 Theseum à Nireo illo for-
 moso discernere, aut moni-
 dicum Irum à Phæacum
 rege, aut Pyrrhiam coquunt
 ab Agamemnone. Ni-
 bil enim amplius ueterum

n iudic

iudiciorum eis permanserunt, sed ossa fuerunt inter se similia, incognibilia, nullis inscripta titulis, nullisque unquam dinoscenda. Hæc igitur spectanti mihi, persimilis hominum uita pompæ cuiuspiam longæ uidebatur, cui præsit ac disponat quæque fortuna, ex his qui pompam agunt, diuersos uariosque cuique habitus accommodans. Alium siquidem fortuna diligens, regis ornatus insignibus, et tiamam imponens, et satellites addens, et caput diademate coronans. Alium serui rursus ornatum induit, hunc formosum effigiat, hunc deformem ac que deridiculum fingit. nam omnigenum, ut opinor, debet esse spectaculum. Quin habitus quorundam plerumque in media quoque pompæ de mutat, neque perpetuo eodem finit ordine cultusque progredi, quo prodierant. Sed ornatu commutato, Cræsum quidem coegit seruicæ præcipue uestes induere, Mæandrium autem olim inter seruos incedentem, Polistatis

γονευσμάτων αὐτοῖς παρὶς μέρους, ἀλλ' ἴμοις τὰ ἑσθῆν, ἄδεια καὶ ἀνίπυρα φαν, καὶ ὑπ' οὐδ' ὅτις ἐστὶ διακρίνεται διωόμενα. τοῖς γάρτοι ἡδὲ αὖ ὀρώσι, ἰδέσθαι μὲν ὁ τῶν αἰθ' ὅπων βίῃ πομπῇ τοῖς μακρῇ προσιδόντες, καὶ αὖ, χορηγῶν δὲ καὶ διατάττειν ἡνάσσα ἡ τύχη, διαφορά καὶ ποικίλα τοῖς πομπῶν οὐσίαις σχήματα προσάπτουσα. τὸν μὲν γὰρ λαβῶσα ἡ τύχη, βασιλισσῶς δίδουσιν αὐτοῖς, τιάρῃσι ἐπιδύσας, καὶ ἀορυφόρους παραδύσας, καὶ τὴν ἱσραὴλιν γένεσας τῷ διαδήματι. τῷ δὲ οἰκίῳ σχῆμα ὑφίσταται, τὸν δὲ τεταλασπῶν ἄναι ἡκόσμησι, ἃ ἄμορφον καὶ γυλοῖον παραδύσασιν. παροδῶν γὰρ οἶμαι δὲ γονεῖν τὴν θύαν. πολλὰ καὶ ἃ διὰ μίσην ἢ πομπῆς μετέβαλε τὰ αἰώνων σχήματα, ὅτι ἡδὲ αὖ τίς τις διαπομπῶσαι, ὡς ἰτάχθηςας, ἀλλὰ μεταμρίσας, ἃ μὲν Κροῖσον ἐνάγκασιν τὴν οἰκίαν ἢ αἰχμαλώτης σκηνῶν ἀναλαβῆν, ἃ δὲ Μακρόν, δεινὸν τῶν ἐν τοῖς οἰκίαις πομπῶν, τὴν Πολυκράτες τυραννίδα μετέσθηναι. καὶ

καὶ μίχαι μὲν τῆς ἄσας
 κρῆναι τῷ σχήματι, ἵπαι
 δαὲ δ' ἰ δ' πομπῆς λαίρις
 παρίδῃ, πλωκαῦτα ἱκα
 σθ' ἀπιδούς τῷ σκηνῷ,
 καὶ ἀποδυομένη τὸ σκῆ
 μα μὲν τὸ σῶμα σθ', ὡς
 πρὶν πρὸ τοῦ γίγναι, μὴ
 δὲ τὸ πλῆθος διαφέρῃ.
 οἷσι δ' ἔκ' ἀγνομισίῃς,
 ἱπποδῶ ἀπατῇ τὸν κίον
 μὲν ἐπὶ τῷ σκῆματι, ἀχθόν
 ται γὰρ, καὶ ἀγνομισίῃς,
 ὡς πρὶν οἰκίῃς τῶν σκῆ
 ματι, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς δ
 λίγην ἱπποδῶ ἀπατῇ τὸν
 κίον. οἷμαι ὅτι καὶ τῶν ἰδὲ τῶν
 σκηνῶν πολλὰ καὶ ἱπποδῶ
 ναι τοὺς βασιλεῖς ἀπατῇ
 τὰς τούτας πρὸς τὰς χεῖρας
 τῶν δρᾶματων, ἄρτι μὲν
 κρίνεται, ἐνίῃ δ' Περικλῆς
 γιγνομένης ἢ Ἀγαμέμνονος
 ναι, καὶ ὁ αὐτὸς οἱ τύχοι μι
 κρὸν ἱπποδῶν μάλᾳ συμ
 νῶς, τὸ τὸ Κικροσθ' ἢ Εὐχ
 δικὸς σχῆμα μιμνῶσθαι,
 μὲν ἰλίγον οἰκίῃς πρὸς δ
 θῃ ὑπὸ τὸ ποικίλῃ τοῦ κικρο
 σθ' . ὅτι δ' ἰλίγον ἱπποδῶ
 πρὸ τὸ δρᾶματος ἀποδυομένη
 μέντοι ἱπποδῶ αὐτὴ τῷ χεῖ
 ρι πᾶσιν ἱπποδῶ ἰδὲ τῶν, καὶ
 πρὸ πρὸς πρὸς ἀποδυομένης,
 καὶ

cractis tyrannidem illigat
 uit. Et aliquantisper qui
 dem eo cultu permittit u
 ti, uerum ubi iam pompae
 tempus praeterijt, apparat
 tum quisque restituens, et
 cum corpore simul exuius
 amictu, qualis ante fuit, ef
 ficitur, nihilod uicino differe
 ns. Quidam eam nobis
 scitiam, quam suos fortuna
 cultus exigit, aegre ferunt
 atque indignantur tanquam
 proprii; quibusdam bonis pri
 uati, ac non potius alienis,
 quibus paulisper utebantur,
 exuti. Quin in scena quoque
 uidisse te plerumque puto bi
 striones istos tragicos, qui
 (ut fabulae ratio poscit) mo
 do Creontes, modo Priami
 fiunt, aut Agamemnones.
 Idemque (si fors tulerit)
 paulo ante tam grauer
 Oecropis aut Erechthei
 forma imitatus, paulo
 post seruus, poeta iubens
 te progreditur. At quum
 fabulae iam finis affuerit,
 quisque auratas illas uestes
 exutus, personam deponens.

& descendēs d crepidis, pau-
 per atq; humilis obambulat,
 haud amplius Agamemnon
 ille Acreo prognatus, aut
 Creon Menœcei filius, sed
 Polus filius Chaiclei Sumi-
 ensis, aut Satyrus filius Theo-
 gitonis Marathonius. Sic se
 mortalium res habent, quæ ad
 modū mihi tum spectanti ui-
 debatur. Phil. Dic mihi Me-
 nippe, isti qui magnificos al-
 tosq; tumulos habet super ter-
 ram, & columnas, imagines,
 titulos, nihilone sunt apud in-
 feros plebeis quibuslibet um-
 bris honoratiores? Menip.
 Nugaris tu quidem, nam si
 uidisses Mausolum, Carem
 illum dico pyramide celebrē,
 sat scio, nunquam ridere de-
 sisses, ita in antrum quod-
 dam abstrusum de spectum ab-
 iectus est, in reliqua mortuo-
 rum turba delitescens. Hoc
 tantum cōmodi mihi uidetur
 ex monumento referre, quod
 imposito tanto pondere la-
 borat magis, & premitur.
 Nam quom̃ Aeacus, o ami-
 ce, locum cuique metitur, dat
 autem cui plurimum haud
 amplius pedem, necesse est
 comi

καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἱμῶν
 τῶν, πόντος καὶ ταπεινὸς πε-
 ριέρχεται, οὐκ ἔτ' Ἀγαμέμ-
 νον ὁ Ἀχαιοῦ, οὐδέ Κρίων ὁ
 Μοσσηνῶν, ἀλλὰ Πῶλος Χαι-
 ρικλῆος Σαμίου Ἰωνίου
 ἢ Σάτυρον ὁ Θεογίτωνος
 ἢ Μαράθωνος. τοιαῦτα
 καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πρά-
 γματα ὄντι, ὥς τίς μοι δε-
 ρῶντι ἰδοίτω. Φι. εἰπὶ μοι
 ὦ Μενίππῃ, οἱ δὲ τοὺς πολλοὺς
 τιλὰς τοῦτους καὶ ὑψηλοὺς
 τάφους ἔχοντες ὑπὲρ γῆς,
 καὶ στήλαι καὶ εἰκόνας καὶ
 ἐπιγράμματα, ἐσθὲν τιμιώ-
 τεροι παρ' αὐτοῖς αἰσι τῶν
 ἰδιωτῶν νεκρῶν; Μεν. λη-
 ραίς ὦ οὗτος. ἂν γὰρ ἰδέσθω
 τὸν Μαυσωλὸν αὐτὸν, λίγω
 δὲ τὸν Ἰσάρ, τὸν ἐκ τοῦ τά-
 φου περὶβόητον, εὐοῖδα, ὅτι
 οὐκ αὖ ἱκανῶς γιγνώσκω, οὕτω
 ταπεινῶς ἱρρίπῳ ἐν παρὰ
 βύτῃ σου, ταυθαύμῳ ἐν τῇ
 λοιπῇ Δίμῳ τῶν νεκρῶν ἵ-
 μοι δοκῶν, τοσούτῳ ἀπο-
 λαύων το μνῆματός, παρ'
 ὅσον ἰθαμύνοντο τεθνηκυῖον
 ἄχθος ἐπιπλάμῃ. ἱκανῶς
 παρὸν γὰρ ὦ Ἰταίρῃ ὁ Δίακῆς
 ἀπομάρψας ἱκανῶς τὸν τό-
 πον, δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον
 οὐ πλίον πολλοῖς, ἀνάγκη
 ἀγαθῶ

ἡρακλῆα ἡσῆανξαι, πρὸς
τὸ μίτριν σωματὸν
πολλῷ δ' αὖ, οἶμαι, μάλλον
ἰγίλας, εἰ ἰθιάσω τοὺς παρ'
ἡμῖν βασιλείας καὶ σαβᾶ-
ρας, πτωχούοντας παρ' αὐ-
τοῖς, καὶ ἦτοι ταριχοπωλοῦ
τας ὑπ' ἀπορίας, ἢ τὰ πρῶ-
τα διδάσκοντας γράμμα-
τα, καὶ ὑπὸ το τυκίνῃ ὑ-
βρίσμενοι, καὶ ὑπὸ τῶν
ῥοις παρομύνας, ὡς περ τῶν
ἀνδραπέδων τὰ ἀτιμώτα-
τα. Φίλιππον γοῦν τὸν μα-
κεδῶνα ἰγὼν διασάμεν, ἐ-
δὲ ὑπὸ τῶν ἱμαυτ' ἀνωκτόν
ἦν. ἰδούμεν δὲ μοι εἰ γυνί-
διον τι, μισθὸν ἀκούμε-
ν, τὰ σαβᾶ τῶν ὑποδου-
λῶν. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλ-
λους ἦν ἰδῆν ἐν ταῖς ῥο-
δαῖς μεταποιούτας, Ζίγ-
ρας λίγας, καὶ Δαρσίους καὶ
Πολυκράτας. Φί. ἄτομα
ἀνγῶν τὰ πρὸς τῶν βασι-
λέων, καὶ μικρὸν δ' αὖ ἄπι-
τα. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἱμαυ-
τι, καὶ Διογένης, καὶ ἄτις
ἄλλος τῶν σοφῶν; Μι. ὁ μὲν
Σωκράτης ὑπὸ τῶν πρὸς ἱμαυ-
τι ἀνδρῶν ἀπαύτας, σὺν α-
σι δ' αὖτῳ Παλαμίδος καὶ
Οδυσσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ
ἄτις ἄλλος λαλῶν νεκρός.

ἔτι

contentum decumbere, sese
que ad loci modum contrabe-
re. At uehementius multo
risisses, opinor si reges hosce
nostros, satrapasq; uidisses ap-
ud eos mendicantes, & aut
salsamenta uendentes, aut
primas ipsas literas urgen-
te inopia proficētes, & quem
admodum contumelijs a quo
uis afficiantur, atque in fa-
ciem cadantur, perinde atq;
uilsissima mancipia. Itaque
Philippum Macedonem co-
spicatus, continere me cer-
te non potui, ostensus est
mihi in angulo quodam, de-
tritatos calceos mercede res-
sarcians. Quin alios prae-
terea multos erat uidere
mendicantes in triuijs, Xer-
xes uidelicet, Darios, ac
Polycrates. Philon. Ad-
miranda narras ista de res-
gibus, penesq; incredibilia.
Socrates autem quid facit
ac Diogenes, & si quis est
sapientum alius? Menip-
pus. Socrates profecto ei-
tiam ibi obuersatur, omnes
que redarguit, uersantur
autem cum illo Palame-
des, Ulysses & Nestor, & si
quis alius loquax mortuus.

n 3

Ad

Adbuc equidem inflata sunt uli, & incumescunt ex hausto ueneno crura. At optimus Diogenes Sardania palouicinus. Assyrio, Midaqis Phrygio, atque alijs item pluribus ex islorum sumptuosorum numero manet, quos quum ciulantes audit, ueteris fortunæ magnitudinem recogitantes, & videt & delectatur, ac supinus cubans, ut plurimum canitat, aspera nimis atque iniucunda uoce illorum ciulatus obscurans, adeo ut id agere ferentes, nec Diogenem ferre ualentes, de mutanda sede deliberent. Phil. De his nam satis quidem, cæterum quod nam illud decretum est, quod initio dixeræs aduersus diuites esse sancitum. M. Bene admones. nescio enim quo pacto, quum hac de re dicere proposuissem, ab instituto sermone procul aberrauim.

Dum igitur ibi uersabar, magistratus concionem aduocauerunt, his uidelicet de rebus quæ in commune conducerent. Conspiciens ergo multos cõcurrere, cõmiscens me ipsum mortuis, statim unus

ἐγὼ μὲν τοὶ ἐπιφύεσθαι αὐτῶν τῶν, καὶ διὰ δύναι ἐν τῇ φαρμακωπόσει τὰ σκῆλη. ὁ δὲ βέλτης. Διογένης παροῖ καὶ μὴ Σαρδαναιῶν τῶ ἀστυρίῳ, καὶ Μίδα τῶ φρυγί, καὶ ἄλλοις τοῖς τῶν πολεμιτῶν. ἀκούων δὲ οἱ μὲν ζῶντων αὐτῶν, καὶ τὴν πάσχαυ τὴν ἄστυν ἀναμύθουσαν, γιγῆ τι, καὶ τίς πῦται, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ κατακρήνη, ἅδαι μὲν δα φαχία καὶ ἀπλῶς τῇ φωνῇ, τὰς οἰμαγὰς αὐτῶν ὑπεκαλίσσων, ὥστε αἰνῶσθαι τοὺς αὐτῶν καὶ διασκίπτειν, μετακῆρ οὐ φέρονται τὸν Διογένην. Φίλω. ταῦτ' ἐμὴν ἰκανῶς. τί δὲ τὸ ψέγισμα ἔω, δι' ὅρ' ἐν ἀρχῇ ἐλθόντες ἔκων ῥῶσθαι κατὰ τῶν πλουσίων; Μι. ἔγωγε ἐκίμνησας. οὐ γὰρ οἶδ' ἔπος πρὸς τοῦτον λέγειν προδίδωμι, πάλποιν ἀπὸ πειθαρχίας τοῦ λόγου. διατρέβοντες γὰρ μὲν παρ' αὐτοῖς, πρὸς δὲ σάν οἱ πρὸς αὐτοῖς ἐκκλησίαι πρὸς τῶν κοινῇ συμφέροντων. ἰδὼν γὰρ πολλὰς συναδίσταται, ἀπαμύζας ἑμαυτὸν τοῖς νεκροῖς, οὐδὲν ἔτι

καὶ

καὶ αὐτὸς ἐν τῶν ἐκκλησια-
στικῶν. διὰ τὴν μὲν καὶ
ἄλλα, τὴν δὲ αὐτῶν δὲ τὴν
ἐν τῶν πλουσίων. ἐπεὶ γὰρ
αὐτῶν καταγέρτο πολλὰ
καὶ δαυὰ, βία καὶ ἀλαζο-
νεία, καὶ ὑπερφία καὶ ἀδ-
μία, τὴν δὲ αὐτῶν τῶν
δικαγωγῶν αὐτῶν ψέφι-
σμα τοῦτο.

Υπόμνημα.

Επεὶ δὲ πολλὰ καὶ πα-
ράνομα οἱ πλούσιοι ἀρῶσι
παρὰ τὸν βίον, ἀρπάζοντες
καὶ βιαζόμενοι, καὶ πάντα
ῥάπτον τῶν πτωχῶν κατα-
φρονεῖν, διὰ τὴν τῆ β-
λῆ καὶ τῆ δόξης, ἐπεὶ δὲ
ἀποδύνουσι, τὰ μὲν σώμα-
τα αὐτῶν καταλείδουσι, κα-
τάπαρ καὶ τὰ τῶν ἄλλων
παισμάτων, τὰ δὲ ψυχὰς αὐ-
τῶν πικρὰς αὐτῶν τὸν βί-
ον, καταλείδουσι τοὺς ὅ-
ρους, ἄλλοι αὖτὲν τῶν τοιού-
των διαγὰρσι μνησθῆ-
ναι τῶν πόνων καὶ ἔνοσι, ὅ-
σοι δὲ ὄντων γινόμενοι, καὶ
ἀχθοφορεῖν, καὶ ἐν τῶν
παισμάτων ἐλαττωμένοι, τὸν
τοῦτον δὲ λοιπὸν θῆναι αὐ-
τοῖς ἀπεθῆναι. ἔπειτα τῶν
μὲν Κρανίων σκελετοὺς, οἱ
μνησθῆναι, φυλῆς ἀμβανθῆναι.

τέτα

et ipse eram concionatorum.
Agitata sunt igitur et alia
multa, postremo uero de diui-
tibus negotium. In quos per-
fleaquam plurima fuissent
obiecta, uidentia, superbia,
fastus, iniuria, assurgens
eandem ex populo primas
quidam, huiusmodi decre-
tum legit.

Decretum.

Quoniam, inquit, mul-
ta diuites perpetrant inui-
ta, rapientes ac uim infe-
rentes, inopesq; omni modo
despectui habentes, Curiae
populoq; uisum est, ut quum
functi uita fuerint, corpora
quidem eorum poenas cum
alijs sceleratorum corpori-
bus luant, animae uero sur-
sum remissa in uitam, in asi-
nos demigrent, donec in tai-
li rerum statu quinquies ac
uicies decem annorum mil-
lia transegerit, asini sem-
per ex asinis renati, oneraq;
ferentes, atque a pauperi-
bus agitati. Dein ut li-
ceat illis e uita excedere.
Hanc sententiam dixit Cal-
uarius patre Aridello patria
Manicēsis, tribu Alibātiade.

n 4

Hoc

Hoc recitato decreto, appro-
bauerunt principes, sciuit
plebs, adfremuit Proserpina,
allatrauit Cerberus, sic enim
rata quæ inferi statuunt, auten-
ticaq; fiunt. Quæ igitur in cõ-
cione agebantur, erāt buius-
modi. Tum ego statim, cuius
gratia ueneram, Tiresiam
adeo, atq; illi re, uti erat, ori-
dine narrata, supplicavi, ut
mibi diceret, quodnam opti-
mū uitæ genus putaret. Hic
uero subridens (est autem seni-
culus quispiam cæcus, palli-
dus, uoce gracili ô fili, inquit,
causam tuæ pplexitatis scio
d sapientibus istis profectam,
haudquaquam idem inuicem
ijsdem de rebus sentientibus,
uerum haud fas, est id tibi
proloqui, siquidem quod Rhe-
damanthus interdixit. Nei-
quaquam, inquam, ô pa-
tercule, sed dic amabo, ne-
que me contemnas, qui in
uita te etiam ipso cæcior ob-
erro. Abducens ergo me,
procul ab alijs auferens, ad
aures mihi inclinans, Opti-
ma est, inquit, idiotarum
priuatorumq; uita, ac prudẽ-
tior. Ideo ab insipientia cesi-

sans

τούτου ἀκούσαντες τοῦ
ψοφίσματος, ἐπιψόφισαν
μὴ αἱ ἀρχαί, ἐπιχαρομένη-
σι δὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἐνὶ οὐ-
μύστοις Βερεμύ, καὶ ὑλάνθη-
σος δὲ Κέρδωρος. οὕτω γὰρ ἐνὶ
τῇ γίγνεται, καὶ λύτεια, τὰ
ἀνθρώπων μύσθια. ταῦτα μὴ
ἀθέσει τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
ἰγὼ δὲ οὐκ ὀρᾷ φίγμῳ εὐ-
κα, τῇ Τερψίᾳ προσελθὼν,
ἐκείνου αὐτὸν τὰ πάστα
διαγνοῦμαι, εἰπὼν πρὸς
μὲ, ποῖόν τινα ἔχειται τὸν
ἄριστον βίον. ὃ δὲ γιλάσας,
ἴσθι δὲ τυφλὸν τι γόρνυτον,
καὶ ὠχρὸν καὶ λιπρὸν φυτόν,
ὡ τίκτον, φασί, τίς μὴ αἰ-
τίαν οἶδά σου εἰ ἀπορίας, ὅτι
παρὰ τῶν σοφῶν ἰσχύει, οὐ
τὰ αὐτὰ γιγνομένηντων ἰαν-
τοῖς. ἀτὰρ οὐ θίμιε λίσσιν
πρὸς σὲ, ἀπέρχεται γὰρ ὁ
πὲρ τοῦ Ραδαμαάνδου. μετ-
ελαμῶς, ἰσθῶ, ὃ πατίειν,
ἀλλ' εἰπέ, καὶ μὴ περιιδύε-
μαι σοῦ τυφλόθεν πρὸς ἱόντι
τα ἐν τῷ βίῳ. ὃ δὲ δέ μιν αἰ-
παγάζων, καὶ πολὺ τῶν
ἄλλων ἀπισπάσας, ἔριμα
προκύψας πρὸς τὸ οὐε φη-
σί, ὃ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστος
βίος καὶ σοφρονέστερος,
ὡς τῆς ἀφροσύνης παυσά-
μην

μηδ' το μετιωρολογῶν, καὶ
 τίλῃ καὶ ἀρχαῖς ἐπισκοπεῖν,
 καὶ καταπύσαι τῶν σοφῶν
 ἔργων συλλογισμῶν, καὶ τὰ
 τοιαῦτα λῆρον ὑγνῶμεθα,
 ποτε θάνατον δ' ὑπάρχει, εἰ
 πως τὸ παρὸν ἀνδύμεθα,
 παραδράμης γὰρ τὰ πολ-
 λὰ, καὶ πόρῃ μετέωρον ὄντων
 διαίτῃ. ὡς εἰπὼν, πάντων ὤρι-
 τι κατ' ἀσφοδελὸν λαμβῶ-
 ναί. ἔγὼ δὲ καὶ γὰρ ἔδει ὀψι-
 λῶ, ἄγε δὲ ὦ Μιθροβαρζάνε,
 φημι, τί διαμιλλώμεθα, καὶ
 ἐκ ἀπιμελὲς αὐθιγὸν ὅτι βίον;
 εἰ δὲ πρὸς ταῦτα, δ' ἄρ' ἔστι, φη-
 σιν ὦ Μενίππε, ταχέως γάρ
 σοι καὶ ἀπράγμονα ὑποδεί-
 ξω ἁβανέρ. καὶ δ' ἡ ἀπαγαι-
 γνῶν μὲ πρὸς τι χυρίον τοῦ ἄλ-
 λου σοφωτέρου, δείξας τῇ
 χαρὶ πῶς ὁρῶντα ὁ μαυρίν τι
 καὶ λιπῶν ὡς πρὸς διὰ κλισί-
 ον ἰσθμίου ὄντων φῶς, ἐκέρχεται,
 ὅτι τὸ ἰσθμίου τοῦ Τροφονίου,
 ἐκ αὐτοῦ καταέρχεται οἱ ἀπὸ
 βιωτίας. ταύτῃ οὖν αὐθιγῇ,
 μὴ εἰδὼς ἵσθ' ὑπὸ τῆς Ἑλλά-
 δος. ὁ δ' αἶς δὲ τοῖς εἰρημνί-
 ον ἔγῳ, καὶ τὸν μάγον ἀ-
 πασάμεθα, χαλεπῶς μά-
 λιστα διὰ τοῦ τομίου αὐτοῦ
 σαι, ἐκ οἷα, ὅπως ἐν Λιβυ-
 ἀδι γίγνεται.

sans alta cogitandi, & fines
 & principia inspiciendi, et ua-
 fros hosce syllogismos despuēs,
 ac si id genus omnia nugas aspi-
 mans, hoc solum in tota uita
 persequere, ut praesentibus be-
 ne compositis minimè curio-
 sus, nulla te sollicitus, quàm plu-
 rimum potes, hilaris uitam ri-
 densq; traducas. Haec quum
 dixisset, rursus in asphodelorū
 pratum sese corripuit. Ego
 igitur (nam & nunc uesper es
 erat) age, inquam, ὦ Μιθρο-
 barζανε, quid cunctamur? ac
 non hinc rursus abimus in ui-
 tam? Ad haec ille, Confide, in-
 quit, ὦ Μενίππε, breuem quip-
 pe facilemq; tibi monstrabo sei-
 mitam, & me protinus abda-
 cens in regionem quandam ma-
 gis priore tenebricosam, manu
 procul ostendens subobscurum
 tenuesq; ac uelut per rimam
 influens lumen, illud, inquit,
 Τροφονίῃ templum est, atqua
 illac ad inferos ē Boeotia de-
 scenditur, hac ascendes, atqua
 illico eris in Graecia. Ego igi-
 tur hoc sermone gauisus, salu-
 tato Mago, difficile admodum
 per angustas antri fauces sub-
 repens, nescio quo pacto in Le-
 badiam perueni.

Timon siue Misanthropos.

Τίμων ἢ Μισάνθρωπος.

Ω ἰσὺ φίλοι καὶ ξένοι

O Iupiter Phili & hosti
 talis, sodalitate, domestice, ful-
 gurator, iusiurandice, nubi-
 coge. grandistrepe, & si quod
 aliud tibi cognomen attoniti
 Poëtae tribuunt, maximè quum
 haerent in uersu. Nam cum
 illis tu multinominis factus,
 carminis ruinam fulcis, me-
 triq; explēs hiatum. Vbi tibi
 nunc magnicrepum fulgur,
 graui fremitu tonitruū? Vbi ar-
 dens, cadens ac terrificum
 fulmen? Nam haec omnia iam
 palam apparet nugas esse, fu-
 num. iue poeticum, nec omni-
 no quicquam prater nominum
 strepitum. Sed decantata il-
 la tua arma eminus ferientia
 expropterea, nescio quomodo
 penitus extincta sunt, frigenti-
 quē, a teo ut ne minimam qui-
 dem scintillulam iracundiae ad-
 uersus nocentes reliquam obti-
 neant. Itaque citius quicuius
 ex his qui peieraturi sunt, ex-
 tinctum elichnum metuerit,
 quā flammam fulminis cun-
 cta necantis, adeo citationē quen-
 tiam incutere uideris eis,

καὶ ἴται, αἱ, καὶ ἱφίται, καὶ
 ἀγροπυτῆς, καὶ ἱρκίς, καὶ
 νιφιδυόρις, καὶ ὀριζο-
 πῆς, καὶ εἰ τι οἱ ἄλλοι ἐμ-
 βόηται ποιεῖται καλῶς,
 καὶ μάλικα ὅταν ἀπορῶσι
 πρὸς τὰ μέτρα. τίτι γὰρ αὐ-
 τοῖς πολυώνυμοι γινόμενος
 ἐκράδαις τὸ πῖπτον τοῦ μέ-
 τρου, καὶ ἀναπλοῖς τὸ λυ-
 χλῶς τοῦ ῥυθμοῦ. πῶ σοι νῦν
 ἢ ἱρισμάραγ & ἀτραπὴ, καὶ
 ἢ βαρύβρογ & βροτὴ, καὶ ἢ
 αἰθαλόει καὶ ἀργύρεος καὶ
 σμυρδαλί & ὑδραυλῆς; ἀ-
 πάντα γὰρ ταῦτα λῆρ & ἢ
 δὴ ἀναπίπτει, καὶ λαμπρὸς
 ποικτικὸς ἀνιχνῶς, ἴφω το
 πατάγῳ τῶν ὀνειμάτων. τὸ
 δὲ ἀκιδιμόν σου, καὶ ἰκνύ-
 λον ὀπλον καὶ πρὸχαιρον,
 οὐκ οἶδ' ὅπως τιλίως ἀπὶ-
 σθε, καὶ ψυχρὸν ἔστι, μαδ' ἔ-
 ἰληρον σπινθῆρα ἰργῆς κατὰ
 τῶν ἀδικουόντων διαφυλάτ-
 των. θάτλον γὰρ τ' ἐπιτορκῶν
 τις ἐπὶ χερσίντων ἰωλον δεσ-
 αλλίδεα φοβεῖται αὐτῷ, ἢ τῷ
 τοῦ παροδαιμάτορος κρυαυνοῦ
 φλόγα ὅτε δαδύρτινα ἴπα
 καὶ πατάγῳ δολαῖς αὐτεῖα,
 οἷς

οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ καπνὸν ἀπ' αὐ-
 τοῦ μὲν ἀδιδόσαι, μόνον δὲ
 ποτε εἶτα δὲ ἀποπύσαι το
 φάσματ', ὅτι ἀσάπλη δὲ
 ἔσται ἢ ἀσβέλα. ὅστις ἔλα-
 λήκατα ταῦτά σοι καὶ ὁ Σάλμων
 ἐπὶ ἀντιβροτῆν ἐτόλμα,
 ὡς πάντων τοι ἀπίθανον ὦν
 πρὸς ὅτι ψυχρὸν τὴν ὀργὴν
 Δία, θόρυβος ἀνδρῶν, καὶ
 μεγαλοχρόμβος. πῶς γὰρ
 ἔστιν γὰρ καλὰ ἔργα ἐπὶ μω-
 ρογίᾳ λαδ' ἀδολοῖ, ὅς οὐ
 πτόν ἐπιρροκνύσται ἀνδρῶν,
 ὅτι τοῖς ἀδικουμένοις ἐπι-
 σκεπταί, λαμβάνει δὲ, καὶ ἡμ-
 ἐνός τις πρὸς τὰ γυνώμι-
 να, καὶ τὰ ὧτα ἐκκινῶν
 σαι καλὰ ἔργα ἀπαρθεύει.
 ἐπὶ οὖν γὰρ ἔστι καὶ ἔξυθυ-
 μος ὦν, καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀρ-
 γήν, πολλὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν
 καὶ βιαιότητα ποιεῖ, καὶ οὐ
 ἀκίρῃ ἡ γὰρ τότε πρὸς ἀν-
 τὸν ἐκίχηται, ἀλλ' ἀπὸ ἐ-
 νος πρὸς πάντας ὁ ἰσχυρὸς
 ὦν, καὶ ὁ αἰγιόχος ἐπιδείν-
 νει, καὶ ὁ βροτῶν ἱπποταγ-
 νει, καὶ ὁ ἐστραπὺς σφοδ-
 ρὸς ὡς πρὸς ἀνδροβόλον
 προκινεῖται, οἱ σισμὸι
 δὲ κοσμοκτολῶν, καὶ ὁ χι-
 ὤν σαρκεδόν, καὶ ὁ χάλα-
 ρα πινυμένον, καὶ ἴνα σοι

φει

ut ignem quidem aut fumū ab
 illo proficiscentē nībīl quicquā
 fornudent, uerū hoc solū uuln-
 ris inferri posse iudicent ut ful-
 gine cōpleantur. Quibus rebus
 factū est, ut iam Salmoncus ti-
 bi sit ausus etiā contemnere, neq-
 id admodū ab re, qui ppe aduen-
 sus Iouem usque adeo ita frigide
 dum, uir ad facinora feruidus,
 audaciorq- tumidus. Quid ni-
 nim faciat, ubi tu perinde ac
 sub mandragora steris, q- neq-
 peierātes exaudias, neq- eorū q-
 flagitia cōmittunt, respectum ai-
 gas? Caecutis autē lippitudine,
 hallucinatis ad ea quae fiūt,
 auresq- iam tibi obsurduerunt,
 instar horum, qui aetate defecti
 sunt. Quandoquidē quū iuuenis
 adhuc esses, acrisq- animo uehe-
 mensq- ad iracundiā, permulcti
 in homines maleficos ac uiolen-
 tos faciebas. Neq- tū unquam
 tibi cum illis erat induciā. sed
 perpetuū fulmen erat in negoti-
 cio, perpetuo obuibrabatur Ae-
 gis, obstridebat conictu, fulgur
 cōtinenter iaculorū in morem,
 dēsiβime ex adito loco deus latē
 tū torquebatur, terrae quassatio-
 nes, cribri instar frequentes ad
 haec nix cumulatī, neq- nō gran-
 do saporū in morem, atq- ut tibi

moles

molestiè differam, imbresque
 rapidi & uolenti, ac flumen
 quotidie exundans. Hinc tan-
 tum repente Deucalionis æ-
 rate naufragium ortum est, ut
 omnibus sub aqua demersis,
 uix unica scapula seruate-
 tur, quæ in montem Lycotem
 appulit, humani generis quasi
 si scintillulas quasdam ser-
 uans, unde sceleratius etiam
 genus in posterum propagare-
 tur. Nimirum igitur dignum
 secordia præmium ab illis re-
 portas, quum iam nec sacra
 faciat tibi quisquam, nec co-
 ronæ offerat, nisi si quis obi-
 ter in Olympicis, ac ita ne-
 is quidem rem admodum frugi-
 feram facere uideatur, sed pri-
 scum quendam ritum magis
 referre, ac penè Saturnium,
 o decorum generosissime, te
 reddunt magistratu abdican-
 tes. Omitto loqui, quoties
 iam templum tuum sacrilegio
 compilarint, quum tibi etiam
 ipsi in Olympicis manus adi-
 moliti sunt. Atque interea
 tu altifremus ille pigritaberis,
 nelexcitare canes, uel uicinos
 aduocare, ut auxilio accurren-
 tes illos comprehenderet, quum
 etiãdū adornaſcitur ad fugam.

sed

φορτικῆς διαλίγματος, ὡς
 τε βαγδαῖοι καὶ βίαιοι, καὶ
 ταμὲς ἰάσθω τῶν . ὡς
 τε λιναῖα ἐν ἀναρῇ χρεῖ-
 νασιγὰς ἐπὶ τὸ Δουκαλὶ-
 ον ἵκονται, ὡς ὑπερφυχί-
 ἀπ' αὐτῶν καταδιδυκότες
 μέγιστον ἐστὶν κινδύνον πα-
 ρέσθαι, προσσηλῶν τῷ
 κυρῷ, ἵσχυρόν τι τὸ αὐτῶν
 πῖνον σπέρμα, & διαφυλάτ-
 τωσιν αἱ ἀπαιτιῶν κακίας με-
 λους . τοὶ γὰρ τοὶ ἀνέλκυντα
 αὐτῶν ῥαθυμίας τὰ πείρα κα-
 ρίσθωσιν παρ' αὐτῶν, οὐτι δύναν-
 ται ἵτι σοι τι τοῖς, οὐτι σπέρ-
 ματι, ἀλλ' ὡς μέγιστον ἀπὸ
 ὄργου ἐλυμπίων, καὶ οὐτῶν
 οὐ παύσιν ἀναγκάσιν ποιεῖν
 δουρῶν, ἀλλ' αἱ ἰδὲ τὶ ἀρ-
 χῶν σωτηρίων . καὶ κατ'
 ἰδίαν ἑρέτωνται, ὡς δουρὶ γὰρ
 ναίεται, ἀποφαίνονται, πα-
 ροσάμφοροι αὐτῶν, ἰσχυ-
 ρων, ἀποσάμφοροι τῶν
 οὐκ οὐκ ἀσφαλείᾳ . οἱ δὲ καὶ
 αὐτῶν σοι τὰς χάρας ἐλυμ-
 πῶν ἐπιβλέψασιν, καὶ
 οὐδ' ὑπερφυχίτης ὡς καὶ
 ἀναγκάσιν τοὺς κύνες, ἀλλ'
 γὰρ καὶ ἐπακλίσασθαι,
 ὡς βουδριμῶσιν αὐτοὺς
 συλλάβειν, ἵτι συσκευα-
 σμένους πρὸς τὴν φυγὴν.

ἀλλ'

αὐτὸς ἰσχυρῶς, καὶ γιγασ-
 σάτωρ καὶ τιτανοράτωρ ἰ-
 σόδοι, τοὺς πλοκάμους πε-
 ραρίμλο· καὶ αὐτῶν,
 ἡσάπτεω ἡραυνὸν ἰχθυ-
 οῦ τῆς Διὸς. ταῦτα τοίνυν ὁ
 θεὸς μοι πλώϊκα παύσεται
 ὥστε ἀμιλῶς παρορμήσει·
 ὁ πῆτι ἡσάσας τίλιν τοσαύ-
 τῃ ἀδικίᾳ; πόσοι Φαίβοι
 τῷ ὁ Δουαλίνοος ἰκα-
 νή πρὸς οὕτως ἐπὶ ραυτλῶν
 ἦσαν το βίον; ἴσα γὰρ τὰ
 λυτὰ ἰάσας, πᾶμά ἐπεω,
 τωτότοις Ἀδλωαίωμ εἰς ὅ-
 ν· ἄρα, καὶ πλεσίτοις ἐκ
 πρῆστατων ἀποφύνας, καὶ
 πᾶσι τοῖς Διομυλοῖς ἐπι-
 ρύκε, μᾶλλον δ' ἄθροον ὅς
 ὀφρῶδῃαν τῶν φίλων ἐκ-
 χίας τὴν πλοῦτον, ἰσαδὴ
 πότος διὰ ταῦτα ἰχθυό-
 μιν, οὐκ ἴτε οὐδ' ἰσχυρῶ-
 μα πρὸς αὐτῶν, οὐτε πρὸς
 βλίπνοισιν οἱ τίως ἰσχυρῶ-
 ριστοὶ καὶ προσκυνοῦντο,
 ἡσάτω ἐμοῦ νόματ' ὁ
 νητομυλοῖ. ἀλλ' ἦν που
 καὶ ἰδὼ βαλίσσαν ἐντύχω
 τινὶ αὐτῶν, ὥσπερ τινὰ
 τῶν πλοῦτον οὐροῦ κα-
 τίαν, καὶ το χρεόν αὐτῶν
 ἰσχυρῶδῃαν παρίσχομαι,
 καὶ ἀσχυρῶδῃαν, οἱ δὲ

sed generosus, Gigantumq̄ ex
 tinctor. & Titanum uictor se-
 debas, quoniam tibi casaries ab il-
 lis circumtonderetur, decem cu-
 bicale fulmen dextera tenens.
 Horum igitur, o præclare, quis
 tandem erit finis, quæ tu adeo
 secure despicias? Aut quando
 de tantis maleficijs pœnas sus-
 mes? Quot Phæthontes aut
 Deucaliones, satis idonei sine
 ad expiandum tam inexhau-
 stam morum iniquitatem? Ete-
 nim ut de cōmunibus sileam,
 de ijs quæ mihi acciderunt di-
 cam, quoniam tam multos Athe-
 nienses in sublime exuerim, ex
 pauperissimis diuites reddide-
 rim, cunctisq̄ quotquot opus
 haberent suppeditarim, imò se-
 mel uniuersis opes in amicos
 iuuandos effuderim, simulatq̄
 his rebus ad inopiã deueni, iam
 ne agnoscor quidẽ ab illis, nec
 aspicere dignatur me, qui dudũ
 reuerbatur, adorabant, meoq̄
 de nutu pendebar. Quod si quã-
 do per uiam ingrediens, forte
 fortuna in eorũ quæpiam incide-
 ro, perinde ut euerfam hominis
 iam olim defuncti statuum,
 ac temporis longitudine coli-
 lapsam prætereunt, quasi ne-
 norint quidem, Alij uerò

καὶ

•

et procul conspexerunt me, alio se
 se detorquent, existimantes
 se in auspiciis, abominan-
 dumque visuros spectaculum,
 quem non ita pridem seruator-
 rem et adiutorem suum esse
 predicabant. Itaque premen-
 tibus malis ad extrema reda-
 ctus consilia, renone arrepto,
 terram exerceo, quaternis con-
 ductus obolis, atque hic cum
 solitudine, cumque ligone phi-
 losophor. Hoc interim lucri
 mihi uideor factura, quod post
 hac non intuebor plerosque:
 praeter meritum secundis for-
 tuna successibus utentes.
 Nam illud uel maxime urit.
 Iam igitur tandem aliquando
 Saturni Rheaeque proles, excus-
 so profundo islo, grauique for-
 mino (nam Epimenidem quor-
 que dormiendo uicisti) denuo
 iactato fulmine, aut ex Oeta
 redaccenso, ingenti reddita
 flammæ, iram aliquam stren-
 nui illius ac iuuenilis Iouis o-
 uis ostende, nisi uera sint que
 à Crentibus de te, tuasque sepul-
 tura feruntur. Iupiter. Quis
 hic est Mercuri, quem audio
 sic uociferantem ex Attica,
 ad Hymettum in radice montis,

bori

καὶ πόρρωθεν ἰδόντες, ἰσχυ-
 ρασὶν ἐκρίπτονται, δυσάκου-
 στεν καὶ ἀπορίκασιν δια-
 μαθεῖσθαι ὑπολαμβάνον-
 τες, τὸν οὐ πρό πολλοῦ σωτή-
 ρα καὶ σὺργίτῳ αὐτῶν γε-
 γασμένον, ὥστε καὶ τὸ κα-
 κῶν ἐπὶ ταύτῃ τῷ ἰσχυ-
 ριστῇ ῥαπὶσμῶς, οὐαὶ ἄ-
 μωρος ἀποθνήσκειν, ὁρᾷσο-
 μαι τὴν γλῶσσαν, καὶ μὲν δὲ
 βολῶν τισιάντων, τῇ ἰσχυρίᾳ
 καὶ τῇ ἀκρίβειᾳ προσφίλο-
 σσέων ἐν ταῦτα. τότε γού-
 μοι δοκῶ ἰδόνταίς, μή τι-
 τι θεῖναι πολλοὺς παρὰ
 τῷ ἰσχυρῷ δὲ πρᾶξιόντας.
 ἀνιστρέφον γὰρ τοιοῦτον. ἢ
 ἂν ποτὶ οὐκ ὦ Κρόνου καὶ
 Ρέας υἱὲς, τὸν βασιλῆα τοῦτον
 ὑπὸν ἀποσετάμην, καὶ
 ἐξένειμι, καὶ τὸν ἐπιμνή-
 σαι γὰρ κινεῖσθαι, καὶ ἀ-
 κριβείας τὸν κρόνον, ὃ
 ἐν αὐτῇ οἶσιν ἐν αὐτοῖς μὲν,
 μεγάλῳ ποιήσας τὴν φλό-
 γαν, ἐπὶ αὐτῇ τινὰ χολῆν
 ἀνδρώδους καὶ νιανικῆς δι-
 ος, αἱ μὴ ἀληθεῖς ἔσιν τὰ ἐπὶ
 Κρητῶν πόρρωθεν καὶ ἐν αὐ-
 τῇ ταφῇ μυθολογούμενα.
 Ζ. τίς ἄν τις ἔστιν, ὃ Ἐρμῆς, ὃ κε-
 κραγὼς ἐν τῇ Ἀττικῇ, παρὰ
 τὸν Ὑμηττὸν ἐν τῇ ὑπερείᾳ.

ἄρως δαὶ καὶ αὐχμῶν, horridus totus, ac squalidus, pel-
 ἰποδὶ ῥέτρῃ; σπάπτε leq̃ bircina amictus: fodit autē,
 εἶμαι, ἐπιεικὴς, ἀλλῃ ut arbitror, nam pronus incum-
 ἄρως καὶ ἄρως, διὰ hic homo loquax ἔσθ' ἐσθ' ἔσθ' mī-
 ἰπποφῶς ἔσθ' οὐ γὰρ αὐτὸς tū tu philosophus est. ne scien-
 ἰπποφῶς τοὺς λόγους δι- alioqui adeo impia, nefariaq̃
 ἰπποφῶς ἔσθ' ἔσθ' . E. τί φῆς in nos fuerat dicturus. M. Quid
 ἰπποφῶς; ἀγνοῖς Τίμωνα als pater, an non nosti Timonē
 τὸν ἑχνηράτῃ, τὸν πολυ- nō Hecratidis filiū Colyctem
 τῆς; οὗτος ἔστιν ὁ πολλὰς sem; Hic nimirū est, qui nos sēs
 ἰπποφῶς καὶ ἰπποφῶς τελέων penitencio in sacris legitimis
 ἰπποφῶς, ὁ εὐέλπιδος, ὁ τῆς cōiuiio accepit, ille repente dō
 ἰπποφῶς κατέμειπε, παρ' ὧν λαμ ues factus, ille qui totas Hecra-
 πρὸς εἰδομένην ἰπποφῶς τὰ tombas, apud quē splendide Io-
 διασία. Z. ποῦ δ' ἄλλαι ualia festa consueuimus agita-
 γῆς. ὁ καλὸς ἰπποφῶς, ὁ πολύ- re. Iup. Hem quae nam ista re-
 ἰπποφῶς; πορὶ δὲ οἱ ποσούτοι rum commutatio? hic cine hone-
 ῖλοι; τί παθὼν οὐκ τοι stus ille, diues, quē tam frequen-
 ὦπρ' ἔστιν, αὐχμῶν; ἄ- tes cingebant amici? Quid igē
 ἰπποφῶς καὶ σκαπανδρῶν καὶ μι tur accidit, ut hoc sit habitus
 ὠπρὸς, ὡς ἰπποφῶς, οὐκ βα squalidus, aerinosus, fossor cōdis
 ῖλοι κατὰ φῶν πλῆ- δ' ἰ- cticius, uti cōiicio, quā tam gra-
 κίλλας. E. οὐτως μὲν εἰ uem ligonem gerat; Mer. Ad
 πρὸς χρυσῆν ἰπποφῶς αὐ hunc modum illum quemadmo-
 τὸν, καὶ φιλαυδρηπία, καὶ dū probitas euertit, atq̃ humas
 ὁ πρὸς τοὺς διομῶντες αἰ nitas, ἔσθ' in omnes quicunq̃ ei
 παύσας οἰκτῶ. ὡς δὲ αἰ gerent misericordia. At reue-
 ἰπποφῶς λόγῳ, αὐτὸς καὶ οὐκ ra uercordia potius facit asq̃,
 ἰπποφῶς ἀπερία πορὶ τοὺς nullusq̃ in suscipiendis amictis
 ῖλοι, ὅς οὐ σωίς, ἰπποφῶς de' edius, quippe qui ne utiquam
 ῖλοι καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ ca- intellexerit, sese coruis lupisq̃
 ἰπποφῶς ὑπὸ γυμῶν ποσούτοι largiri. Quia magis quā d
 ὁ κακοαίμων καὶ καὶ καὶ καὶ uulturib. tā multis misero iecur
 ῖλοι, ῖλοι εἶναι αὐτοὺς eroderetur, amicos esse eos
 καὶ

& socios iudicabat, quasi bene
 uolentia erga sese afficeretur,
 quum illos epulae magis capi-
 rent. Ergo posteaquam ossa pe-
 nitus nudassent, circumtosi si-
 sentq̃, deinde si qua medulla
 suberat, hanc quoq̃ admodum
 diligenter exucissēnt, aufuge-
 runt, exuccum & radicitus de-
 sectum destituentes, adeo ut po-
 stea ne agnoscant quidem, aut
 aspiciant, tantum abest, ut sint
 qui suppedicent, impartiantq̃.
 Has ob res fessor & sago, ut
 uidet, opertus pelliceo urbem
 pra pudore fugiens, mercede
 terrā exercet, aduersus ingra-
 tos atrabile stomachatur, qui
 quidem sua benignitate ditati,
 admodum fastuose nunc praete-
 reant, ac ne nomen quidem an-
 Timon uocetur, nouerint. Iup.
 Atq̃ profecto uir ne utiquam
 fastidiendus, neq̃ negligendus,
 & iure optimo indignatur, qui
 ijs tantis in malis agat. Quare
 sceleratos istos adulatores ipsi
 quoq̃ fuerimus imitati, si eum
 uirum neglexerimus, qui tan-
 tum taurorum & caprarū pini-
 guissimas quasq̃ nobis in aris
 adoleuerit. Quatum nidor etiam
 amdu mibi in naribus residet.
 Tametsi propter negotiaq̃ &
 euti

ηγεῖ ἰταίρων ὄντο, καὶ οὐ
 νοίει ὅτι πρὸς αὐτὸν, χαίρου-
 ντες τῇ βορᾷ. εἰ δὲ τὰ ὅσα
 γυμνάσαντο ἀκριβῶς, καὶ
 περιβραχύντο, εἴ τις ἢ μυ-
 λὸς ἐν τῷ ἐκμύσαντο, καὶ
 τοτὸν οὐ μάλα ἐπιμιλῶς ἔ-
 χειρο, αὐτὸν αὐτὸν καὶ τὰς ῥέ-
 λας ὑποτιμημένον ἀπολι-
 πόντο, οὐδὲ γουρίοντο ἐν
 τι, οὐδὲ προσήλποντο. πῶς
 ὅσο γὰρ ὃ ἐπικουρούτο ὃ
 ἐπαδιδόντο ἐν τῷ μίρει,
 διὰ ταῦτα δικαλότης καὶ
 διφθόριας, ὡς ἔρε, ἀπολι-
 πὼν καὶ ἀσχυῶν τὸ ἄ-
 συμιόῳ χειρῇ, μιλαγ-
 χοῦν τοῖς λακοῖ, ὅτι οἱ
 πλουτιῶντο παρ' αὐτοῦ,
 μάλα ὑπεροπτικῶς παρή-
 χουτο, οὐδὲ τοῦνομα ἐ τί-
 μων λαλοῖτο ἐσθλῶν. Ζ.
 καὶ μὴ οὐ παροπτιῶ ἀ-
 νήρ, οὐδὲ ἀμιλητής. εἰ-
 κέτι γὰρ ὑποκίπτε δυστο-
 χῶν, ἰπᾶ καὶ ὁμοία ποιῶσι
 μὴ τοῖς καταράτοις λέλοι-
 ξιν ἐκείνους, ἐπιδιδοσμέ-
 νοι αὐδρὸς τοσῶτα ταύρων
 τὴ καὶ αἰγῶν πλείστα λα-
 σάντο ἢ μὴ ἐπὶ τῶν βο-
 μῶν, ὅτι γούῳ ἐν ταῖς ῥέ-
 σι τὴν λείαναν αὐτῶν ἔχε,
 πλὴν καὶ ἀσχυλίας τὴ καὶ
 διφθό-

πολλοὺ τῶν ἑμπορέων
καὶ βίαισιν καὶ
ἐπιδόξῃ, ἐπὶ δὲ καὶ φέ-
ρον τοὺς παρὰ τῶν ἱερουλάν-
των (πολλοὶ γὰρ οὗτοι καὶ
ἀνισφύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐπὶ
ὀλίγον καταμῦσαι ἡμῖν ἐ-
φιάσι) πολλὴν ἔδωκεν ἡ-
δ' ἀπὸ τῆς ἑλπίδος ἕως τῆς Ἀτ-
τικῆς, καὶ μάστιγα δὲ οὐ φι-
λοσοφία καὶ λόγους ἐκείνους
ἐκπέλασαν αὐτοῖς. μαχο-
μένους γὰρ πρὸς ἀλλήλους
καὶ λιμνηγόντων, οὐδὲ ἐπὶ
αἰνῶν δὲ τῶν δούλων. ὥς
τι ἢ ἐπὶ νύκτα μὲν χρεὶν τὰ
ἅπαντα καθύσθαι, ἢ ἐπὶ ῥιθύν-
ται πρὸς αὐτῶν ἀντιπῶν τι-
να καὶ ἀσώματα καὶ λήθους
μυθῶν τῇ φωνῇ φυσικῶν
των. διὰ ταῦτά τοι καὶ το-
τὸν ἀμειβόμενον σιωπῶν πρὸς
ἡμᾶς, οὐ φαῦλον ἔσται. ὁμοίως
δὲ τὸν Πλούτῳ ὃν ἔρμῃ πα-
ραδόντων, ἀπιδίωκα αὐτῶν
κατὰ τάχος. ἀγέτω ἢ ὁ Πλὺ-
τος καὶ τὸν Θησαυρὸν μετ'
αὐτοῦ, καὶ μετέτασσε ἅμ-
φω παρὰ τῷ Τίμωρι, μὴ
δὲ ἀπαλλὰ τῆς ἰατρικῆς οὐκ ἔ-
στιν, ἵνα ὅτι μάστιγα ὑ-
πὸ χρευστότης αὐτοῖς ἐκδι-
ώκεται αὐτοῦς ὅτι οὐκ ἔστιν. πῶ-
ς δὲ τῶν πολλῶν ἐκείνων,

turbam maximā peierantium,
cum ui, nō iure agentium, neq; nō
aliena tatiētium, praterca ob
formidinē quam mihi pariunt
sacrilegi, qui quidē cum multis
sunt, cum obseruatu difficiles, ac
deo ut ne minimū quidem nos
conuiuere sinant. Iampridem
profecto ad Atticā regionem
oculos detorsissem, maximē po-
stea quam philosophia & de uer-
bis digladiationes apud istos in-
crebuerunt, ita ut pugnantibus
inter se istis uociferantibusq;
ne exaudire quidem mortalium
uota liceat. Vnde mihi ne cessū
est, aut auribus obturatis sedi-
re, aut dirumpi ab eis, cōficiq;
qui uirtutem quandam, et incor-
porca quaedam, merasq; nugae
ingenti uociferatione conne-
ctunt, hęc in causa fuerunt, ut
hunc quoq; neglexerim, quum
haud mediocriter de nobis sit
meritus. Quod reliquū est Mer-
curi, cum Plutum adducēs, quan-
tum potes ad istum abeas. Por-
ro Plutus und secum ducat &
Thesaurum, & utriq; apud Ti-
monē perseuerent. Neq; usque
adeo facile demigrent, etiam si
quā maximē rursum illos per-
bonitatem ex adibus exegerit.
Ceterum de palponibus illis,

καὶ

α

αὐτῶν

atq; in gratitudine qua in hunc sunt usu, in posterum consulta bo, poenasq; daturi sunt, simul atque fulmen instaurauero.

Nam fracti sunt in eo retusa cuspide duo ē radijs maximi, quum nuper audius in sophistam Anaxagoram iacula, rer, qui suis familiaribus suadebat, nullo pacto esse ullos nos, qui dii uocaremur. Ac illum quidem errore non feriebam, propterea quod Pericles obtempera manu cum protexerit. Cæterum fulmen in Castoris ac Pollucis templum detortum, cum illud exussit, cum ipsum parum absuit, quin ad saxum comminuereetur. Quamquam interim uel id supplicij satis magnam in istos fuerit, si Timonem conspexerint e gregie locupletem factum.

Mercurij. Quantum habet momenti alium uociferari, & obstreperum audacemq; esse? Idq; non ijs modo qui causas agunt, uerum etiam, qui uota faciunt conueniabile. En mox ē pauperrimo diues euaserit Timon qui se imprecando clamor sum & improbum præstiterit, Iouemq; reddiderit attentum. Si uero silentio fodisset

nutans

καὶ τῆς ἀχαριστίας, ἢ ἵππῳ δόξαντο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀβελήῳ μὴ σκίψομαι. καὶ δίκην δώσω, ἐπεὶ δὴ τὸν ἑσθαι τὸν ἐπισκοπῶν. καὶ πιαγμελὴς γὰρ αὐτὸ καὶ ἀπογομελὴς ἐστὶ δύνανται. τίς αὖ μίγεται, ἐπεὶ φησὶ τοιμήτορον ἐλόντισα πρῶτον ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν, ὃς ἐπαίδει τοὺς ὁμιλῶντας, μηδὲ ἔλθω ἀπαιτῶντας ἡμᾶς τοὺς θεοὺς. ἀλλ' ἐκείνου μὴ δέμαρτον. ὑπερῷον γὰρ αὐτὸ τὸν χῆρα Πιερίην. ὁ δὲ ἑσθαι εἰς τὸ ἀνάνειον παρακύνει, ἐκείνῳ τι κατέφληξε, καὶ αὐτὸς ἐλόντος δὴ σιωπῶντος παρὰ τὴν πύλαν. πολλὸν ἴσως ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς τιμωρία ἔσται αὐτοῖς, ἐπεὶ ὑπερπλουτοῦντα τὸν Τίμωναν ὀρώσιν. Ε. οἶον ὡς τὸ μέγα λειπράσθαι, καὶ ἔχοντος εἶναι καὶ δρασιῶν, οὐ τοῖς δεκατολοῦσι μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς σύγκοιτοις ποτὶ χρῆσιν. ἰδοὺ γὰρ αὐτὴν μάλα πλουσίαν ἐν περιτρίαντα ταῖς οἰαίαι ὁ Τίμων, βέβαιον καὶ παρρησιασάμενον ἐν τῇ σύχῃ, καὶ ἐπαγρίψας τὸν Δία. ὁ δὲ σιωπῶν ἰσχυρῶς ἐστὶν

καὶ κινῶν, ἵτι ἀνὶ ἰσχυροῦ ἀμειλῶμεν. Πλ. ἀλλ' ἰγὼ οὐκ ἀπὶ λθοίμι ὅσον παρ' αὐτόν. Ζ. διὰ τί ὦ Πλ.; οἷτι Πλούτι, καὶ ταῦτα ἱμῶν ἐκλίσσονται; Πλού. ὅτι τὸ εἶα ὁρῶντες ἐμὲ, καὶ ὁρῶντες, καὶ εἰς πολλὰ λατρίαι, καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν αὐτῶν φίλων ἔντα. καὶ μόνον οὐχὶ διὰ τὸ αὐτοῖς μετὰ τῶν φίλων οἰκίαι, καὶ ἀπὸ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χαρῶν ἀπερρίπτουσι τῶν αὐτῶν οὐκ ἀπὶ λθω, καὶ εἰς τοῖς καὶ κλίσσεται καὶ ἐν ταῖς παραδοσὶς ἀμειλῶμεν; ἐπ' ἑκάστους ὦ Ζεὺς τί μπει, τοὺς αἰσθησόμενοι τῶν ἀρετῶν, τοὺς πορνεύοντας, εἰς τῶν καὶ καὶ παρ' αὐτοῖς. οὗτοι δὲ οἱ λαοὶ τῶν πορνεύωντων, ἢ πορνεύωντων ἢ μὴ, καὶ διὰ τῶν παρ' αὐτῶν λαβόντες, καὶ διὰ τῶν ἀγαπῶντων ἀθλοῖ, τῶν τῶν ἀθλοῦν ἀποφύγοντες, οἱ δὲ καταλαύοντες ἀμειλῶμεν ἀμειλῶμεν. Ζ. οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τίμων ἔργασται πορνεύων, πᾶσι γὰρ αὐτῶν ὁ δὲ ἰσχυρὸς πᾶσι παρ' αὐτῶν, εἰ μὴ πᾶσι τῶν αὐτῶν ἀνὰ τῶν ἐπὶ τῶν ὁσφύων, ὅς χρῆται αὐτῶν

nucans, etiam nunc foderet ne-
glectus. Plutus. Ac ego Iu-
piter haudquaquam ad istum
redditurus sum. Iupiter.
Quid ita non redditurus optime
Plute, praesertim d me iussus
Plutus. Quoniam per Iovem
iniuria me affecit eiciens, &
in multa fragmenta diffecans,
idq; quum illi paternus esset
amicus, ac me penè dixerim,
fuscis ex aedibus extrusit, nec
aliter quàm ij, qui ē manibus
ignem abijciunt. Num rursus
ad istum ibo, parasitis, adula-
toribus & scortis donandus
Ad eos me mitte o Iupiter,
qui munus intellecturi sint, quā
amplexuri, quibus equidem in
precio sim, & maiorem in
modum exortatus. At hi stupi-
di cum inopia commercium
habeant, quam nobis antepo-
nunt, ut ab ea accepto saga-
pelliceo, ligoneq; sat habeant,
quum quatuor lucrantur obo-
los, decem talenta contempnim
dono dare soliti. Iupiter.
Nihil istiusmodi posthac in te
facturus est Timon, quippe
quem ligo abunde satis cor-
ripuerit, nisi prorsus nullum
dolorem sentiunt illius i-
lia, quod oporteat te pro
penus

penuria praecipitare. At tu mihi quarulus admodum uideris esse, qui nunc Timonem incuses, quod tibi patefactis foribus liberè permiserit uagari, neque includens, neque zelotypus in te. Porro alias diuersa de causa in diuites stomachare, quum diceret te ab illis repagulis, clauibus, ac signorum obiectaculis impressis ita fuisse conclusum, ut ne prospicere quidem in lucem tibi liceret. Id igitur apud me deplorabas, affirmans praefocari te nimis tenebris, eosq; pallidus nobis occurrebas, & curis confectus, digitis etiamnum ex assiduo colligendi, coaceruandique usu contractis, contortisque, quod si quando daretur opportunitas, aufugiturum quoque ab illis te minitabare. In summa, remi supra modum aceribam iudicabas in aereo ferreo uel thalamo, Danaes exempto, uirginem asseruari atq; a sceleratissimis educari paedagogis, foenore & computo. Proinde absurdè facere ciebas hos, quod te praeter modum adamaras, quum liceret uero frui

non

ἂν ὥσπερ ἡ προκρίσθαι. ὅθεν μὲν τοὶ πάντες μισήσεις, αἰνῶν μοι δοκῶν, ὅς νῦν μὲν τὸν Τίμονα αἰτιά, δίδτε σοι τὰς δῦρας ἀσπατῆσας, ὅστις ἀποκλείει, οὔτε ἴσθω πῶν. ἄλλοτε δὲ τοῦ αὐτοῦ ὑγάραντας κατὰ τῶν πλοσσίων, κατακλεισθῆναι λέγων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλεισσί, καὶ σωμασίων ὑποδράσας, ὡς μὲν δὲ παρὰ γὰρ εἶναι σοὶ ὅτι τὸ φῶς ἀποστῶν εἶναι. τὰ ἅτα γοῦν ἀποδύει πρὸς με, ἀποπνίγει δὲ λίγων ἐν πολλῇ τῇ σκότη, καὶ διὰ τοῦτο ὡχρὸς ἡμῖν ἱσθῶν, ἢ φρεντίδῃ ἀνὰ πλῆν, σωισπανῶν τὸς δὲ κατύλους πρὸς τὸ ἴσθ τῶν συλλογισμῶν, καὶ ἀποδράσας δὲ ἀπειλῶν, εἰ καὶ τοῦ λάβειν παρ' αὐτῶν. καὶ ἴδως τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ δεινὸν ἰδὼ καὶ σοὶ ἐν χαλκῷ, ὃ οἰδύρῃ δαλάμῃ, καθάπερ τῷ Διὶ νάλω παρὰ τὸν δόμιον, ὑπὲρ αἰκαῖσι καὶ παμπροσέροις πρὸς ἀγωγῶν ἀνὰ τὴν φέμελον, τῷ τέκῃ καὶ τῷ λογισμῷ. ἄτοκα γοῦν ποιεῖν ἱσθῶν αὐτὸς, ὅρῳντας μὲν εἰς ὑπὸ ὀρθολῶν, ὅτι δὲ ἀποκλείει

ού

τολμῶνται, οὐδέ τις ἀ-
λάκας χρημύτους τῷ ἱερῷ,
θυρίους γι ὄντας, ἀλλὰ φυ-
λάττην ἰχθυογρότας, ὅς τὸ
συμμεῖν καὶ τὸν μοχλὸν ἀσ-
καρδαμονκτὶ βλήποντας, ἰ-
πασίω ἀπόλαυσιν οἰομένους,
ὅτι αὐτὰς ἀπολαύειν ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὸ μηδὲν μεταδιδόν-
τας ἀπολαύσιως, καθάπερ
τὸν ἐν τῇ φάτιγῃ κύναν, μὲν
τι αὐτὸν ἐκδίδουσαν τῶν λεί-
πων, μέντοι τῷ ἱππῷ παρῶν
τι ἐκπρίπουσαν. καὶ πρὸς
ἴτι γὰρ καὶ καταγίλας αὐτῶν
φασιδμελῶν καὶ φυλάττην
ταυρῶν, καὶ τὸ καυώτατον αὐ-
τῶν φαλαγγιστῶν, ἀγρο-
νότων δὲ ὡς καταράται οἱ
κίτους, ἢ οἰκτιρῶν, ἢ παιδὶ
πρὶν ὑπασπίδων λατράειν, ἢ
παρουσία τὸν λακοναίμο-
ν καὶ αὐτῶν τοῦ ἀδελφίου,
πρὶν ἀμαρτῶν καὶ μικρό-
τοιμον λυχνίδιον, καὶ δι-
ψαλὶον θρυαλλίδιον, ἢ
αγρυπνῶν ἰάσας τοῖς τέ-
κναις, πῶς οὐκ οὐκ ἀδίκον,
πάλαι μὲν σου ταῦτα αἰτι-
ᾶσαι, νῦν ἢ τῷ Τίμωνι τὰ
ἐκαστὰ ἐπικαλῶν ; Πλοῦ-
καὶ μὴν ἄρα παλαῶν ὀξυτά-
τοις, ἀμφοῖν σοι ὄντογα δέ-
ξω ποιεῖν, ποτὶ γὰρ Τίμων

10

non auderent, neque quum ipsis
esset in manu, amore in suo se-
cure uterentur, sed uigiles obser-
uaret, ad signum ac seram oculo-
lis nunquam coniunctibus, neque
usquam dimotis semper intuen-
tes, abundè magnum fructum
arbitrantes, non quod ipsis fru-
endi facultas adesset, sed quod
nemini fruendi copiam face-
rent, non aliter quàm in præse-
pi canis, nec ipse uescens hor-
deis, nec equum famelicum id
facere sinens. Quinetiam ride-
bas istos, qui parcerent, & asser-
uarent, & (quod esset absurdissi-
mum) ceteri quidem sibi subtra-
herent uerenturque continge-
re, non intelligerent autem fo-
re, ut aut sceleratissimus fur-
mulus, aut dispensator, aut li-
berorum pædagogus furtim
subiret, ludibrio habiturus in-
felicem & inamabilem herum,
quem postea sinat ad fuliginos-
sam, & oris angustæ lucernu-
lam, ac siticulosum scirpulum
usuris inuigilare. Quid itaque
an non iniquum quum hæc quò-
dam incusaueris, nunc in Ti-
mone diuersa his criminariis
Plu. Atqui si rem uerè per-
penderis, utrumque me iure fa-
cere iudicabis. Nā & Timo-

o 3 nis

his ista nimia lenitas, negligencia potius, haud beneuolentia, studiumque quod ad me pertinet, merito uideatur. At è diuerso, qui me ostijs ac tenebris inclusum seruabant, id agentes, quo scilicet crassior, saginatioque, ac uehementer corpulentia onus suum euaderem, quam interim neque ipsi concingerent, neque in lucem producerent, ne uel aspiiceret a quopiam, hos dementes et contumeliosos in me iudicabam, quippe qui me nihil commeritum tot in uinculis cogerent situ carique putrescere, haud intelligentes, quo mox demigrent, me alij cuiquam, cui fortuna fauerit, relicturi. Nec hos igitur probō, sed ne illos quidem, qui nimium facile mihi minus admouent. Sed qui (quod est optimum) mediocriterate utantur, uti nec prorsus abstineant, neque penitus profundant. Etenim illud per Iouem considera Iupiter, Si quis ubi puellulam et formosam lege duxisset uxorem, postea neque obseruet, nec ulla oio zelotypia persequatur, uidelicet sine illam noctu atque interdum, quocumque libi tū sit ire, et quicūque uoluisse, tū his habere rem, potius uero

το τε πάντ' οὗτο ἀειμύνην, ἀμυλῆς, καὶ οὐκ οὐνεῖον, ὡς πρὸς ἐμὴ εἰκόντος ἀδ' ὁμοίον, τοῦ τε αὐτὸ κατὰ κλέπτον ἐν δύραις καὶ σκότῳ φουλάττοντας ὅπως αὐτοῖς παρ' ἑνὸς καὶ γονοίμην καὶ πικρὴν, καὶ ἐν ἑρῶν καὶ ἐπὶ πολὺν μῆκος, οὐτὶ προσπαρομέλουν αὐτοὺς, οὐτὶ εἰς τὸ φῶς προάγοντας, ὡς μάθ' ὁρῶμαι πρὸς τιν', ἀνὰ τοὺς ἐνὸ μίσην ἄναι καὶ ὕβρις, οὐδ' ἐν ἀδικουμένῳ μετὰ τοσούτοις δόμοις κατασέποντας, οὐκ εἰδόντας ὡς μετὰ μικρὸν ἐπίσσιρ ἄλλω τινὶ τῶν δούλων μόνων μελεῖται ταλιπτόντος. οὐτ' οὐκ ἐκείνους, οὐτὶ τοὺς πάντ' προχέροντες εἰς ἐμὴ τούτους ἱπαισῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐπ' αὐτὸν ἀφ' ἑνὸς καὶ μίσην ἐπιδύοντας τῷ πρῶτῳ, καὶ μὴ ἀφελόμενος τὸ πᾶν ἅπαν, μὴ προσομῶνους τὸ ὅλον. σκόπει γὰρ ὧς, πρὸς τὸ Διὸς, ἢ τίς ἐν ἐμῇ γῆρας ζωῶν καὶ νῆας καὶ ἡλικίαν, ἐπειτα μὴ φουλάττοι, μὴ ἡλιοτυπῶι τεκνέων, ἀφ' αἰῶς καὶ βαδίσαντων αὐτὸν ἰδίῳι οὐκ ἔστι καὶ μὴδ' ἡμίρην, καὶ φωτῶναι τοῖς βουλομένοις, μᾶλλον ὅ

ipse

αὐτὸς

KAT

0 4 COMJ

contra illos? quandoquidem
utrinque poenas egregias lu-
unt, alteri quidem dum Tan-
tali in morem, neque bibere
sinuntur, neque edere, sed ore
sicco duntaxat inbiant auro,
alteri uero dum his ceu Phy-
neo cibos Harpyiae ipsis ē
faucibus eripiunt. Sed abi-
iam, Timone multo posthac
usurus cordatiore. Pluto.
An ille aliquando desinet
me ceu foraminoso cophino,
priusquam omnino influxer-
im, data opera exbaurire,
quasi conetur occupare, quo
minus influam, ueritus ne si
copiosius infundar, idsum un-
dis obruam? Quo fit, ut in
Danaidum dolium aquam
mibi uideat allaturus, fru-
straq; infusus, uase nō con-
tinente liquorem, imò prius
propemodum effuso quod in-
fluit, quàm influxerit. Adce-
latus dolij hiatus ad effusio-
nem, ac liber exitus. Iu-
piter. Proinde ni biatum
istum obturauerit, perpei-
tuamq; persillationem siste-
re studuerit, te propedi-
em effuso, facile inueni-
et sagum rursus & ligo-
nem

λατ' αὐτ' ; διδῶσι γὰρ ἄμ-
φω καλῶ τὴν δίκην, οἱ μὲν
ὥσπερ ὁ Τάνταλος ἀποτοί-
ησι ἄγοντοί, καὶ ξυροί τὸ γέ-
μα, ἐπιχειροῦντες μόνον τῇ
χευσίῳ, οἱ δὲ κατὰ πρὸ Φε-
ρσῆς, ἀπὸ τοῦ φάργγου τὴν
ροφίαν καὶ τῶν ἀργυρῶν αἰ-
φαρέμενοι. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ, συμφορῶντιν παραπολὺ
τῷ Τίμονι ἐνταυξόμενοι.
Πλ. ἐκείνου γὰρ ποτὶ παύ-
σεται, ὥσπερ ἐκ λωπιδίου τι βυ-
πημῆς, περιέλωκε εἰς βυθῶ-
νά μὲ κατὰ σπασίῳ θάλασσαν
τῶν, φθάσαι βουλέμενοι
τὴν ἐπὶ ῥόλῳ, μὲν ὑπὲρ τοῦ
τῶν εἰσαβύτων ἐπακλύσει αὐ-
τόν. ὥστε ἐν τῶν τῶν Δαι-
ταίδων πότον ὑδροφορή-
σαι μοι δοκῶ, καὶ μάστιγας
ἐπαυλῆσαι, τοῦ κτύπου μὲν
τίγοντες, ἀλλὰ περὶ εἰς
βυθῶν σχιδῶν ἐκχυθεῖν
μέλου τοῦ ἐπὶ ῥόλῳ, οὐ-
τως δυνάτορον τὸ πρὸς τὴν
ἐκχυσιν λιχνῶς τοῦ πότου,
καὶ ἀκώλου ἢ ἐξελθῆναι.
Ζ. εὐκὲν αἰ μὲν ἐμφορέ-
ται τὸ ἐκχυθῆναι ποτό, καὶ εἰς
τὸ ἀπαξ ἀναπληρωθῆναι,
ἐκχυθέντι ἐν βραχέῳ σου,
ῥαδίως δύνῃ τὴν διφθί-
ραν αὐτίς καὶ τὴν δίκην
λατῶ

οὐδὲ τῇ θυγί το πίδου. ἀλλ' ἀπὶ ἔδου, καὶ πλουτί-
 ηται αὐτὴν. οὐδὲ μίμνησο ὦ
 Ἑρμῆ ἱπποπόνη, πρὸς ἡμᾶς
 ἔρχομαι τοὺς λύνκλυπας ἐκ τῆς
 γῆς, ὅπως τὸν ἱπποπόνην
 ποιήσας ἐπισκευάσῃ
 ἐν, ὡς ἔδου γι τὴν γλῶσσον
 αὐτο δινσόμενα. Ἐρ. πρὸς
 ἡμᾶς ὦ Πλουτί. τί ποτε οὐ
 πωπάσας; ἐλπίδας με ὦ
 χροῖα οὐ τυφλὸς μένον,
 ἀλλὰ καὶ χροῖα ὦν. Πλου.
 οὐκ αἶ ποτε ὦ Ἑρμῆ, ἀλλ'
 ὅτιαν μὲν ἀπὶ πωπά τῇ
 ναυπηγείᾳ ἐπὶ το Διὸς,
 οὐκ ἴδ' ὅπως βραδύς εἰμι
 καὶ χροῖα ἀμφοτέρω, ὡς
 μέλλω τελεῖν ἐπὶ τέρμα, πρὸς
 ποιήσας ἐπὶ το πῶ
 ἐλπίδας. ὅτιαν δὲ αἱ
 πωπάσας εἶναι, πῶν
 ἔφα πῶν τῶν ὀρέων ἀκού-
 ῃς. ἡμᾶς γοῦν ἱπποπόνη
 ὅτιαν, ἡμᾶς ὦν ἀνακ-
 ρύττωμαι οὐκ ἔστιν ἐπὶ
 ἔστιν τὸ γὰρ εἶναι, οὐδὲ ἴδ' οὐ
 τῶν εἶναι τῶν διατῶν. Ἐρ.
 οὐκ ἀληθὲς ταῦτα φῆς. ἐγὼ
 δὲ καὶ πολλοὺς αὐ ἀπὸν ἐ-
 χοιμίσοι, καὶ μὲν ὅτι ὅτι
 λῶν ὅτι πρὸς αὐτὴν βρόχον
 ὀρεῖται, ἔφην ὅτι τῶν
 πωπάσας καὶ πωπάσας ἐπὶ
 λῶν

nem in fece dolij, sed interim as-
 bite, atq; illum diuitē reddite.
 Actu Mercuri fac meminer-
 ris, ut rediēs Cycloπas ex Aee-
 na tecum adducas, quo fulmen
 cuspide restituta resarciat.
 Nam eo nobis acuminato op-
 pus fuerit. Mer. Eamus Plu-
 te. Quid hoc? Num claudicasti
 Equidem ignorabam ὁ πρᾶcla-
 re, te non cæcum modo, uerum
 etiam claudum esse. Plu. Αἶ
 qui non hoc mihi perpetuum
 Mercuri, uerum si quando pro-
 ficiscor à Ioue missus ad quen-
 riam, tum nescio quo pacto tar-
 dus sum, & utroq; claudus per-
 de, ita ut ægrè ad metā pertin-
 gere queam, sene nonnunquam
 interim factō, qui me opperieba-
 tur. Porro quom discedendum
 est, clatum uidebis multo aui-
 bus celeriore. Vnde fit, ut uix
 iam amoto repagulo, ego iam
 præconis uoce uictor pronun-
 cior, saltu stadium transmen-
 sus, ne uidentibus quidem ali-
 quoties spectatoriibus. Merc.
 At ista quidem haud uera nar-
 ras. imò ego tibi permultos cōi-
 memorare queam, quibus heri
 ne obulus quidem erat quo res-
 stum emerent, statim uerò
 hodie diuites & sumptuosos

in albo curru aurigantes, qui
 bus ante ne asellus quidem sup-
 peditarit. Ii tamen purpura-
 ti aurumque manibus gestan-
 tes obambulant. Qui ne ipsi
 quidem, opinor, credere pos-
 sunt, quin per somnium diui-
 tes sint. Plutus. Isthaec alia
 res est Mercuri, neque enim
 tum meis ipsius ingredior pe-
 dibus, nec à Ioue, sed à Dite
 ad istos transmittor, qui et ip-
 se nimirum opum largitor est,
 ac magna donans, id quod ip-
 so etiam nomine declarat. I-
 taque quoties est mihi ab alio
 ad alium demigrandum, in ta-
 bellas injiciunt me, ac diligen-
 ter obsignantes sarcina in
 morem sublatum transpor-
 tant. Interea defunctus ille
 alicubi in aedium tenebricosa
 parte iacet, uetere linceo in
 genua iniecto tectus, de quo
 feles degladiantur. Porro qui
 me sperauerant obtinere, in
 foro opperiantur biantes, non
 aliter, quam hirundinem aduo-
 lantem stridentes pulli. Deini-
 de ubi signum detractum est,
 et linceus ille funiculus incisus,
 apertaque tabellae, iamque novus
 dominus pronuntiatus est siue

cogi

λόνκῳ ἰσχυρῶς θηλαύσσου-
 ται, οἷς οὐδὲ κἄν ἦν ἡ γῆ.
 ἤρξιν ὠπείτι, καὶ ἱμῶς πορ-
 φυροὶ καὶ χενόχαρδς πορφυ-
 ροῦται, οὐδ' αὐτοὶ πορφυροῦ-
 τόν εἶμαι, ὅτι μὴ ἕναρ πορφυ-
 ροσιμ. Πλού. ἰσχυροῦ πορ-
 φύρῳ ἢ ἑρμῇ, καὶ οὐχὶ τέττε-
 ἱμῶν πορφυροῦ βαδίσας τέττε,
 οὐδὲ ὁ ἴσους, ἀλλ' ὁ Πλούτων
 ἀποστέλλας με πορφυροῦται,
 ὅτι πλουτοδότης καὶ μεγα-
 λίστηρ καὶ αὐτοῖς ὤν, ἀπ-
 λῶν γούῳ καὶ τῇ ἐνέματι. ἰ-
 πιδάσθαι τόντων μετακινῶν-
 ται δὲ με πορφυροῦται πορ-
 φύρῳ, ὅς δὲ ἄλλω ἱμῶς,
 λόγῳ με καὶ κατασκευ-
 ῶν μὲρ ὑπὸ μὲρ, πορφυροῦται
 ἀπ' αὐτοῦ μετακινῶνται.
 καὶ ὁ μὲρ πορφυροῦται ἐν σκοτα-
 ρῷ πορφυροῦται οἰκίῃς πορφυροῦται,
 καὶ τὰ γένετα πορφυροῦται
 ἰδὲν σκινῶν, πορφυ-
 ροῦται τῶν γαλαῶν. ἰμῶ
 δὲ οἱ ἰπιδάσθαι, ἐν τῇ
 ἀγορῇ πορφυροῦται ἰπιδά-
 τῶν, ὡς πορφυροῦται χιλιδῶν
 πορφυροῦται, τριγύρῳ
 οἰοῦται. ἰπιδά δ' αὐτῶν τῶν
 πορφυροῦται ἀφαιρῶν, καὶ τῶν
 πορφυροῦται, καὶ ὁ δὲ ἰπιδά-
 τῶν, καὶ ἀφαιρῶν
 με ὁ ἰπιδάτῶν, ὡς πορφυροῦται,
 οὐγ-

γυνὸς τις, ἢ λέλαξ, ἢ λα-
 γύων οἰκίτῃ, ἐκ παιδὶ
 ἐν τῷ αἵματι, ὑπερφυμένῳ
 ἐκ τῶν γράδων, αὐτὶ ποικί-
 λῃ καὶ παροδοσιῶν ἔδο-
 τῇ, ἢ ἔλαξ ἢ λαγύων ἢ
 αὐτῶν, μίγα τὸ μί-
 σθμα δ' ἔστιν αἰσῶν.
 ἄνθρωποι, ἐκ αὐτῶν μὲν οἱ τις αὐ-
 τῶν ἀρπασάμενος με, αὐ-
 τῶν δὲ λατὴρ δ' ἐστὶν φῆμα, αὐτὶ
 πρὸς τὴν πύρρην ἢ ἀρπασίαν
 ἢ τῶν, μεγαλῶς ἢ μεγαλῶ-
 ς, ἢ πρὸς τὰ καὶ μετονομα-
 σίας, τοὺς μάλιστα λιχνώτας
 ἐκείνους ἢ ἀλλήλους ἀποβί-
 πται καὶ καταπῶν, ἀλλοθὶς
 ἄγεται τὸ πρὸς, οἷον
 αὐτοὺς δ' ὀνόματι ἐκ μεγάλου
 ἢ σαγίνης ἀείφου, οὐκ
 ὀλίγον τὸ δὲ λατὴρ καταπῶν.
 ὁ δὲ ἐκ παλαιῶν ἀδρῆς ἐστὶν
 μὲν ἀπὸ τῶν καλῶν καὶ παχύ-
 λων αὐτῶν, ἢ τῶν
 πρὸς τὴν πύρρην, καὶ ἐκ τῶν
 αὐτῶν ἄλλων καὶ τῶν
 ἰδίων ἰριτῶν τὸ οὖν καὶ τὸν
 πρὸς, ὡς πρὸς τὸ ἀνάκτο-
 ρον πρὸς τὸν, οὐκ ἔστι
 ἰριτῶν ἔστι τῶν αὐτῶν αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ τοὺς τῶν ἐκ τῶν
 αὐτῶν ὕβρις, καὶ τοὺς ὁμοθυ-
 λους καὶ τῶν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν, ἐκ καὶ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα

cognatus quispiam, siue adul-
 ter siue seruulus obscenus, qui
 puerili obsequio fauorem eme-
 ruerit, etiam cum mento subra-
 so, pro uarijs & opiparis uolup-
 tatibus, quas illi iam exoleuit
 suppeditaue rat, ingens scilicet
 præmium ferens generosus quis
 quis ille tandem fuerit, non tam
 quam me ipsis cum tabellis ar-
 reptum, fugiens adportat com-
 mutato nomine, ut qui modo
 Pyrrhias aut Dromo, aut Τῆ-
 bius, iam Megacles, aut Me-
 gabyxus aut Protarchus ap-
 pelletur. Cæterum illos nequic-
 quam hiantes, sed mutuum in-
 tuentes relinquit, ac uerum lie-
 ctum agentes, quod eiusmodi
 Thynnus ex intimo saginæ sui
 ne sit elapsus, qui nō parū mag-
 namefcam deuorat. At hic
 repente totus in me irruens, ho-
 mo uita mundioris atq; elegan-
 tioris rudis, pingui, illotaq; cu-
 te, qui cōpedes etiam dum horre-
 scit, & si quis præteries toro in-
 crepet, arreclis stet aurib. quicq;
 pistrinū, perinde uti templū ado-
 ret, non est deinceps tolerandus
 huiusmodi, qui cum uiuit, & uerū
 ingenuos afficit cōtūmelia, &
 conseruos flagris cædit, expe-
 riens, nūm & sibi huiusmodi
 liceant,

liceant, donec aut scortulo cui
 priam irretitus, aut equorum
 alendorum studio captus, aut
 adulatoribus sese permittens,
 deierantibus Nirco formosio-
 rem esse, Cecrope Godro ue ge-
 nerosiorem, callidiorem Vlysi-
 se, unum autem uel sedecim pa-
 riger Croesis opulentio-rem, mo-
 mento temporis semel profun-
 dat infelix, quæ minutatim
 multis ex periurijs, rapinis fla-
 gitijs fuerant collecta. Merc.
 Ista ferme sic habent, uti nati-
 ras, uerum ubi tuis ipsius in-
 grederis pedibus, qui tandem
 cæcus quum sis, uiam inueni-
 re soles. Aut qui dignoscis, ad
 quosnam Iupiter te miserit,
 dignos illi uisos qui diuitijs ab-
 bundent? Plu. Enimvero, cre-
 dis me reperire istos ad quos
 mittor? Merc. Per. Iouem
 baudquaquam. Neq̃ enim a-
 lioq̃ Aristide præterito, ad Hip-
 ponicu & Calliã accessissem,
 tũ ad alios Athenienses, homi-
 nes ne obulo quidẽ assumandos.
 Caterũ quid facis, quãdoqui-
 dem es emissus? Plu. Sursum
 ac deorsum circumcursans obi-
 erro, donec imprudens in quem
 priam incurrero. Hic aut, quis
 quis ille sit, qui forte primus me

ἔβριον, ἄχρει αὐτὸν ἐν πορταίᾳ
 δύνει ἱμπόων, ἢ ἱπποπό-
 ρίας ἐπιδουμάσας, ἢ ἐν ὁδοῖς
 παραδούς ἱαντὸν ἐμνούουσιν
 ἢ μὲν εὐμορφίτορον μὲν Νη-
 ρείας αἰσῶν αὐτὸν, σὺν γὰρ ἴστα-
 ρον δὲ τὸ Κίρκον & ἢ Κρό-
 δρον, σιωπῶντορον δὲ τὸ Οὐ-
 δυνάϊας, πλουσιώτορον δὲ
 σιωάμα Κρείσων ἱππαιδεί-
 κα, ἐν ἀκαρῶν τὰ χρίσων ἄ-
 δλι & ἱππικὰ τὰ λατ' ὀλίγον
 ἐκ πολλῶν ἐπιτηδίων καὶ ἀρ-
 γυῶν καὶ πωταργυῶν σιω-
 πητικῶν. Εἰ. αὐτὰ περὶ σὺν
 δόμῳ ἦν τὰ γινώσκοντα. ὁ
 πίπας δ' οὐκ αὐτίκους βα-
 λίσκας, πῶς οὐτα τυφλὸς
 ὢν οὐρίσκει τὴν ὁδόν, ἢ
 πῶς διαγινώσκει, ἵφ' οὐκ
 αὐτοὶ ὁ Ζεὺς ἀποσείλη, ἡρῶ-
 νας αἰσῶν τοῦ πλουτῶν ἀ-
 ρίους; Πλού. οἶα γὰρ οὐρί-
 σκων μὲ οἱ τυφλοὶ εἰσι; Εἰ. μὰ
 τὸν Δία οὐ πᾶν, οὐ γὰρ Δευ-
 σάδῳ καταλιπὼν, ἱππο-
 νίκῳ καὶ Καλλιᾷ προσήσας,
 καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθῶναι-
 σιν, οὐδ' ἐν ὁδοῦ ἀξίους. πλὴν
 ἀλλὰ τί πρῶτης καταταμι-
 φείης; Πλού. αἶψα καὶ λατῶν
 πλουτῶναι πρὸς τοῦν, ἄ-
 χρει αὐτὸν λάδωντι ἱμπόων.
 ὁ δὲ, ὅς τις αὐτὸν πρῶτος μοι

ἡμεῖς ἀπαγαγόντες, πρὶς
 αὐτὸν ἔρχεται τὸν Ἑρμῆν,
 καὶ τῷ παραλόγῳ τὸ λόγι-
 σμὸς προσκινῶν. Ἐρ. ὅπου
 ἀπ᾽ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, οἱ μὲν
 κατὰ τὰ αὐτῷ δοκίμωτα
 αὐτίζων ὅσους αὐτὸς οἶσται
 πλουσιώτερον ἄξιους; Πλού-
 τ. καὶ μάλα δικάσις ὃ γὰρ,
 ἔγωγε τυφλὸν ὄντα ἀλάω, ἵ-
 ππιας αὐτῷ τῷ στυγερῷ
 ὄντιον ἔταυ χερσὶ καὶ πρὸ
 πολλῶ ἐκκλιπαρῶς ἐν τῷ βίον,
 ἵππῳ οὐδ' ὁ Λυγκοῦς αὐτῷ
 ὄντιον ἔχοντι, ἀμαρτὴν οὐ
 καὶ καὶ καὶ ὄντιον. τειγαροῦ
 αὐτῷ τῷ μὲν ἄγαθῶν ὀλί-
 γων ὄντων, πονηρῶν ὃ πλεί-
 οντες τῷ αὐτῷ πόντῳ τὸ πᾶν
 ἐπιχέστων, ἔγωγε δὲ τὸν τοι-
 ῶν ἐμπιπῶν πόντῳ, καὶ
 σαγῶν ὄντων πρὸς αὐτῶν.
 αὐτῷ πᾶν ἐπὶ αὐτῷ κατὰ
 πρὸς αὐτῶν, ἔγωγε γὰρ
 γὰρ, οὐκ εἰδὼς τῷ ὄντιον;
 Πλού. ὅσον δὲ τῷ αὐτῷ
 καὶ ἀρτίπῳ γίγνομαι πρὸς
 μέσον τὸν καὶ τῷ τῷ
 γῆ. Ἐρ. ἵτι δὲ μοι καὶ
 τοιῶν ἀπὸ τῶν, πᾶν τῷ
 φῶς ὄν, ἐρῶνται γὰρ, καὶ
 πρὸς τῷ ὄντι καὶ βαρὺς ἐν
 τοῖς σκελετοῖς, τοσούτους ἵ-
 ππιας ἔχοντες, ὥστε πᾶν
 ἀπὸ

nactus sit, abducit, ac possidet.
 te Mercuri pro lucro præter
 spem subiecto uenerans atque
 adorans. Merc. Num ergo
 fallitur Iupiter, qui quidem
 credat ex ipsius animi sententi-
 cia, dicari ab te hos, quos ille
 dignos existimarit, qui dicesce-
 rent? Pluto. Et uere quidem
 optimo fallitur o bone, quippe
 qui quum me cæcum esse non
 ignoret, emittat uestigatum
 rem usque adeo repertu diffici-
 lem, & iam olim è uita sublat-
 tam, quam ne Lynceus quis
 dem facile inueniret, quæ num-
 tum adeo obscura sit ac minui-
 ta. Itaque quum cari sine boni,
 improbi porro in ciuitatibus o-
 mnia obtineant, oberrans faci-
 le in huiusmodi mortales incur-
 ro, ac retibus illorum illigor.
 Mercurius. Atqui fit, ut quos
 ties eos deseris, celeriter aufu-
 gas, quum uia sis ignarus?
 Pluto. Tum demum acutum
 cerno, pedibusq; ualeo, ubi
 ad fugam tempus inuitat.
 Mercurius. Iam illud quoq;
 mihi responde, qui fit, ut quum
 sis oculis captus (dicendum ei
 nim est) præterea pallidus po-
 stremo claudus, tam multos ha-
 beas amantes, adeo ut omnes
 respu

respiciant in te ; & si potui ἀποδείκναι δὲ σὶ , καὶ τού-
 antur , felices uideantur , sin χόντας μὲν δούλαιμονῶν δι-
 frustrantur , non sustineant uir-
 uere : Ex his equidem non δαί , εἰ δὲ ἀπεινύχοισι , οὐκ
 paucos noui , qui sic perditē te αὐτὶ χαίδαι ὄντας . οἶδα γού-
 amarint , ut se aereo ἐ scopulo τισας οὐκ ἐλίγους αὐτῶν οὐ-
 piscosi in aquoris alta , praei-
 pites abiecerint , rati fastidi-
 vi sese abs te , propterea quod τῶν σου δυσίεργτας ὄντας , ὡ-
 illos nullo pacto respexisses . τῆς καὶ εἰς βαδυνύτια πῶ-
 Quamquam sat scio , tu quoq; τον φέροντες , ἱερρίφαν αὐ-
 fateberis , si quo modo tibi ipsi τούτῃ , καὶ πῶρ ὑπερβύβας
 notus es , furere istos , qui eius-
 modi amore sunt dementati . των ὑπερβύβας οὐμίζον-
 Plutus . At enim credis me , τῶν ὑπερβύβας , ἐτι πῶρ οὐδὲ
 qualis sum , talem istis uideri , τῶν ἀρχῶν ἰώρας αὐτούς .
 nempe claudum aut caecum , πῶλῶ ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτῷ , δὲ οὐ
 aut si quid aliud adest mihi uis-
 ti . Mercurius . Quid ni ὁ δα , ἐτι ἐμοιλογώσασαι εἰ τε
 Plutei nisi fortē & ipsi omnes ξωίης σάουτα , λορυβάρτιαν
 caeci sunt . Plutus . Haud ca-
 ci quidem , ὁ optime , uenūμιν αὐτούς , ὅρα μὲν τοιοῦτον ἵ-
 scitia errorq; quae nunc occu-
 pant omnia , illis offendunt te-
 nebras , ad haec ipse quoque ne-
 per omnia deformis sim , per-
 sona uehementer amabili tei
 eius inaurata , gemmisque
 picturata , ac uersicoloribus
 amictus eis occurro , at illi rai
 xi sese natiui uultus uenusta-
 tem aspicere , amore capiuntur ,
 οἱ δὲ αὐτοπρόσωπον οἶμα
 νει ὀρέων τὸ ἡάλλῃ , ὅρασι ,
 καὶ

ἀπελλήκωνται μὴ σὺν-
 γένεσθαι, ὡς εἰς τις αὐτοῖς
 συμπεριγενήσονται, ἐπὶ δὲ
 ἴμι, ἀλλήμ ὡς κατιγίνω-
 σκεν αὐτῶν ἀμειψόμενοι
 ἡδὲ τὰ παλαιὰ, καὶ ὅρων
 ἡδὲ ἀνδράσων καὶ ἀμείνων
 πραγμάτων. Εἰ. τί οὖν ἔτι
 ἐν αὐτῇ ἔλα πῶς παλαιῶν
 νύμφοι, καὶ τὸ προσπαῖον
 αὐτὸ κερυδόμενοι, ἔτι δεῖ
 παύσασθαι, καὶ ἢ τις ἀφαι-
 ρῆται αὐτοῖς, δεῖτον αὐτῶν
 λαλῶν ἢ τὸ προσπαῖον
 πρὸς αὐτοῖς; οὐ γὰρ δὲ καὶ τὸ
 τι ἀγνοεῖν εἰδὼς, αὐτοὺς ὡς
 ἐπὶ χροῖα ἢ δὲ μορφή ἐ-
 στί, σὺ δὲ οὖν τὰ πάντα δι-
 ρῶντας. Πλῶ. οὐκ ὀλίγα ὦ
 Εἰμῶ, καὶ πρὸς τοῖς μοι συ-
 νειστέλλεται. Εἰ. τὰ πάντα;
 Πλῶ. ἐπεὶ δὲ τις σὺν τῶν
 τὸ πρῶτον ἀναπαύσας τῶν
 δύναντο ἐσθ' ἐχταίμι, συμ-
 παρσίστηται μετ' ἐμοῦ λα-
 δὲν ὁ τύφος καὶ ἡ αὖσις
 καὶ ἡ μεγαλαυχία, καὶ ἡ
 μαλακία, καὶ ὕβρις, καὶ αἰ-
 πάς, καὶ ἄλλα αἵ τινες μυσία
 καὶ δὲ τούτων ἀπάντων
 καταλαφθεὶς τῶν ψυχῶν,
 θανάσκει τὸ τὰ οὐ θανά-
 σκει, καὶ ἐρίγεται τῶν φου-
 ατῶν, καὶ μὴ τίς. πάντων
 ἰκάνει

& pereunt non potientes. Quod si quis me toto corpore
 renudatum illis ostenderit, du-
 bio procul futurum sit, ut si
 ipsi damnent, qui tantopere
 cæcutierint, adamantes res
 neutiquam amandas ac for-
 das. Mercurius. Quid ergo
 posteaquam cõperuentum est,
 ut iam diuites euaserint, iamq̃
 personam sibi circumposue-
 rint, rursus falluntur? Adeo
 ut si quis illis detrabere con-
 tur, penè caput potius, quàm
 personam abijciant? Neque
 enim ueresimile est etiam cum
 illos ignorare, auro bractea-
 tam esse formam, quum intus
 cuncta inspexerint. Plutus.
 Ad id non parum mulcæ res,
 ô Mercuri, mihi sunt adiumen-
 to. Mercurius. Quæ nam?
 Plutus. Simulatq̃ qui me pri-
 mum nactus est, apertis fori-
 bus exceperit, clanculum ui-
 na mecum introit elatio, ue cor-
 dia, iactantia, mollities, uio-
 lentia, dolus, atque alia item
 innumerabilia, à quibus om-
 nibus posteaquam est animus
 occupatus, iam admiratur quæ
 neutiquam sunt admiranda,
 & appetit ea quæ sunt fugien-
 da, & me cunctorum illorum

patrem ingressorum malo-
rum stupuit, illorum satellitio
uallatum, quiduis potius pasi-
surus, quam uti me compelli-
latur reijcere. Mercurius.
Vt levis ac lubricus es Plu-
te, retentu difficilis ac fui-
gax, neq. ullam praebens ani-
mam certam quo pressus tes-
neare, sed nescio, quomodo
anguillarum ac serpentum
in morem inter digitos elabe-
ris. At è diverso paupertas
viscosa, pressu facilis, totoq.
corpore mille uncas gerit
bamos, ut qui tetigerint, illis
cohaereant, ne facile queant
auelli. Verum interea dum
nugamur, rem baud parvam
omisimus. Pluto. Quam?
Mercurius. Nempe quia
thesaurum non adduxeri-
mus, quod uel in primis erat
opus. Pluto. Isthaec quidem
ex parte bono sis animo.
Nam non nisi in terra reli-
cto illo ad uos ascendere so-
leo iussuq. intus manere foris
bus oclusis, neque cuiquam
aperire, nisi me uociferanti
tem audierit. Mercurius.
Iam igitur Atticam adi-
camus. Ex me sequere

χθρας

ἐκείνων πατέρα τῶν αἰσθη-
τῶν δέτων λακῶν τῶν διπλῶν, ἀλλ'
συφορεύμενον ὑπ' αὐτῶν. καὶ
πάντα πρὸς ὅσον πάδοι αὐτῶν
ἢ ἐμὶ προΐδαι ὑπομένειν αὐ-
τῶν. Εἰ. ὥς ἡ λαὸς αὐτῶν Πλα-
τε, καὶ ἐλπίσιν καὶ δυσκολί-
αις καὶ διαφουρικῶς
οὐδὲ μίαν αὐτὴν αὐτῶν παρ-
εχόμενος βιβάειν, ἀλλ' ὥς
πρὸς ἡγήσεις ἢ οἱ ὄφεις διὰ
τῶν δακτύλων δραπνοῦσθαι
οὐκ οἶδα ἴσως. ἢ πρὶν αὐ-
τῶν ἔμπαινον ὁρῶντες τὴν καὶ οὐ-
λαίης, καὶ μυρία τὰ ἄγχι-
στρα ἐκπικνύειν ὅς αὐτοὺς
τῶν τοῦ σώματος ἔχουσιν,
ὥς πλεονάζουσιν οὐδὲν ἔχει-
ν αὐτοὺς, καὶ μὴ ἔχον ῥαδίως
ἀποδιδύναι. ἀλλὰ μεταξὺ
ὑμῶν φλυαροῦντας ἡμᾶς πρῶ-
τον οὐ μικρὴν δειλάδα.
Πλου. τὸ ποῖον; Εἰ. ὅτι τὸν
θεσάυρον οὐκ ἐπαγαγόμε-
θα, οὐ πρὸς ἴσιν μάστιγι.
Πλου. δάρρην τούτου γὰρ ἔ-
στιν αὐτῶν, ὅτι τῇ γῇ αὐτὸν λα-
ταλέπων ἀνίσταμαι παρ'
ὑμῶν, ἐπονήσας αὐτῶν
μελέων ἐπικλεισάμενον πλὴν
δύσας, αἰοίγαν δὲ μελέ-
ων, ἢ μὴ ἐμὸν ἀκούσῃ βοή-
σαντος. Εἰ. οὐκ οὐδὲν ἐπὶ αἰσθη-
τῶν ὅσα τὰ Ἀττικῶν. καὶ αὐτῶν
ἐπὶ

τοιοῦτο ἰχθυόμεν· ὁ χλαμύς
 δὲ, ἄχρει· αὐτὸς πρὸς τὴν ἰσ-
 χυρίαν ἀφίκεται. Πλού. δὲ
 ποῖός ἐστι ἔργον χαράζων,
 ἡ δὲ ἔργον γὰρ ἀπολύει με, ὅ-
 τινι δὲ τὰς ἀλλοτρίων ἐπι-
 κρινόμενος περιουσιῶν. ἀλλὰ
 τίς ἐστι ψέγῃς οὗτος ἔστι, καθά-
 περ ἰδοὺς πρὸς λίθον; Εἰ.
 ὁ Τίμων οὗτος ἰσχυρὸς καὶ
 σίον, ὁρᾷ οὐδὲ καὶ ἐκείνους
 γένους. καὶ αἱ, καὶ ὁ ποῖός
 παρῖσι, καὶ ὁ πόντος ἐκείνῃ,
 ὁ καρπὸς δὲ καὶ ὁ σοφία
 καὶ ὁ ἀσθένεια, καὶ ὁ τοῖος
 ὅλῃς τῇ ἐκείνῃ τῷ λιμῷ τα-
 τοῖς ἀπαύτων, πολλὰ καὶ
 μένους τῶν σῶν δορυφέ-
 ρων. Πλού. τί οὖν οὐκ ἀπὸ
 ἀλλοτρίων μετὰ τῷ ἔργῳ τῷ
 ταχίστω; οὐ γὰρ αὐτὸς ἐ-
 μέλει ἀσθενεῖν ἀφίκεται
 πρὸς αἰσθάνειν, καὶ τοῖον
 οὐ σφραγίσαντος περιουσι-
 μένους. Εἰ. ἄλλως ἰδοὺ
 τῷ Διὶ, μὴ ἀποδυναμω-
 μένους. Περ. ποῖος τοῦτον ἀπὸ
 γένους ὁ ἀργαφόντος, χαράζων;
 Εἰ. ἐπὶ τοῦτον τὸν Τί-
 μονα ἐπιμύθεον καὶ το
 Διός. Περ. οὐκ ὁ Πλούτος
 ἐπὶ Τίμονα, ὁπότε αὐ-
 τὸν ἐγὼ κακῶς ἰχθυῶν καὶ
 ὅτις ῥαφῶς πρὸς χλαμύδα,
 τῆς

chlamydi adherens, donec
 extremam viam attigeri-
 mus. Plutus. Recte facit
 Mercuri; quum me per vi-
 am ducis. Etenim si me de-
 fereres; forsitan oberrans in
 Hyperbolum aut Cleonem
 inciderem. Sed quis hic stridor
 ceu ferri saxo impa-
 ctit Mer. Timon hic est, qui
 proximè montanum & pe-
 tricosum fodit solum. Papæ;
 adest & Paupertas, & La-
 borille, cum Robur, Sapien-
 tia, Fortitudo, atq; id genus
 aliorum turba, quorum om-
 nium agmen Fames cogit,
 longè præstantius quàm tui
 sint facellites. Plu. Quin igi-
 tur quàm ocysime discedi-
 mus Mercuri? Neq; enim
 ullum opus præcium feceri-
 mus cum homine eiusmodi
 uallato exercitu. Merc.
 Secus visum est Ioui: quare
 ne metu deterreamur Pau-
 pertas. Quo hunc nunc Ar-
 gicida manu abductis Mer-
 curius. Ad hunc Timonem,
 ad quem a Ioue sumus
 ire iussi. Pau. Itane rur-
 sum Plutus ad Timonem
 posteaquam ipsum ego ma-
 la habentem ob delicias
 p recu

recipiens, his commendat q̄s
 Sapientia & Labori, strenu-
 um, multiq̄s precij iurum redde-
 di? Adco ne despicienda, iniu-
 ria q̄ idonea uobis Paupertas
 iudicor, ut hunc, quæ mihi uni-
 cæ erat possessio, eripiat. iam
 exactissimæ curæ ad uirtutē ex-
 cul ū, ut Pictus hic ubi denuo
 suscepit, per concumeliam
 & arrogantiam, illi manu in-
 iecta, talem reddiderit, qualis
 erat dudum, mollem & igna-
 um ac uerorem, rurū nū mi-
 hi restituat, ubi iam nibili fa-
 ctus erit, & reſcūlus? Mer-
 cūnus. Sic ō Paupertas Iou-
 placitum est. Pau. Equi-
 dem abeo at uos Labor et Sa-
 pientia, reliquiq̄e consequimi-
 nime. Porro hic breui cogno-
 ſcet, qualis in se fuerim, quam
 nunc relinquet, nempe adu-
 erix bona, & rerum optima-
 rum doctrix, qui cum donec
 habuit commercium, sano
 corpore, ualentiq̄e animo
 perseuerauit, uirilem exigens
 uitam, & ad se respiciens, su-
 peruacua autem & uulgaria
 ista aliena, ita ut sunt, existi-
 mans. M. Discedū illi, nos ad
 eum adeamus. T. Quinā estis ō
 scelesti? Aut quid uolentes
 buc

αἰ τοῖσι παραδόντα τῇ σο-
 φίᾳ καὶ τῷ πόνῳ, γοναῖον
 αὐτῆς καὶ πολλοῦ ἄξιον ἂν
 πείθεσθαι. οὗτως ἄρα δύναται
 φέρειν ὑμῖν ἡ Πικρία δου-
 κῶ, καὶ δουδίναν, ὡς δὲ
 ὁ μύρον λιτῆρα ἄχον, ἀφαι-
 ρῶν δὲ με ἀναβῶς πρὸς ἀρε-
 τὴν θρασυμολίαν, ἴσ' αὖ-
 τις ὁ Πλάτῳ; παραλαβὼν
 αὐτὸν ἔβρι καὶ τῷ φῶ ἔχον-
 ρύσας ὁμοίαν, τῇ πάλαι μακ-
 θανὸς καὶ ἀγοστῇ καὶ ἀνίπ-
 τον ἀπορήσας, ἀπὸ δὲ πᾶ-
 λιν ἰμοὶ ῥάκ; ἡ θρασύμω-
 λίαν. Εἰ. ἰδοὺ ταῦτα
 ὡς Πόρις τῷ Διί. Πρ. ἀπο-
 ἔρχομαι, καὶ ὑμᾶς δι' ὡς Πί-
 ριν καὶ Σοφίαν καὶ εἰ λοιποὶ,
 οἱ ἀπολυνδῶνί με. οὗτ'
 δι' ἑλῆα ἔσονται, οἷόν με οὐ
 σάν ἀπολείψαι, ἀγαθὴν συ-
 νοργίαν, καὶ διδάσκαλον
 τῶν ἀρίστων, ἡ σωτὴρ ὑ-
 γιανὸς μὴ τὸ σῶμα, ἔρ-
 ρωμὴ; ἡ τὴν γνώμην δι-
 ιτρίδον, αὐτῆς βίον ῥῶν,
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλήτων.
 τὰ δὲ πρὸς τὰ καὶ πολλὰ
 ταῦτα ὡς πρὸς ὅσῳ ἁλλό-
 τρια ὑπολαμβάνουσιν. Εἰ. ἀπο-
 ἔρχονται, ἡμᾶς ἡ προσέμω-
 αὐτῶ. Τί. τίνας ἐστὶ ὡς λα-
 τάρητοι; ἡ τί βουλόμενοι
 δύν

ἄλλοι δὲ κτε, αὐτὰρ ὄργα-
 τῶν καὶ μεθ' ὅτερον συνέχουσιν
 οὐδὲν; ἀλλ' οὐ καίρουσιν
 ἄπειτα μοι αὐτὸν ὄντα,
 ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα
 βάλωμι τοῖς βόλοις καὶ τοῖς
 πότοις σὺν ῥίψῃ. Ἐ. μὴ δαί-
 μων ὦ Τίμων μὴ βάλῃς, οὐ
 γὰρ ἀδρόπῃς ὄντας βαλῇς,
 ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἑρμῇ: ἡμεῖς
 οὐδ' οὐδ' ὁ Πλούτῳ. ἱππο-
 ψιδὸν δ' ὁ Ζεὺς, ἱπποκῦσας τῶν
 δούλων. ὥστε ἀγαθὴ τύχη δ' ἴ-
 χου τὸν ἄλβον, ἁποστὰς τῶν
 πότων. Τί. καὶ ὑμᾶς οἰμῶ
 βῶν ἤδ' οὐ, καὶ τοὶ θεοὶ οὐ
 τὸν, ὥς φασι. πάντας γὰρ ὁ
 μα καὶ θεοὺς καὶ ἀδρόπῃς
 μισῶ. τουτοῖσι γὰρ τὸν τυφλόν,
 δεῖτε αὖτ' ἢ, καὶ ἐπὶ ῥίψῃ
 μοι δακνὴν δακίλλῃ. Πλού.
 ἁπὶ μὲν ὦ Ἑρμῇ πρὸς τοῦ
 θεοῦ, μιλαρχοῦν γὰρ ὁ αὐ-
 τῶν οὐ μὴ βίῃς μοι δαι-
 μων, μὴ τι κακὸν ἀπὸ λῶν
 προσλαβόν. Ἐ. μὴ δὲ σκα-
 δρῶ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πᾶν
 σὺ τότε ἄγχιον καὶ βᾶχον
 καταβαλὼν, προσηύχῃς τῷ
 χαίρι λάμβαναι τὴν ἀγαθὴν
 τύχην, καὶ πλούτῳ πάλιν,
 καὶ ἰδ. Ἀδλωαίων τὰ πρῶ-
 τὰ, καὶ ὑπερίστα τῶν ἀχαι-
 ρῶν ἱκέτων μὲν αὐτῶν

hic uenisset homini operario
 mercenarioque negotium ex-
 hibiturus: uerū haudquaquam
 laeti abibitis, scelesti, ut estis
 omnes. Nam ego uos illico
 glebis et saxis percitos commi-
 nuam. Mercurius. Nequa
 quam ὁ Timon, ne ferio, ne
 que enim feries mortales,
 uerū ego sum Mercurius,
 hic Plutus. M si nos Iupiter
 uotis tuis exaudieris. Quā
 tē, quod bene ueruat, opes ac-
 cipe, desistens à laboribus.
 Timon. Atqui uos iam pro-
 ueneritis, etiamsi dii sitis, ut
 dicitis. Siquidem odi pari-
 ter omnes cum deos tum homi-
 nes. Sed hunc cæcū, quisquis
 hic fuerit, mihi certum est li-
 gone impacto comminuere.
 Plutus. Abeamus per Iouem
 uem Mercuri, quandoquidē
 hic homo mihi uidetur non
 mediocriter insanire. ne ma-
 lo quopiam accepto discedā.
 Mercurius. Ne quid feroci-
 ter Timon, quin exue potius
 penitus istam ferocitatem,
 aspēntatēquē. ac manibus ob-
 uis exerce bonam fortunam;
 rursus diues esto, rursus A-
 theniensium princeps. & des-
 spice ingratos, istos solus ipsa

sollicitè agens. Tim. Nihil mihi uobis est opus ne obturba te. Sat opum mihi ligo, prater ea fortunatissimus sum, si nemo propius ad me accesserit. Mer. Adeo ne quaeso inhumane? Hæc ego scia Ioui re, fero atq; inhumana dicta: Ac qui par erat forsitan homines tibi haberi inuisos, ut qui tam multa indigna in te commisissent, deos odio te prosequi nequaquam erat consentaneum, quum illi tantopere tui curam agant. Tim. At tibi Meri curi, Iouiq; quod me respicietis, plurimum equidem habeo gratiam, cæterum hunc Plutum nequaquam recepero. Merc. Quid ita? Tim. Quoniam prius innumerabilem malorum hic mihi fuit autor, quum me astrictoribus proderet, insidiatores in me inuitaret, conflaret odium, illecebris corrumpere, inuidiæ obnoxium redderet, deniq; quum me adeo perfide ac proditorie destitueret. Contra paupertas optima, me laboribus, uiro dignissimis exercens, mecumq; uerè & liberè conuersans, & quibus opus erat, suppeditauit laboranti, & auaritia ista continere de-

δοῦμαι μούρ. Τι. οὐδέ τί μοι δίδωται, μὴ ἐνὶ χλαῖνι μοι, ἰκανὸς ἐμοὶ πλοῦτος ἢ δίκαια, τὰ δ' ἄλλα δόλαι μινίστατες ἄμι, μυσθεοί μοι πλεονίστιον. Ερ. οὐτως ὡς τὸν ἀπαυδρήσαντα τὸν δὲ φίλον Διὶ μῦθον ἀνελώντα λεγέμεν τι; καὶ μὴν ἀνδρῶν μισαδόδωπον μὲν αἰσῶσι, τοιαῦτα ἢ αὐτῷ Λατῶν περιουσία, μισοῖον δ' ἐμοὶ δαμῶν, οὕτως ἐπιμιλοῦμαι τὸν σὺ τῶν διῶν. Τι. ἀλλὰ σοὶ μὲν ὡς Ερμῆ καὶ τῷ Διὶ πλείστε χάρις ἢ ἐπιμιλοῦσαι, περὶ δὲ τὸν Πλοῦτον οὐκ αὖ λάβοιμι. Ερ. τί δέ; Τι. ὅτι καὶ πάλαι μυστῶν λακῶν μοι αἶτις οὐκ ἐστὶν κατ' ἴσιν, λέλασται τὴν παραδούν, καὶ ἐπιβόλους ἐπαγαγῶν, καὶ μεσσοῦ ἐπιγέρας, καὶ ἔδωκε δαίαν διαρθεῖρας, καὶ ἐπέφθορον ἀποφύρας: τίλη δὲ ἄφρον καταληπῶν, ἔτι καὶ αἰτίαι καὶ προδοτικῶν. ὁ βελτίστερος ἢ περὶ αὐτοῖς με τοῖς ἀδελφεοτάτοις καταγυμνάσασα, καὶ μὴ ἄλλο δαίαν καὶ παρρησίας προσμιλοῦσα, τὰ τὴν ἀνάγκην λάμβανει παραῖχι, καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων καταργεῖν ἐπαυ

ἡ αἰδέω, ὃ αὐτὸ ἐμὴ
 τὰς ἐλπίδας ἀπαρτίσασά
 μοι το βίου, καὶ δάξασα ὅς
 τις ἦν ὁ πλεῖστος ὁ ἐμὸς, ὅς
 ἦν κλέος θυμῶν, οὐτὶ
 τυχερά τις φοβῶν, οὐ δὲ
 παροξυνάς, οὐκ ἐκλυ
 τιστὴν ψεφοροῦσα, οὐ τὴν
 ρατὶ ἐπιβουλόσας ἀφί
 λίδας δύναιτ' αἶ. ἰρῶν
 τοιγαριῶν καὶ τῶν πεί
 νων, τοτερίτην ἀγρίον φιλο
 πόνους ἐπὶ φασίμελ' οὐ
 δὲ ἰρῶν τῶν ἐν ἅταλαι
 κῶν, ἡμῶν καὶ διακῶ ἵχθ
 τὰ ἀλφίτα παρὰ τὴν Δικίλ
 λην. ὥστε παλινδρόμ' ἄ
 πιδι ὡς ἔρμῃ, τὸν πλεῖστον ἄ
 παγαγὼν τῇ Δίῃ. ἐμὸς δὲ
 τοτε ἡμῶν ἦν, πάντας αὐ
 τῶν πρὸς ὅσων εἰμύς τε περ
 ὄντα. ἔρ. μολοῦν ὡς γὰρ
 ἐν. οὐ γὰρ πάντες ἀσπὶν ἐπι
 τέλαιοι πρὸς εἰμυγῶν. ἀλλ'
 ἡ τὰ ἐργίλα ταῦτα, καὶ μοι
 γαμῶν, καὶ τὸν πλεῖστον
 παρὰ λαοῖς. οὐτὶ ἀπὸ βλατὰ
 ὄντι τὰ δῶν τὰ παρὰ τοῦ
 Διός. Πλου. βούλεις ὡς Τι
 μων ἀπαιτολογέομαι πρὸς
 σι, ὅχαλιπ αἰνῶν μοι λίγον
 τι; Τι. λίγῃ, μὴ μακρὰ μέ
 τοι. μὴ ὅ μὴ προσιμίον, ὥς
 πρὸς εἰ ἐπὶ βίῳ ῥήτορ.

docuit, effecitq; ut mihi uita
 spes omnis ex me ipso pederet,
 demonstrās quānā essent opes u
 ita mea, nempe quas ne p adu
 lator assentans, neq; sycophanu
 ta minitans, neque plebes irita
 ta, neq; concionator suffragio
 rum autor, neq; tyrannus inen
 tus insidijs queat eripere. Ita
 iam ualidus effectus ob labo
 rem, dum hunc agellum gnaui
 ter exerceo, neq; quicquam eo
 rum quæ sunt in ciuitate malo
 rum aspicio, abunde magnū
 & sufficientem uictum mihi li
 go suppediat. Quare tu Mer
 curi, quam uenisti uiam remeti
 ens, recurre, und tecū Plutum
 adducens ad Iouem. Illud mia
 hi sat fuerit, si effecerit, ut om
 nes mortales per omnem æta
 tem ciulenc. Merc. Nequa
 quam ὁ bone, neq; enim omnes
 ad ciulandum sunt accommo
 di. Quis tu iracūda puerilia
 ista missa face, ac Plutum exci
 pe, non sunt reijcienda munera,
 quæ d Ioue proficiſcuntur.
 Plu. Vin Timon ut contra te
 partes defendā meas, an graui
 ter feres si quid dixerō? Tim.
 Dico, ne multis tamen, neq;
 cum procamijs, quemadmodum
 perditissimū isti solēt Oratores.

αὐτῶν

3 Συστή

Sustinebo enim te huius Mercurij gratia pauperis dicentem. Plu. Atqui multis mihi potius erat dicendum, tot nominibus abs te accusato. Attamen uide, num qua in re te quemadmodum ais, laeserim qui quidem dulcissimarum quarumque rerum tibi extiterim autor, opifexque, autoritatis, praesidentiae, coronarum, aliarum item uoluptatum, mea opera conspicuus eras, celebris & obseruandus. Ceterum si quid molesti ab adulatoribus accidit, non mihi potes imputare, quin ipse magis abs te sum affectus contumelia, propterea quod me tam ignominiose uiris illis execratissuppeditatis qui te mirabantur, ac praestigijs dementabant, praeiis modis omnibus insidias struebant. Porro quod extremo loco dixisti, te a me proditum, desertumque fuisse, istud criminis in te possum retorquere quum ipse sim modis omnibus a te reiectus praecipue exaltus ex adibus. Unde promolli chlamyde, iugum istud charissimum tibi paupertas circumposuit. Itaque testis est mihi hic Mercurius, quatenus Iouem peremerim ne ad te uenire, adeo

αὐτίμα γάρ σε διόγα λίσσομαι, διὰ τὸν Ἑρμῆ τούτου. Πλού. ἔχρῳ μὲν τοι ἴσως καὶ μακρὰ ἀπαύρι, οὕτω πολλὰ καὶ σου καταγεγραμμένα. ὁμοῦ δὲ ἴρα, εἴτι σε ὡς φης, ἐλίκεκα, ὅς τῶν μὲν ἀδίστων ἀπαύτων αἰτίος σου καταγλω, τιμῆς καὶ φοροδότης καὶ γραφῶν, καὶ ὅτι ἀλλοῦς βουφῆς. σφίβληται δὲ τοι καὶ αἰδιδίμῳ δι' ἐμὲ ὅτι ὄνα, καὶ φοροποιότατος. αἱ δὲ τι χαλκίπρις ἐν τῶν καὶ δάκρυ πικρῶν, αὐαίτις ἐγὼ σοι. μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἐλίκεμαι ποτὶ καὶ σε, ἀλλ' οὐκ οὕτω αἰτίμους καὶ βλάδ' αὐτῶν καταράτοις, ἐπαυῶν καὶ καταγοητοῦ σοι, καὶ πάντα βόπρον ὅπως βολύνοσι μοι. καὶ τό γε τοῦ λαυτῶν ἱφθαλά, ὡς προδιδάκαλ' οἱ. τούτωντίον δὲ αὐτὸς ἐγκαλίσσामी σοι πάστα τρέπον ἀπιδάδ' καὶ καὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ κεφαλῇ δ' ἐπαδ' αὐτὸς εἰνίας. τοιγαροῦν αὐτὸς μαλακῆς χλαμύδατος, ταύτῃ τῇ διφθέρῃς ὅτι τιμῇ τῇ σοι πορία σφριτίθην. ὡς τι μάρτυς ὁ Ἑρμῆς οὕτως, πῶς ἐνίττον τὸν Δία μηδὲ ἦκαρ παρὰ σε, ὅτι

ἔστι

ἀντι

δοῦναι μετ' αὐτοῖς προσομιλῶν
 μέλει. Ερ. ἀλλὰ οὐκ ὀρεῖ
 ὁ Πλούτης, εἰς τὴν γυναικα-
 τιν; ὥς τε βαρύνων ξυμμετρί-
 βι αὐτῇ, καὶ οὐ μετ' ἀνάγκῃ,
 ὥς ἔχει, οὐδ' ἢ τὴν δεσπορί-
 ναν ἀγαγὶ τῇ δικίῃ. ὡς αὖ-
 πού τις γὰρ ἐμβαλεῖσάν τοι.
 τί παρ' αὐτῇ Ερμῇ, καὶ αὖ-
 δις πλουτεσίῳ. τί γὰρ αὖ-
 καὶ πάθει τις, ἐπὶ τῷ εἶναι
 βιάσονται; πῶς ὅρα γι, αἰ-
 εὶά μιν πρὸς γὰρ ἐμβαλεῖ
 τὴν λαοκρατίαν, ὅς ἄλλοι
 οὐκ ἀλαμοῖσιν διὰ
 γὰρ, χρυσὸν ἄρρηκτον
 πᾶσι οὐδὲν ἀδικῶσι,
 καὶ τοσαύτας προστίδας ἀ-
 ναδίδεμαι. Ερ. ὑπὸ τῷ
 Τίμῳ δὲ ἐμὲ. καὶ ὁ χα-
 λιστὸν ποτε, καὶ οὐκ οἶσιν
 ὅσον, ὅπως οἱ κλέαντες ἐκεί-
 νοι διακράτῳσι ἐπὶ τῷ φέ-
 ρει, ἐγὼ δὲ ἐκ τῶν ἀντι-
 ὅς τὴν οὐρανὸν ἀσπείρο-
 μαι. Πλὴν, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς
 βοῆς, ὡς ἀκούει. τιμαίρεμα
 γὰρ τῇ ἀρετῇ τῶν πόρων,
 οὐδ' αὖ αὐτὸ πρὸς μέλη. αὐτὰ
 πῶς γὰρ σοὶ τὸ δεσπορί-
 ναν ἐκείνην, μᾶλλον ἢ πᾶσι.
 εἰ σοὶ δεσπορίν χρυσῷ, ὅ-
 πῃ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 παρὰ σοὶ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ

hostiliter mihi aduersatum.
 Mercurius. At nunc uides
 Plute, in cuiusmodi hominem
 sit commutatus. Proinde au-
 dacter cum illo consuetudinem
 age. Tu uero fode ita, ut facis.
 Tu interim thesaurum sub li-
 gonem adducito. Audiet ei-
 nim si tu accessueris. Timon.
 Patendum est Mercuri, rur-
 susq; discedendum. Quid enim
 facias quum dii compellant? ta-
 men uide, in quas turbas me
 miserum coniicies, qui quidem
 quum ad hunc usque diem foetis-
 sime iuxerim, tantum autē
 repente sum accepturus, nihil
 commercii mali, tantumq;
 curatum suscepturus. Mercu-
 rius. Sustine Timon mea gra-
 tia, tamen si graue est iisibuc, at-
 que intolerandum, quo uideli-
 cet palpones illi prae inuidia
 rumpantur. Ego porro supera
 ta Aetna in cælum reuolauero.
 Plu. Abiit ille quidem, se-
 cut appareret, nam ex alarum
 remigio facio coniecturam.
 Tu uero hic opperire, siquidem
 digressus thesaurum ad te
 transmutam, sed feri fortius,
 tibi loquor auti thesaure,
 Timoni huic audiens esto,
 offerque temet erucendum.

οὐκ

ρ +

Fodia

Fodi Timon altius impingēs. Cæterum ego à uobis digredior. Tim. Age iam ô ligo, nunc mihi tuas vires explica, neq̃ defatigare, dum ex abdito Theſaurum in apertum euo- caris. Hem prodigiorum au- tor Iupiter, amici Coryban- tes, ac lucifer Mercuri, unde nam auri tantum? Numſom- nium hoc eſt? Metuo ne carbo- nes reperturus ſim experrei- etus. Atqui aurum profecto eſt inſigne, fuluum, graue, & a- ſpectu multo iucundiſſimum, Pulcherrima Aurum fauſti- tas mortalibus. Quippe quod ignis in morem ardes, noctesq̃ & dies renides. Ades ô mihi chariſſimū deſideratiſſimumq̃, nunc demum credo uel Iouem ipſum olim aurum eſſe factum. Etenim quæ tandem uirgo non exporrecto ſinu uſque a- deo formoſum amatores excu- piat, per tegulas illapſum tô Mi- da Cræſuſq̃, ac munera Del- phico in templo dicata, ut ne- hil eratis ſi cum Timone, cum quæ Timonis opibus conſerta- mini, cui ne Perſarum qui- dē rex par eſt. O ligo, ſagū cha- riſſimū, uos quidem Pari buic

τεροι

οὐκ ἄντ' ὃ Τίμων βαδύτης
καταφύων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν αἰ-
ποτέρομαι. Τί, ἄντ' δὲ ὃ
δίπλλα, οὐ μὲν ἐπὶ ῥῶ-
σιν σταντῶν, καὶ μὴ κάρη-
ἐν το βάδους τῶν θεοῶν
ἐς τοῦ μοῦντος προκαλλοῦμαι
οὐ, ὃ ῥῶν τὸ ῥάσιν, καὶ φίλοι
καὶ ὑβριστῶν, καὶ Ἐμῶ κέρ-
δῶν, πῶς οὐ χρυσοῦν ποσῶτε-
ρ' ἢ πε ὑμῶν ταῦτ' ἔστι, διότι
γούμ, μὴ αὐθρακας ὡρῶ αὐτῶ
γίμει. ἀλλὰ μὲν χρυ-
σοῦν ὅσον ἐπίστωμα, καὶ ῥῶ-
ν ὅσον, βαρὺ, καὶ τῶν πρῶσι-
ψιν καὶ ῥῶσι. ὃ χρυσοῦν, δι-
ξίμα καλλίστην βροτῶν, αὐ-
θρακας γὰρ πῶς ἀπὸ διαπρῆ-
κας καὶ οὐκ ἔστι καὶ μὴ ὡς
ῥῶν. ἰδὲ ὃ φίλταται καὶ ἱερῶ-
μιάταται. οὐ μὲν πᾶσι τοῖς γιγ-
νῶσι Δία ποτὶ γυνῶναι χρυσοῦν.
τίς γὰρ ἐν αὐτῶν παρθεῖν αἶμα
πᾶσι τοῖς τοῖς καὶ ποσῶν ὡς
ποσῶν αὐτῶν καλὸν ὄρα-
νῶν, διὰ το τῶν κατὰ
ῥῶντα; ὃ Μίδα καὶ Κροῖσι, καὶ
τὰ ἐν Διὰ ποτὶ αὐθρακας,
ὡς οὐκ ἔστι αὐτῶν ὡς πρῶν
Τίμων καὶ τὸν Τίμων
πλοῦτον, ὃ γὰρ οὐκ ἔστι βασι-
λεῦς ὁ πρῶτος ἱσθ. ὃ Δί-
πλλα καὶ φημῶντα διότι
ῥῶν, ὡς μὲν τῶ Πανὶ τοῦτ' αἶμα

αἶμα

ἡ ἀνδρῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν. αὐτῶν δὲ
 ἡ πᾶσα περὶ αὐτῶν πλὴν
 δοξασιῶν, πυργίον εἰκοσὶ
 μισθῶν ἐπὶ τὸ δευτε-
 ρῶν μὲν ἐμοὶ ἰκανὸν ἐδιδ-
 οτᾶν, τὸν αὐτὸν καὶ τῶν
 ἄλλων ἀποδοῦν ἔξην μοι δε-
 κῶν. διδόντων δὲ ταῦτα, καὶ
 ὑπομεμιτῶν πρὸς τὸν ἐπὶ
 λαμπρῶν, ἀμείβαντες αὐ-
 τοῖς καὶ ἀγνοσίᾳ καὶ ὑ-
 περφύᾳ. φίλῳ ἢ ἔξω, ἢ
 ἐν αὐτῷ, ἢ ἐν ἑαυτοῖς,
 ὅλῳ πᾶσι, καὶ τὸ εἰκνῶ-
 ρα διακρύπτει, ἢ ἐκπυρρῶ-
 σαι διωκτῶν, περὶ αὐτῶν καὶ
 καταλύσει τῶν ἰδίων. μὴ
 γὰρ δὲ ἡ δίαυτα, καὶ αὐ-
 τῶν τοῖς λυκοῖς. καὶ φίλῳ
 ἢ Τίμω, οἱ δὲ ἄλλοι πᾶσι
 τοῖς ἰχθῦσι καὶ ἐπὶ τοῖς, καὶ
 τὸ προσομιλῶσαι τινὲς αὐτῶν
 μίαν μα. καὶ ἡ τιμὴ ἰδὼν μὴ
 νοῦν, ἀποφράς ἢ ὁμῖαν, καὶ ὁ
 λωὲς αὐτῶν αὐτῶν καὶ τῶν
 χαλκῶν μετὰ ὁμῖαν διαφω-
 ρίτῳ, καὶ μὴ κέρυναν δι-
 χύμιδα παρ' αὐτῶν, μὴ τι
 σπινθῆς σπινθῆμιδα, ἢ ἡ
 γαμία ἢ ὅρῳ ἢ τῶν πρὸς αὐ-
 τῶν. φυλῆς ἢ καὶ φράσας
 καὶ δαμῶν, καὶ ὁ παρ' αὐ-
 τῶν, ψυχρὰ καὶ ἀσφύλιον ἰσθ-
 ματα, καὶ αὐτῶν αὐτῶν
 φίλῳ

reponere commodum. Ac ei
 go quàm maximè semotum
 mercatus agrum, curriculaq̃
 seruandi auri gratia. constru-
 cta, uni mihi affatim uixero,
 sepulchrum ueni inibi mihi
 defuncto parare est sententia.
 Hæc igitur decreta sunt,
 placitaq̃ in reliquum uitæ,
 senectutis, ignorantia, fastidiū
 erga mortales omneis. Porro
 amicus, hostes, sodalis, am-
 era misericordie, meta nu-
 ga. Tum cōmiserari lachry-
 mantem, suppedicare egen-
 tibus, iniquitas, ac morum
 subuersio, ac uita solitaria,
 qualis est lupis, unus sibi ami-
 cus Timon, ceteri omnes
 hostes, et insidiarum machi-
 natores. Cū horum quo-
 riam congregari, placidum, ac
 deo ut si quem aspexero dum
 taxat, in auspiciatus sit ille
 dies. In summa, non alio no-
 bīs habetur loco, quàm signa
 faxea, ætæ æue, neq̃ fœcialem
 ab illis missum recipiamus,
 neq̃ fœdera feriamus. Solitu-
 do terminus esto. Ceterum
 tribules, cognati, populares,
 postremo patria ipsa, frigida
 quedam et sterilia nomina,
 et insipientium uiroium pres-

cia, solus Timon dives esto, despiciat omnes, solus ipse se cum oblectetur, liber ab assentationibus, & onerosis laudibus, Dijs sacra faciat, epuletur solus, sibiipso vicinus sibi particeps, excutiens sese ab alijs. At semel decretum esto, ut unus seipsum comiter accipiat, si mori eductus sit, aut necesse habeat sibiipso coronam admouere. Nul lumq̃ nomē sit dulcius quā Misanthropi, id est, hominum osoris. Morum autem nota difficultas, asperitas, feritas, iracundia, inhumanitas, quod si quem conspexero incendio conflagentem, obtestantem quo restringuam, pice oleoq̃ restringere, rursum si quem flumen undis abstulerit, isque manus porrigens imploret, ut retineatur, hunc quoque demerso capite propellere, ne possit emicare, hunc ad modum par pari relaturus est. Hanc legem Timon tulit Echecratides Colyptensis, & concionis subscripsit suffragijs idem ille Timon. Atque haec decreta sunt, & pro mirali impoventur eis.

Ceteri

φιλοτιμήματα. πλεονέκτησι δὲ Τιμόν μόνος, καὶ ὑποφράτῃ ἀπάντων, καὶ φράτῃ μόνος καὶ ἑαυτὸν, πολυκείας καὶ ἱπείκων φορτικῶν ἀπαλλαγμένος, καὶ δι' αὐτὸς δύνῃ, καὶ δύσχεστα, μόνος ἑαυτῷ γάτορ καὶ ἑμῶς, ἡσέωντων ἄλλων. καὶ ἀπαφ' ἑαυτὸν διφιῶσαι θάλασσαν διελθεῖν, ἢ διὰ ἀπὸ λαῶν, ὃ αὐτῷ τέφρων ἐπ' ἐργασίῃ. καὶ ὕψος μὲν ἴσον ὁ μισάνθρωπος ὁδόν. τὰ ῥόπια ἡ γυνώρισμα, δυσκολία καὶ ῥαχύτης καὶ σκαλότης, καὶ ἔργη καὶ ἀπανδρυσία. εἰ δὲ τίνα ἴδοιμι ἐν πορὶ διαφθαρμένον καὶ σέβον ὄναι, ἰκτεδύντα πύλῃ καὶ ἡλαίῳ κατασβενδύναι. καὶ ἢ τίνα ἔχουσιν ὁ ποταμὸς παραφύρη, ἢ δὲ τὰς χεῖρας ἐρίγων ἀντιλαβῆσαι λίαντας, ὡδ' ἢ καὶ τότεν ὑπὸ πύλας πύλῃ, ὡς καὶ ἀνὰ κύβητα δυνάσται. οὕτω γὰρ αὐτῷ ἴσων ἀπὸ λαῶν. ἀσυνήσαστον νόμον Τιμόν ἐκινεράτῃς πολλοῖς τῶν, ἐπιψύφισι τῇ ἡκλήσῃ Τιμόν. ὁ αὐτὸς, ὅσον τὰ αὐτὰ ἡμῖν διελθεῖν, καὶ αὐτὸς ἀμύνη ἡμῶν μὲν αὐτοῖς, πάλιν

[illegible]

Cæterum utro magno eme-
rim ut id omnibus innotes-
cat, quod in opibus abundos-
nam illa res illos præfocau-
rit, sed quid illud? Hæc quæ
trepidatio et uniusq; cōcurrunt,
puluerulenti atque anbeli,
baud scio, unde auram odora-
ti. Verum igitur hoc conscen-
sæ colle saxi eos abigō, è sub-
limi dei ac u'ans, an hac tan-
tum in re legem uolabimus,
ut semel cum illis congregia-
mur, ut magis angantur, fæ-
stiditi, repulsiq;? Ita satius
esse duco. Itaque restemus,
quo illos excipiamus. Age
prospiciam, primus eorum
iste quis est? Nempe Gnato-
nides adulator, qui mihi nu-
per coram petenti, funem
porrexit, quum apud me sæ-
penumero solida dolia uomus
erit. Sed bene est quod ad
me uenit, nam primus omni-
um uapulabit. Gnato. An
non dixi Timonem uirum
bonum non neg'ecturos esse
deos? Salue Timon for-
mosissime, iuc undissime, con-
usuator bellissime. Tim.
Scilicet & tu Gnatonides,
uultu omniū uoracissime,

et hominum perditissime. Gna. *καὶ αὐθιγὰν ἐκέρχισται*.
 Semper tibi grata dicacitas. *τι. Γνα. καὶ φιλοκυμῶν*
 Sed ubi compotamus? Nam *σύ γι. ἀλλὰ ποῦ τὸ συμπίον*
 nouam tibi adfero cāilenam, *ον, ὡς καὶ οὐ τι σοι ἄσματος*
 ex his quos nuper didici duby- *πιδιδάκτων διδυράμβων ὡς*
 rambis. Tim. *καὶ νομίσαν. τί. καὶ μὴν ἴ-*
 Atqui ele- *θυῖα γὰρ ἄσπ. μέλας πορπί-*
 gos canes admodum miserabi- *θως ἐπὶ ταύτῃ τῇ δικίλλῃ.*
 les, ab hoc doctus ligone. Gna. *Γνα. τί τοτο; παῖς ὁ Τί-*
 Quid istuc? Peris ὁ Timoni *μων; μαρτύρομαι, ὁ Ηῤῥας*
 Atrestor. ὁ Hercules, hei bei *κλαί, ἰὸν ἰὸν, πρηνεὺς μοῖ*
 in ius te uoco apud Arcopagi- *ον. ῥαῦματ' αἰ. ἀφ' οὗ πάλ-*
 eas, qui uultus dederis. Tim. *γον. τί. καὶ μὴν αἶ γι. μὴ*
 Atqui si cunctare paulisper, *κρὸν ἐπιβραδύνῃς, φέδν τὰς*
 mox cedis me reū ages. Gna. *χα προκλήσῃ με. Γνα. μὴ*
 Nequaquam, quin tu plane *δαμῶς, ἀλλὰ σύ γι. παύτω*
 uulneri medere, paululo auri *τὸ ῥαῦμα ἵσασ. μικρὸν ἐπὶ*
 iniuncto. Mirum enim in moi- *πάσας τ' χρυσίς. Δανῶς γὰρ*
 dum praesentaneum id est rei *ἰσχαμὲν ἐστὶ τὸ φάρμακον.*
 medium. Tim. Etiam mai- *τί. ἴτι. μέλας; Γνα. ἀπα-*
 nest Gna. *μι, σὺ δ' ἰὸν χαίρῃς οὕτω*
 Attribima- *σκαίς ἐκ χρυσῶ γυνάμῃς.*
 le sit qui quidem ex uiro comi- *τί. τίς οὐτίς ἐστὶν ὁ προσίων,*
 modo tam seuius factus sis. *ὁ ἀσφαλαστὴς; Φιλιάδης*
 Tim. Quis hic est qui accer- *βολάων ἀπαύτων ὁ βολάων*
 dit recaluaster ille Pbilliades, *ρώτατ', οὐτ' αὖτ' ἀπὸ ἰ-*
 assentatorum omnium execra- *μοῦ ἀγρὸν ἰλον λαβὼν, καὶ*
 tiſſimus. Hic quum d me soli- *τῇ θυγατρὶ πρὶν αὖτ' αἰ-*
 dum acceperis fundum, eum *λαττα μιὰν το ἱππείον, δι-*
 filiae in dotem talenta duo, lau- *πὸτ' ἄσαστά με παύτων σε*
 dationis praemium, quum me *παύτων μὲν' ἐκ ὀρεῖν*
 canentem reliquis silentibus *ον, ἱππας ἀμὲν' ὡλκῶ*
 omnibus solus maiorem in mo- *τρὸν ἄσας τ' νύκτων, ἱππῶν*
 dum extulisset deicratis me uel *νοσηῶτα πρὶν αὖτ' αἰ-*
 oloribus magis canōrum, ubi *καὶ*

καὶ προσῆλθον ὑποταγίας
διέμενον, πληγὰς δὲ γου-
ραῖα προσοίτουν. Φι. ὦ
ἐλ ἀνταγωνίαις, οὐκ Τίι
μνησγυρίζῃσι; οὐκ Γυναι-
κίδος φιλῶ καὶ συμπίπτει;
τοιγαρὶν δίκαια πίπτοντο
οὗτοι ἁχάριζοντες. ἤ μὲν
δὲ οἱ πάλαι ξυώδεις καὶ ξυ-
εἶκοι, καὶ ἀσμίται, ἴμμοι
μεταβέβηκεν ὥς μὴ ἔπιπυ-
λῃν ἀποκῆμεν. χαῖρε ὦ δὲ
σπῆτα, καὶ ἴπως τὰς μαρτύ-
ρας κἀλακας φυλάξῃ, τοὺς
ἐπὶ τῆς βραπύρας μένον, τὰ
ἄλλα ἡμετέρας οὐδὲν δια-
φύροντας, ἃ καὶ ἐπιπύ-
λῃν οὐδὲν, παύσειν ἢ
χαρίσιν καὶ ποιητοῖς. ἰγὼ δὲ
πάλαιότερον σοὶ ἡμιζών, ὥς
ἔχεις πρὸς τὰ λατρεύοντες
καὶ χρῶσθαι, καὶ ἰδὼν ἢ
ἀπὸ πλεονίστου ἡκουσα, ὥς πλε-
τόν τινος ὑπὸ βραβύρας τινὰ πλε-
τον. ἤ καὶ τοιγαρὶν ταῦτα
τὰ σε συνδιδέχοντες, καὶ τοι
σύ γε οὕτω σοφίς ὢν, οὐκ
οὐδὲν ἴσως διήσῃ τῶν παρ'
ἐμοὶ λόγων, οἱ καὶ τῷ Νεί-
σοι τὸ δίκαιον παραινέσει
αι αὐτῷ. Τί. ἴσως ταῦτα ὦ
Φιλιππῶν. πλὴν ἀλλὰ πρὸς
σινδὲ, ὥς καὶ σὶ φιλοφρο-
νέσῃ μοι τῇ δικίλλῃ. Φι.
αὐτῶν

& adieram oratorus ut mei
 curam ageret p'agas etiam
 egregius ille vir impiegit. Phi-
 liades. O impudentiam, nunc
 demum Timonem agnosci-
 tis, nūc Gnatonides amicus
 & coniuua, enumeratio habet
 ille digna se, quandoquidem
 immemor est atque ingratus.
 At nos qui iam olim conui-
 ues sumus, æquales ac por-
 tulares, tamen modesti es-
 gimus, ne insilire uideamur.
 Salue hene, fac ut is-
 tos adulatores sacrilegos ob-
 serues, qui nusquam a'sunt nā
 si in mensa, præterea d' cor-
 uis nūbil differunt. Neq; post
 hac huius ætatis mortalium
 ulli fidendum est. Omnes in-
 grati & scelesti. At ego
 quum tibi talentum adduces
 rem, quo posses ad ea quæ uel-
 les uti, in uia accepi, te sumi-
 mas quasdam opes esse na-
 ctum. Proinde accepsi his de
 rebus admonitus te, quan-
 quam tibi fo'stan me moni-
 tore nihil erat opus, uiro ni-
 mirū adeo prudenti, ut uel Ne-
 stori ipsi, si necesse est, consi-
 lium dare queas. T. Ita fiet
 Philiaades, sed age, accede quo
 te ligone comiter accipia. Ph.
 Homiu

Homines, confregi cranium ab hoc ignorato, propterea quod cum ea qua in rem illius erat, admonui. Tim. Ecce tertius huc orator Demecas se recepit, tabulas dextra gestans, ait que se mihi cognatum esse. Hic una die de meo sedecim talenta civitati dependit, nam dannatus erat, ac uinctus, at quum soluendo non esset, ego misertus illum redemi. Porro quum illi forte obuensisset, ut Erechtidei tribus distribueret aerarium, atque ego audiens id quod ad me redibat, poscerem, negabat se ciuem nosse me. Dem. Salue Timon, precipuum generis tui praesidium, fulcumentum Atheniensium, defensaculum Graeciae. Profecto iam dudum te populus frequens, & utraque curia opperitur. Sed prius decretum audi, quod de te conscripsi. Quandoquidem Timon Echecriade filius, Colytensis, uir non modo probus & integer, uerumetiam sapiens, quantum alius in Graecia nemo, nunquam per omnem uitam destitit optime de Republica mereri, uicis autem in Olympicis pugil & lucta

αὐθιμοί, κατ' ἄγαν το κρη-
νὴ καὶ τὸ ἀχαρίστου, αἰετο
τὰ συμφέροντα κοινωδ' ἵταται
αὐτῶν. Τί. ἰδὲ οὕτω οὐ-
τω ὁ ῥήτωρ Δημῖος προσ-
έρχεται, ψήφισμα ἔχων ἐν
τῇ διεξῆ, καὶ συγγράφει ὁμῶς
τόρῳ αὐτοῖς λίγων, ὅτ' ἐκ
καὶ δὲ κατὰ τὴν ἡμῶς τάλαντα
μῖα ὁμῖας ἐκτίσαι ἦν πῶ-
λα. καταδιδίναται γὰρ, καὶ
ἰδὲ αὖτε πῶς ἀποδιδόναι, καὶ
γὰρ ἐλπίσας ἐκυσάμενοι αὐτῶν,
ἐπὶ αὐτῶν πρῶτον ἐλαχὶ τῇ ἰ-
σχυρὸς ἐστὶν ἐκτίσαι αὐτοῖς τὸ
δικαιώμα, καὶ γὰρ προσῆλθεν
αὐτῶν τὸ γινώμενον, οὐκ ἐ-
φ' ὅσον γινώσκοντες πολὺν ἔσται
μι. Δι. καὶ οὐκ ἔστιν ἡ Τίμων, τὸ
μῖα ὁφείλει τὸ γινώσκον, τὸ
ἐκτατα τῶν Ἀθηναίων, τὰ
πρόβλημα αὐτῶν ἐλάττω, καὶ
μὴ πάλαι σι. ὁ δὲ μὴ ξυ-
αλιγμένῳ καὶ αὐτῶν ἐκτατα
ἀμφοτέρωθεν ἀρμυρῶσι. πρὸ
τόρῳ δὲ ἄκρως τὸ ψήφισ-
μα, ὅσον ἔστιν γινώσκον. ἐπὶ
δὲ Τίμων ὁ Ἐκκρεατὶς ἐκ-
τατῶν, ἀπὸ τοῦ μόνου κα-
λὸς καὶ καλὸς, ἀλλὰ καὶ σο-
φὸς, ὡς ἐκ αὐτῶν ἐν τῇ ἑλλεί-
δει, παρὰ πᾶσι χρεῖσι δια-
τελεῖ τὰ ἀρῖστα πράττειν τῇ
πόλει, νομίζει δὲ πῶς καὶ
πάλαι

πάλιν καὶ δρόμον ἐν ἑνὶ
 πιάμιαι ἑμίαναι, καὶ τλήψ
 ἄρματι, καὶ σωμαρίδι πῦ.
 λυῖ. Τί. ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώρη-
 σα ἰγὼ πᾶσι πῶς ἔλθω
 πῶς. Δε. τί οὖν; διαφύσει
 ἑσθέρου. τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ
 ἀποσκευάζει ἄμαστρον. καὶ
 ἑμίστοι δὲ καὶ ἑμίλιος
 πρὸς πρὸς ἀχαρνῆας, καὶ
 κατὰ τὴν πλοπυσσοῦσαν δύο
 μίαν. Τί. πῶς; Διὰ γὰρ
 τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα, οὐδὲ πρὸς
 ἑγγύλιον ἐν τῇ καταλύσει.
 Δε. μίαν τὰ πρὸς οὐρανὸν
 ἀίγει. ἑμῖ. ἢ ἀχαρνῆας αὖ
 ἀμύνη ἀποσημασιώτης. ἢ
 τι δὲ καὶ φοβίσματα γρά-
 φων, καὶ συμβουλῶν καὶ
 στρατηγῶν, οὐ μικρὰ ὠφίλησι
 σι τῷ πόλει. ἐπὶ τέτοις ἀπα-
 σε δὲ δοκταὶ τῇ βυλῇ καὶ τῇ
 δόμῳ, καὶ τῇ ἡλιαίᾳ κατὰ
 φυλάς, καὶ τοῖς δέμοις ἰδίᾳ,
 καὶ λοιπῇ πᾶσι, χρυσίου
 αὐτῶν τὴν Τίμωννα πα-
 ρὰ τῷ Ἀθλῶν ἐν τῇ ἀκροῖ
 πόλει, ἱερῶν ἐν τῇ ἀκροῖ
 τῇ βασιλῇ, καὶ τῇ φανῶσαι
 μὲν χρυσοῖς τῇ φανῶσαι
 πῶς, καὶ αὐτοῖς χρυσοῖς
 τοῖς τῇ φανῶσαι σύμφωνοι
 πρὸς τῇ φανῶσαι καὶ πρὸς τῇ
 φανῶσαι καὶ πρὸς τῇ φανῶσαι.

lucta cursuq; die eodem, ad
 hac solenni quadriga, equos
 strig; certamine. Tim. Ne
 ego ne spectator quidem uno
 quam in Olympicis sedi. Des
 mea. Quid tum spectabis possi
 hac: sed ista communia addi sa
 tius est. Tum anno superiore ac
 pud Acharnenses pro Rep.
 fortissimè se gessit. & Pelopon
 nensium duas acies concidit.
 Tim. Quaratione? Quippe
 qui nec unquam arma gesser
 rim, neque unquam militiæ de
 derim nomen. Dem. Mos
 desle tu quidem de teipso loque
 ris, nos tamen ingrati futuri su
 mus, nisi meminerimus. Præ
 terea scribendis plebiscitis, &
 in consultationibus, & in ad
 ministrandis bellis non medio
 crem utilitatem attulit Rei.
 pub. His de causis omnibus ui
 sum est, curiæ, plebi, magis
 stratibus tributim, plebeijs sim
 gulatim, communiter uniuers
 sis, aureum statuere Timo
 nem iuxta Palladem in arce,
 fulmen dextera tenentem, rat
 dijs tempora ambiencibus usq;
 septem aureis coronis coronet
 tur, & promulgari coronas ho
 die Dimonyijs tragædis novis.

Agg

Agienim per eum oportet hoc dicere Dionysia. Dixit hoc suffragium Demeas orator, propterea quod cognatus illius propinquus, ac discipulus eius sit. Nam et orator optimus Timon, praeterea quicquid uoluerit. Hoc igitur tibi suffragium, sed utinam et filium meum ad se pariter adduxissem, quem tuo nomine Timonem appellavi. Tim. Qui potes Demea, quum ne uxorem quidem duxeris unquam, quancū nobis scire licuit. Demea. At ducam, nouo in eunte anno, si deus permiserit, liberisq; operam dabo. Tum quod erit natum (erit autem masculus) Timonem nuncupabo. Tim. An uxorem tu sis ducturus, equidem haud scio, tanta a me plaga accepta. Demea. Hei mihi. Quid hoc est rei? Tyrannidem Timon occipias? pulsasq; eos qui sunt ingenui, ipse nec ingenuus plane, nec ciuis, uerum propediem poenas daturus, quum alijs nomini bus, tum quod arcem incendieris. Tim. Acqui non conflagrant arx scelestae. Proinde palam est te calumniatorem agere. Demea. Sed et diues es ararium perfodiens.

Tim.

ἀχλὺν καὶ δι' αὐτὴν αὐτὸς μόρον τὰ διονύσια. ἀπὲρ τὴν γυνάμην Διονυσίαν ἐρεῖται συγγενὲς αὐτῷ, ἀγγιστοὺς καὶ μαδαιτὲς αὐτῷ ἔσθ'· καὶ γὰρ ῥέτωρ ἄλλος ὁ Τίμων, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπίστα αὐτὸν εἶδέναι. τοῦτ' ἐμὲ οὖν σοὶ τὸ ψέγονμα. ἐγὼ δ' ἐσοὶ καὶ τὸν υἱὸν ἰουδαίῳ ἀγαθῶν παρῶν, ἐν ὅπῃ τῷ σὺ ἐνέμαρται Τίμωνι ὠδύματα. Τί. πῶς ὦ Δεμία, δεῦθεν δὲ γυνάμην καὶ, ἵσα γὰρ καὶ ἑμᾶς εἰδέναι; Δε. ἀλλὰ γὰρ μὲν, ἢν δὲ αὐτὸν διὸς ὄνείματα, καὶ παρὶς ἀποποιήσομαι, καὶ τὸ γεγενησόμενον, ἄρρητον ἔσται, Τίμωνα ἡδονήσασθαι. Τί. οὐκ εἶδα, εἰ γὰρ μὲν οἱ ἐστὶ ὡς οὗτος, ταυτεκαύτω παρ' ἐμοῦ πλεονῶν λαμβάνων. Δε. οἱ μοι, τί τοιοῦτον; τυραννίδι Τίμων ἐπαίχεται, καὶ τὴν παρὰ τοῦ ἐλευθερίου, οὐκ ἀδανῶς ἐλευθέρου, οὐδ' ἄσπετον ὢν; ἀλλὰ δώσεις ἐν τάχει τὴν δίκην, τάτι ἄλλα, καὶ ὅτι τὴν ἀνρόπολιν ἐνέπρησται. Τί. ἀλλ' οὐκ ἐμπέπρησται ὡς μίαν ἐν ἀνρόπολιν, ὥςτις αὐτὸς εἰσκαταστῶν. Δε. ἀλλὰ καὶ πλεονῶν, τὸν ἐπιπιδόμιμον διεκρύβας.

Τί.

Τί. οὐ δεινύεται οὐδὲ οὐ-
 τ' , ὥστε ἀπιδραῖόν σου καὶ
 ταῦτα. Δι. δεινυχέσεται
 μὲν ὅσ' ὅσον, ὅτ' οὐδὲ οὐ παύ-
 τα τὰ οὐ αὐτῷ ἔχουσ. Τί.
 οὐκ οὐ καὶ ἄλλω λάμβαι-
 νει. Δι. οἱ μοι τὸ μυστήριον.
 Τί. μὴ λίσσασθαι. κατὰ τὴν
 γὰρ σοὶ καὶ ῥίπῃ, ἐπεὶ καὶ
 γιγνώσκω πάντων πάθος,
 δύο μὲν λακίλας μοῖαν μοί-
 ρας κατακτείνω αὐτῶν,
 ἐν δὲ μιᾷ αὐτῶν μοῖαν μὴ
 ἐκτρέφω. καὶ γὰρ αὐ-
 τῶν καὶ τοῖς καὶ ὁμοῖα
 πᾶσι καὶ πᾶσι. ἀλλὰ τί
 ποτε; οὐ θρασυκαλῶς ἰφί-
 σις οὐδὲ ὅστις; οὐ μὲν
 οὐ καὶ. ἐκπαισθῶ γὰρ
 τὴν πύλιναν, καὶ τὰς ὁρῶν
 ἀσπίδας, καὶ βροχιδόμ-
 ος τε πρὸς αὐτὸν ἔρχεται,
 πτανοῦ δὲ βλίσκω, αὐτῶν
 σιστομελὲς τὴν ἐπὶ τῷ
 μετώπῳ κέλευ, Ἀυτοβο-
 ρίας τις ἢ Τρίτων, οἷον δὲ
 Ζεὺς ἔγραψεν. οὐτ' ἔστι τὸ
 σχῆμα σιστομελὲς, καὶ ἡσ-
 μις τὸ βάσιμα, καὶ σι-
 στομελὲς τὴν ἀνδρῶν, ἡ-
 δοῦς μυστῆρα ὅσα πρὸς ἀρετῇ
 αἰσθῶν, καὶ τῶν ὁμοῖα κα-
 ρίτων καταγορεύω, καὶ τὸ

ὅστις

Tim. Nō perfoſſum eſt neq̃
 iſthuc, unde ne hac quidem
 probabiliter abs te dicuntur.
 Demea. Verūm effodietur
 poſthac, ſed tu interi omnia
 quæ in ea condita, poſſides.
 Tim. Alteram itaq̃ plagam
 accipe. Demea. Hei ſcapu-
 lis meis. Tim. Ne uoſifera
 re, alioqui & tertiam tibi illi-
 dam. Etenim res planè ridi-
 cula mihi acciderit, ſi quum
 incrimis duas Lacedæmonio-
 rum acies fuderim, unum ſce-
 leſtum hominem nō protriue-
 ro. Tum fruſtra uicerim in
 Olympijs, & pugil & pale-
 ſtrites. Sed quid hoc? an non
 philoſophus Thraſycles hic
 eſt? Profecto ipſus eſt, promiſi-
 ſa barba, ſubductisq̃ ſuperci-
 lijs, & magnum quiddam ſci-
 cum murmurans accedit, Τί
 τανικὸν obtuens, cæſariem
 per ſcapulas fluentem uentis
 lans, alter quidam Boreas
 aut Triton, quales eos Zeu-
 ſis depinxit. Hic habitu fra-
 gilis, in ceſſu moderatus, a-
 miſtum modeſtus, mane mi-
 rum quid multa de uir-
 tute diſſerit, damnans eos,
 qui uoluptate capiuntur, &

q

frus

frugalitate laudans, postquam locus deuenit ad coenam, puerq̃ ingentem illi calicem porrexit, meraciore autem maxime gaudes, perinde ut Lethes a quam ebibens, & dilucularijs illis disputationibus diuersissimae quae sunt exhibet, dum mihi in istar praecepit obsonia, & proximum cubito opposito accens, mento interim condimentis oppleto, dum canum ritui ingurgitat, prono incumbens corpore, perinde atq̃ in patinis uirtutem inuenturum sese spectet, dumq̃ usque adeo diligenter catinos extergit indice digito, ut ne paululum quidem reliquiarum sinat adherere, nunquam non quæculus, tanquam deteriore partem acceperit, uel si totam placentiam, aut suam solus omnium accipiat, qui quidem edacitatis & insatiabilitatis est fructus temulentus, uinoq̃ bacchatus, non ad canum modo, saltationemq̃, uerum ad conuiuium usq̃ & iracundiam. Ad hæc multus inter pocula sermo (cum enim uel maxime) de temperantia, sobrietateq̃, atque ista quidem loquitur, quum iam & mero male habens

ἰλιγαφὴς ἐπαύωρ, ἐπαυω-
 λουσάμεθ' ἀγίνετο ἐπὶ
 τὸ δ' αὖ ποτον, καὶ ἰπᾶς με-
 γάλῳ τῷ λύλικα ἱρίφωσ-
 αὐτῷ, τῇ ἱεροτέρῳ δὲ χαί-
 ρει μάστιγα, ἡ δ' ἀπὸρ τὸ λῶ-
 δος ὕδαρ ἐκπιῶν, εἰσατιώ-
 τατα ἐπὶ εἰκνυται τοῖς ἐμ-
 οῖς ἐκείνοις λόγοις, πρὸς
 ἀπάσῃν ὡς ἐρ ἐκτεῖν' τὰ
 ἕφα, καὶ τὸν πλοῦσιον πα-
 ρακωσίζεμεθ', ἡ ἀρύνε-
 τὸ γένειον αὐτάπλιος, κωσ-
 δὲν ἰμφορέμεθ', ἐπικ-
 κυφῶς, ἡ δ' ἀπὸρ σὺ ταῖς λοι-
 πᾶσι τῷ ἀριτίῳ ἀνέστην
 προσδεκῶν. ἀνεβῶς τὰ ῥύ-
 θλια τῷ λιχαυῷ ἀποσμήχων,
 ὡς μηδὲ ὀλίγον το μνησ-
 το ἡ καταλίποι, μιμψίμοις
 ἀὶ ὡς τὸν πλοκοῦντα ὀ-
 λον, ἢ τὸν σὺ μοί. τῶν
 ἄλλων λάβοι, ὅτι πρὸς λιχ-
 νίας καὶ ἀπληστίας ἔφιν',
 μῖδυσ' καὶ παροισ', οὐκ
 ἄχρως ὥδῃς καὶ ὀρχησί-
 μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας
 καὶ ἔργους προσίτι, καὶ λῶ-
 γοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι,
 τότε δ' αὖ καὶ μάστιγα πρὸς
 σωφροσύνης καὶ νοσημίται
 τ', καὶ ταῦτά, φασιν, ὕδαρ
 καὶ τὸ ἀνέστιον πινόμε-
 ῖχον,

habens & balbutiens ridicu-
lus. Deinde uomitus super-
bis. Postremo sublatum eum
de conuiuio efferunt aliqui,
ambabus manibus tibicinas
inherentem. Quamquam a-
lioque ne sobrius quidem ulli
primariorum cesserit uel men-
dacio uel confidentia, uel a-
uaricia. Quin & inter assen-
tatores primas tenet, peie-
rat prompessimè, antequam im-
postura, comitatur impu-
dencia. In summa prorsus ad-
mirandum quoddam specta-
culum est, omni ex parte ex-
actum, uarietq; absolutum,
proinde non euulabie clarius
uidelicet, quum sit modestus.
Quid hoc papæ, tandem noi-
bis Thrasyclus? Thr. Non
hoc animo ad te uenio, Ti-
mon, quo plerique isti, qui ni-
mirum oper admirati tuas,
argenti, auri, opiparorum
conuiuiorum adducti spe
concurrunt, multaquæ assen-
tatione delinunt te, homi-
nem uidelicet simplicem, fa-
cileq; impartientem id quod
adeft. Siquidem haudigno-
ras offam mihi in cenam

sufficiens esse, tum opsonium
 suauissimum, cape aut nastur-
 cium, aut si quando delicias,
 pusillum salis. Porro potum
 fons Athenis nouem saliens
 uenis; suppediat. Tum palliū
 hoc quauis purpura potius.
 Nam aurum nihilo magis
 pudmo in precio est, quam cal-
 culi, qui sunt in litoribus. Sed
 tua ipsius gratia huc me con-
 tuli, ut ne te subuerterit pessir-
 ma ista atq; insidiosissima res,
 opulencia, quippe quæ multis
 sæpenumero immedicabilium
 malorum extiterit causa. Ete-
 nim si me audies, potissimum
 opes uniuersas in mare præci-
 pitabis, ut pote quibus nihil
 sit opus bono uiro, quiq; philo-
 sophia possit opes perspicere.
 Ne tamen in altum ū bone,
 sed ferme ad pubem usq; ingresi-
 sus, paulo ultra solum fluctibus
 opertum, me quidem uno spe-
 ctante. Quod si hoc non uis, tu
 te igitur eas potiore uia ex adi-
 bus eijcito, ac ne obolū quidem
 tibi facias reliquum, uidelicet
 largiens ijs, quicumq; opus ha-
 bent, huic quinq; drachmas, il-
 li minam, alij talentum. Si
 uero quis philosophus fuerit,

duplam

ἰαντὸν, ἤψον δὲ ῥάδιον, θύ-
 μον ἢ καράμινον, ἢ ἕποτα
 πορώλιον ἡλίον τῶν ἄλλων.
 ποτὶν δὲ ἡ ἐνὶ ἀκροῦ αἰ-
 ῶ δὲ ῥίβαν οὐτ', ὅτι βού-
 λα πειρομένη αἰσάντων.
 τὸ χρυσίον μὲν γὰρ οὐδὲν τι
 μωτέρον τῶν ἐν τοῖς αἰγί-
 λαις ψεύδεται μοι διοκῆς, οὐ
 δὲ αὐτὸ χάρις ἐστὶν ἄλλω, ὅτι
 μὴ διαφθαίησι τὸ κῆκε-
 γον τοῦ καὶ ἐπὶ εὐλείατος
 κτῆμα ὁ πολῦτος, ὁ πολλο-
 λοῖς πολλάνισι αἰτίαι αὐτοῖς
 κίσηται συμφορῶν γιγνομένη
 οὐτ'. ἡ γὰρ μοι πάσις, μά-
 λιστα ἴδωρ εἰς τὴν θάλατταν
 καὶ ἱμβρῶς αὐτὴν, οὐδὲν
 ἀναγκάειν ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄ-
 νει, καὶ τὴν φιλοσοφίαν πολλῶν
 τῶν ἰσχυρῶν διαφθαίη. μὴ μὲν
 τοῖς οὐ βλάδ' ὅτι γὰρ, ἀλλὰ
 ἴδωρ οὐ βλάδ' ἐπιμῶν, δι-
 ῥίον πρὸς τῆς κομματούλου
 γῆς, ἡμοῦ ἰσχυρῶν μόνον. αἰ
 δὲ μὴ τοῦτο βούλει, σὺ δὲ ἄλ-
 λων ῥίβαν αἰσάνων κατὰ τὰ
 χ' ἐκφύρσων αὐτὸν ἐν τῇ
 οἰκίᾳ, καὶ μὴδ' ἴδωρ αὐ-
 τῷ ἀνδρὶ, διὰ διόλου ἀπασι
 τοῖς διολέοις, ὃ γὰρ ἰσχυ-
 ρὸς, ὃ δὲ μὴ, ὃ δὲ τάλαν-
 τον. αἰ δὲ τῆς γαλιότορος αἰ-
 δι

φεισμένης ἢ τριμυρίας φέρει
 δαί δίκαιος. ἰμοὶ δὲ, καὶ
 τοὺν οὐκ ἵματο χάρις αἰ
 τῷ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν
 ἱατρῶν τοῖς ἀσθενέσι, ἰ
 κατὸν δὲ ταύτῃ τῷ πύρρῳ
 ἱματισμῷ παρὰ τοῖς, οὐδὲ
 ἴσους δύο μυριάδας χωρεῖ
 σαν αἰγυπτιοὺς. ἰδὲ γὰρ καὶ
 δὲ καὶ μὴ φέρει χρεὶ ἵματι τὸν
 φιλοσοφῶντα, καὶ μὴδ' ἐν ὕ
 πειρ τῷ πύρρῳ φρονεῖν. Τί.
 ἱκανῶς ταῦτά σου εἰς ὅρασι
 πλάττει. πρὸ γούν ὅτ' ἵματι αἰ
 δικά, φέρεισι τῷ λιπαρῷ
 ἱματισμῷ λιποδύων, ὅπως
 φέρει τῇ δικάλλῃ. ὅρα. ὅ
 ἀπονεματία, καὶ νόμοι, καὶ
 ἱμάτια ἐπὶ τοῦ καταράτου
 ἐν ἱλασθῆναι τῇ πύρρῳ. Τί.
 τί ἀγανακτεῖς ὡς γὰρ ὅρα
 σύνταξις; μὴν παρακίχη
 σμαίσι; καὶ μὴν ἱππὶ
 βαλῶ χοίρινος ἐπὶ τὸ μὴ
 φέρει τῇ πύρρῳ. ἀλλὰ τί το
 το; πολλοὶ φυνέχονται. Βλε
 ψίας ἱκανῶς, καὶ Λάχης
 καὶ Γούφου, ἴσους τὸ σῶν
 ταγμα τῶν οἰκουμενίων.
 οἱ τι τί οὐκ ἐπὶ τῷ πύρ
 ρου ταύτῃ ἀνιδῶν, τῷ
 μὴ δικάλλῃ ἰλίον ἀδαι
 παύει, πάλαι πιπιομένης;
 αὐτὸς

duplam aut triplam portio
 nem ferre dignus est. Quate
 quam hoc quidem mihi non
 mea ipsius gratia peto, sed
 quò amicis, si qui egebunt,
 donem, sat est si modo peram
 hanc largitione tua expleue
 ris, ne duos quidem modios
 Aegineticos capientem. Nam
 paucis contentum, modestum
 què conuenit esse cum qui phi
 losophatur, neque quicquam
 ultra peram cogitare. Tim.
 Equidem ista, quæ dicis, probo
 Thrasycles, ergo si uidetur,
 priusquam peram expleam,
 age tibi caput opplebe tube
 mensus. Thr. O libertas,
 ô leges, pulsamur ab impuri
 simo libera in ciuitate? Tim.
 Quid stomacharis ô bone
 Thrasycles; num te defrau
 dauit? Atqui adijciam ultra
 mensuram Chœnices quatu
 or; sed quid hoc negocij? Com
 plures simul adueniunt, Ble
 psias ille, & Laches & Gai
 phon, breuiter agmen eorū qui
 uapulabunt. Itaq; quin ego in
 rupem hanc conscendo, ac ligo
 nem quidem, paulisper interqui
 escere sino, dudum fatigatum?
 q 3 Ipse

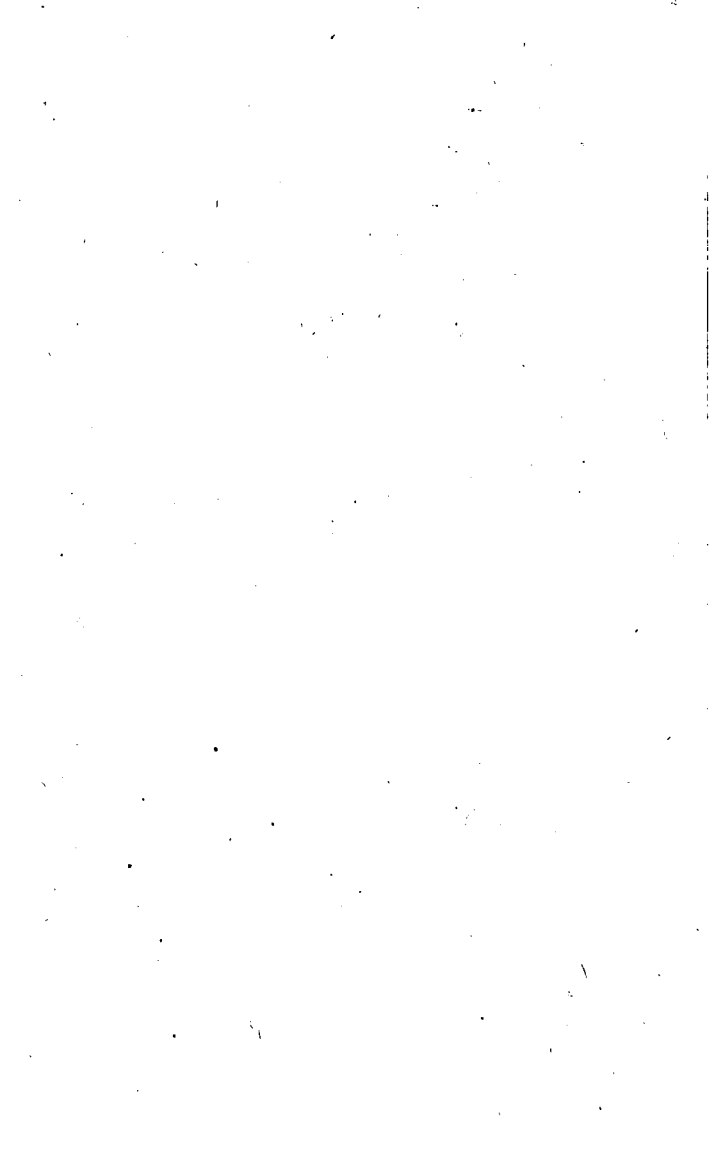
Ipse uero plurimis congestis sa
 xis, procul eos lapidum gran
 dine peto. Bler. Ne iace ó Ti
 mon, abimus enim. Tim. At
 uos quidem nec citra san.
 guinem, nec absq
 uulncribus.

αὐτοὶ δὲ ἐπὶ πλείους λίθους
 συμφορῆσαι, ἐπαχνασθῶν τῷ
 ῥυθμῷ αὐτοῦ; Βλι. μὴ βάλλ
 εἰ ὁ Τίμων, ἀπὸ μὲν γὰρ.
 τί. ἀλλ' ἐκ αὐαυμντί γε ὁ
 μᾶς, οὐδὲ αὖτε ῥαν
 μάτην.

F I N I S.

Τ Ε Λ Ο Σ.

A

Diā: pag.	
Amoris et Iouis	3 3
Apollinis et Vulcani	7 15
Eaci et procris laj	58 146
Aiacis et Agamemnonis	68 171
Alphæi et Neptūni	27 9
Alexandri et Hannibalis	51 123
Alexandri et philippi ^{133 p.}	52 130
Antilocho et Achilles	54 137
Apollinis et Buci	23 59
Apollinis et Mercurij	17 35

C

Cyclopi et Neptūni	26 66
Cnemonis et Danippi	47 108
Charon cum alijs . lijs	49 112
Crateris et Diogenis	50 120
Charontis et Memphi	61 152

D

Deorum inditum	20 41
Doridis et Galatæ	25 63
Doridis et Thetidis	36 83
Diogenis et Pollucis	70 92
Diogenis et Alexandri	52 130

Dionys et Hercules	55
Dionys et Mausoli	63
Diope: Antiphys: Octaklis	66

Deorum inditum
Dionys et Thediti
Dionys et Pollucis

I	
Iouis et Mercurij	3 3
Iouis et Cami medis	4 3
Iunonis et Iouis 6 . 12 . 5	8
Iouis et Hercules	13 27
Iunonis et Latona	15 33
Iunonis et Iouis	18 37
Iridis et Neptuni	34 81

M	
Mercurij et Solis	10 21

Mercurij et	{	Apollinis	17 29 15
		Martis	21 25
		Panis	22 26
		Maie	24 61
	{	Charonlis	43 99

Menippi et

Tantalus
Mercurij
Æiaci
Cerberi
Chironis
Tiresiae
Philonides

56 143
57 145
59 148
60 152
65 161
67 169
70 175
69 173
42 98

Minos & Socrati

Menippus Amphitropho

N

Neptunio
Mercurij
Delphini
Nereidum
Enpei

9 19
32 77
33 79
37 83
31 76
64 160

Noli & Lepthyri

Neres Therpsita & Menippi

Promethes & Iouis

Panopes & Galenes

Plutoni contra menippum

Plutonis & mercurij

Plutonis & protosilai

1 1
Dia pag.
29 72
71 96
49 101
62 156

Simili & polistrati

48 109

Tritonis & Neptuni 30 74
 Tritonis & Nereidum 38 85
 Terpsionis & Philonis 45 103
 Timon sine misanthropo 71 200

V

Vulcani & Iouis Dia: pug: 8
 Veneris & Luna 8
 Cupidinis 11 24
 12 25 & 19
 Xanthi & maris 35 82

Z

Zephyri & Not

X

Zenophanta & Callidemus 46 106

Vita Luciani & Suida

Lucianus Samosatensis, cognomento
blasphemus, sine malitiae aut ^{et} ~~et~~
potius appellatus, eo quod in Dia
logis suis, ridicula etiam illa pro
posuit, quae de reb. diuinis prodi
ta sunt. Dicitur autem vixisse temp.
poro Traiani Censoris & Gemini.
Alterum fuit ab initio confidius
Anthonellus, q. in Syria est, sed
cum ea res illi non satis ex
satisfacta surrederet ad scriben
dum sese conuertit, scriptorq. uero
infirma. Obijt autem ipse
fame et canib. laceratum
quonia & contra veritatem
velut rabies exercebat.
Nam in vita Periclini Christi
animum q. q. insultum ipse
Chm contumeliose misit, sceleratus
ille. Quare & rabini istius parnas
sufficientes in praesenti vita dedit,
& in futurum, haec aeterni ignis
una cum satana erit. Haec ille.
Addit aut. Volaterranus, nescio q.
autore, cum ab initio Chris. Hanns

fuit, postea eiusdem religionis de-
sertorem factum esse. de Mantem.
se nihil ex ea consecutum, quam
quod nomen ipsum corruptum esset
ex Lucio Iulianus factum. Fuit
Samosata, urbs non longe ab
Euphrate sita Comagenes
metropolis Plinius & Strabo.

Argumentum in Dialogos Deorum.

Dialogi, qui sequuntur tum superiorum
quand inferiorum Deorum quasi
quandam systema assumenda continent
omnium fore fabularum, & partim apud
Homerum & ceteros Epicos poetas
partim a Tragicis Aeschilo Euripide
Sophocle & reliquis hanc habere.